

*Ἡ παροῦσα Ἐπετηρὶς ἐμφανίζει τὴν κατάστα-
σιν τοῦ Διδακτικοῦ καὶ λοιποῦ Προσωπικοῦ
τῆς Σχολῆς μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1973.*

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ τιθεμένη σήμερον εἰς κυκλοφορίαν «Διοικητικὴ Ἐπετηρὶς» τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (τρίτη κατὰ σειράν, μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀκαδ. ἔτος 1971-1972 ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεώς της), ἐμφανίζει τὴν κατάστασιν τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1973. Περιλαμβάνει, ἐπίσης, τὸ «ἱστορικόν» τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, τὰ προγράμματα διδασκαλίας τοῦ ἔτους 1972-1973, τοὺς νέους κανονισμοὺς τῶν τμημάτων «Σωματικῆς Ἀγωγῆς» καὶ «Ξένων Γλωσσῶν», τὸν κανονισμὸν τῆς Ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν» μας, τὸ «Χρονικόν» τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ πλεῖστα ἄλλα χρέσιμα διὰ τοὺς συνεργάτας καὶ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς μας στοιχεῖα.

Πολλὰ ἐξ ὧσιν εἰς τὸν «Πρόλογον» τῆς «Διοικητικῆς Ἐπετηρίδος» τοῦ παρελθόντος ἔτους διεγράφεοντο ὡς σχέδια, σήμερον ἀποτελοῦν πραγματικότητα. Ἐξελέγησαν νέοι Καθηγηταί, ἐπερατώθη δὲ ἡ προδικασία διὰ τὸν διορισμὸν καὶ ἐτέρων τεσσάρων.

Τὴν 24ην Ἰουλίου 1973 ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας τετραορόφου πτέρυγος τῆς Σχολῆς (700 συνολικῶς τετρ. μέτρων), ἥτις ἀνηγέρθη πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν Διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Παντείου.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐγένοντο ἐπίσης τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν εἰς τὸν περίβολον τῆς Σχολῆς τοποθετηθεισῶν προτομῶν τῶν ἰδρυτῶν αὐτῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ Γεωργίου Φραγκοῦδου. Ἦρχισαν, τέλος, αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης μας. Ἐλπίζεται ὅτι, μέχρι τῶν μέσων τοῦ ἀρχομένου νέου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1973-1974, ἡ νέα Βιβλιοθήκη θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν. Ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ κ. Ρήγα Ἀρβανίτη, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς πλέον συγχρόνου βιβλιοθηκονομικῆς ἐπιστήμης.

Ἐκεῖνο, τέλος, τὸ ὁποῖον δεόν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ἰδιαιτέρως, διότι εἶναι ἀκρῶς χαροποιόν, εἶναι τὸ ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήγοντος

ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους συσταθείσης ἐπιτροπῆς (Ἀποφάσεις κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας ἐπ' ἀριθμὸν πρωτ. 139.102/24-10-72) περὶ ἀναδιαρθρώσεως τῶν ἐν τῇ Παντείῳ σπουδῶν, φθάνουν, ὁσονούπω, εἰς τὸ ἀπὸ μακροῦ ἀναμενόμενον πέρας των.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν κ.κ. Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἀπησχολήθη, κατὰ τὴν διάρκειαν πολλῶν συνεδριάσεών της, μὲ τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτὴν «προσχέδιον» τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διετύπωσεν ἤδη τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις της.

Διὰ τοῦ δημοσιευθησομένου «Νέου προγράμματος μαθημάτων» καὶ διὰ τῆς δημιουργίας τριῶν αὐτοτελῶν κλάδων σπουδῶν (Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν) θὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ προσφορά τῆς Παντείου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν σπουδάζουσα νεολαίαν.

Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1973 ἀναλαμβάνει τὴν Προτανείαν τῆς Σχολῆς ὁ Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου συνάδελφος κ. Δημ. Κόρσος. Καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τοῦ εὐχόμεθα πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Σχολῆς μας (*).

Ἀθῆναι, 31 Αὐγούστου 1973

ΠΑΝ. Δ. ΔΗΜΑΚΗΣ

Πρύτανις

τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

(*) Ἰδιαιτέρως ἐβοήθησεν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τῆς παρούσης «Διοικητικῆς Ἐπετηρίδος» ἡ Ἐπιστημονικὴ Βοηθὸς τῆς Σχολῆς παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ «Ἀστικοῦ Δικαίου» κ. Ἰωάννα — Εἰρήνη Δικαίου — Κιουλάφα. Διὰ τὴν προσφορὰν της αὐτὴν τὴν εὐχαριστεῖ ὁχι μόνον ἡ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἰδιαιτέρως.

Εὐχαρισταὶ ὀφείλονται, ἐπίσης, καὶ εἰς τὸν πρόην Ἐπιστημονικὸν Βοηθὸν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. κ. Κωνσταντῖνον Γ. Ἀθανασόπουλον διὰ τὴν πρόθυμον βοήθειαν τὴν ὅποیان μᾶς παρέσχε κατὰ τὴν διόρθωσιν τῶν δοκιμιῶν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

.....

Συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 § 1 τοῦ Ν.Δ. 954/42 ὡς καὶ 22 καὶ 43 § 2 τοῦ Ν. 5343/32, καθ' ἃς ὁ ἀπερχόμενος Πρύτανης ὀφείλει νὰ ἐκθέτῃ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Πρυτανείας του ἐπιτελεσθὲν ἔργον, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω τὰ ἀκόλουθα, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1970 μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1973 χρονικὴν περιόδον.

Α'.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

α' Ἀνώτατον διδασκτικὸν προσωπικὸν

Τὸ κυριώτερον τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ «Πάντειος» κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνταῦθα τριετίας, ἦτο ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τοῦ ἀνωτάτου διδασκτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς. Τὴν 1/11/1970 ἐκ τῶν 19 ἐδρῶν τῆς Σχολῆς κατεῖχοντο μόνον 7 (ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἐπρόκειτο τὴν 31/8/1971 νὰ μειωθῶσιν εἰς 6 διὰ τῆς ἀποχωρήσεως, λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ἑμπορικοῦ Δικαίου κ. Παν. Πέρδικα).

Ἡ Σχολὴ πρὸς κάλυψιν τῶν ἰδιαιτέρως μεγάλων κενῶν αὐτῆς ἠκολούθησε δύο ὁδοὺς: (αα) τὴν συνήθη, δηλαδὴ τὴν τῆς δημοσιεύσεως προκηρύξεων πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιοτήτων κλπ. καὶ (ββ), προσωρινῶς, τὴν τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 672/63.

(αα) Ἡ Σχολὴ προέβη εἰς τὴν κατὰ νόμον προκήρυξιν ἀपाσῶν τῶν κενῶν ἐδρῶν αὐτῆς, ἀργότερον δέ, ἄνευ καθυστερήσεως, καὶ τῶν δημιουργηθεισῶν νέων θέσεων ἐπικούρων Καθηγητῶν.

Παρὰ τὴν γνωστὴν ἔλλειψιν ὑποψηφίων Πανεπιστημιακῶν διδασκάλων ἡ Σχολὴ κατώρθωσε νὰ καλύψῃ τὰς τακτικὰς ἑδρας τοῦ :

1. Διοικητικοῦ Δικαίου (Α' ἑδρα).
2. Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου.

3. Ἐμπορικοῦ Δικαίου, καί
4. Πολιτειολογίας καί Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Ἐπληρώθησαν ἐπίσης δι' ἐκτάκτων Καθηγητῶν αἱ ἔδραι τῆς :

1. Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καί Ἱστορίας τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν.
2. Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.
3. Λογιστικῆς, καί,
4. Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς.

Ἐπίσης συνεπληρώθησαν, δι' ἐκλογῆς, ἅπασαι αἱ δημιουργηθεῖσαι νέαι θέσεις ἐπικουρικῶν Καθηγητῶν παρὰ ταῖς ἔδραις τοῦ :

1. Ἀστικοῦ Δικαίου καί Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας.
2. Ποινικοῦ Δικαίου καί Στοιχείων Ποινικῆς Δικονομίας.
3. Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καί Συνταγματικοῦ Δικαίου.
4. Διοικητικοῦ Δικαίου (Β' ἔδρα), καί,
5. Κοινωνιολογίας.

Τέλος, αὐτὴν τὴν στιγμὴν κινεῖται ἡ διαδικασία (κατετέθησαν ἤδη αἱ Εἰσηγητικαὶ Ἐκθέσεις) πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐδρῶν :

1. Τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καί Διεθνoῦς Δικαίου.
2. Τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.
3. Τῆς Ἐγκληματολογίας καί Ἀνκριτικῆς.
4. Τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καί
5. Τῆς Θεωρητικῆς καί Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (προεκκηρύχθη).

Συντόμως οὐδεμία ἔδρα ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ «Ὁργανισμοῦ» τῆς Σχολῆς (Ν.Δ. 672/63) θά παραμένῃ κενή.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν ἐξελέγησαν ἐπίσης τρεῖς νέοι ὑφηγηταί.

1. Ὁ κ. Δημ. Τσαούσης εἰς τὴν ἔδραν τῆς Κοινωνιολογίας.
2. Ὁ κ. Γεώργιος Δημακόπουλος εἰς τὸ μάθημα τῆς «Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως», καί,
3. Ὁ κ. Σταῦρος Βουτυρᾶς εἰς τὸ μάθημα τοῦ «Κοινωνικοῦ Δικαίου καί Κοινωνικῆς Πολιτικῆς».

Τέλος, ἀνηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς οἱ ἀκόλουθοι διδάκτορες ἀπὸ 1/11/1970 ἕως 31/8/1973 :

1. Α. Θανασοῦλιας	τὴν 8/ 2/1971
2. Η. Δημητράς	τὴν 11/ 6/1971
3. Τσεγκάε Ἀγκά	τὴν 11/11/1971
4. Γ. Κρίππας	τὴν 27/ 9/1972
5. Γ. Κόκλας	τὴν 29/ 1/1973
6. Κ. Ἀθανασόπουλος	τὴν 20/ 4/1973
7. Π. Παπαγαρυφάλλου	τὴν 20/ 4/1973

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι πάντες οἱ νέοι οὗτοι ἐπιστήμονες θὰ παραμείνουν πλησίον τῆς Σχολῆς μας ἢ ὅποια, πρώτη, τοὺς ἤνοιξε τὴν ὁδὸν τῆς ἀκαδημαϊκῆς σταδιοδρομίας.

(ββ) Ἡ Σχολὴ ἠκολούθησεν πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς, πρὸς προσωρινὴν ἐκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς, καὶ τὴν δευτέραν ὁδὸν τὴν ἔχουσαν ἀνοιχθῆ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1963 διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 § 3 τοῦ Ν.Δ. 672 περὶ οὗ καὶ προηγούμενως ἐγένετο λόγος.

Κατὰ τὴν παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου : «Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλίᾳ μαθημάτων κενῶν ἐδρῶν ἢ ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων εἰς διατελέσαντας τακτικούς Καθηγητάς τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ εἰς διατελοῦντας ἢ διατελέσαντας Καθηγητάς Πανεπιστημίων τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ὁμοειδοῦς ἢ συγγενοῦς ἑδρας, ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τριετοῦς ἰσχύος».

Οὕτω, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1970 ὑπέγραψα ὁκτὼ (8) συμβάσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου μετὰ τῶν εὐθὺς κατωτέρω ἀναφερομένων Καθηγητῶν ἐτέρων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ἐναντι ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἀναφερομένου μαθήματος.

Προθύμως πάντες οὗτοι, ἐκ τῶν ἀριστείων σημειωτέον τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας κόσμου, ἔσπευσαν νὰ διδάξουν εἰς τὴν Σχολὴν μας καὶ νὰ συνεργασθοῦν μεθ' ἡμῶν.

Πρόκειται περὶ τῶν ἀκολούθων Καθηγητῶν :

- 1) Χαρ. Φραγκίστα : Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.
- 2) Τηλέμ. Φιλιππίδης : Ἀνακριτικὴ καὶ Ἑγκληματολογία.
- 3) Γρηγ. Κασσιμάτης : Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.
- 4) Στυλ. Πουλοπούλου : Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.
- 5) Κων/νου Δρακάτου : Στατιστικὴ.
- 6) Γεώργ. Πασιόκα : Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ.
- 7) Λάζ. Χουμανίδης : Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (ὡς Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου).
- 8) Σωτ. Ἀγαπητίδης : Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ.

Ἡ «Πάντειος», δι' ἐμοῦ, τοὺς εὐχαριστεῖ διὰ τὴν προθυμίαν των νὰ συμβάλλουν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικόν τῆς ἔργον.

β' Βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν

Ἡ Σχολὴ μας ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν, διὰ νέων στελεχῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ τῆς προσωπικοῦ. Κατωρθώθη νὰ

αύξηθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῇ Σχολῇ ὑπηρετούντων ἐπιστημονικῶν βοηθῶν· ἀπὸ 46 τὴν 1/11/1970 63 σήμερον. Προωθείται, σημειωτέον, ὁ διορισμὸς καὶ ἐτέρων 12 βοηθῶν.

Πολλὰ ἀναμένει ἡ «Πάντειος» ἀπὸ τὸ νέον τοῦτο ἐπιστημονικόν της φυτώριον. Μία Σχολὴ δύνатаи νὰ θεωρηθῇ ὡς «ἀνθοῦσα» ὅταν εἰς τὸ διδασκικὸν ἐπιτελεῖον αὐτῆς περιλαμβάνονται ἐπιστημονικαὶ «κορυφαί». Ἡ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅμως, πορεία της προδικάζεται κυρίως ἀπὸ τὸ πλῆθος καί, βεβαίως, τὴν ποιότητα τῶν εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ κατώτερον ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν αὐτῆς ἀνγκόντων.

Β'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Μεγάλα ἦσαν τὰ κενὰ τὰ ὁποῖα ἐνεφάνιζε τὸν Νοέμβριον 1970 καὶ τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς. Πολλοὶ ὑπάλληλοί μας εἶχον ἀπομακρυνθῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν Θ' καὶ Γ' Συντ. Πράξεων τοῦ 1967, ἄλλοι εἶχον παραιτηθῇ καὶ ἄλλοι εἶχον ἀποχωρήσει τῆς Σχολῆς δι' ἄλλους λόγους.

Δὲν ὑπῆρξεν καθόλου μικρὸν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Σχολὴ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κενῶν αὐτῶν : ἐγκρίσεις δαπανῶν, διαγωνισμοί, ἀνταλλαγαὶ ἐγγράφων — ὑπερβολικῶς πολλῶν ἐγγράφων! — δημοσιεύσεις κλπ. Ὅμως ἐγένοντο πάντα ταῦτα καὶ μέχρι τοῦδε προσελήφθησαν 16 νέοι ὑπάλληλοι (ἀναμένονται δὲ ἕτεροι 12).

Μετὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τῶν τελευταίων τούτων ἐλπίζομεν ὅτι, πλέον, αἱ διοικητικῆς φύσεως ὑποθέσεις τῆς Σχολῆς θὰ διεκπεραιοῦνται ταχέως καὶ ἄνευ διαμαρτυριῶν διὰ καθυστερήσεις ἢ τὰ παρόμοια ἐξ οἷα σδήποτε πλευράς. Ἡ δὲ ἐπιχειρουμένη εἰσαγωγὴ μηχανογραφικῶν συστημάτων εἰς τὴν Γραμματεῖαν καὶ τὸ Λογιστήριον τῆς Σχολῆς (περὶ ἧς κατωτέρω) θὰ καταστήσουν ἔτι ἀνεωτέραν τὴν διεκπεραίωσιν αὐτῆν.

Νομίζω ὅτι, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, πρέπει νὰ γίνῃ λόγος καὶ διὰ τὰς προσπαθείας τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἀνεωτέραν ἐν τῇ Παντείῳ ἐγκατάστασιν τῶν διοικητικῶν της ὑπαλλήλων. Εὐθύς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς Πρυτανείας, ἐφροντίσαμεν διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς Γραμματείας ἀπὸ τοῦ ἡμιυπογείου, (ὅπου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν οἱ ὑπάλληλοί μας εἰργάζοντο, ὑπὸ πᾶν ἄλλο ἢ τὰς ἐνδεικνυομένας συνθήκας), εἰς πλέον κατάλληλον χώρον εἰς τὸν Γ' ὄροφον τῶν κεντρικῶν κτηρίων τῆς Σχολῆς. Τοῦτο βεβαίως προσωρινῶς, διότι ἤδη μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἐσχάτως ἀνεγερθεῖσαν νέαν πτέρυγα τῆς Παντείου (περὶ ἧς βλ. κατωτέρω).

Κατὰ τὴν διαρρεῦσασαν τριετίαν τὸ σῶμα τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς καὶ αἱ διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι αὐτῆς ἐθρήνησαν τὴν ἀπώλειαν τῶν τέως καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀριστομ. Καλλιαβᾶ, Π. Δερτιλῆ καὶ Χρ.

Ευελπίδης. Ἐπίσης καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης τῆς ΠΑΣΠΕ Βασιλείου Βακατάς.

Ἡ Σχολὴ δὲν θὰ παύσῃ νὰ στρέφῃ εὐγνώμονα τὴν μνήμην πρὸς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του, τόσα προσέφερον πρὸς αὐτήν, ἐνίοτε μάλιστα ὑπὸ ἀντιξέουσας περιστάσεις. Ἐστω ἡ μνήμη των αἰωνία.

Γ'

ΚΤΗΡΙΑΚΑ

I. Κατέστη δυνατόν νὰ ἀπαλλαχθοῦν τὰ νέα κτήρια τῆς Σχολῆς (τὰ ἀποπερατωθέντα τὸ ἔτος 1967) ἀπὸ τὰς κατεχούσας αὐτὰ (βάσει οἰονεὶ ἐπιτάξεως) δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ ΚΜΟΔ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας. Δὲν ἀπετέλεσεν εὐκόλουν ἔργον ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κτηρίων τούτων. Ἐχρειάσθη ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς πρὸς πολλὰς ὑπηρεσίας νὰ ἀπευθυνθῇ καὶ πολλῶν τὴν ἐπέμβασιν νὰ ζητήσῃ...

Πάντως σήμερον, ἐκτὸς ὀλίγων τινων γραφείων (διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦμεν (βλ. τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 708/73 ἡμέτερον ἔγγραφο) ἡ νέα πτέρυξ ἀνήκει καὶ πάλιν εἰς τὴν Πάντειον.

Οὕτω ἐξευρέθη χώρος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Τμήματος Ξένων Γλωσσῶν, τὸ ὅποιον διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν του εἶχεν ἀνάγκην πολλῶν μικρῶν αἰθουσῶν. Παρομοίως κατέστη δυνατόν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἀνέτως ἅπαντες σχεδὸν οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς. Ἐχουν πλέον οὗτοι τὴν δυνατότητα νὰ ἐργάζωνται ἀπερισπάστως εἰς τὴν Σχολήν, νὰ δέχωνται εἰς ἀκροάσεις τοὺς φοιτητάς των καὶ εἰς συνεργασίαν τοὺς ἐπιστημονικούς των βοηθοὺς.

Κατωρθώσαμεν, τέλος, (ἐξασφαλίσαντες τὰς ἀναγκαίαις πιστώσεις καὶ προκηρύξαντες εὐθὺς ἀμέσως τὰς ἀπαραιτήτους δημοπρασίας) νὰ ἐξοπλισώμεν τὰ γραφεῖα ταῦτα τῶν κ.κ. Καθηγητῶν διὰ τῶν ἀπαραιτήτων βιβλιοθηκῶν, ταπητῶν, γραφομηχανῶν κλπ.

II. Νέα κατασκευαί :

Ὁ τομεὺς οὗτος ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀποτελέσματα ἐξ ἴσου ἱκανοποιητικὰ πρὸς ἐκεῖνα τῆς § I, τῆς καλύψεως δηλονότι τῶν κενῶν τοῦ διδασκτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, περὶ ὧν εἵπομεν προηγουμένως.

Ἐγένοντο τὰ ἀκόλουθα :

(α) Ἀντεκατεστάθη πλήρως ἡ στέγη τῶν παλαιῶν κτηρίων τῆς Σχολῆς. Εἶχε κατασκευασθῇ αὕτη πρὸ 40 περίπου ἐτῶν καὶ ἤδη, κατὰ τὸ ἔτος 1970 ἐνεφάνιζε πλείστας ρωγμάς. Τὰ ὕδατα τῆς στέγης προσεκάλουν ἐπικινδύνους κηλίδας ὑγρασίας εἰς τὴν ὀροφὴν καὶ τοὺς τοίχους τῶν κάτωθι αὐτῆς

αίθουσών. Ἐδημιουργοῦντο κίνδυνοι (ὥς οἱ ἀρμόδιοι μηχανικοὶ εἶχον ἐπισημάνει) διὰ τοὺς εἰς τὸν τρίτον ὄροφον συγκεντρουμένους φοιτητάς. Ἡ σκθρὰ αὕτη στέγη ἀντεκατεστάθη ἐξ ὁλοκλήρου διὰ νέας.

(β) Ἐποποθετήθησαν εἰς τὸν πρὸ τῆς Σχολῆς κήπον αἱ προτομαὶ τῶν ἰδρυτῶν αὐτῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ Γεωργίου Φραγκοῦδης. Ἦτο κᾶτι πὺν ὥφειλε ὅπωςδῆποτε νὰ γίνῃ — οἱ φοιτηταὶ μας ἔπρεπε καὶ δι' αὐτοῦ ἔτι τοῦ τρόπου νὰ μαυθάνουν ὅτι ἡ Πατρίς δὲν λησμονεῖ ποτὲ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται, προσφέρουν καὶ προσφέρονται διὰ τὸ σύνολον.

Αἱ προτομαὶ ἐφιλοτεχνήθησαν ἀπὸ ἓναν ἐξαιρέτων καλλιτέχνην τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν κ. Ἰωάννην Παπᾶν καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ τὴν 24ην Ἰουλίου 1973.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Γ. Φραγκοῦδης ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κραυδιώτη πρέσβεως τῆς Κύπρου, διότι ὁ ἀείμνηστος ἰδρυτὴς μας κατήγετο ἀπὸ ἐκεῖ.

(γ) Ἀνακατεσκευάσθη πλήρως ἡ κεντρικὴ αἴθουσα διδασκαλίας τοῦ Γ' ὀρόφου τοῦ παλαιοῦ κτηρίου τῆς Σχολῆς. Λόγῳ τῆς ἐκ τῆς κατεστραμμένης στέγης διεισδυούσης ὑγρασίας εἶχεν οὐκ ὀλίγον φθορᾷ. Ἐποποθετήθησαν νέα φωτιστικά, καινουργῇ μικρόφωνα, νέα ἔδρανα καὶ νέα θερμαντικὰ σώματα. Οὕτω ἀπεδόθη εἰς τὴν διδασκαλίαν μία αἴθουσα πληροῦσα πλήρως τὰς πρακτικὰς ἀλλὰ καὶ αἰσθητικὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν μας.

(δ) Ἀνακατεσκευάσθη πλήρως τὸ ἐστιατόριον τῆς Σχολῆς. Μετὰ τὴν ἐπισυμβάσιν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1971, ἐκρηξιν (ἐξ ἀναφλέξεως μεγάλῃς φιάλῃς ὑγρακερίου) τὸ ἐστιατόριόν μας ἐτέθη, ὥς γνωστόν, ἐκτὸς λειτουργίας. Αἱ ζημίαι πᾶν ἄλλο ἢ ὑπῆρξαν μικραὶ : διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τοῦ ἀπητήθη τὸ ποσὸν τῶν 250.000 περίπου δραχμῶν.

Πάντως ἐπετύχαμεν ὅπως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπισκευῶν, οἱ φοιτηταὶ μας φιλοξενηθοῦν ὑπὸ τῶν φοιτητικῶν λεσχῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Πρὸς ἀμφοτέρω τὰ ἀδελφὰ ταῦτα ἰδρύματα ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τὴν Σχολὴν μας συμπαράστασιν.

(ε) Κατεσκευάσθη εἰς τὴν πρὸ τῆς ὁδοῦ Ἀλ. Πάντου πλευρὰν τῆς Σχολῆς νέα μικρὰ (πλὴν τετραόροφος) πτέρυξ, συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 700 τετρ. μέτρων, πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς μας. Ἐγένετο καὶ προηγουμένως λόγος περὶ τοῦ ἔργου τούτου. Εἶναι, νομίζομεν, σημαντικόν. Διότι μόνον εἰς ἀνέτους χώρους καὶ ὑπὸ ὑγιεινὰς συνθήκας οἱ ἐργαζόμενοι ἀποδίδουν. Ἡ Σχολὴ ἀναμένει πολλὰ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν προσωπικόν της, δι' ὃ καὶ δὲν πρέπει νὰ παύῃ νὰ μεριμνᾷ δι' αὐτό, ἐντὸς βεβαίως, τῶν πλαisiῶν τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων της.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας αὐτῆς πτέρυγος τῆς Σχολῆς ἐγένοντο κατὰ τὴν 24ην Ἰουλίου 1973 ἐν τῇ αὐτῇ, περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνωτέρω, ἐπισήμῳ τελεστῇ. Τὸ ὅλον ἔργον ἐνεκαίνισε ὁ παραστάς ὑφυπουργὸς Ἑθνικῆς Παιδείας κ. Ἀθ. Στεργιόπουλος.

(στ) Τέλος μετερρυθμίσθησαν αἱ αἵθουσαι : 1. τοῦ πρώην ἱματιοφυλακείου τῆς Σχολῆς (οὕτω ἐδημιουργήθησαν δύο νέα εὐρύχωρα γραφεῖα), 2. τοῦ σπουδαστηρίου τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης (πρὸς ἐπέκτασίν του), 3. τοῦ κ. Κυβ. Ἐπιτρόπου, 4. τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως (ἐδημιουργήθη προθάλαμος) 5. τὸ Γραφεῖον Προσωπικοῦ καὶ 6. τὸ κεντρικὸν Ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς (ἀνεκαίνισθη καὶ τοῦτο πλήρως).

Δ'

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Ἐκ παραλλήλου προωθήθη τὸ θέμα τῆς μηχανοργάνωσης τῆς Γραμματείας καὶ τοῦ Λογιστηρίου τῆς Σχολῆς. Πρὸς ταχυτέραν, ἀλλὰ καὶ ἀκριβεστέραν ἔκδοσιν ἀποτελεσμάτων, μισθολογικῶν καταστάσεων, πιστοποιητικῶν κλπ.

Τὸ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸν εὐχάριστον γεγονὸς τῆς ἀλματώδους αὐξήσεως, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν μας — ὡς ἄλλωστε καὶ ἀπάντων τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων — εἶχεν καὶ μίαν δυσάρεστον ἐπίπτωσιν διὰ τὴν Γραμματεῖαν : τὴν ὑπεραπασχόλησιν τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ φόρτου τούτου τῆς ἐργασίας των ἐπέπιπτον, ἐννοεῖται, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν, οἵτινες οὐχὶ σπανίως παρεπονούντο διὰ καθυστερήσεις περὶ τὴν παράδοσιν τῶν αἰτουμένων ὑπ' αὐτῶν πιστοποιητικῶν κλπ.

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων συστημάτων μηχανοργάνωσης πολὺς ἀνθρώπινος μόχθος θὰ ἐξοικονομηθῇ καὶ πολλὰ τῶν πλεονέκτητον κακῶς κειμένων ἐλπίζεται ὅτι θὰ διορθωθῶν.

Οἱ πάντες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα μας, καταβάλλουν συντόνους προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῶν νέων μεθόδων. Ἄς σημειωθῇ — διότι εἶναι νομίζομεν τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς Σχολῆς μας — ὅτι τὸ πρῶτον γίνεται τοιαύτη τις προσπάθεια, ἐφαρμογῆς τῶν συστημάτων μηχανοργάνωσης, εἰς τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν. Ἡ «Πάντειος» εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐμφανίζεται πρωτοπόρος. Ἐὰν ἐπιτύχωμεν — βάσει δὲ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων, θὰ ἠμπορούσαμε κάλλιστα νὰ μὴν χρησιμοποιοῦμεν ὑποθετικὰς ἐκφράσεις . . . — τὸ παράδειγμά μας θὰ ἀποβῇ πρὸς τὸ καλὸν τῶν Γραμματειῶν ὅλων τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Ἐκ παραλλήλου ἡγοράσθησαν διάφορα ἄλλα, μικροτέρας ὀλκῆς μηχανήματα, τὰ ὅποια ὁμως οὐκ ὀλίγον θὰ διευκολύνουν τὴν ἐν τῷ Ἰδρύματι ἐπι-

τελουμένην ἐργασίαν (ὡς νέος πολύγραφος, ἡλεκτροκίνηται γραφομηχαναί, μηχανήματα offset πρὸς ἔκδοσιν μικρῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν κλπ.).

Ἐπὶ πλέον ἀντεκατεστάθησαν οἱ παλαιοὶ καὶ ἀπὸ ἐτῶν δυσανασχετοῦντες κατὰ τὴν λειτουργίαν των, λέβητες τῆς κεντρικῆς θερμάνσεως τῆς Σχολῆς ὡς καὶ ὁ πεπαλαιωμένος ἀνελκυστήρ αὐτῆς.

Ε'

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἀπέδωκεν ἡ Σχολὴ καὶ εἰς τὸν ἐκδοτικὸν τομέα. Διότι ἐκράτησεν ἡ ἀντίληψις ὅτι διὰ τῶν διαφόρων ἐκδόσεων τῆς καθίσταται εὐρύτερον γνωστὴ ἡ ἐπιτελουμένη ἐν τῇ «Παντείῳ» ἐπιστημονικὴ ἐργασία, δίδεται δὲ ταυτοχρόνως διέξοδος καὶ εἰς τὰς συγγραφικὰς φιλοδοξίας τῶν μελῶν τῆς, ἰδίως τῶν νεωτέρων ἐξ αὐτῶν (βλ. κατωτέρω περίπτωσιν γ').

Οὕτω :

(α) Ἦρχισαν ἐπανεκκιδομένη ἡ «Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρίς» τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἡ «Διοικητικὴ» τοιαύτη. Ἐκυκλοφόρησεν ὁ τόμος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972 τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος» μετ' οὗ δὲ πολὺ (ἴσως ὁμοῦ μετὰ τοῦ παρόντος) θὰ κυκλοφορήσῃ καὶ ὁ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972-1973. Ἐκυκλοφόρησαν ἐπίσης τρεῖς τόμοι τῆς «Διοικητικῆς Ἐπετηρίδος» : τῶν ἐτῶν 1970-1971 (πρῶτον ἔτος τῆς περιόδου εἰς ἣν ἀφορᾷ ὁ παρὼν ἀπολογισμός), 1971-1972 καὶ 1972-1973 (ὁ ἀνὰ χειρὰς τόμος). Ἡ βοήθης τῆς ἑδρας τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου κ. Ἰωάννα Κιουλάφα συνέβαλεν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν των.

Οἱ ἐκδοθέντες τόμοι διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Πρυτανείας ἀπεστάλησαν εἰς εὐρύτατον κύκλον ἐπιστημόνων καὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ καί, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

(β) Ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἐξέδωκε ἓνα καλαίσθητον τόμον μετ' ἰτίλον «Συνοπτικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» συγγραφέντα, χάριν τῆς «Παντείου», ὑπὸ τοῦ τότε Ἀντιπρυτάνεως αὐτῆς, ἐκλεκτοῦ ἱστορικοῦ κ. Ἑμμαν. Πρωτοψάλτη.

Ὁ τόμος οὗτος, ὁ ὁποῖος, σημειωτέον, ἐγένετο εὐμενέστατα δεκτός, ἀπετέλεσε τὴν ἐπίσημον συμβολὴν τῆς Σχολῆς μας εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

(γ) Ἡ Σχολὴ καὶ εἰδικώτερον ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδόσεων αὐτῆς (ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1973 θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως κ. Δ. Κόρσου, καὶ τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Γ. Παπαχατζῆ καὶ Π. Δημάκη) ἀπεφάσισε τὴν ἔκδοσιν σειρᾶς ὁμοιομόρφων, μετ' συνεχῆ ἀρίθμησης, τευχῶν (ἐκ 16-48 σελίδων

ἐκαστον) εἰς τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνωνται οἱ λόγοι οἱ ἐκφωνούμενοι ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις αὐτῆς, ὡς καὶ μικρὰ ἐργασία τόσον τοῦ ἀνωτέρου ὥσον καὶ τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς. Ἦδη ἐκυκλοφόρησαν τὰ τρία πρῶτα τεύχη, ἀναμένεται δὲ ἡ ἐκδοσις ἐτέρων δύο.

Ἡ ἐκδοσις τῆς σειρᾶς αὐτῆς θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ μὴ διακοπῇ, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐκφωνουμένων κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Σχολῇ λόγων, ἐξ αἰτίας τῆς ἰδιαιτέρας ποιότητος τῶν, δὲν πρέπει νὰ ἀπόλλυνται λησμονημένοι καὶ διότι πολλὰ ἐργασία τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ νεώτερον ἐπιτελεῖον τῆς «Παντείου» παρρουσιάζουν οὐ μικρὸν ἐνδιαφέρον.

Ἐλπίζω ὅτι καὶ ὑπὸ τὸν νέον Πρύτανιν τῆς Σχολῆς, ἐκλεκτὸν συνάδελφον κ. Δ. Κόρσον, ἡ ἐν γένει ἐκδοτικὴ προσπάθεια τῆς Σχολῆς θὰ συνεχισθῇ καὶ εἰ δυνατὸν θὰ ἐπεκταθῇ εἰς τρόπον ὥστε ἡ «Πάντειος» καὶ διὰ τῶν ἐκδόσεων τῆς ἔτι νὰ εἶναι πάντοτε παρούσα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας κόσμου.

ΣΤ' ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ

Κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἀντιμετωπισθοῦν, κατὰ τὸν δυνατὸν καλῦτερον καὶ σύγχρονον τρόπον, τὰ ποικίλλα καὶ ἐνίοτε ὡς ζέοντα ἐμφανισθέντα φοιτητικὰ προβλήματα.

Τόσον ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ὥσον καὶ εἰς εἰδικωτέρας περιπτώσεις ἡ Σύγκλητος, δὲν ἔπαυσαν ἀντιμετωπίζουσαι μὲ κατανόησιν καὶ πάντοτε μὲ πατρικὴν ἐπιείκειαν ταῦτα.

Εἰσηγήθημεν ἀρμοδίως, τὴν διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ θέσπισιν τῆς συμμετοχῆς τῶν φοιτητῶν μας (κατ' ἀποφασιστικώτερον ἢ μὴ τρόπον, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων) εἰς τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια τῶν φοιτητῶν καὶ εἰς τὴν Σύγκλητον. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἀπτήθησαν ὡς γνωστὸν, ἄγωνες μακροὶ καὶ ὀξεῖς ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν διὰ τὴν λήψιν τῶν ἀνωτέρω μέτρων. . .

Οὕτω ἐπετεύχθη τὸ ἥκως εὐχάριστον : καθ' ὅλους τοὺς μῆνας τῶν φοιτητικῶν ταρχῶν, ἡ Πάντειος νὰ παραμείνῃ μακρὰν — ἡ περίπου μακρὰν — πάσης βιαιότητος.

Ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ τῶν μερικωτέρων φοιτητικῶν θεμάτων δὲν ἔπαυσεν ἡ Σχολή — ἀλλὰ θὰ προσέθετα εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ: καὶ ἐγὼ προσωπικῶς — νὰ ἀντιμετωπίζῃ τοὺς σπουδαστάς τῆς μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς. Οὕτω :

(α) Καθιερώθη, τῇ εἰσηγήσει μου, ἡ βράβευσις τῶν τριῶν καλυτέρων φοιτητῶν ἐκάστου ἔτους διὰ σημαντικῶν, ὁπωσδήποτε, χρηματικῶν βραβείων. Ἡ πρώτη βράβευσις ἔγινε εἰς δύο στάδια: τὴν 1ην Νοεμβρίου 1972 καὶ τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1973. Εὐχομαι τὸ μέτρον νὰ διατηρηθῇ, διότι οὐκ ὀλίγον συμ-

βάλλει εις την ανάπτυξιν μιᾶς συμπαθοῦς ἀμίλλης μεταξὺ τῶν φοιτητῶν μας.

(β) Προωθήθησαν κατὰ τὸ δυνατόν τὰ πρωῒνὰ μαθήματα. Ἡ Σχολὴ μας ἔπρεπε νὰ παύσῃ νὰ ἐμφανίζεται περίπου ὡς νεκρὰ τὰς πρωῒνὰς ὥρας. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πρέπει νὰ ἀποτελῇ κυψέλην μορφώσεως. Ἄλλωστε, πλέον, τὸ ποσοστὸν τῶν ἐργαζομένων φοιτητῶν μας δὲν εἶναι τόσον ὑψηλόν, ὅσον κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Σχολῆς χρόνους, ὅποτε δικαίως ἐλειτούργει μόνον μετὰ μεσημβρίαν.

(γ) Ἐχρηματοδοτήθη καὶ ἤρξατο κατὰ δέμηνον ἐκδιδόμενον τὸ φοιτητικὸν περιοδικὸν «Ἀριστοτέλης». Ὅλοι μας κάποτε ἐγράψαμε εἰς ἓν ἀνάλογον φοιτητικὸν περιοδικὸν καὶ τὰ «γραπτὰ» μας ἐκείνα ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν τὰ πλέον προσφιλῆ εἰς ἡμᾶς. Ἡ Σχολὴ δὲν ἠθέλησε νὰ στερήσῃ τοὺς φοιτητάς της τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ βλέπουν δημοσιευμένα τὰ μικρὰ των πρωτόλεια.

Αἱ εἰς τὰς στήλας του ἐμφανιζόμεναι ἀπόψεις καὶ καταχωριζόμενα σχόλια, βοηθοῦν τόσον τοὺς διδασκάλους τῆς Σχολῆς εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν τοὺς μαθητάς των, ὅσον καὶ τοὺς τελευταίους τούτους εἰς τὴν μεταξὺ των ἐπισημονικήν ἐπαφήν.

(δ) Αἱ ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν μας κατεβλήθη προσπάθεια νὰ διεξάγωνται κατὰ τὸν πλέον συστηματικὸν καὶ ἄνετον δι' ὅλους τρόπον (καθορισμὸς αἰθουσῶν, ὥρῶν προσελεύσεως, κατανομὴ ἐξεταζομένων κλπ.). Διὰ τῶν εἰς τὴν Σχολὴν εἰσαγομένων μηχανογραφικῶν συστημάτων, περὶ ὧν προηγουμένως ὁ λόγος, θὰ ἐπιτευχθῇ ἐπίσης καὶ ἡ ταχυτέρα δυνατὴ ἐκδοσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων.

(ε) Ἐγένετο ἅπασα ἡ ἀπαιτούμενη προεργασία διὰ τὴν δημιουργίαν φοιτητικῆς χορωδίας.

(στ) Ἐκυκλοφόρησεν, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1970-1971, «Ὁδηγὸς φοιτητοῦ» πρὸς κατὰτόπισιν τῶν νέων ἰδίως φοιτητῶν μας. Εἰς τὸν «Ὁδηγὸν» αὐτὸν περιελήφθη, ἐπίσης, ὁ «Κανονισμὸς ξένων γλωσσῶν», ὡς καὶ ὁ «Κανονισμὸς Γυμναστικῆς».

(ζ) Προσεπαθήσαμεν νὰ ρυθμίσωμεν τὸ θέμα τῶν φοιτητῶν τῆς τριετοῦς φοιτήσεως. Ἐπρόκειτο περὶ παλαιῶν (τινὲς τούτων εἶχον ἐγγραφῇ πρὸ 15ετίας καὶ πλέον εἰς τὴν Σχολὴν ὅτε ἡ φοίτησις ἦτο τριετὴς) φοιτητῶν ἀξιούντων νὰ ὑπάγωνται εἰς τὸ ἰδικὸν των ἀρχικὸν καθεστῶς καὶ σήμερον ἔτι, ὅτε ἡ φοίτησις εἶναι πλέον τετραετὴς καὶ τὸ πρόγραμμα σπουδῶν κατὰ πολὺ πλουσιώτερον τοῦ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ 1963 περιόδου ἰσχύοντος. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 51.227/1.5.72 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐρρυθμίσθη ὀριστικῶς τὸ θέμα τῶν ἐξεταστικῶν ὑποχρεώσεων τῶν φοιτητῶν τούτων.

(η) Ἡ Σχολὴ προσεπάθησε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τριετίας νὰ καταστήσῃ τὸ «Πρόγραμμα» τῶν μαθημάτων της πλέον σύγχρονον καὶ πλέον

πλούσιον, εις τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ ανταποκρίνεται περισσύτερον πρὸς τὰς μωρφωτικὰς οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν τῆς.

Τελικῶς ἐκράτησεν ἡ ἁποψίς — βλ. τὰ «Πρακτικὰ» τῶν τελευταίων ἰδίᾳ συνεδριάσεων τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972-1973 — ὅτι χάριν τοῦ προδιαγραφέντος σκοποῦ, αἱ ἐν τῇ «Παντείῳ» σπουδὰὶ ἔδει νὰ τριχοτομηθοῦν.

Κατὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτάς, αἱ φοιτηταὶ μας θὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα μετὰ τὰ δύο πρῶτα κοινὰ ἔτη σπουδῶν, νὰ ἐπιλέγουν μεταξὺ τριῶν διαστοῦς διαρκείας τμημάτων : (α) ἐνὸς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, (β) ἐνὸς Κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ (γ) ἐνὸς Δημοσίας Διοικήσεως. Τὰ ἀνωτέρω, σημειωτέον, ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶ πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν κ.κ. Καθηγητῶν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου ἤδη τοῦ 1971, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 865/29-4-71 ἐγγράφου μου.

Σημειωτέον ὅτι, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐργάζεται καὶ ἡ (ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας) συσταθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Παν. Παπαπαναγιώτου. Εἰς ταύτην συμμετέχει, ἐπίσης, ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς ΠΑΣΠΕ κ. Εὐαγγ. Καρύδης.

Ζ'

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

(α) Μεταξὺ τούτων θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ἀνφερθοῦν αἱ, εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς τριετίας, καθιερωθεῖσαι «καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ Μάϊου».

Ἐσχέφθην ὅτι θὰ ἔπρεπε, ἅπαξ τουλάχιστον τοῦ ἔτους, νὰ δίδεται διέξοδος εἰς τὰς καλλιτεχνικὰς διαθέσεις τῶν φοιτητῶν μας. Εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐκδηλώσεων ἐβοήθησαν ὅπως ἰδιαιτέρως ὁ ἐπὶ συμβάσει Καθηγητῆς τῆς Ἑγκληματολογίας τῆς Σχολῆς μας κ. Τηλ. Φιλιππίδης καὶ ἡ ἐπισημονικὴ βοήθης τῆς αὐτῆς ἑδρας δ. Αἱκ. Δαρχαδάκη.

Οἱ φοιτηταὶ μας μὲ ἐνθουσιασμὸν — ὅχι ἀπλῶς μὲ προθυμίαν — ἐνεσπέρνισθον τὴν ἰδέαν. Πλεῖστα νέα ταλέντα ἀπεκαλύφθη ὅτι ὑπῆρχον — καὶ ἐκρύπτοντο... — μεταξὺ τῶν φοιτητῶν μας ταλέντα ἀπαγγελίας, ζωγραφικῆς, ποιήσεως, χειροτεχνίας. Ἐπιτυχεῖς ὑπῆρξαν αἱ ἐκδηλώσεις ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤδη ἔτους τῆς διοργανώσεώς των.

Ἀτυχῶς, ἐχρειάσθη νὰ ματαιωθοῦν αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Μάϊου τοῦ λήγοντος ἔτους. Διότι, ὡς γνωστόν, ὁ Μάϊος τοῦ 1973 ὑπῆρξεν πλέον τοῦ δέοντος «θερμῶς»... Εὐχομαι ἡ νέα Διοίκησις τῆς Σχολῆς νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ ἀποδυναμωθῇ μία ἰδέα ἡ ὁποία, νομίζω, ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας τῆς ληγούσης τριετίας.

(β) Ἡ Σχολὴ συμμετέσχεν, διὰ πολλῶν διαλέξεων, αἱ ὁποῖαι συνεκέν-

τρωσαν πλήθος ἐπιστημόνων, εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῶν 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κη-
ρύξεως τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὡμίλῃσαν κατ' αὐτὰς ὁ
τότε Ἀντιπρόεδρος τῆς Σχολῆς κ. Ἑμμ. Πρωτοψάλτης, ὁ τακτικὸς Καθη-
γητῆς τῆς Νεωτέρας Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κωνσταντίνου κ. Ἰω. Δημά-
κης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας, κ.
Ἰω. Μελετόπουλος, ὁ ὑπογράφων τὸ παρὸν κ.ἄ.

(γ) Διοργανώθη, ἐπίσης ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ τότε Προέδρου τῆς
Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς μας κ. Γρ. Κασσιμάτη, ἐπ'
εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγορεύσεώς του ὡς ἐπιτίμου μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας. Ἐπίσης ἐτέρα τελετὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπελθόντος Καθηγητοῦ καὶ πρώην
Πρυτάνεως τῆς «Παντείου» κ. Παν. Πέρδικα, εἰς τὸν ὁποῖον ὡς γνωστὸν
ἀφιερώθησαν, ἐπίσης, οἱ δύο τελευταῖοι τόμοι τῆς Ἀ' Ἐπιστημονικῆς Ἐπετη-
ρίδος» τῆς ΠΑΣΠΕ, εἰς οὓς ἔσπευσαν νὰ συνεργασθοῦν ἅπαντες σχεδὸν οἱ
Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ξένων ἐπιστη-
μόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ γνωστοὶ Καθηγηταὶ Moeller, ὁμότιμος Καθη-
γητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, H. J. Wolfe τοῦ Πανεπιστημίου
τοῦ Freiburg, ὁ G. Cassandro, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης κ.ἄ.

(δ) Κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια (ἐντὸς ἐννοεῖται τῶν πλυσίστων
τῶν δυνατοτήτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς...) διὰ τὴν διοργάνω-
σιν πλείστων ἐκδρομῶν ὅχι μόνον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτε-
ρικόν. Εἰς αὐτὰς οὐκ ὀλίγον συνέβλεπεν ὁ ἐπιστημονικὸς βοηθὸς τῆς Σχολῆς
κ. Ἰω. Δημοκώστας. Αἱ τοιαῦται ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ βοηθοῦν ἔτι κα-
λύτερον ἀπὸ ὅ,τι ἡ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Σχολῆς διδασκαλίᾳ, εἰς τὴν ἀνάπτυ-
ξιν σχέσεων φιλικῆς μεταξὺ διδασκάλων καὶ φοιτητῶν· εἶναι δὲ αὗται ἀπα-
ραίτητοι διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου μας.

(ε) Συνεπληρώθη ἡ ἀπαιτουμένη προεργασία διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διορ-
γάνωσιν τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Σχολῆς (καὶ τὴν Προεδρίαν τοῦ ὑπογράφον-
τος ὡς ἀσχολουμένου μὲ τὴν Ἱστορίαν τοῦ δικαίου) συγκαλουμένου κατὰ τὰς
ἀρχὰς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. διεθνοῦς συνεδρίου τῆς «Ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου ἐλ-
ληνικοῦ, ρωμαϊκοῦ καὶ λοιπῶν δικαίων τῆς ἀρχαϊότητος» (Société Inter-
nationale des Droits de l'Antiquité). Οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐπιστημονικόν
αὐτόν τομέα, τῆς μελέτης τῶν ἀπαρχῶν τοῦ σήμερον ἰσχύοντος δικαίου, θὰ
παράσχη ἡ Σχολὴ μας στέγην.

(στ) Μετεκλήθησαν πλείστοι διαπρεπεῖς ξένοι Καθηγηταὶ διὰ νὰ δώ-
σουν διαλέξεις εἰς τὴν «Πάντειον», ὡς ὁ Καθηγητῆς τῆς ἑδρας τοῦ Διεθνοῦς
Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bordeaux M. Jack Soubeyrol, ὁ Καθηγητῆς
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Perugia τῆς Ἰταλίας κ. Mario de Dominicis κ.ἄ.

Η' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ἡ ἐκτέλεσις πάντων τῶν προαναφερθέντων ἔργων, ἡ αὐξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ Σχολῇ Καθηγητῶν καὶ Βοηθῶν Ἑδρῶν, ἡ ἰδιαιτέρα ἀνάπτυξις τῶν ἐκδοτικῶν δραστηριοτήτων αὐτῆς, τὰ ἔργα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς κεντρικῆς βιβλιοθήκης, ἡ πρόσληψις πολλῶν νέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων κλπ. πᾶν ἄλλο ἢ ἡδύναντο νὰ βασταχθοῦν ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς μας, τῶν 13.000.000 (τοῦ ἔτους 1969).

Ἡναγκάσθημεν ὅθεν, νὰ ἀπευθυνθῶμεν πρὸς ἀπάσας τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, κατὰ κύριον δὲ λόγον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας. Τελικῶς κατέστη δυνατόν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Σχολῆς νὰ ἀνέλθῃ, διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος εἰς 26.000.000 σχεδὸν δραχμὰς (βλ. ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας, ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 12732/15-1-1973) ὡς βᾶσιμος, δὲ ἐμφανίζεται ἡ ἐλπίς ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς ἀκαδ. ἔτος ἡ Σχολή μας θὰ ἐπιχορηγηθῇ δι' ἔτι μεγαλύτερου ποσοῦ. Τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου τῆς κατασκευῆς ἐνὸς «Οὔκου φοιτητοῦ» διὰ τοὺς σπουδαστὰς μας δὲν πρέπει νὰ τὴν τοποθετοῦμεν, πλέον, ὅπως μακρὰν εἰς τὸ μέλλον...

Θ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

Ὡς πρῶτον ἐνταῦθα ἄς σημειωθῇ τὸ εὐχάριστον γεγονός τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν Σχολὴν Γενικοῦ Γραμματέως. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἡ ΠΑΣΠΕ, παρέμεινε ἐπὶ μίαν διετίαν περίπου ἄνευ Γενικοῦ Γραμματέως — ἡ δὲ διετία αὕτη ἔτυχε, ἀτυχῶς, νὰ συμπέσῃ μὲ τὰ πρῶτα δύο ἔτη τῆς Πρυτανείας τοῦ ὑπογράφοντος...

Προχωρήσαμεν εἰς τὴν «καρτελλοποίησιν» τῶν ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἄλλας Σχολάς, πλὴν πρόκειται περὶ μέτρου τόσον ὀρθοῦ ὅσον καὶ ἀπαραιτήτου διότι οὐδεὶς κατορθώνει νὰ ἐνθυμῇται τὰ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἰδίως ἐπὶ τῶν μικροτέρας ὀλικῆς θεμάτων.

Ἡ τοιαύτη «καρτελλοποίησις» ἀνετέθη εἰς τὸν Ἐπιστημονικὸν Βοηθὸν κ. Ἀνδρέαν Κεραμίδαν, θὰ καλύψῃ δέ, κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1970 μέχρι σήμερον.

Προσεπαθήσαμεν — μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ, ἐσχάτως δὲ καὶ μὲ τοῦ κ. Γεν. Γραμματέως τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. τὴν συμπαράστασιν — ὥστε κατὰ τὸ δυνατόν, οὐδὲν ὑπαλληλικὸν θέμα νὰ παραμῆνῃ ἐν ἐκκρεμύτῃ. Διὰ νὰ πχύσουν αἱ ἀντιδικταὶ μεταξὺ Σχολῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς — πολλὰι μάλιστα τῶν ὁποίων κατέληγον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρᾶγμα, βεβαίως, πᾶν ἄλλο ἢ ὠραῖον...

Παρομοίως κατεβλήθησαν προσπάθειαι — πλὴν τὸ πρόβλημα ἐνεφανίσθη περισσότερον ἀκανθῶδες ἀπ' ὅ,τι θὰ ἀνέμενέ τις — πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ ὑπηρετουσῶν ἐπὶ συμβάσει ιδιωτικοῦ δικαίου Καθηγητριῶν ξένων γλωσσῶν, αἱ ὁποῖαι τόσα πολλὰ προσφέρουν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τόσον φοβοῦμαι ἀγνοοῦνται. . .

Τὰ ἀνωτέρω ὑπῆρξαν τὰ κυριώτερα τῶν ἐν τῇ Σχολῇ ἐπιτελεσθέντων ἔργων καὶ αἱ σπουδαιότεραι τῶν προσπαθειῶν αὐτῆς.

Πρὶν περάνω τὴν παροῦσαν («Ἐκθεσιν») θέλω νὰ εὐχαριστήσω, εἰλικρινῶς καὶ θερμότατα, πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ Σχολῇ συνεργασθέντας — τόσον ἐνίοτε ἀδελφικῶς — πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων καὶ πολυτάκως σπουδαιοτάτων προβλημάτων τὰ ὅποια ἡ «Πάντειος» ἐκλήθη νὰ ἐπιλύσῃ κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν.

Αἱ εὐχαριστίαι μου ἀπευθύνονται βεβαίως καὶ πρὸς ἀνήκοντας εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον, εἰς τὰς περισσότερας τῶν περιπτώσεων εἰργάσθη μετ' ἐξήλων, ἐνίοτε καὶ μετ' αὐταπάρνησιν, διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ὅγκου τῶν θεμάτων τῆς Σχολῆς καὶ τῆς πλημμυρίδος τῶν ἐν αὐτῇ διακινουμένων ἐγγράφων. Ἰδίως κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς τριετίας ὅτε τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἐνεφάνιζε ἱκανὰς ἐλλείψεις εἰς τὴν σύνθεσίν του. Αἱ εὐχαριστίαι μου δὲν ἀπευθύνονται μόνον πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφόρων κλάδων τῆς «Παντείου», ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς νεωτέρους ἐκείνους ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὰς μικράς, λόγῳ τοῦ βαθμοῦ των, ἀρμοδιότητας, συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον τῆς Σχολῆς, ἐργασθέντες μετ' ἐξήλων πᾶν ἄλλο ἢ συνήθῃ εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Μετ' τὴν βοήθειαν πάντων αὐτῶν ἐπετελέσθη πᾶν ὅ,τι ἐπετελέσθη κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν εἰς τὴν «Πάντειον».

Τελειώνω, εὐχόμενος εἰς τὸν νέον Πρύτανιν τῆς Σχολῆς Καθηγητὴν κ. Δημήτριον Κόρσον καὶ εἰς τὸν νέον Ἀντιπρύτανιν συνάδελφον κ. Παναγιώτην Παπαπαναγιώτου ὑγείαν καὶ καρποφόρον τὴν τριετίαν ἣ ὁποία ἀνοίγεται πρὸς αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Αὐγούστου 1973

ΠΑΝ. Δ. ΔΗΜΑΚΗΣ

Πρύτανις

τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

29ης Σεπτεμβρίου 1968

Άρθρον 17

.....

§ 4. Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα εἶναι αὐτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους καὶ ἐνισχύονται οἰκονομικῶς ὑπ' αὐτοῦ. Οἱ καθηγηταί των εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι. Αἱ ἀρχαί των ἐκλέγονται παρὰ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῶν. Τὴν κρατικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς νόμος ὀρίζει.

.....

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 886/2-10-1937

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Άρθρον 1

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἰδρυμένη καὶ λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 Πάντειος Σχολὴ ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ φέρει τὸν τίτλον «Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, λειτουργεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκειυμάτων Ὑπουργοῦ.

Σκοποὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι οἱ ἑξῆς :

α'. Ἡ παροχὴ ἀνωτέρας πολιτικῆς μορφώσεως καὶ ἡ ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ συγκρότησις ἡγετικῶν στελεχῶν, μὲ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν, διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς Πατρίδος.

β'. Ἡ προπαρασκευὴ δημοσίων ὑπαλλήλων, διὰ τῆς ἀναπτύξεως πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

γ'. Ἡ μετεκπαίδευσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καθὼς καὶ τῶν πτυχιούχων τῆς Νομικῆς, οἵτινες πρόκειται νὰ διδάξωσι εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Ἀστικά Σχολεῖα «τὰ στοιχεῖα τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

δ'. Ἡ δι' ἐκλαϊκευτικῶν διαλέξεων, μελετῶν, συνεργειῶν ἐρευνῆς καὶ ἄλλων μορφωτικῶν μέσων, πολιτικὴ τοῦ λαοῦ διαπαιδαγώγησις καὶ διαφώτισις ἐπὶ τῶν κρατικῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων, ἡ συνειδητοποίησις τῆς ἀνάγκης τῆς πειθαρχίας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ, ἡ τόνωσις τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος καὶ ἡ καταπολέμησις τοῦ κομματισμοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ἀτομιστικῶν καὶ ἐγωϊστικῶν τάσεων καὶ ἰδεῶν.

.....

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α'. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ἡ παλαιότερα ἔνδειξις ἐπιδιώξεως τῆς Διοικήσεως πρὸς συγκρότησιν Σχολῆς προπαρασκευαζούσης τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας προσωπικὸν ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1829. Ἡ ἐν "Αργεῖ Δ' Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ οἰκονομικὰ μέσα πρὸς ὀργάνωσιν τῆς παιδείας, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. ΙΑ' τῆς 2ας Αὐγούστου 1829 Ψήφισμα. Δι' αὐτοῦ ἀπεφασίζετο ἡ σύστασις Γαζοφυλακείου, ἥτοι Ταμείου «εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ἀποτίθεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν κληροδοσιῶν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἱερῶν καταστημάτων συλλεγόμενα χρήματα, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνισχύσεως τοῦ Ἱερατείου, τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τῶν Ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχολείων καὶ τῶν Τυπικῶν Σχολείων, καὶ τὴν ἱδρυσιν Σχολείων Ἀνωτέρας Τάξεως πρὸς παροχὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἢ τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν, ἢ τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλολογίας».

Ἐπιδιώκων τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω Ψηφίσματος, ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐν Ρωσίᾳ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Ἀλέξανδρον Στούρτζα, λόγιον καὶ φίλον αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε τὰς συμβουλὰς του. Ὁ Στούρτζα εἰσηγήθη μετὰ ξὺ ἄλλων τὴν ἱδρυσιν Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προήρχοντο οἱ διπλωμάται, οἱ διοικητικοὶ λειτουργοί, οἱ δικηγόροι καὶ οἱ δικασταὶ καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες νομοθέται. Ἡ ἱδρυσις τῆς σχολῆς ταύτης ἀνεβλήθη διὰ προσφορώτερον χρῶνον, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ ὁ Καποδίστριας ἐδολοφονήθη τὰ ὥραϊα δὲ σχέδια ἐματαιώθησαν.

Τὸ θέμα τῆς ἱδρύσεως Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν μὲ σκοπὸν κυρίως τὴν προπαιδεύσιν τῶν σκοπούντων νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀπησχόλησε πολὺ βραδύτερον τὸν Χαρίλαον Τρικούπη, θεωροῦντα ὅτι τοιαύτη Σχολὴ θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

Λόγω όμως της προώρου πτώσεως του κρατίστου εκείνου πολιτικοῦ, τὸ σχέδιον ἐμαρτυρώθη ἐκ νέου. Τρίτος ἐκ τῶν ἐπιφανῶν πολιτικῶν τῆς νέας Ἑλλάδος, ὅστις ἀπησχολήθη μὲ τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἦτο ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὅστις κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐν ἔτει 1911, μέσῳ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ἀλεξάνδρου Ἀλεξάνδρου νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τοιαύτης Σχολῆς. Οἱ Βαλκανικοὶ ὅμως πόλεμοι καὶ ἡ εἴσοδος τῆς χώρας εἰς τὴν δίνην τοῦ Ἀ' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ, εἰς νέους προσανατολισμοὺς καὶ ἐπιδιώξεις ἐμαρτυρώσαν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου.

Οὕτω, πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω εὐγενεῖς καὶ ὠραῖαι προσπάθειαι τῶν τριῶν μεγαλυτέρων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος πολιτικῶν ἀνδρῶν, τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου, τοῦ Χαριλάου Τρικούπη καὶ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου παρέμειναν μόνον σχέδια.

Β'. Η ΙΔΡΥΣΙΣ

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐπέπρωτο νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν κρατικὴν ἀναβλητικότητα.

Τῷ 1924 ὁ Κύπριος πολιτικὸς ἀνὴρ Γεώργιος Φραγκοῦδης, βουλευτὴς τότε Ἀθηνῶν, συνέστησε τὸ σωματεῖον «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις», ἐπιδιώκων ὅπως δι' αὐτοῦ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς νεοελληνικῆς παιδείας. Μεταξὺ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἔταξε τὴν ἵδρυσιν Ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν, Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς τότε καὶ ἀπὸ τοῦ 1871 λειτουργούσης ἐν Παρισίοις Ἐλευθέρας Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν¹. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς θὰ ἦτο «ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἡ ὁργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς πολιτεῖαν τάξεως, εὐνομίας καὶ προόδου».

Αἰσιόδοξος ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης ἐπωμίσθη τὴν εὐθύνην πραγματικῆς στυροφορίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1926 ἤρξατο κινούμενος ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ δὴ μετὰ τῶν ἑλληνικῶν παροικιῶν Ἀμερικῆς καὶ Αἰγύπτου πρὸς διενέργειαν ἐράνων καὶ συλλογὴν χρημάτων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτηρίου τῆς ὑπὸ ἵδρυσιν Σχολῆς. Θερμοὶ συνεπίκουροί του ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ὁ ἐν Παρισίοις ὑπηρετῶν τότε Ἑλλην Πρεσβευτῆς καὶ ἄλλοτε Καθηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων Νικόλαος Πολίτης.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν οἰκοπέδῳ παρὰ τῇ

1. Βλ. Hippolyte Taine, Fondation de l'Ecole Libre des Sciences Politiques, 1881. Ἡ μελέτη περιελήφθη εἰς τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Derniers Essais de Critique et d'Histoire», 1896², σ. 77 ἐπ.

ἐρημικῇ τότε λεωφόρῳ Ἀ. Συγγροῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου ἐπὶ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας Ἀ. Ἀργυροῦ. Εἶχε γίνοι ἡ ἀρχή, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀρχή. Μετὰ τριετίαν καὶ κατόπιν νέων προσπαθειῶν τοῦ Γ. Φραγκοῦδης ἤρχισαν τὴν 9ην Νοεμβρίου 1930 τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς, ἐνῶ τὴν 18ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγένοντο τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ νέου ἰδρύματος παρουσίᾳ τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, τὸ Συμβούλιον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» παρέδωκε τὴν ὁργάνωσιν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν καθηγητῶν αὐτῆς. Οὗτος ἐσχολήτισε τὸ πρῶτον Συμβούλιον Σπουδῶν ἐκ τῶν Σ. Σεφεριάδου, Ν. Μενάρδου, Κ. Βαρθολομαίου, Ν. Λούβαρη, Μ. Βολονάκη, Ἡ. Κερκαμπούλου, Κ. Ἀμάντου, Δ. Καλιτσονάκη, Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων Π. Σκουριώτου, Ρ. Μοσχονοῦλου καὶ τοῦ Γ. Φραγκοῦδης ὡς Διευθυντοῦ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Σπουδῶν ἐξελέγη ὁ Καθηγητῆς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου Σ. Σεφεριάδης.

Οἱ πρῶτοι ἐγγραφέντες τακτικοὶ σπουδασταὶ ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν διακοσίων πέντε. Εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου 1931 προσῆλθον ἐξήκοντα ὑποψήφιοι.

Γ'. Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ

Ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, κατ' Ἰούνιον 1930, ἀπεβίωσε ἐν Παρισίῳ ὁ ἐκ Πηλίου Ἀλέξανδρος Πάντος, σπουδᾶς ἐν Ἀθήναις τὰ νομικὰ καὶ ἐν Παρισίῳ εἰς τὴν Ἐλευθέραν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ διαδιδομένην τὴν σπουδὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀφιερωθῇ, ὁ εὐγενὴς ἐκείνος Ἕλλην εἶχε διαθέσει διὰ τῆς συνταχθείσης ἐν Βόλῳ τῷ 1915 ἰδιογράφου διαθήκης του τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως, ἀντιστοίχου πρὸς τὴν γαλλικὴν «Ecole Libre des Sciences Politiques», Ἑλληνικῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ὡς ὅρον, ἢ μᾶλλον ὡς εὐχὴν, διετύπωνε τὴν παράκλησιν νὰ ὀνομασθῇ Πάντειος, σημειῶνων ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς : «Θὰ εἶναι δι' ἐμὲ μία εὐχαριστήσις νὰ γνωρίζω ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ φοιτοῦντες εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν θὰ λαμβάνουν ἀφορμὴν νὰ σκέπτονται ὅτι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Σχολῆς ἦτο σχεδὸν σνομπιστικῶς, ὅτι ἐσπούδαζε καὶ αὐτὸς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ὅτι προώρριζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ τὸν αὐτὸν μὲ αὐτοὺς σκοπὸν, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Πατρίδος, ὀνειροπολῶν καὶ αὐτὸς νὰ ἀναδειχθῇ». Ὁ Ἀλέξανδρος Πάντος ἦτο τῷ 1915 εἰκοσι ἐπτὰ ἐτῶν.

Ἀνοιχθείσης τῆς διαθήκης του τὴν 24ην Ἰουνίου 1930 ἐκρίθη ὅτι ἄφ'

ένος μὲν ἡ περιουσία δὲν ἤρκει διὰ τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ διαθέτου σκοπόν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὅτι ἤτο ἄσκοπος ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία δευτέρας Σχολῆς ὁμοίου προορισμοῦ πρὸς τὴν τότε προετοιμάζουσιν τὴν ἑναρξίν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Κατὰ πρότασιν τότε τοῦ Σωματείου τούτου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, (ἐκτελεστήν τῆς διαθήκης Πάντου), γενομένην δεκτὴν ὑπὸ τοῦ τελευταίου, συνεχωνεύθη τὸ Πάντειον Κληροδότημα μετὰ τῆς ιδρυομένης Σχολῆς πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς, ἵνα ἀνταποκριθῇ τελεσφόρως εἰς τὸν προορισμὸν τῆς. Τὴν 5ην Ἰουνίου 1931 ὑπεγράφη τὸ ὑπ' ἀριθ. 20.049 συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικ. Ἀναστασάκη μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου, καὶ τοῦ Γεωργίου Φραγκοῦδης, ὡς Προέδρου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἐν λόγῳ Σωματεῖον ἐδώρησεν εἰς τὸ Πάντειον Κληροδότημα τὸ νεόδμητον κτήριον μετὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ του πρὸς σύστασιν ἐνιαίας Σχολῆς. Ἐκτοτε ἡ νέα Σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Δ'. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ

Ἡ νέα Σχολὴ ὡς νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἔχουσα δὲ ὡς σκοπὸν «τὴν μόρφωσιν τῶν ἰθυνοῦσῶν τάξεων καὶ ἰδιαιτέρως τὴν προπαρασκευὴν ὑπαλλήλων διὰ τὸ Κράτος, διὰ τὰς Τραπεζὰς καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἰδρύματα, ἔτι δὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ λαοῦ ἀνατροφὴν», ἐφιλοδόξει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ Ἔθνους*. Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις ὠραματίζετο τὴν Σχολὴν ὡς «Ἀκαδημίαν ἡθικῆς μορφώσεως καὶ ἀναδημιουργίας», ἐλευθέραν ὅμως καὶ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ Κράτος, ὡς κέντρον ἐρεῦνης καὶ ἐλευθέρως σκέψεως.

Εἰδικωτέρα ἐπιδίωξις τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως» ἤτο ἡ ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τριῶν σχολῶν. Ἡ πρώτη ἦτο ἡ «Ἐλευθέρη Σχολὴ Πολιτικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν», ἥτις διακρίνεται ἀργότερα εἰς τρία τμήματα: «τὸ Πολιτικόν, τὸ Οἰκονομικόν καὶ τὸ Γενικὸν Τμήμα ἀνωτέρας μορφώσεως» καὶ εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται δεκτοί, ὡς κανονικοὶ φοιτηταὶ ἀπολυτηριοῦχοι Γυμνασίου ποῦ θέλουν «νὰ σταδιοδρομήσουν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ εἰς τὸν ἐν γένει πολιτικὸν βίον». Ἡ δευτέρα σχολή, βραδυνή καὶ μὲ τὸ ἴδιον πρόγραμμα τῆς πρώτης, ἦτο διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς τραπεζικοὺς, τοὺς φοιτητὰς καὶ γενικώτερον

* Ἐν τοῖς κατωτέροις ἀκολουθοῦμεν τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Κ. Παπαπάνου, «Χρονικὸν — Ἱστορία τῆς Ἀνωτάτης μας Ἐκπαιδεύσεως», (Ἀθῆναι 1970) κατ' εὐγενῆ αὐτοῦ πρκαχώρησιν.

δι' ὅσους ἐργάζονται καὶ ἀσχολοῦνται τὴν ἡμέραν. Ἡ τρίτη ἦτο σχολὴ τοῦ Λαοῦ ποῦ ἐλειτούργει καὶ αὐτὴ τὰς βραδυνὰς ὥρας, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐρύτερον κοινόν. Εἰς τὸ Λαϊκὸν αὐτὸ Πανεπιστήμιον διδάσκονται «τὰ δικαιώματα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὰ καθήκοντα καὶ αἱ στοιχειώδεις γνώσεις καλοῦ Ἑλλήνος πολίτου», ποῦ ὡς τότε ἤκούοντο μόνον «φεῦ ἀπὸ τοὺς ὑποψήφίους κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν...». Ἔως ὅτου ἀρχίσει ὁμῶς νὰ λειτουργῇ τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον, ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις» ὁργανώνει σειρὰν διαλέξεων, αἱ ὁποῖαι πραγματοποιοῦνται ἐκάστην Κυριακὴν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἀναφέρονται εἰς «Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ Δικαίου — Τὰ καθήκοντα τοῦ Πολίτου — Στοιχεῖα Διοικητικοῦ Δικαίου — Στοιχεῖα Ἱστορίας καὶ Πολιτικῆς Γεωγραφίας — Ὁ σχηματισμὸς τῶν νεωτέρων λαῶν — Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἐχθροὶ των — Μαθήματα μορφωτικὰ τοῦ χαρακτῆρος — Τὰ φυλετικὰ ἐλαττώματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ κοινωνικὴ διάπλaxis — Σοσιαλισμὸς — Ἀληθινὴ Δημοκρατία» καὶ εἰς ἄλλα σχετικὰ θέματα.

Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον

«Εἰς τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον», ποῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρείας, εἶναι «ἐξάρτημα» τῆς Σχολῆς, καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν μόρφωσιν πολιτῶν μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἐγγράφονται οἱ ἄνω τῶν 18 ἐτῶν. Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων του εἶναι διετῆς καὶ ἡ διδασκαλία 2 ὥρες τὴν ἡμέραν διὰ κάθε τάξιν. Καὶ εἰς τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τὰ μαθήματα γίνονται τὶς βραδυνὰς ὥρες. Τοιοῦτοτρόπως ἤρχισε τὴν πορείαν τῆς ἡ Σχολὴ προσκαλέσασα τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν καὶ ὅσους ἐδίψων δι' ἀνωτέραν μόρφωσιν «νὰ προσέλθουν ὅπως ἐγγραφοῦν».

Οἱ ἰδρυταί, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Σχολὴ ἦτο ἰδιωτικὴ καὶ οἱ τίτλοι σπουδῶν δὲν εἶχον καμμίαν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν δι' ἐπαγγελματικὴν ἀξιοποίησιν, ἀμφέβαλλον, ἂν ἡ πρόσκλησις των θὰ εὕρισκεν εὐρεῖαν ἀπήχησιν. Ἐν τούτοις αἱ ἐλπίδες των δὲν διεψεύσθησαν. Καὶ φοιτηταὶ προσῆλθον ἄθροοι πρὸς ἐγγραφὴν καὶ ἐπιστήμονες κύρους προσεφέρθησαν νὰ διδάξουν. Καὶ οὕτω, τὸ πρῶτον αὐτὸ κύτταρον τῶν ὠραίων, ρωμαντικῶν ἱσῶς, ἰδεῶν τῶν ἰδρυτῶν, εὐρὸν γόνιμον ἔδαφος ριζώνει βαθέως.

Ἡ Σχολὴ ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932-1933 ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τριετὲι θητεῖα, ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, ἑνὸς Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις», ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκάστοτε Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἦτο πάντοτε ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης.

Τὰς σπουδὰς διηύθυνε βάσει ἰδίου κανονισμοῦ ἑνδεκαμελὲς Συμβούλιον Σπουδῶν αποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων Καθηγητῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπῆρξαν Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ ἐν λόγῳ κανονισμὸς ἐψηφίσθη τὴν 20ὴν Ἰουνίου 1933 καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1934-1935. Δυνάμει αὐτοῦ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διεκρίνετο εἰς καθηγητὰς ἐπιτίμους καὶ ἐκτάκτους καὶ εἰς ἐπιμελητὰς. Οἱ φοιτηταὶ διηροῦντο εἰς «τακτικούς, ἐκτάκτους, ἀκροατὰς καὶ κατ' ἀνταπόκρισιν». Ἡ φοίτησις ἦτο τριετής καὶ οἱ φοιτηταί, ἐκτὸς τῶν κατ' ἀνταπόκρισιν ὑπεχρεοῦντο νὰ παρκαλοῦσθωσιν τὰ μαθήματα τὰ ὀριζόμενα ὡς ὑποχρεωτικά, δύο τοῦλάχιστον ὥρας καθ' ἑκάστην καὶ εἰς ὥρας ἐσπερινάς. Ἡ Σχολὴ διηρέθη εἰς : α' Τμῆμα πολιτικὸν καὶ ἱστορικὸν καὶ β' Τμῆμα οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικόν, καθωρίσθησαν δὲ τὰ εἰς ἀμφοτέρω τὰ Τμήματα διδασκόμενα μαθήματα. Εἰς τοὺς ἐπιτυχῶς περατοῦντας τὰς σπουδὰς των προεβλέπετο ἡ ἀπονομὴ πτυχίου. Ἐπίσης προεβλέπετο ἡ ἀπονομὴ Διδακτορικοῦ διπλώματος.

ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην ἐλειτούργησε τὸ Ἴδρυμα μέχρι τοῦ 1937, εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι, ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934, ἡ Σχολὴ ἐπεδίωκε τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναγνώρισιν τοῦ πτυχίου καὶ τὴν κατάταξιν αὐτῆς μετὰ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων. Μέγα βῆμα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐσημειώθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 205 τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1936 διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθησαν τὰ ἑξῆς : α' ἀνεγνωρίσθη ἡ Σχολὴ ὡς αὐτοτελὲς ἐλεύθερον Ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδείσεως, β' ἀναδιωργανώθη ἡ διοίκησις αὐτῆς ρυθμιζομένη εἰς τὸ ἑξῆς δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὄντος καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ὡς μετωνομάσθη ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, καὶ γ' ἀνεγνωρίσθη τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὴν ἑννοίαν προτιμήσεως τῶν κεκτημένων τοῦτο εἰς διορισμοὺς καὶ προαγωγὰς εἰς θέσεις δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ε'. Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 886 τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1937, ἡ Σχολὴ ἀνηγορεύθη εἰς Ἴδρυμα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδείσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», ἐθεσπίσθη δέ, ὅτι θὰ λειτουργῇ ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

Ὡς σκοποὶ τῆς Σχολῆς ἐτάχθησαν οἱ ἑξῆς : α' ἡ παροχὴ ἀνωτέρας πολιτικῆς μορφώσεως καὶ ἡ ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ συγκρότησις ἡγετικῶν στελεχῶν μὲ ἐπίγνωνσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς Πατρίδος, β' ἡ προπαρασκευὴ δημοσίων ὑπαλλήλων

διὰ τῆς ἀναπτύξεως πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, γ' ἡ μετεκπαίδευσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν πτυχιούχων τῆς Νομικῆς Σχολῆς, οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ διδάξουν εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἀστικά σχολεῖα τὰ «Στοιχεῖα Δικαίου καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας».

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησις διετεθεῖτο τριετής. Οἱ φοιτηταὶ θὰ ἐνεγράφωντο εἴτε εἰς τὸ Τμῆμα Πολιτικῶν καὶ Ἱστορικῶν ἐπιστημῶν, εἴτε εἰς τὸ Τμῆμα Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἐκάτερον τῶν ὑποίων προεβλέπετο νὰ χορηγῇ ἴδιον πτυχίον.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2026 τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1939 διὰ τοῦ ὁποίου ἀφ' ἐνὸς μὲν μετωνομάσθη αὕτη εἰς «Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων», ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐτέθησαν καὶ πάλιν ὡς ἐπιστημονικοὶ στόχοι αὐτῆς οἱ ἐξῆς: α' ἡ ἐκπαίδευσις δημοσίων ὑπαλλήλων, β' ἡ μετεκπαίδευσις δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὴν νομοθεσίαν τῶν ἐτῶν 1936 καὶ 1937 συνεπλήρωσαν τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 696 τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1941, ὡς καὶ ὁ νόμος 540 τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1943.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω νομοθετημάτων ὠρίζετο ὅτι ἡ Σχολή, ἰσότιμος πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολάς, ἐπομένη δὲ ἐξ ἀπόψεως προβαδίσματος τῆς ἀρχαιοτέρας αὐτῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, θὰ ἀπέβλεπε κυρίως, διὰ τῶν παρεχομένων παρ' αὐτῆς θεωρητικῶν γνώσεων, εἰς τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι, δυνάμει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1488 τῆς 22ας Νοεμβρίου 1938 περὶ ἀναδιοργάνωσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, συνεστήθησαν ἀφ' ἐνός μὲν Σχολεῖον Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ Ἀνώτερον Σχολεῖον Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων πρὸς μετεκπαίδευσιν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου. Τὰ Σχολεῖα ταῦτα κατ' ἐφαρμογὴν σχετικῆς διατάξεως τοῦ νόμου 886/1937 καὶ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος 696/1941 προσηρτήθησαν καὶ ἐλειτούργησαν παρὰ τῇ Σχολῇ μέχρι τοῦ 1943.

Διὰ τοῦ νόμου 540/1943 ἀπληεῖφθη ἐκ τοῦ τίτλου τῆς Σχολῆς, ἡ φράσις «καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων», διηρέθη δὲ αὕτη εἰς δύο Τμήματα: α' Πολιτικὸν καὶ β' Δημοσιογραφικόν, τὸ δεύτερον ὅμως Τμῆμα οὐδέποτε ἐλειτούργησε. Ἐπίσης, διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ἀπενεμήθη εἰς τὴν Σχολὴν τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς Διδακτορικῶν διπλωμάτων εἰς πτυχιούχους αὐτῆς. Τὰς λεπτομερείας τῆς διατάξεως ἀφέθη νὰ καθορίσῃ εἰδικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐξεδόθη μόλις τὴν 31ην Μαΐου 1951. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ἀπονέμει Διδακτορικὸν δίπλωμα Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1951 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 10ης Νοεμβρίου Βασιλικὸν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσήχθη ἡ κατὰ παράδοσιν ἀνωτάτη ἀκαδημαϊκὴ ὀργάνωσις τῶν πανεπιστημιακῶν ἰδρυμάτων καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν. Οὕτω, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ἀντικατέστησαν ἡ Σύγκλητος καὶ ὁ Πρύτανης, ἀσκοῦντες τὰς ἀρμοδιότητας τῶν ἀντιστοιχῶν ὀργάνων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐπίσης τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἀνετέθη ἡ ἀσκῆσις τῶν ἀντιστοιχῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Διὰ τοῦ νόμου 3227/1955 παρεσχέθη εἰς τοὺς καθηγητάς καὶ εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς Σχολῆς βοήθημα, ἀπὸ τὸ Τμμεῖον αὐτῆς, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεώς των.

Τὸ ἔτος 1959 (ὕστερα ἀπὸ τὴν νέαν θέσιν καὶ μορφήν ποὺ ἔλαβεν) ἡ Σχολὴ ἀναδιωργανώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3974/1959. Ἐξωμοιώθη μὲ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τόσον ὡς πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἐκλογὴν των, ὅσον καὶ εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τὸν τρόπον πληρώσεως τῶν ἐδρῶν αὐτῆς. Εἰσήχθη ἐπίσης ὁ θεσμὸς τοῦ ὑφηγητοῦ καὶ καθωρίσθησαν ἐπὶ νέων βάσεων τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πειθαρχικὴν δωσιδικίαν τῶν καθηγητῶν τῆς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1959 ἀπηλλοτριώθη ἡ πέρειξ τοῦ πρώτου κτηρίου τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη διπλασιασθῇ μὲ τὰς νέας πτέρυγας καὶ τοὺς προστεθέντας ὀρόφους, ἔκτασις, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεών της καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀνέγερσιν φοιτητικῆς λέσχης, μὲ ὅλα τὰ τμήματα διὰ τοὺς φοιτητάς της (ἀναγνωστήριον, ἐστιατόριον, ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν κ.τ.λ.).

ΣΤ'. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ 1963 ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Σχολῆς διέπεται ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 672 τῆς 2ας Νοεμβρίου 1963. Κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας καὶ λειτουργεῖ ὡς Ν ο μ ι κ ὸ ν Π ρ ὅ σ ω π ο ν Δ η - μ ο σ ί ο υ Δ ι κ α ί ο υ, ἰσότιμος ἀπολύτως πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὀρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1963-1964 καὶ ἐφεξῆς, ἡ φοίτησις ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κατέστη τετραετής. Ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο Τμήματα, ἥτοι: α' εἰς τὸ Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ β' εἰς τὸ Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως. Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μετ' εἰδικῆς μνείας τοῦ Τμήματος τὸ ὁποῖον ὁ φοιτητὴς παρηκολούθησεν κατὰ τὴν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν φοίτησίν του.

Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὥς ἄνω Β.Δ. 672/1963 ἐγγραφέντας φοιτητὰς ἐξακολουθεῖ ἰσχύον τὸ παλαιὸν καθεστὼς τριετοῦς φοιτήσεως. Πτυχιούχοι ὅμως τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος, ὅποτε μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις λαμβάνουν καὶ τὸ πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως.

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον καὶ ἰσοδύναμον κατὰ πάντα πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ Τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως (καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Διπλωματικῷ Σώματι δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 606/1970, ἄρθρ. 3). Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, εἰς κοινωφελῇ Ἰδρύματα, ὡς καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς προαγωγὴν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὥς ἄνω Β.Δ. ιδρύθη παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ Ἰνστιτοῦτον Δημοσίας Διοικήσεως, ὅπερ ὅμως δὲν ἐλειτούργησεν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων παρεχομένην μόρφωσιν. Μολονότι ἔχει ἔδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἔδρας παρεμφερῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ Σχολῶν τινῶν τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις, ἔχει ὅλως διάφορον ἀποστολὴν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀκολουθοῦσα τὰς κρατούσας παρὰ τῇ διεθνείᾳ ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ νεωτέρας ἀντιλήψεις περὶ τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν περὶ τὴν δημοσίαν διοίκησιν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν γνώσεων, περιλαμβάνει κύκλους μαθημάτων πολιτικῆς ἐπιστήμης, νομικῆς ἐπιστήμης (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως.

Εἰδικώτεροι τῆς Σχολῆς σκοποὶ εἶναι πάντοτε :

α' ἡ παροχὴ εἰδικευμένης μορφώσεως εἰς ὑποψήφιους ἐπιστήμονας οἵτινες θὰ ἀποτελέσουν τὰ βασικὰ στελέχη τῆς Διοικήσεως,

β' ἡ παροχὴ τῆς καταλλήλου προπαιδείας διὰ τὴν προετοιμασίαν εἰς τὸν δημόσιον βίον,

γ' ἡ προσπάθεια διαμορφώσεως εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς συνειδήσεως πολίτου ἐν ὧσει τοῦ «κοινοῦ ἀγαθοῦ»,

δ' ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα εἰς τὸν κύκλον τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου δικαίου, τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, τῆς πολιτικῆς ἱστορίας καὶ τῆς κοινωνιολογίας.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ Ὅργανισμὸς τῆς Σχολῆς τελεῖ ἤδη ὑπὸ μερικὴν ἀναθεώρησιν. Εἰς ταύτην προβαίνει ἡ Σχολὴ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ἔτι περισσότερον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σπουδαζούσης νεότητος.

**ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

1930-1951

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ	1930-1932
ΟΙ ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΚΗΝ ΤΑΥΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ	
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΜΨΑΣ	1932-1937
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ	1937-1939
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΒΑΡΙΣ	1939-1941
ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	1941-1943
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΥΓΕΑΣ	1944-1946
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ	1946-1948
ΧΡΥΣΟΣ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ	1948-1950
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	1950-1951

ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1930-1943

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ	1930-1937
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ	1937-1943

ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ

1951-1970

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	1951-1958
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ	1958-1960
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΣΤΡΑΤΗΣ	1960-1961
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	1961-1962
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ	1962-1963
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	1963-1964
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ	1964-1965
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ	1965-1966
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ	1966-1967
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ	1967-1970

ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

1937-1968

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΝΤΗΣ	1937-1942
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΡΝΑΒΟΣ	1943-1959
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΥΓΕΑ	1964-1968

ΔΙΑΤΕΛΕΣΣΑΝΤΕΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΑΙ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

1968-1972

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	1968-1970
ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ—ΧΡΥΣΑΝΘΗ	1971-1972

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α΄

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΔΗΜΑΚΗΣ

Β΄

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΑΚΗΣ. Τακτικός Καθηγητής τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ

ἀπὸ 29-1-1973

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ. Τακτικός Καθηγητής τῆς Β΄ ἑδρας τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

ἀπὸ 1-11-1970 ἕως 29-1-73

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ἸΠΡΩΤΟΥΛΑΤΗΣ. Τακτικός Καθηγητής τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ. Τακτικός Καθηγητής τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΩΝΑΣ. Τακτικός Καθηγητής τῆς Κοινωνιολογίας.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ. Τακτικός Καθηγητής τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Ποινικῆς Δικονομίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ. Τακτικός Καθηγητής τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Γ'

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν ἀπαρτίζεται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς ἢ ἐκλογῆς καὶ κρίσεως τῶν καθηγητῶν ἢ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τούτους, ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῆς· προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καὶ κρίσεως τῶν ὑφηγητῶν ἐκ τῶν τακτικῶν, ἐκτάκτων καὶ ἐπικουρικῶν καθηγητῶν, προκειμένου δὲ τέλος περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐν γένει θεμάτων ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύνανται, κχλούμενοι, νὰ μετέχουν οἱ ἐπίτιμοι καὶ ὁμότιμοι καθηγηταί.

Τὰ τῆς διαδικασίας ἐκλογῆς, διορισμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τὰ τῶν συνεδριῶν κ.τ.λ. καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε διεπουσῶν τὰ θέματα ταῦτα διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ Ἀντιπέραρχος ἐ.ἀ.

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΤΟ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Τὸ Ἀνώτατον Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζεται ἐκ καθηγητῶν (κατ' ἄρθρον 7 § 3 καὶ 4 τοῦ Β.Δ. 672/1963), ἐκ μονίμων ἐπικουρικών καθηγητῶν καὶ ἐξ ὑφηγητῶν ἐντεταλμένων ἢ μὴ.

Τὰ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ ἐν γένει τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν, τὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδικίας πάντων τούτων, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε σχετικῶν νομοθετικῶν διατάξεων.

Ἐπίτιμοι καθηγηταὶ ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῇ προτάσει τριῶν τοῦλάχιστον τακτικῶν καθηγητῶν, οἱ διατελέσαντες τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἔτι δὲ οἱ ἐξόχως ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διαπρέψαντες ἢ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες πολυτίμους τῇ Σχολῇ ἢ τῷ ἔθνει παρασχόντες ὑπηρεσίας.

Ὁμότιμοι καθηγηταὶ καθίστανται αὐτοδικαίως οἱ τακτικοὶ καθηγηταί, οἱ μετὰ δεκαετῇ ἐν τῇ Σχολῇ καθηγητικὴν ὑπηρεσίαν ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας δεδικαιολογημένως. Ὁμοίως ὁμότιμοι καθηγηταὶ καθίστανται, μετ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν καὶ οἱ μετὰ πενταετῇ ὑπηρεσίαν ἀποχωροῦντες ἢ ἀποχωρήσαντες καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον διετέλεσαν καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας των προσμετρωμένης εἰς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ τοιαύτην.

Α'. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

1. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝ. τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 14ης Μαΐου 1951, ὁμότιμος ἀπὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1965)
2. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι. τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1950, ὁμότιμος ἀπὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1965)
3. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜ. τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1943, ἀπεχώρησεν τὴν 16ην Ἀπριλίου 1945. Τακτικὸς ἀπὸ τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1951, ὁμότιμος ἀπὸ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1959)
4. † ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤ. τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943, ὁμότιμος ἀπὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1960)
5. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1943, ὁμότιμος ἀπὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1965)
6. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓ. τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 10ης Αὐγούστου 1965, ὁμότιμος διὰ τῆς ἀπὸ 28-4-1969 ἀποφ. Γεν. Συνελεύσεως)
7. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝ. τῆς Ἀνακριτικῆς καὶ Ἑγκληματολογίας (ἐκτακτος ἀπὸ τοῦ 1939, τακτι-

- κός από τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943, όμότιμος από τῆς 22ας Αύγούστου 1970)
8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ι. τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (ἐπικουρικός τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1939, τακτικός ἀπὸ τῆς 30ῆς Αύγούστου 1943, όμότιμος ἀπὸ τῆς 29ης Αύγούστου 1968)
9. ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (ἐκτακτός τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/κῆς ἀπὸ τοῦ 1931, τακτικός ἀπὸ τῆς 30ῆς Αύγούστου 1943)
10. ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (τακτικός ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943, όμότιμος ἀπὸ τῆς 21ης Νοεμβρίου 1946)
11. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧ. τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (τακτικός ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943, όμότιμος ἀπὸ τῆς 29ης Αύγούστου 1968)
12. ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου (τακτικός ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943, όμότιμος ἀπὸ τῆς 13ης Αύγούστου 1955)

Β'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (τακτικός ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943)
- ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (τακτικός ἀπὸ τῆς 17ης Νοεμβρίου 1943)
- ΔΗΜΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας (τακτικός ἀπὸ τῆς 13ης Ἰουλίου 1970)
- ΖΩΤΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (τακτικός ἀπὸ τῆς 19ης Μαΐου 1972)

ΚΟΡΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς Β' ἔδρας τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 19ης Μαΐου 1972)

ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝ.

τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (τακτικὸς ἀπὸ 9ης Μαρτίου 1972)

ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τῆς Β' ἔδρας τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 27ης Νοεμβρίου 1943)

ΤΣΑΚΩΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς Κοινωνιολογίας (τακτικὸς ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1968)

Γ'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (ἀπὸ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1972)

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τῆς Λογιστικῆς (ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου 1972)

ΚΟΝΣΟΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (ἀπὸ τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1973)

ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας Πολιτικῶν Θεωριῶν (ἐκτακτός ἀπὸ τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1972)

Δ'. ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΗΛΙΑΣ

τῆς ἔδρας «Κοινωνιολογία» (ἀπὸ τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1973)

ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΓΟΥΒΕΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς ἔδρας «Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον» (ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1973)

ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς ἔδρας «Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας» (ἀπὸ τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1973)

ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τῆς Β' ἔδρας Διοικητικοῦ Δικαίου (ἀπὸ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1972)

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
—ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

τῆς ἔδρας «Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας» (ἀπὸ τῆς 9ης Μαρτίου 1973)

Ε'. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	τῆς ἔδρας «Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ» (ἀπὸ τῆς 16ης Νοεμβρίου 1972)
ΔΡΑΚΑΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	τοῦ μαθήματος «Στατιστικὴ» (ἀπὸ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1971)
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	τοῦ μαθήματος «Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ» (ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1964)
ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	τῆς ἔδρας «Οἰκονομικὴ Γεωγραφία» (ἀπὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1970 ἕως τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1973)
ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΘΗΛΕΜΑΧΟΣ	τῆς ἔδρας «Ἀνακριτικὴ καὶ Ἑγκληματολογία» (ἀπὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1970)
ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	τοῦ μαθήματος «Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοί» (ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1971)
ΧΟΥΜΑΝΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	τῆς ἔδρας «Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ ὡς Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου» (ἀπὸ τῆς 16ης Νοεμβρίου 1972)

ΣΤ'. ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	τῆς ἔδρας τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1969-1970)
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	τῆς ἔδρας τῆς Εἰσγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1969-1970)
ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως (ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972)

ΚΟΥΡΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

τοῦ μαθήματος τῆς Τεχνικῆς τῆς Ὁργάνωσης καὶ Λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως (ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1969-1970)

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

τῆς ἑδρας τοῦ Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου (ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1968-1969)

ΤΣΑΛΟΥΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς ἑδρας τῆς Κοινωνιολογίας (ἀπὸ τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1973 μέχρι λήξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972-1973)

Ζ'. ΑΜΙΣΘΟΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΒΟΥΤΥΡΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς (ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1972)

ΘΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

τοῦ μαθήματος τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (ἀπὸ 19ης Μαρτίου 1970)

ΡΑΪ-ΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (ἀπὸ τῆς 12ης Νοεμβρίου 1968)

Η'. ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

1943 — 1971

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

† ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ ΠΕΤΡΟΣ

† ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς

τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου

τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου

ΒΛΑΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας Πολιτικῶν Θεωριῶν

ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος

ΔΕΛΙΒΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς

τῆς Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας καὶ Δημοσίας Οἰκονομικῆς

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας

† ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤ.

ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† ΚΟΥΤΕΛΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† ΛΟΥΒΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΙΝΤΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.

ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας καὶ Πο-
λιτικῆς, ὡς καὶ τῆς Στατιστικῆς

τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου

τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου

τῆς Ἱστορίας τῶν Οἰκονομικῶν Θεω-
ριῶν

τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ

τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ

τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Πνευματικὰς

Ἐπιστήμας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ
Πολιτισμοῦ

τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας

τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέ-
ρας Ἑλλάδος

τῆς Λογιστικῆς

τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου

Θ'. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓ.

ΠΑΠΑΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤ.

ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΚΑ-ΓΤΑΤΖΗ ΠΑΓΩΝΑ

Διευθυντής Α' ἐπὶ βαθμῷ 2φ

Τμηματάρχης Α' ἐπὶ βαθμῷ 5φ

Τμηματάρχης Α' ἐπὶ βαθμῷ 5φ

ἐπὶ βαθμῷ 8φ

Γ'. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Ι. ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΛΑΚΗ ΑΙΜΙΛΙΑ

ΚΟΚΟΛΑΚΗ ΜΑΝΤΕΛΕΝ

ΜΑΥΡΟΧΑΛΥΒΙΔΟΥ ΑΝΘΗ

ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΤΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΙΙ. ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΒΟΓΙΑΤΖΗ ΕΛΕΝΗ

ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

ΜΕΝΤΖΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΙΙΙ. ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛ.

CANZIO GLORINDA

ΙΑ΄. ΒΟΗΘΟΙ ΕΔΡΩΝ

1. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡ. Είσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ε. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας
3. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛ. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας
4. ΓΑΓΓΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον
5. ΓΑΪΤΑΝΟΥ ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία Πολιτικῶν Θεωριῶν
6. ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗ-ΦΑΛΤΑ-ΪΤΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Πολιτικὴ Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος
7. ΔΑΡΚΑΔΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ἀνακριτικὴ καὶ Ἐγκληματολογία
8. ΔΗΜΑΓΓΕΛΟΣ ΝΙΚΩΝ Κοινωνιολογία
9. ΔΗΜΟΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας
10. ΔΙΚΑΙΟΥ-ΚΙΟΥΛΑΦΑ ΙΩ - ANNA-ΕΙΡΗΝΗ Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας
11. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ. Α' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου
12. ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας
13. ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον
14. ΚΑΛΤΣΟΓΙΑ-ΤΟΥΡΝΑΒΙΤΟΥ ΕΛΠΙΝΙΚΗ Είσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον
15. ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας
16. ΚΑΡΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
17. ΚΑΤΣΙΑ ΜΑΡΙΑ Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ
18. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Πολιτικὴ Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος
19. ΚΟΛΛΙΑ-ΒΑΪΔΗ ΑΓΓΕΛ. Είσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν
20. ΚΟΜΜΑΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΔΗΣ Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας
21. ΚΩΝΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας
22. ΚΩΝΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον

23. ΔΙΝΑΡΔΑΚΗ-ΣΥΚΙΑΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ Είσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον
24. Δρ. ΔΙΝΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ Χ. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
25. ΜΑΓΓΑΝΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ Κοινωνιολογία
26. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΑΡΒΙ-ΤΣΙΩΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον
27. ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΣΠΑΡΤΗ Πολιτικὴ Ἱστορία Νεωτέρως Ἑλλάδος
28. ΜΑΡΟΥΛΗ ΜΑΡΙΑ Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον
29. ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον
30. ΜΠΕΘΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ
31. ΜΠΟΥΝΑΚΟΥ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ
32. ΝΥΔΡΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δημοσία Οἰκονομικὴ
33. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΡΗ-ΠΑΠΑ-ΓΕΩΡΓΑΚΗ ΜΑΡΙΑ Ἐμπορικὸν Δίκαιον
34. ΠΑΣΙΜΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ ΜΙΡΑΝΤΑ Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον
35. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΒΛ. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον.
36. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΔ. Πολιτικὴ Ἱστορία Νεωτέρως Ἑλλάδος
37. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓ. Λογιστικὴ
38. ΠΑΠΠΑ-ΜΑΝΤΖΟΓΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ-ΞΕΝΗ Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
39. ΠΑΣΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΛΗΜΗΣ Ἐμπορικὸν Δίκαιον
40. ΠΕΤΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣ. Είσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον
41. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΔΕΛΗ ΡΟΖΑ Είσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν
42. ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΟΣ ΠΑΝ. Πολιτικὴ Ἐπιστῆμη καὶ Ἱστορία Πολιτικῶν Θεωριῶν
43. ΡΕΜΑΝΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου
44. ΣΑΡΑΝΤΕΑ-ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥ-ΛΟΥ ΔΩΡΑ Δημοσία Οἰκονομικὴ
45. ΣΑΡΡΗΣ ΝΕΟΚΛΗΣ Είσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν

46. ΣΠΥΡΟΥ ΚΛΑΙΡΗ-ΔΗΜΗ-
ΤΡΑ	Β' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου
47. ΣΤΑΥΡΟΥ-ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ	Κοινωνιολογία
48. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦ.	Λογιστική
49. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	Β' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου
50. ΣΤΙΚΑ-ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ ΕΛ.	Α' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου
51. ΣΦΗΚΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Κοινωνιολογία
52. ΤΟΥΝΤΑ-ΦΕΡΓΑΔΗ
ΑΡΕΤΗ	Διπλωματική Ἱστορία καὶ Διεθνὲς
Δίκαιον
53. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΔΗΜ.	Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν
54. ΧΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ	Διπλωματική Ἱστορία καὶ Διεθνὲς
Δίκαιον
55. ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ	Β' ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου

ΙΒ'. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἀρχιμκνδρίτης, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΟΒΑΛΣ

ΙΓ'. ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

GEORGES VEDEL	Τακτικὸς Καθηγητὴς καὶ Κοσμήτωρ
τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομι-
κῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου
τῶν Παρισίων (17 Ἀπριλίου 1964)
JEAN LESAGE	Πρωθυπουργὸς τῆς Ὁμοσπόνδου Πο-
λιτείας Κεμπέκ τοῦ Καναδᾶ (30 Ὀ-
κτωβρίου 1964)
JOHANNES STRAUS	Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστη-
μίου τῆς Βόννης (15 Μαρτίου 1965)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α

Πρύτανης : Καθηγητής ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΔΗΜΑΚΗΣ
 'Ιδιαίτερον Γραφεῖον:
 ΘΕΟΔΩΡΑ ΒΡΑΚΑ ἐπὶ βαθμῷ 8ω

Γ Ε Ν. Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Α

Γεν. Γραμματεὺς: ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ
 'Ιδιαίτερον Γραφεῖον:
 ΕΛΕΝΗ ΠΑΡΔΟΥ ἐπὶ βαθμῷ 10ω

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ι Α

Διευθυντῆς-Γραμματεὺς, Προϋσταμένη τῆς Γραμματείας	ΧΡΥΣ. ΚΟΥΒΕ-
ΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ	ἐπὶ βαθμῷ 3ω
ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΣΙΓΑΛΑ	» » 4ω
ΕΛΕΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ	» » 5ω
ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΤΡΑΒΟΛΛΙΜΟΥ	» » 6ω
ΚΑΤΙΝΑ ΜΠΟΡΑ	» » 6ω
ΓΕΩΡ. ΜΑΚΡΗ-ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ	» » 6ω
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ-ΜΑΡΑΚΑ	» » 7ω
ΚΩΝ/ΝΑ ΚΩΒΑΙΟΥ-ΖΑΧΟΥ	» » 8ω
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΥΡΟΥ	» » 8ω
ΑΝΑΡ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	» » 8ω
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ	» » 9ω
Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΧΑΡΑΜΗ	» » 9ω
ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΛΙΟΥΛΙΑΣ	» » 9ω
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΖΕΜΗΣ	» » 9ω
ΠΟΛΥΜΕΡΙΑ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ	» »
-ΣΕΡΕΦΟΓΛΟΥ	» » 9ω
ΣΟΦΙΑ ΤΣΟΥΛΦΑ	» » 9ω

ΒΑΣ. ΓΛΥΚΟΥ-ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑ	ἐπὶ βαθμῶ	9φ
ΑΛΙΚΗ ΔΑΒΑΡΑ	» »	9φ
ΑΘΗΝΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	» »	11φ
ΚΩΝ/ΝΑ ΠΕΤΡΑΚΗ	» »	11φ
ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	» »	11φ

Λ Ο Γ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν

Προϊσταμένη Λογιστηρίου ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΑΓΓΛΑΟΥΕΡ-ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ἐπὶ βαθμῶ	4φ
ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΕΛΑ	» »	5φ
ΗΛΙΑΣ ΖΑΧΟΣ	» »	7φ
ΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	» »	8φ
ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ	» »	9φ
ΗΛΙΑΣ ΜΑΡΚΟΣ	» »	9φ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΣΣΟΣ	» »	9φ
ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	» »	9φ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ	» »	11φ

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν Π Ρ Ο Σ Ω Π Ι Κ Ο Υ

ΔΑΥ-Γ-Δ ΔΗΛΑΒΕΡΑΚΗΣ	ἐπὶ βαθμῶ	8φ
ΑΓ. ΓΚΡΙΣΣΙΝ-ΠΗΛΙΟΥΡΑ	» »	9φ
Π. ΠΑΣΧΟΥ-ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ	» »	9φ

Β Ι Β Λ Ι Ο Θ Η Κ Η

ΖΩΗ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ	ἐπὶ βαθμῶ	6φ
ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΗ ΒΑΛΣΑΜΗ	» »	10φ

Τ Μ Η Μ Α Ξ Ε Ν Ω Ν Γ Λ Ω Σ Σ Ω Ν

ΕΙΡΗΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΣΙΝΗ	ἐπὶ βαθμῶ	6φ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ		
-ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ	» »	10φ
ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΝΘΟΥ-ΤΖΕΜΗ	» »	10φ

Ι Α Τ Ρ Ο Σ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΙΟΥΤΟΣ	ἐπὶ συμβάσει ἄορίστου διαρκείας
-----------------	---------------------------------

ΚΛΗΤΗΡΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ	ἐπὶ βαθμῶ	9φ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	» »	9φ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΠΑΔΟΧΑΣ	» »	10φ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ	» »	11φ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ	» »	11φ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ	» »	12φ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ	ἐπὶ βαθμῶ	12φ
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΣΩΠΟΤΕΙΝΟΣ	» »	12φ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΟΥΚΑ	» »	12φ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ	ἐπὶ συμβάσει	ἀορίστου διαρκείας

ΘΥΡΩΡΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΟΚΑΝΑΡΗΣ	ἐπὶ συμβάσει	ἀορίστου διαρκείας
-------------------	--------------	--------------------

ΚΗΠΟΥΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΑΚΛΑΒΑΡΑΣ	ἐπὶ βαθμῶ	10φ
-----------------------	-----------	-----

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑΙ

ΑΓ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΘΕΟΧΑΡΗ	ἐπὶ βαθμῶ	11φ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ	ἐπὶ ἡμερομισθίῳ	
ΑΝΘΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ	» »	
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΙΝΑ	» »	
ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΗ	» »	
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΡΓΥΡΟΥ	» »	
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ	» »	
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΙΡΗ	» »	
ΑΓΑΘΗ ΤΣΟΥΛΟΥ	» »	
ΚΩΝ/ΝΑ ΑΡΓΥΡΟΥ	» »	

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Κυβερνητικός Ἐπίτροπος: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ, Ἀντιπτέραρχος ἐ.ἀ.

Ἰδιαιτερον γραφεῖον :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΟΥΤΟΥΦΑΣ ἐπὶ βαθμῶ 8φ

Κλητὴρ :

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΛΑΤΖΗΣ » » 12φ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - ΕΦΟΡΙΑΙ - ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Α' ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(Υπουργ. απόφασις 59907 / Εμπ/8-7-72)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ

Οι καθηγηταί κ.κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑ-
ΚΗΣ και Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.

Αναπληρωματικά μέλη: Ο Καθηγητής
κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

2. ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

(Β.Δ. 359/1969)

Καθήκοντα υπηρεσιακού συμβουλίου Βοηθητικού προσωπικού άσκει ή Σύγκλητος. Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος οί έκάστοτε Πρύτανης και Αντιπρύ-
τανις. Γραμματεύς ό κ. Δαυίδ Δηλαβεράκης.

3. ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

(Υπουργ. απόφ. 164.656/2-1-73, ΦΕΚ 18/1973 τεύχος Β')

Καθήκοντα υπηρεσιακού συμβουλίου Διοικητικού προσωπικού άσκει ή Σύγκλητος. Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος οί έκάστοτε Πρύτανης και Αντι-
πρύτανης. Γραμματεύς ό κ. Δαυίδ Δηλαβεράκης.

4. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

(Φ.Ε.Κ. 140/1972, 396/73 τεύχος Β')

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο καθηγητής κ. Π. ΔΗΜΑΚΗΣ

Ο Καθηγητής κ. Γ. ΖΩΤΙΑΔΗΣ

ΜΕΛΗ

Ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ὁ
Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Σχολῆς
κ. Ε. ΚΑΡΥΔΗΣ. Ἀναπληρωματικὰ
μέλη: Οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Ι. ΓΕΩΡΓΑ-
ΚΗΣ, Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ καὶ Γ.
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ὁ ὑπάλληλος τῆς Σχολῆς κ. Η. ΖΑ-
ΧΟΣ, ἀναπληρωτὴς ὁ ὑπάλληλος τῆς
Σχολῆς κ. ΔΑΥΪΔ ΔΗΛΑΒΕΡΑΚΗΣ

5. ΚΟΙΝΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

(Φ.Ε.Κ. 231/23-2-73 τευχὸς Β' ἀπὸ 1-1-1973 ἕως 31-12-1974)

Ι. ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Καθηγητὴς κ. Π. ΔΗΜΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΜΕΛΗ

Ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ,
ὁ Γεν. Δ/ντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως
Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουρ-
γείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευ-
μάτων κ. Ν. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ καὶ ὁ Γε-
νικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Ι.
ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Ἀναπληρωμα-
τικὰ μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ κ.κ. Γ. ΖΩ-
ΤΙΑΔΗΣ, Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ,
Δ. ΚΟΡΣΟΣ, ὁ Δ/ντὴς Προσωπικοῦ
τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀνωτάτης
Ἐκπαιδεύσεως κ. Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ καὶ ἡ Προϊσταμένη τῆς
Γραμματείας κ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ

ΙΙ'. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Καθηγητὴς κ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς
κ. Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ καὶ ὁ
Διευθ. τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ
Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων κ. Π. ΜΟΥΚΙΟΣ. Ἀ-

ναπληρωματικά μέλη: ἀντιστοίχως: Ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ἡ Προϊσταμένη τοῦ Λογιστηρίου τῆς Σχολῆς κ. Μ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ὁ Τμηματάρχης τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως κ. ἈΘ. ΓΚΙΚΑΣ

Β' ΕΦΟΡΕΙΑ Ι

ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΕΦΟΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Ὁ ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ. Ἀναπληρωματικά μέλη: ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ καὶ ὁ Ἐντετ. Ὑφηγητὴς κ. Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Γ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ Ι

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Ὁ Καθηγητὴς κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ καὶ ὁ Ἐπικουρικός Καθηγητὴς κ. Γ. ΣΑΚΚΑΣ

2. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Ὁ ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ καὶ ὁ Ἐντ. Ὑφηγητὴς κ. Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ. Ἀναπληρωματικά μέλη: Ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Καθηγητὴς κ. Γ. ΚΑΦΟΥΣΗΣ

3. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ ΠΡΥΤΑΝΙΣ
Ὁ Ἐπικουρικός Καθηγητὴς κ. Γ. ΣΑΚΚΑΣ. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς κ.

Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ, ἡ Προϊστα-
μένη τοῦ Λογιστηρίου κ. Μ. ΔΡΑΚΟ-
ΠΟΥΛΟΥ καὶ ἡ ὑπάλληλος τῆς Σχο-
λῆς κ. ΚΩΒΑΙΟΥ — ΖΑΧΟΥ

4. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

‘Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ
‘Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ καὶ ὁ Καθηγη-
τῆς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ. Ἀναπληρω-
ματικά μέλη: ὁ Καθηγητῆς κ. Δ. ΚΟΡ-
ΣΟΣ καὶ ὁ Ἐκτακτος Καθηγητῆς κ.
Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ

5. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

‘Ο Καθηγητῆς κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
‘Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ, καὶ ὁ Ἐντ.
Ὑφηγ. κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ἀναπληρωματικά μέλη: ‘Ο Καθηγη-
τῆς κ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ καὶ ὁ Ἐκτα-
κτος Καθηγ. κ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ

6. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

‘Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ
‘Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ, καὶ ὁ Ἐπικου-
ρικός Καθηγητῆς κ. Γ. ΣΑΚΚΑΣ.
Ἀναπληρωματικά μέλη: ‘Ο Καθηγη-
τῆς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ καὶ ὁ Ἐκτα-
κτος Καθηγητῆς κ. Σ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

7. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

‘Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ
‘Ο Καθηγητῆς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ὁ
Ἐπικουρικός Καθηγητῆς κ. Γ. ΣΑΚ-
ΚΑΣ. ‘Ο Ὑφηγητῆς κ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ,
ὁ Γενικός Γραμματεὺς κ. Ι. ΠΑΠΑ-
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ καὶ ὁ ὑπάλληλος κ. Β.
ΚΑΣΣΟΣ

8. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

‘Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ
‘Ο ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ, ὁ Καθηγητῆς
κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ, ὁ προτείνων τὴν ἀγο-

ρὰν Καθηγητὴς ἢ Ὑφηγητὴς καὶ ἡ ὑ-
πάλληλος τῆς Βιβλιοθήκης δις ΖΩΗ
ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ

9. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Οἱ Ἑκτακτοὶ Καθηγηταὶ κ.κ. Γ. ΚΑ-
ΦΟΥΣΗΣ καὶ Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ. Ἀ-
ναπληρωματικὰ μέλη: Ὁ Καθηγητὴς
κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ, ὁ Ἑκτακτος
Καθηγητὴς κ. Στ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ
καὶ ὁ Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς κ. Γ.
ΣΑΚΚΑΣ

10. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ Ἑκτακτος Καθηγητὴς κ. Γ. ΚΑ-
ΦΟΥΣΗΣ

Ὁ Ἐντετ. Ὑφηγητὴς κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ι.
ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Οἱ ὑπάλληλοι
τῆς Σχολῆς κ. Μ. ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ—ΣΙ-
ΓΑΛΑ καὶ κ. Α. ΤΖΕΜΗΣ

11. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΕΛΗ

Ὁ Ἑκτακτος Καθηγητὴς κ. Ν. ΚΟΝ-
ΣΟΛΑΣ

Ὁ Ἐντετ. Ὑφηγητὴς κ. Α. Β. ΠΑ-
ΠΑΚΩΣΤΑΣ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ.
Ι. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Οἱ ὑπάλλη-
λοι τῆς Σχολῆς κ. Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ
— ΜΑΡΑΚΑ καὶ Ε. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥ-
ΛΟΥ

Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐπιτροπὰς συμμετέχει καὶ ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπί-
τροπος τῆς Σχολῆς, συμφώνως τῷ νόμῳ ὥς καὶ ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς
τῆς Σχολῆς. Αἱ ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουν παρόντων τοῦλάχιστον τριῶν μελῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Α' ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ι. ΕΔΡΑΙ — ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Αἱ ἔδραι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι αἱ ἑξῆς :

1. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον.
2. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον.
3. Διοικητικὸν Δίκαιον (Α' ἔδρα).
4. Διοικητικὸν Δίκαιον (Β' ἔδρα).
5. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον.
6. Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.
7. Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας.
8. Ἐμπορικὸν Δίκαιον.
9. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας.
10. Ἀνακριτικὴ καὶ Ἐγκληματολογία.
11. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική.
12. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική.
13. Δημοσία Οἰκονομική.
14. Λογιστική.
15. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.
16. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.
17. Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.
18. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν.
19. Κοινωνιολογία.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδρῶν διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὰ ἑξῆς μαθήματα :

1. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτική.
2. Στατιστική.
3. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
4. Διεθνεῖς Σχέσεις.
5. Τεχνικὴ τῆς Ὁργανώσεως καὶ Λειτουργία τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.
6. Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία.
7. Εἰδικὰ Θέματα Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.
8. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοί.
9. Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτική.
10. Πολιτικὴ Ψυχολογία.
11. Κοινωνικὰ προβλήματα Νέας Γενεᾶς.
12. Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.
13. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
14. Ξέναι γλῶσσαι (γαλλικὴ, ἀγγλική, γερμανικὴ, ἰταλικὴ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ φοιτητοῦ).

Ἐδρα τῆς Σχολῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπον κενουμένη δύναται, δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, νὰ μεταβληθῇ εἰς μάθημα.

II. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

1. ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 107/1962 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ.4283/1962 καὶ προτάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς (συνεδρεία 1.12.1971) ἀπεφασίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 148442/1971 (Φ.Ε.Κ. 985/1971, τεῦχος Β'), Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὅπως ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971 - 1972 τὰ εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν διδασκόμενα μαθήματα, ὁρισθοῦν ὡς ἀκολούθως καὶ κατὰ τὰς σημειουμένας ἐναντι ἐκάστου ὥρας (ἐβδομαδιαίως) :

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

Μαθήματα ὑποχρεωτικά :

Διδασκαλία

1. Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον	3
2. Διοικητικὸν Δίκαιον (Β' ἔδρα)	3
3. Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος	3
4. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν	2
5. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	2

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν ἐξ ὧν ἓν ὑποχρεωτικόν :

1. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	3
2. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (ὡς Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου)	2
3. Κοινωνιολογία (Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Κοινωνίαν)	2
4. Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως	2
5. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου	2

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

Μαθήματα υποχρεωτικά :	Διδασκαλία
1. Κοινωνιολογία (Γενική)	3
2. Ἀστικὸν Δίκαιον (Εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν Θεσμῶν αὐτοῦ)	4
3. Δημοσία Οἰκονομία	3
4. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική	3

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν ἐξ ὧν δύο υποχρεωτικά :

1. Λογιστικὴ	3
2. Στατιστικὴ	2
3. Πολιτικὴ Δικονομία (Β' ἐξάμηνον)	1
4. Διοικητικὸν Δίκαιον (Α' ἔδρα)	1
5. Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (Β' ἐξάμηνον)	2

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ

Μαθήματα υποχρεωτικά :

1. Πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν	3
2. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας	3
3. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον	4
4. Ἐγκληματολογία	3
5. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική	3

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν ἐξ ὧν ἓν υποχρεωτικόν :

1. Διοικητικὸν Δίκαιον (Β' ἔδρα)	1
2. Διπλωματικὴ Ἱστορία	2
3. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ θεσμοὶ (Α' ἐξάμηνον)	1
4. Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία (Α' ἐξάμηνον)	2
5. Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον (Α' ἐξάμηνον)	2

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ

Τμῆμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Μαθήματα υποχρεωτικά :

1. Συνταγματικὸν Δίκαιον	2
--------------------------	---

	Διδασκαλία
2. Πολιτική Ψυχολογία	3
3. Κοινωνιολογία (Πολιτική Κοινωνιολογία)	3
4. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον	4
Μαθήματα κατ' επιλογήν ἐξ ὧν δύο ὑποχρεωτικά :	
1. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	3
2. Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας	3
3. Διεθνεῖς Σχέσεις	2
4. Εἰδικὰ Θέματα Φιλοσοφίας (Β' ἐξάμηνον)	2
5. Κοινωνικά Προβλήματα τῆς Νέας Γενεᾶς (Β' ἐξάμηνον)	2

Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως.

Μαθήματα ὑποχρεωτικά :

1. Συνταγματικὸν Δίκαιον	2
2. Διοικητικὸν Δίκαιον (Α' ἔδρα)	3
3. Τεχνικὴ τῆς Ὁργανώσεως καὶ Λειτουργία τῆς Δημοσίας Διοικήσεως	3
4. Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον	4

Μαθήματα κατ' επιλογήν ἐξ ὧν δύο ὑποχρεωτικά :

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	2
2. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	3
3. Λογιστικὴ	2
4. Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας (Α' ἐξάμηνον)	2
5. Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία (Β' ἐξάμηνον)	2
6. Κοινωνικά Προβλήματα τῆς Νέας Γενεᾶς (Β' ἐξάμηνον)	2
7. Ἐφρημοσμένη Οἰκονομικὴ (Εἰδικὰ Θέματα) (Α' ἐξάμηνον)	2

2. ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ Π.Α.Σ.Π.Ε.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 148442/1971 (ΦΕΚ 985/9.12.1971, τευχὸς Β') ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, (συνεδρίαί τῆς 6.3.1972 καὶ 3.5.1972), ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972 αἱ ἐξετάσεις

τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καθορίζονται βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 51.227/10.5.1972 (ΦΕΚ 354/1972, τεῦχος Β'), ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἥτις ἔχει ὡς κάτωθι :

Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 1ον

Ἐξεταζόμενα μαθήματα—Ἐπιλογὴ αὐτῶν

1. Τὰ καθ' ἑκάστον ἔτος σπουδῶν ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ προγράμματι διδασκομένων ὑποχρεωτικῶν καὶ τὰ ὑφ' ἑκάστου φοιτητοῦ ἐπιλεγόμενα μαθήματα.

2. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν προαιρετικῶν μαθημάτων δηλοῦται ὑφ' ἑκάστου φοιτητοῦ ἅμα τῇ ἐνάρξει ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του, ὑποβαλλομένης ὁμοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως ἐγγραφῆς του. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀλλαγὴ μαθήματος μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐν λόγῳ δηλώσεως.

3. Φοιτηταὶ παραλείποντες ὅπως δηλώσωσι τὰ μαθήματα τῆς προτιμῆσεώς των κατανέμονται συμμέτρως πρὸς τὰς ἐμπροθέσμους δηλώσεις, κατόπιν κληρώσεως διενεργουμένης ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 2ον

Ἑξαμηνιαῖα μαθήματα

1. Ἑξαμηνιαῖον μάθημα λογίζεται τὸ διδασκόμενον ἐπὶ ἓν μόνον ἐξάμηνον ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

2. Ἡ διάρκεια τῶν ἐξαμηνίων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

Τὸ α' ἐξάμηνον ἄρχεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 7ην Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ β' ἐξάμηνον ἄρχεται τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30ὴν Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους.

3. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐξαμηνιαίου μαθήματος διενεργεῖται ἅμα τῇ λήξει τοῦ οἰκείου ἐξαμήνου καθ' ὃ ἐδιδάχθη τὸ μάθημα τοῦτο.

Ὡς δευτέρᾳ περίοδος ἐξαμηνιαίου μαθήματος λογίζεται ἡ κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοιαύτη εἴτε πρόκειται περὶ ἐξαμηνιαίου μαθήματος τοῦ α' ἐξαμήνου εἴτε τοῦ β' ἐξαμήνου.

4. Τὸ ἐξαμηνιαῖον μάθημα βαθμολογεῖται αὐτοτελῶς καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας βαθμολογικῆς κλίμακος ὡς ἐτήσιον τοιοῦτον.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ μέσου ὅρου βαθμολογίας, ὅστις

προκύπτει ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῶν ἐξαμηνιαίων καὶ ἐτήσιων μαθημάτων, διαιρουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθημάτων τούτων.

Ἄρθρον 3ον

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

1. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971 - 1972 αἱ περίοδοι τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων περιορίζονται εἰς δύο καὶ διενεργοῦνται κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ 1ης ἕως 15ης Ἰουνίου καὶ 1ης ἕως 15ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως.

2. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται γραπτῶς ἢ προφορικῶς ἢ γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἢ γραπτῶς, πρακτικῶς καὶ προφορικῶς ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

3. Φοιτηταὶ ἀπορριπτόμενοι κατὰ τὴν δευτέραν τμηματικὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς πλείονα τῶν δύο (2) μαθημάτων, θεωροῦνται ἀποτυχόντες καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναλάβουν τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους σπουδῶν, κατοχυρουμένης τῆς βαθμολογίας των εἰς ἃ μαθήματα οὗτοι ἔλαβον προβιβάσιμον βαθμόν.

Ἄρθρον 4ον

Μεταφορὰ μαθημάτων

1. Φοιτηταὶ ὀφείλοντες δύο (2) ἐτήσια μαθήματα, ἢ τέσσαρα (4) ἐξαμηνιαῖα, ἢ ἓν (1) ἐτήσιον καὶ δύο (2) ἐξαμηνιαῖα μαθήματα, λόγῳ ἀπορρίψεως των ἢ μὴ προσελεύσεως των πρὸς ἐξέτασιν, ἐγγράφονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος σπουδῶν, μεταφέροντες τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθημάτων τούτων ὁμοῦ μετὰ τῶν μαθημάτων τοῦ εἰς ὃ ἐγγράφονται οὗτοι νέου ἔτους σπουδῶν. Μάθημα μεταφερόμενον εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος σπουδῶν ἐξετάζεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπὶ πτυχίῳ μαθημάτων.

Ἡ ἐξέτασις τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μεταφερομένων μαθημάτων διενεργεῖται ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένων ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ δὴ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ μηνὸς Ἰουνίου κανονικῶς, κατὰ δὲ τὴν περίοδον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐνώπιον τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ Καθηγητῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς, συγκροτεῖται ἐκ τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα καὶ ἐξ ἐτέρων δύο καθηγητῶν, κατὰ προτίμησιν συγγενῶν μαθημάτων.

3. Φοιτητὴς ἀπορριπτόμενος εἰς μεταφερόμενον μάθημα, θεωρεῖται ἀποτυχὼν, ὑποχρεούμενος νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους σπου-

δῶν κατοχυρουμένης τῆς βαθμολογίας, εἰς ἃ μαθήματα οὗτος ἔλαβε προβιβασίμον βαθμόν.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ περαιτέρω μεταφορὰ μεταφερομένου μαθήματος.

Ἄρθρον 5ον

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

1. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις συνίστανται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθημάτων τοῦ τελευταίου ἔτους σπουδῶν, ἄρχονται ἀπὸ τῆς περιόδου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ οἰκείου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ διεξάγονται κατὰ τὰς ἀκολουθούς περιόδους, ἧτοι τρεῖς τοῦ ἔτους κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ὀκτώβριον, Φεβρουάριον.

2. Τὰ ἐξεταζόμενα ἐπὶ πτυχίῳ μαθήματα εἶναι τὰ ἐν τῷ προγράμματι διδασκομένων μαθημάτων ἐν τῷ τελευταίῳ ἔτει σπουδῶν δι' ἕκαστον Τμήμα τῆς Σχολῆς διδασκόμενα ὑποχρεωτικὰ καὶ δηλωθέντα ὑφ' ἑκάστου φοιτητοῦ κατ' ἐκλογὴν μαθήματα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ ἔτει σπουδῶν μετεφερθέντα μαθήματα.

3. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται καθ' ὃν τρόπον αἱ τμηματικαὶ τοιαῦται, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης.

4. Ὁ βαθμὸς πτυχίου ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐπιτευχθείσης βαθμολογίας ἐφ' ἐνὸς ἑκάστου μαθήματος ἀπάντων τῶν ἐτῶν φοιτήσεως ἐν τῇ Σχολῇ. Διὰ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπολογισμόν προστίθενται οἱ βαθμοὶ ἀπάντων τῶν μαθημάτων, ἐφ' ὧν ὁ φοιτητὴς ἔτυχεν ἀντιστοίχου βαθμοῦ καθ' ἅπαντα τὰ ἔτη φοιτήσεώς του ἐν τῇ Σχολῇ, τὸ δὲ ἄθροισμα τούτων διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 6

Ἐφαρμογὴ νέου προγράμματος καὶ χρόνος ἐφαρμογῆς του

1. Φοιτηταί, τετραετοῦς φοιτήσεως, ἀνήκοντες εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1970-1971 καὶ προηγούμενα, πλὴν τῶν τελειοφοίτων, ἧτοι τῶν ἀνηκόντων κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1970-1971 εἰς τὸ τέταρτον ἔτος, ὑπάγονται εἰς τὸ νέον πρόγραμμα σπουδῶν καὶ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης.

2. Τελειόφοιτοι τετραετοῦς φοιτήσεως ἐγγραφέντες εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1970-1971, συνεχίζουν τὰς ἐξετάσεις των κατὰ τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβλεπόμενα, ἧτοι οὗτοι ἐξετάζονται ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων τοῦ προῖσχύσαντος προ-

γράμματος, θεωρουμένων τούτων ως όριστικῶν πτυχιακῶν. Αί προκριμα-
τικαί εξέτάσεις καταργοῦνται, τῶν ως προκριματικῶν προβλεπομένων μα-
θημάτων εξέταζομένων ἐφ' ἐξῆς ως όριστικῶν πτυχιακῶν τοιούτων καί διὰ
τούς τελειοφοίτους τετραετοῦς φοιτήσεως, τούς ἐγγραφέντας εἰς τὸ τέταρτον
ἔτος σπουδῶν μέχρι καί τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1970-1971 καί διὰ τούς
ἀκολουθοῦντας σπουδᾶς κανονικῆς τριετοῦς φοιτήσεως. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος εξέτασθέντες ἐπιτυχῶς εἰς τι τῶν προκριματικῶν μαθημάτων,
κατὰ τὴν περίοδον τῶν πτυχιακῶν των εξέτάσεων, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐξε-
τάσεως ἐν αὐτῷ ἐκ νέου.

Ἄρθρον 7ον

Προαγωγή φοιτητῶν

1. Φοιτηταί ἐπιτυχόντες εἰς ἕξ μαθήματα τοῦ ἔτους εἰς ὃ φοιτοῦν κατὰ
τὰ ἰσχύοντα πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου προγράμματος μαθημάτων (ΦΕΚ
985 Β' 9.12.1971) καί ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν χαρακτηρίζονται τὰ μαθήματα
ταῦτα ὑπὸ τοῦ νέου προγράμματος ως ὑποχρεωτικά ἢ κατ' ἐπιλογὴν, δικαιο-
οῦνται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος σπουδῶν.

2. Ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος σπουδῶν δικαιοῦνται ἐπίσης καί οἱ
ἐπιτυχόντες εἰς τέσσαρα μόνον μαθήματα τοῦ ἔτους εἰς ὃ φοιτοῦν κατὰ τὰ
ἰσχύοντα συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τὸ ἰσχῶν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ
νέου προγράμματος μαθημάτων, ἐφ' ὅσον ὅμως δικαιοῦνται νὰ μεταφέρουν
τὰ ὑπόλοιπα δύο, κατ' ἐπιλογὴν, μαθήματα εἰς τὸ ἐπόμενον τοῦτο ἔτος σπου-
δῶν.

Ἄρθρον 8ον

Φοιτηταί τριετοῦς φοιτήσεως

Σπουδασταί ἐγγραφέντες ἐν τῇ Σχολῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ.
ὑπ' ἀριθ. 672/1963 καί μὴ περατώσαντες εἰσέτι τὰς σπουδᾶς των, ἐφ' ὅσον
μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972-1973, καί ἐν πάσῃ περιπτώ-
σει μέχρι καί τῆς τελευταίας ἐξεταστικῆς περιόδου τοῦ ἔτους τούτου, ἤτοι
μέχρι τοῦ Μαρτίου 1974, δὲν ὀλοκληρώσουν ἐπιτυχῶς τὰς πτυχιακὰς των
ἐξετάσεις, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ὀλοκληρώσουν ταύτας μέχρι τοῦ ἔτους
τούτου, ὑπὸ τὸ προἰσχῶν τοῦ Β. Δ. 672/1963 καθεστῶς, ἐγγράφονται ὑπο-
χρεωτικῶς, τηρουμένων τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ μεταφορᾶς μαθημάτων
οἱ μὲν τριτοετεῖς εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν καί εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο Τμη-
μάτων τῆς Σχολῆς, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὸ ἀντίστοιχον ἔτος τεταρτοετοῦς φοιτή-
σεως, συνεχίζοντες ἐφεξῆς κανονικῶς τὰς σπουδᾶς τετραετοῦς διαρκείας.

Άρθρον 9ον

Φοιτηταί παρελθόντων ἐτών

Φοιτηταί ὑπαχθέντες εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ν.Δ. 132/1946 καὶ 565/1970 συνεχίζουν, ὑπὸ τὸ προῖσχύον καθεστῶς καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτῶν ὡς τελειοφοίτων (τριετοῦς φοιτήσεως), τὰς πτυχιακὰς καὶ τμηματικὰς ἐξετάσεις ὀφείλοντες νὰ περατώσουν ταύτας μέχρι καὶ τῆς περιόδου Μαρτίου 1974 ἄλλως ὑπαχθῇσονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν τῆς κανονικῆς τετραετοῦς διαρκείας φοιτήσεως καὶ εἰδικώτερον εἰς ἓν, κατ' ἐπιλογὴν, τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, οὗτοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐπιτυχῶς καὶ εἰς τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν, τυχὸν ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν μαθήματα τῶν προηγουμένων ἐτών.

Άρθρον 10ον

Βαθμὸς πτυχίου

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ πρωτοετῶν φοιτητῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972. Προκειμένου ὅμως περὶ φοιτητῶν τῶν λοιπῶν ἐτῶν φοιτήσεως πλὴν τοῦ πρώτου (Α'), ὁ βαθμὸς πτυχίου αὐτῶν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς βαθμολογίας των εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ διανυομένου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1971-1972 ἔτους σπουδῶν καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὰ μαθήματα ὅλων τῶν ἐπομένων ἐτῶν φοιτήσεώς των ἐν τῇ Σχολῇ.

3. ΤΡΙΤΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 150094/1972 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὠρίσθη ὅτι οἱ φοιτηταί ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971-1972 οἱ ὀφείλοντες μαθήματα δύνανται νὰ προσέλθουν εἰς νέαν τμηματικὴν ἐξέτασιν ἐνεργουμένην κατὰ τὸ ἀπὸ 10-22 Δεκεμβρίου 1972 χρονικὸν διάστημα. Οἱ ἀποτυχόντες κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἐξεταστικὴν περίοδον εἰς τρία (3) μαθήματα τοῦ οἰκείου ἔτους σπουδῶν ἢ ἐκ μεταφορᾶς, δύνανται νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος σπουδῶν ἐξεταζόμενοι εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα ὁμοῦ μετὰ τῶν μαθημάτων τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἐγγράφονται, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς μεταφορᾶς τούτων πέραν τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου Ὀκτωβρίου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972-1973.

Β' ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1972-1973

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	12.00-13.00 (φρ.)	Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Έντετ. Ύφηγ. κ. Γ. Άντωνόπουλος)
»	17.00-18.00	Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Έπικ. Καθ. κ. Κυριαζῆς-Γουβέλης)
»	18.00-20.00	Εισαγωγή εις τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. κ. Δασκαλάκης)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

Ωρα	9.00-12.00	Οικονομικὴ Γεωγραφία (Έκτ. Καθ. κ. Κόν-σολας)
-----	------------	---

ΤΡΙΤΗ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	9.00-12.00	Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Ν. Ελλάδος (Καθ. κ. Γ. Παπαχατζῆς κατ' ἀνάθεσιν)
»	12.00-13.00	Άρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. κ. Π. Δημά-κης)
»	16.00-18.00	Πολιτικὴ Ἐπιστῆμη καὶ Ἱστορία Πολιτικῶν Θεωριῶν (Έκτ. Καθ. κ. Έμμ. Μάρκογλου)
»	18.00-20.00	Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (Έντετ. Ύφηγ. κ. Γ. Άντωνόπουλος)

ΤΕΤΑΡΤΗ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	9.00-11.00	Πολιτικὴ Ἐπιστῆμη καὶ Ἱστορία Πολιτικῶν Θεωριῶν (Έκτ. Καθ. κ. Έμμ. Μάρκογλου)
-----	------------	---

» 18.00–19.00	Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)
Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 17.00–19.00	Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως (Ἐντ. Ὑφ. κ. Γ. Δημακόπουλος)

ΠΕΜΠΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 12.00–13.00	Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Παπαχατζῆς)
» 17.00–18.00 (φρ.)	Ἐπικ. Καθ. κ. Γ. Σακκᾶς)
» 19.00–20.00	Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (Ἐντ. Ὑφ. κ. Γ. Ἀντωνόπουλος)
Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 10.00–12.00	Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (ὥς Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου) (Καθ. κ. Λ. Νουμανίδης)
» 11.00.12.00	Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Καθ. κ. Π. Δημάκης)
» 18.00–19.00	Κοινωνιολογία — Εἰσαγωγή εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Κοινωνίαν (Καθ. κ. Δ. Τσάκωνας)
» 20.00–21.00 (φρ.)	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία (Ἐκτακτος Καθ. κ. Ν. Κόνσολας)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 9.00–11.00	Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)
» 11.00–13.00	Διοικητικὸν Δίκαιον (Ἐπικ. Καθ. κ. Γ. Σακκᾶς)
Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 17.00–18.00	Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως (Ἐντ. Ὑφηγ. κ. Γ. Δημακόπουλος)
» 18.00–19.00	Κοινωνιολογία — Εἰσαγωγή εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Κοινωνίαν (Ἐντ. Ὑφηγ. κ. Δ. Τσαούσης)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 17.00–18.00	Ἀστικὸν Δίκαιον (Εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν Θεσμῶν αὐτοῦ) (Καθ. κ. Π. Δημάκης)

» 18.00-20.00	Δημόσια Οικονομική (προσωρινῶς τῇ ἐποπτεία τοῦ κ. Πρυτάνεως)
Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 9.00-11.00	Στατιστικὴ (Καθ. κ. Κ. Δρακάτος)
» 11.00-12.00	Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (προσωρινῶς τῇ ἐποπτεία τοῦ κ. Πρυτάνεως).
ΤΡΙΤΗ	
Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 11.00-12.00	Κοινωνιολογία (Ἐπικ. Καθ. κ. Π. Δημητράς)
» 12.00-13.00	Δημόσια Οἰκονομικὴ (προσωρινῶς τῇ ἐποπτεία τοῦ κ. Πρυτάνεως)
» 18.00-19.00	Ἀστικὸν Δίκαιον—Εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν θεσμῶν αὐτοῦ (Ἐπικ. Καθ. κ. Δ. Μαρκιανός)
Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 19.00-20.00	Πολιτικὴ Δικονομία (Ἐπικ. Καθ. κ. Δ. Μαρκιανός)
ΤΕΤΑΡΤΗ	
Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 10.00-11.00	Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. κ. Ἀγαπητίδης)
» 11.00-13.00	Ἀστικὸν Δίκαιον — Εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν Θεσμῶν αὐτοῦ (Καθ. κ. Π. Δημάκης)
ΠΕΜΠΤΗ	
Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 12.00-13.00	Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. κ. Ἀγαπητίδης)
» 19.00-21.00	Κοινωνιολογία Γενικὴ (Καθ. κ. Δ. Τσάκωνας)
Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν	
Ὡρα 11.00-12.00	Πολιτικὴ Δικονομία (Ἐπικ. Καθ. κ. Δ. Μαρκιανός)
» 18.00-19.00	Λογιστικὴ (Ἐκτ. Καθ. κ. Γ. Καρούσης)
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα	
Ὡρα 12.00-13.00	Ἀστικὸν Δίκαιον — Εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν θεσμῶν αὐτοῦ (Καθ. κ. Π. Δημάκης)
» 18.00-20.00	Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Καθ. κ. Σ. Ἀγαπητίδης)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα	11.00–12.00	Λογιστική (Ἔκτ. Καθ. κ. Γ. Καρούσης)
»	20.00–21.00	
»	17.00–18.00	Διοικητικὸν Δίκαιον (Α' ἔδρας) (Καθ. κ. Δ. Κόρσος)

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα	17.00–18.00 (φρ.)	Ἀνακριτική καὶ Ἑγκληματολογία (Καθ. κ. Τ. Φιλιππίδης)
»	18.00–19.00	Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική (Ἔκτ. Καθ. κ. Σ. Θεοφανίδης)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα	12.00–13.00	Διοικητικὸν Δίκαιον (Β' ἔδρα) (Καθ. κ. Γ. Παπαχτζῆς)
»	19.00.20.00	Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον. (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης)

ΤΡΙΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα	11.00–13.00	Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν (Ἔκτ. Καθ. κ. Ἑμμ. Μάρκογλου)
»	17.00–18.00	Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας (Καθ. κ. Ι. Γεωργάκης)
»	18.00–20.00	Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον (Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Ἀλεξανδρῆς)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα	9.00–11.00	Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία (Αὐν ἐξάμηνον Καθ. κ. Δ. Κόρσος)
-----	------------	--

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα	9.00–11.00 (φρ.)	Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας (Ἐπικ. Καθ. κ. Κ. Χατζηγιαννάκης)
»	17.00–18.00	Ἀνακριτική καὶ Ἑγκληματολογία (Καθ. κ. Τ. Φιλιππίδης)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

»	18.00-20.00	Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον (Αὐτ. ἐξάμηνον Καθ. κ. Χ. Φραγκίστας)
Ὡρα	11.00-13.00	Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης)
»	18.00-20.00	Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον (Αὐτ. ἐξάμηνον Καθ. κ. Χ. Φραγκίστας)

ΠΕΜΠΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα	10.00-11.00	Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον (Ἐντεν. Ὑψηλ. κ. Γ. Ἀλεξανδρῆς)
»	16.00-18.00	Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν (Ἐκτ. Καθ. κ. Ἐμμ. Μάρκογλου)
»	18.00-19.00	Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας (Καθ. κ. Ι. Γεωργιάκης)
»	20.00-21.00	Ἐφαρμοσμένη Οἰκονομικὴ (Ἐκτ. Καθ. κ. Σ. Θεοφανίδης)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα	11.00-13.00	Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοὶ (Καθ. κ. Χ. Φραγκίστας)
»	19.00-20.00	Διπλωματικὴ Ἱστορία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα	10.00-11.00	Ἐφαρμοσμένη Οἰκονομικὴ (Ἐκτ. Καθ. κ. Σ. Θεοφανίδης)
»	17.00-18.00	Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν (Ἐκτ. Καθ. κ. Ἐμμ. Μάρκογλου)
»	18.00-20.00	Ἀνσχυρικὴ καὶ Ἐγκληματολογία (Καθ. κ. Τ. Φιλιππίδης)
»	20.00-21.00	Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον (Ἐντεν. Ὑψηλ. κ. Γ. Ἀλεξανδρῆς)

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα 9.00–10.00

10.00–11.00

» 17.00–18.00

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Ζωτιάδης καὶ Ἐντετ. Ὑφ. κ. Α. Β. Παπακώστας)

Κοινωνιολογία—Πολιτικὴ Κοινωνιολογία (Ἐπικ. Καθ. κ. Π. Δημητράς, Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Δ. Τσαούσης)

ΤΡΙΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα 9.00–11.00

» 18.00–20.00

» 20.00–21.00 (φρ.)

Πολιτικὴ Ψυχολογία (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)
Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης, Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Α. Β. Παπακώστας)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα 16.00–18.00

» 17.00–18.00

Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Ὑφηγ. κ. Σ. Βουτυράς)

Διεθνεῖς Σχέσεις (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὑποχρεωτικὸν μάθημα

Ὡρα 19.00–21.00

Συνταγματικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα 17.00–19.00 (φρ.)

Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας (Καθ. κ. Γ. Παπαχατζής)

ΠΕΜΠΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

Ὡρα 11.00–13.00

» 17.00–19.00

Κοινωνιολογία—Πολιτικὴ Κοινωνιολογία (Ἐπικ. Καθ. κ. Η. Δημητράς, Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Δ. Τσαούσης)

Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

Ὡρα 9.00–11.00

Κοινωνικὰ Προβλήματα τῆς Νέας Γενεᾶς (Βον ἐξάμηνον, Καθ. κ. Ι. Γεωργάκης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	9.00-11.00	Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Υφηγ. κ. Σ. Βουτυράς)
»	12.00-13.00 (φρ.)	Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιά- δης, Ἐντ. Υφηγ. κ. Α. Β. Παπακώστας)
»	18.00-20.00	Πολιτικὴ Ψυχολογία (Καθ. κ. Γ. Δασκαλάκης)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

Ωρα	16.00-18.00	Εἰδικὰ Θέματα Φιλοσοφίας (Β' ἐξάμηνον, Ἐν- τετ. Υφηγ. κ. Γ. Ἀντωνόπουλος)
-----	-------------	--

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	9.00-10.00	Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιά- δης), (Ἐντ. Υφηγ. κ. Α. Β. Παπακώστας).
»	10.00-11.00	Τεχνικὴ τῆς ὀργανώσεως καὶ Λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως (Ἐντετ. Υφηγητῆς κ. Κ. Κούρτης)
»	12.00-13.00	Διοικητικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Δ. Κόρσος)
»	17.00-18.00	

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ωρα	11.00-12.00 (φρ.)	Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Π. Παπαπανα- γιώτου)
»	18.00-20.00	Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Καθ. κ. Γρ. Κασιμάτης)
»	20.00-21.00 (φρ.)	Λογιστικὴ (Ἐκτ. Καθ. κ. Γ. Καφούσης)

ΤΡΙΤΗ

Υποχρεωτικά μαθήματα

Ωρα	17.00-18.00	Τεχνικὴ τῆς Ὄργανώσεως καὶ Λειτουργίας Δημοσίας Διοικήσεως (Ἐντετ. Υφηγ. κ. Κ. Κούρτης)
»	20.00-21.00	Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιά- δης, Ἐντετ. Υφηγ. κ. Α. Παπακώστας)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

Ωρα	16.00-18.00	Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Υφηγ. κ. Σ. Βουτυράς)
-----	-------------	---

- » 18.00–20.00 Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία (Β' ἐξάμηνον, Καθ. κ. Δ. Κόρσος)
- » 18.00–20.00 Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ, Εἰδικὰ Θέματα (Λον ἐξάμηνον, Ἔκτ. Καθ. κ. Σ. Θεοφανίδης)

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

- Ὡρα 10.00–12.00 Διοικητικὸν Δίκαιον. (Α' ἔδρα, Καθ. κ. Δ. Κόρσος)
- » 12.00–13.00 (φρ.) Τεχνικὴ τῆς Ὄργανώσεως καὶ Λειτουργίας Δημοσίας Διοικήσεως (Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Κ. Κούρτης)

Μάθημα κατ' ἐπιλογὴν

- Ὡρα 17.00–19.00 (φρ.) Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας (Λον ἐξάμηνον, Καθ. κ. Γ. Παπαχατζῆς)

ΠΕΜΠΤΗ

Ὑποχρεωτικὸν μάθημα

- Ὡρα 17.00–19.00 Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης, Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Α. Β. Παπακώστας)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

- Ὡρα 9.00–11.00 Κοινωνικὰ Προβλήματα Νέας Γενεᾶς (Βον ἐξάμηνον Καθ. κ. Ι. Γεωργάκης)
- » 11.00–12.00 Λογιστικὴ (Ἔκτ. Καθ. κ. Γ. Καφούσης)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα

- » 12.00–13.00 Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης, Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Α. Β. Παπακώστας)
- » 17.00–18.00 Τεχνικὴ τῆς Ὄργανώσεως καὶ Λειτουργίας Δημοσίας Διοικήσεως (Ἐντετ. Ὑφηγητῆς κ. Κ. Κούρτης)
- » 20.00–21.00 Συναγματικὸν Δίκαιον (Ἐπικ. Καθ. κ. Κυριαζῆς — Γουβέλης)

Μαθήματα κατ' ἐπιλογὴν

- Ὡρα 9.00–10.00 Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Ἐντετ. Ὑφηγ. κ. Σ. Βουτυρᾶς)
- » 10.00–11.00 Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ, Εἰδικὰ Θέματα (Λον ἐξάμηνον, Ἔκτ. Καθ. κ. Σ. Θεοφανίδης)
- » 11.00–12.00 (φρ.) Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Καθ. κ. Π. Παπαπαναγιώτου)

Γ' ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

Α'. ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητής κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ι. Εισαγωγή

Ἕννοια τοῦ Δημοσίου Δικαίου.— Δίκαιον καὶ Κοινωνικὸς Ἐλεγχος.
— Δημόσιον Δίκαιον.— Ἰδιωτικὸν Δίκαιον.— Αἱ πηγαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.
— Ἑρμηνεία.— Βιβλιογραφία.

Τὸ Κράτος ὡς νομικὴ ἔννοια.— Τὸ Κράτος καὶ τὸ Δίκαιον.— Τὰ στοι-
χεῖα τοῦ Κράτους καὶ ἡ δικαιοῦχ διαμόρφωσις των.

Αἱ νομικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ Κράτους.— Σύνταγμα καὶ Κράτος.— Μορφή
Κράτους.— Διαίσεις τῶν κρατικῶν μορφῶν.— Μοναρχία.— Ἀριστοκρατία.
— Δημοκρατία.— Αὐταρχικὰ καὶ Δημοκρατικὰ Κράτη.— Ἀνεπτυγμένα καὶ
ὑποανάπτυκτα Κράτη.— Ἐνώσεις Κρατῶν.— Ὁμοσπονδία.— Συνομοσπονδία.

Τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους.— Ἕννοια τοῦ κρατικοῦ ὄργανου.— Ἀνώτερα
— Κατώτερα.— Ἀμεσα, Ἑμμεσα.— Ὑποχρεωτικά.— Προαιρετικά.

Λόγος.— Βουλὴ.— Βασιλεὺς.— Κυβέρνησις.— Διοικητικὴ καὶ μὴ Διοι-
κητικὴ Γραφειοκρατία.

Αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους.— Ἱστορικὴ ἐξέλιξις.— Νομοθετικὴ.— Διοι-
κητικὴ.— Δικαστικὴ.— Σύνταγμα.— Νόμος.— Διάταγμα.— Διοικητικὴ πρᾶ-
ξις.— Διοικητικὴ ἀπόφασις.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.— Νομιμότης.— Καλὴ Πίστις.—
Δημόσιον Συμφέρον.— Προστασία πολίτου.

II. Συνταγματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος

Εἰσαγωγή.— Διαίρεσις τῆς Συνταγματικῆς Ἱστορίας.

Ἡ περίοδος τῶν τοπικῶν Συνταγμάτων (1821). Ἡ περίοδος τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων ἢ τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1821-1832). Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833-1843). Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844-1862). Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης Δημοκρατίας μετὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (1864-1910). Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος Συντάγματος τοῦ 1864 (1911-1924). Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1924-1935). Ἡ περίοδος τοῦ Αὐταρχικοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς (1936-1944). Ἡ περίοδος τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 (1946-1967). Ἡ σύγχρονος περίοδος.

Φροντιστήρια καὶ Μελέται Συνταγματικῆς Ἱστορίας: Θέματα:

1. Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία εἰς τὰ ἑλληνικὰ συνταγματικὰ κείμενα.
2. Τὸ πολίτευμα τῶν Ἰονίων Νήσων τοῦ 1817.
3. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος καὶ τὸ Ἡγεμονικὸν Σύνταγμα. (Συγκριτικὴ ἔρευνα).
4. Ἡ σχέσις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας κατὰ τὴν περίοδον τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος.
5. Αἱ πολιτειακαὶ ἰδέαι τοῦ Κοραΐ.
6. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1924.
7. Ἡ διαμόρφωσις τῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν συνταγματικὸν Δίκαιον.
8. Ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἀπὸ τὸ 1864-1927.
9. Ὁ Ἑλ. Βενιζέλος καὶ ἡ συνταγματικὴ πολιτικὴ του κατὰ τὸ 1911.
10. Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν εἰς τὰ Συντάγματα τῆς α' Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
11. Ποία ἡ κοινωνικὴ διάρθρωσις κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως (1821-1830).
12. Τὸ Ἡγεμονικὸν Σύνταγμα καὶ αἱ φιλομοναρχικαὶ τάσεις κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.
13. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ Ὁθωνος.
14. Ἡ ἀρχὴ *salus populi suprema lex esto* καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰ. Καποδιστρίου.

15. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν συμφερόντων καὶ τῆς οἰκονομικῆς δημοκρατίας εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927.
16. Αἱ ἐπιδράσεις τῶν ἀμερικανικῶν καὶ γαλλικῶν διακηρύξεων καὶ Συνταγμάτων ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τῆς Α' Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
17. Τὸ ἔργον καὶ οἱ πρωτεργάται τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως.
18. Ἡ κομματικὴ διάθροισις τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ 1864 καὶ ἡ σημασία τῶν κομμάτων ὡς ἔκφρασις τῆς λογίας καὶ δημοτικῆς παραδόσεως.
19. Τὸ ἔργον καὶ αἱ ιδέαι τοῦ Γ. Φιλαρέτου.
20. Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ἡ ἐμφάνισις των εἰς τὸ σύνταγμα τοῦ 1927.

III. Συνταγματικὸν Δίκαιον

Α'. Γενικὸν Μέρος

Εἰσαγωγή. Μείωσις τῆς σημασίας τῶν Συνταγμάτων.—Ὅροι ἐπιτυχίας ἐνὸς Συντάγματος.—Συνταγματικῶς ἀνεπτυγμένα καὶ συνταγματικῶς «ὐπὸ ἀνάπτυξιν» κράτη.—Πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς καὶ Σύνταγμα.—Σύνταγμα καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον εἰς τὸν Δυτικόν, Ἀνατολικόν καὶ Τρίτον Κόσμον. Τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον.—Ἔννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.—Βιβλιογραφία.—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Συντάγματος.—Τὸ Συνταγματικὸν Καθεστώς. Τὸ Σύνταγμα. Ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος.—Τὸ νόημα τοῦ Συντάγματος.—Τὸ περιεχόμενον τοῦ Συντάγματος γενικῶς. —Σύνταγμα καὶ συνταγματικὴ πραγματικότης.—Διακρίσεις τῶν Συνταγμάτων μετὰ κριτήριον τὴν πραγματικὴν ἐφαρμογὴν των.—Ἡ Συντακτικὴ Ἐξουσία.—Ἡ ἱστορία τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.—Ἡ ἰσχύουσα συνταγματικὴ τάξις.—Τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος. Ἐννοιολογικὰ στοιχεῖα.—Ἡ Δημοκρατία.—Ἡ Λαϊκὴ Κυριαρχία.—Τὸ Κράτος Δικαίου.—Οἱ Ἀτομικαὶ Ἐλευθερίες.—Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῶν Ἀτομικῶν Ἐλευθεριῶν.—Ἡ Κρατικὴ ὁργάνωσις.—Θεμελιώδεις θεσμοὶ τῆς κρατικῆς ὁργανώσεως.—Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν ὡς συνταγματικὴ ἀρχή.—Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν ὡς κοινωνιολογικὸν - πολιτικὸν ἀξίωμα.—Ἀντιπροσωπεία καὶ Ἀντιπροσωπευτικὸν Σύνστημα.—Ὁ Κοινοβουλευτισμὸς.—Τὰ πολιτικὰ κόμματα.—Ἡ Βασιλευμένη Δημοκρατία.—Οἱ γενικαὶ ρῆτρες. Ἡ νομικὴ φύσις τῶν γενικῶν ρητρῶν.—Οἱ καθ' ἑκάστα γενικαὶ ρῆτρες. Σύνταγμα καὶ Διεθνὲς Πολιτικὸν Σύνστημα. Ἡ ἑνταξις εἰς μίαν διεθνή τάξιν.

Ἐπικ. Καθηγητῆς κ. Δ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ - ΓΟΥΒΕΛΗΣ

1. Περί Θεμελιωδῶν Δικαιωμάτων.—2. Ἡ Πολιτεία Δικαίου.—3. Περί Διακρίσεως τῶν Ἐξουσιῶν.—4. Τὸ Ἀντιπροσωπευτικὸν Σύνστημα.—5. Περί Κοινοβουλευτισμοῦ.

2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α. Καθηγητής κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ (Β'. ἔδρα).

Ἐννοια καὶ ὁρισμὸς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Πηγαὶ (κείμενα) τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. (Τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ νόμοι ὡς πηγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα. Αἱ κανονιστικαὶ πράξεις ἐτέρων, πλὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους ἀρχῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας). Δημοσίευσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων. «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως». Χρονικὰ καὶ τοπικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν πηγῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Ὁ Θεσμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, (ὀργάνωσις καὶ ἀρμοδιότητες).

Β. Ἐπικ. Καθηγητής κ. Γ. ΣΑΚΚΑΣ (Β'. ἔδρα)

Γενικοὶ κανόνες τῆς Δημοσίας διοικητικῆς ὀργανώσεως: Ἐννοια καὶ εἶδη τῶν Διοικητικῶν ὀργάνων. Αἱ Δημόσιαι ὑπηρεσίαι. Ἡ ὀργανικὴ σχέση τῆς Διοικητικῆς Ἱεραρχίας.

Τὰ Συστήματα τῆς Διοικήσεως ὀργανώσεως καὶ αἱ ἐφαρμογαὶ ἐν Ἑλλάδι. Τὰ διοικητικὰ συστήματα ἐν γένει. Ἡ ἀποκέντρωσις καὶ ἡ αὐτοδιοίκησις. Ἔτερα διοικητικὰ Συστήματα. Μέθοδοι ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας παρεμφερεῖς πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Νομικὴ ρύθμισις τῆς ὀργανώσεως τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Ἡ Κρατικὴ διοικητικὴ ὀργάνωσις. Ὁργάνωσις Κεντρικῆς Διοικήσεως. Ὁργάνωσις Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Περιφερειακὴ ὀργάνωσις γενικῆς ἀρμοδιότητος. Περιφερειακὴ ὀργάνωσις ἐιδικῶν κλάδων.

3. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθηγητής κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἱστορίαν Νεωτέρας Ἑλλάδος. (Γενικαὶ ἔννοιαι καὶ ἐπιστημονικοὶ ὅροι). Οἱ ἀγῶνες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Βενετοτουρκικοὶ πόλεμοι. Ρωσσοτουρκικοὶ πόλεμοι. Ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἡ ὑπόδουλος Ἑλλὰς κατὰ τοὺς Ναπολεοντεῖους χρόνους. Νέος Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος (1807-1812). Τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης καὶ τὸ Νέον Πολιτικὸν Σύστημα τῆς Εὐρώπης. Τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἡ Ἐταιρεία τῶν Φιλομούσων. Θεσμοὶ καὶ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία. Ὁ χαρακτήρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἡ ἑναρξὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὰς Παραδουναβίους ἡγεμονίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

(24 Φεβρουαρίου 1821-9 'Ιουνίου 1832). 'Η μοναρχία ἐν 'Ελλάδι. 'Η Συνταγματική Μοναρχία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Μεγάλης 'Ιδέας (3 Σεπτεμβρίου 1843-12 'Οκτωβρίου 1922). 'Η Δυναστική μεταβολή, ἡ 'Ενωσις τῆς 'Επτανήσου καὶ ἡ ἀναγκάσεις τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου (12-10-1852 ἕως 25-5-1877). 'Η Μεγάλη 'Ιδέα ἀντιμέτωπος τῶν Βαλκανικῶν 'Εθνικισμῶν (25-5-1877 ἕως 4-5-1896). 'Η 'Ελληνοτουρκικὴ Κρίσις. Τὸ Κρητικὸν καὶ Μακεδονικὸν ζήτημα (3-5-1896 ἕως 15-8-1909). 'Η 'Ελλάς Δύναμις, Βαλκανικὴ καὶ Μεσογειακὴ (15-8-1909 ἕως 18-6-1914). 'Ο Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ ἡ 'Ελλάς. 'Αποκορύφωσις καὶ πτώσις τῆς Μεγάλης 'Ιδέας (18-8-1914 ἕως 24-7-1923). Μεταξὺ δύο πολέμων. 'Ακμὴ καὶ παρακμὴ τῶν Δημοκρατικῶν θεσμῶν (24-7-1923 ἕως 28-10-1940). 'Ο Δεύτερος (Β') Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ ἡ 'Ελλάς. 'Η σημασία τῶν 'Ελληνοχριστιανικῶν ιδεῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. 'Η οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ δημοσίου βίου εἰς τὸν 'Ελληνικὸν χῶρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ('Ιστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ σύγχρονος ἐποχὴ).

4. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἔκτ. Καθηγητὴς κ. ΕΜΜ. ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ

'Ιστορικοὶ σταθμοὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σκέψιν

'Η πολιτικὴ σκέψις κατὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα.

I. Γενικά.

II. Πλάτων καὶ 'Αριστοτέλης.

III. Αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴν περίοδον.

Ρωμαῖκοὶ χρόνοι καὶ πολιτικὴ σκέψις.

I. Γενικά.

II. Πολύβιος.

III. Κικέρων.

'Η πολιτικὴ σκέψις κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

I. Γενικά.

II. "Αγιος Αὐγουστῖνος.

III. Θωμᾶς 'Ακουϊνάτος.

'Η πολιτικὴ Θεωρία κατὰ τὴν 'Αναγέννησιν.

I. Γενικά.

II. Nicolo Machiavelli.

III. Jean Bodin.

Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ τῆς ἀπολυταρχίας κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα

- I. Γενικά.
- II. Thomas Hobbes.
- III. John Locke.

Δέκατος ὀγδοὺς αἰὼν: αἰὼν τοῦ διαφωτισμοῦ.

- I. Γενικά.
- II. Charles de Montesquieu.
- III. Jeremy Benthan.
- IV. Jean-Jacques Rousseau.

Αἱ βάσεις τῆς συγχρόνου πολιτικῆς σκέψεως.

- I. Γενικά.
- II. John Stuart Mill.
- III. Karl Marx.

Σ τ ο ι χ ε ῖ α Π ο λ ι τ ι κ ῆ ς Ἐ π ι σ τ ῆ μ η ς

Γ ε ν ι κ α ῖ π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς

Σχέσεις Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ψυχολογίας.

Σχέσεις Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Οἰκονομολογίας.

Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Διεθνεῖς Σχέσεις.

Κοινωνικαὶ καὶ πολιτιστικαὶ βάσεις τῆς Πολιτικῆς.

Πολιτικαὶ Ἐπιστῆμαι καὶ Κοινὴ Γνώμη.

Πολιτικὴ καὶ Ὁμάδες Πίεσεως.

5. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Ἐντετ. Ὑφηγητῆς Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

I

Τί εἶναι φιλοσοφία, νόημα καὶ σκοπὸς αὐτῆς (ἀρχαία ἐλληνικὴ φιλοσοφία, γενικά, Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Κάντ, βασικαὶ τάσεις συγχρόνου φιλοσοφίας). Ἡ φιλοσοφία καὶ αἱ ἄλλαι θεμελιώδεις πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου. Φιλοσοφία καὶ ἐπιστήμη. Φιλοσοφία καὶ Θρησκεία. Φιλοσοφία καὶ κοσμοθεωρία.

II

Λογικὴ. Μεθοδολογία. Αἱ μέθοδοι τῆς συγχρόνου γενικῆς θεωρητικῆς μεθοδολογίας. Νόμοι καὶ μέθοδοι α) φυσικῶν ἐπιστημῶν, β) πνευματικῶν

ἐπιστημῶν. Κριτική τῶν διαφόρων μεθόδων. Θεωρία τῆς γνώσεως. Ἠθική (Ἀριστοτέλης, Kant, Ἀξιολογική ἠθική, Max Scheler, N. Hartman).

III

Γενικά: Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου, Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας, Φιλοσοφία τοῦ Πολιτισμοῦ, Πολιτική φιλοσοφία, Κοινωνική Φιλοσοφία, Φιλοσοφική Ἀνθρωπολογία, Φιλοσοφία τῆς Ὑπάρξεως.

IV

Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας: γενικά περὶ τῶν σπουδαιότερων φιλοσόφων καὶ τῶν μεγάλων ἐποχῶν.

Φροντιστήριον: Βασικά θέματα ἐκ τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΕΞ ΩΝ ΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

α'. Καθηγητὴς κ. Σ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Νοέμβριος 1972 ἕως 2—2—73)

β'. Ἐκτακτὸς Καθηγητὴς κ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ (ἀπὸ 2—2—73)

A. Εἰσαγωγικὰ μαθήματα εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν.

Ἔννοια, γένεσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καὶ νεωτέρους χρόνους, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, βασικαὶ διαιρέσεις, θεμελιώδεις ἔννοιαι, προτάσεις καὶ ἀρχαί, βασικά προβλήματα, συσχετίσεις μὲ συγγενεῖς ἐπιστήμας. Ἡ Ἑλληνικότης τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.

B. Θεωρητικὴ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.

αα. Προδιάθεσις.

ββ. Τὰ στοιχεῖα τοῦ φυσικοβιογεωγραφικοῦ περιβάλλοντος καὶ αἱ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας. Οἱ παράγοντες διαμορφώσεως τῆς Γεωοικονομίας (ἐδάφη, ὕδατα, κλίματα, χλωρίς, πανίς, φῦλα ἀνθρώπων καὶ ὄγκος πληθυσμοῦ. Ἐπενέργειαι αὐτῶν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς Γεωοικονομίας).

γγ. Ἡ Γεωοικονομία καὶ αἱ ἀντεπιδράσεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ φυσικοβιογεωγραφικοῦ περιβάλλοντος.

(Οἰκισμός, Κοινωνικοοικονομικὰ συστήματα, Τεχνική, Ὁργάνωσις,

Παιδεία καὶ Ἐπιστήμη, Θρησκεία, Ἡγεσία, Κράτος. Ἐπενέργειαι αὐτῶν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ χώρου. Γεωϊστορικαὶ ἐπενέργειαι ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ χώρου).
δδ. Θεωρία ἐντοπίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων (ἐγκαταστάσεις δραστηριοτήτων πρωτογενοῦς τομέως, δευτερογενοῦς τομέως, τριτογενοῦς τομέως τῆς Οἰκονομίας).

Γ. Μύησις εἰς τὴν Παγκόσμιον Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν.

Ἡ εἰς τὴν ὑφήλιον κατανομή τῶν κυριωτέρων κλάδων καὶ δραστηριοτήτων τοῦ πρωτογενοῦς, δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς τομέως τῆς Οἰκονομίας.

Τὸ ὅλον περιβάλλον τῆς ἐλληνικῆς Οἰκονομίας. Αἱ γεωκοινωνιολογικαὶ συσχετίσεις αὐτῆς.

Καθολικὴ καὶ ἐποπτικὴ γεωγραφικὴ ὄψις τοῦ ἐλλαδικοῦ χώρου.

I. Πληθυσμός.

II. Φυσικογεωγραφικὸν περιβάλλον.

III. Βιογεωγραφικὸν περιβάλλον.

IV. Πολιτιστικογεωγραφικὸν περιβάλλον.

V. Γεωϊστορικὸν περιβάλλον.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Οἰκονομικὴ αὐτῆς σημασία.

Ἡ σύγχρονος διάρθρωσις τῆς κοινωνικῆς γεωοικονομίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ γεωγραφικὴ κατανομή τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀνακεφαλαίωσις καὶ πορίσματα. Γεωγραφία τῶν Πόλεων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἑκτακτος Καθηγητὴς κ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑΣ

I. Εἰσαγωγή

Ὅρισμός καὶ σκοποὶ τῆς «Θεωρητικῆς Γεωγραφίας τῶν Πόλεων». — Ἡ ἔξαρσις τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῶν πόλεων διεθνῶς. — Ἡ σημασία τοῦ δικτύου τῶν ἀστικῶν κέντρων (πόλεων) εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. — Ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις. Σχέσεις καὶ ἀλληλεπιδράσεις. — Γένεσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν πόλεων. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις. — Κριτήρια κατατάξεως τῶν πόλεων εἰς κατηγορίας.

II. Διάρθρωσις τῶν πόλεων

Πόλις καὶ φυσικὸν περιβάλλον. — Ἡ σφαιρὰ ἐπιρροῆς τῶν πόλεων.

Ἡ θεωρία τῶν κεντρικῶν σημείων (Ullman-Christaller). Ἡ Μεγαλόπολις (Gottman). — Ρυθμιστικὸν καὶ Πολεοδομικὸν Σχέδιον. Πολυκεντρικὴ καὶ μονοκεντρικὴ διάρθρωσις. Ἡ ἐπέκτασις τῶν πόλεων.

III. Ἀστικὸς πληθυσμὸς

Χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ. — Ἡ διαμόρφωσις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν πόλεων.

IV. Λειτουργίαι τῶν πόλεων

Θεωρητικὴ διερεύνησις τῆς διαρθρώσεως τῶν λειτουργιῶν τῶν πόλεων. — Αἱ συγκοινωναὶ εἰς τὰς πόλεις— Ἡ Ἐμπορικὴ λειτουργία. — Ἡ Βιομηχανικὴ λειτουργία. — Αἱ περιοχαὶ κατοικίας. — Ἡ διοίκησις τῶν πόλεων.

2. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

(Ὡς Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου)

Καθηγητὴς κ. Α. ΧΟΥΜΑΝΙΔΗΣ

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἱστορίαν

Ἐννοια καὶ σημασία τῆς Οἰκονομικῆς ἱστορίας — Ἐπικαιρότης τῆς Ἱστορίας καὶ Ἱστορικαὶ ἀναλογίαι— Οἰκονομικὴ καὶ Οἰκονομολογικὴ πραγμασιολογία —Οἰκονομικὴ Ἱστορία καὶ Οἰκονομικὴ Θεωρία—Στάδια τῆς Οἰκονομίας—Βεβαιότης καὶ ἀβεβαιότης, τὸ τυχαῖον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ καὶ Οἰκονομίᾳ—Ἀκμὴ, παρὰκμὴ καὶ ὁ οἰκονομικὸς παράγων—Ἱστορικὸν γεγονός καὶ ἱστορικὴ ἀλήθεια—Οἰκονομία καὶ φιλοσοφικὴ ἐρμηνεία τῆς Ἱστορίας—Ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομικῆς ἱστοριογραφίας.

Ἡ Οἰκονομία τῶν Ἀρχαίων Χρόνων

Ἀπὸ τὴν πρωτόγονον οἰκονομίαν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς—Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία: Μινωικοὶ χρόνοι, Ὀμηρικοὶ χρόνοι, Κλασσικοὶ χρόνοι, Ἑλληνιστικοὶ χρόνοι — Ἡ Ρωμαϊκὴ Οἰκονομία: Ἡ Ρώμη ἐπὶ Ἐτρούσκων μέχρι τοῦ ἐπὶ τῆς Καρχηδόνας θριάμβου της, ἡ ρωμαϊκὴ οἰκονομία ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου μέχρι τοῦ Βυζαντίου, αἵτια παρακμῆς τῆς Ρώμης — Αἱ οἰκονομικαὶ ἰδέαι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

‘Η Οικονομία τῶν Μέσων Χρόνων

‘Η Οικονομία τοῦ Βυζαντίου: Αἱ περίοδοι τῆς Ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου — ‘Η βασιλεύουσα καὶ αἱ ἐπαρχίαι — Πολιτικὸν καθεστὼς καὶ διοικήσεις — Τὰ δημόσια οἰκονομικά — Τὸ ἐμπόριον — ‘Η ἐπέκτασις τῶν Ἀράβων καὶ αἱ συνέπειαι ταύτης ἐπὶ τοῦ βυζαντινοῦ ἐμπορίου — ‘Η συνέπεια τῆς ἀκμῆς τῶν ἰταλικῶν πόλεων ἐπὶ τοῦ βυζαντινοῦ ἐμπορίου — Βιοτεχνία, συντεχνίαι καὶ λοιποὶ κλάδοι τῆς οἰκονομίας — Ἐργεῖοι σχέσεις καὶ ἀγροτικὸν ζήτημα εἰς τὸ Βυζάντιον.

‘Η Οικονομία τῶν Ἀράβων: Τὰ Χαλιφᾶτα, τὰ ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι των — ‘Η ἀγορὰ καὶ τὰ μέσα συναλλαγῆς — Βιοτεχνία, γεωργία καὶ ἔργεῖοι σχέσεις — ‘Η παρακμὴ τοῦ Χαλιφάτου.

‘Η Οικονομία εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰσπανίαν: ‘Η Οικονομία εἰς Ἰταλίαν ὑπὸ τοὺς Γότθους, Λομβαρδοὺς καὶ Φράγκους — ‘Ο φεουδαλισμὸς — ‘Η ἀναβίωσις τῆς Οἰκονομίας — Αἱ τράπεζαι, αἱ ἐμποροπανηγύρεις, τὸ ἐμπόριον, τὰ μέσα συναλλαγῶν, ἡ λογιστική, αἱ μεταφοραί, αἱ βιοτεχνίαι καὶ αἱ συντεχνίαι.

‘Η Οικονομία εἰς Γαλλίαν: Ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ Δυτικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους μέχρι τοῦ 11ου αἰῶνος — Ἀπὸ τοῦ 11ου αἰῶνος μέχρι τοῦ 16ου αἰῶνος.

‘Η Οικονομία εἰς Ἰσπανίαν: Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Βησιγότθων μέχρι τῆς μάχης τῆς Καβαλόνγκα — Ἀπὸ τῆς μάχης τῆς Καβαλόνγκα μέχρι τοῦ 16ου αἰῶνος — Αἱ οἰκονομικαὶ δοξασταὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

‘Η Οικονομία τῶν Νεωτέρων Χρόνων

Αἱ γεωγραφικαὶ ἀνακαλύψεις, αἱ τεχνολογικαὶ πρόοδοι καὶ τὰ νέα ἰδιαιτικά — ‘Η ἐμποροκρατία καὶ ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν ἡγεμόνων μεταξὺ 16ου-18ου αἰῶνος.

‘Η Ἰσπανία ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος: ‘Η ἐπανάστασις τῶν τιμῶν καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Ἰσπανίας — ‘Η ὀργάνωσις τοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ μετὰ τῶν ἀποικιῶν ἐμπόριον — ‘Η ἥττα τῆς ἰσπανικῆς ἀρμάδας καὶ τὸ τέλος τῆς ἰσπανικῆς περιόδου.

‘Η Γαλλία ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος. ‘Η οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Λουδοβίκου 11ου — ‘Η κάμψις εἰς τὴν γαλλικὴν οἰκονομίαν μεταξὺ 1560-1598 — ‘Η ἐμποροκρατικὴ πολιτικὴ τοῦ Ἐρρίκου Δ΄. — Sully καὶ Laffemas — ‘Ο Richelieu καὶ ἡ πολιτικὴ του — ‘Ο Κολμπερτισμὸς — Αἱ δαπάναι ἐπὶ Λουδοβίκου 14ου καὶ αἱ συνέπειαι.

‘Η Οικονομία εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος: ‘Η δραστηριότης τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Οἰκονομίας, αἱ Τράπεζαι — ‘Η ἀνά-

δειξίς νέων πόλεων καὶ ἡ παρακμὴ τῶν παλαιῶν — Ἡ κάμψις τῆς Οἰκονομίας εἰς Ἰταλίαν.

Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν: Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά — Γεωργία — Βιοτεχνία — Ἐμπόριον — Αἱ Συντεχνίαί — Ἡ Ναυτιλία. Ἡ Βιομηχανικὴ Ἐπανάστασις — Ἡ Κοινωνικὴ μεταμόρφωσις.

Ἡ Οἰκονομία εἰς Ἰσπανίαν ἀπὸ τοῦ 18ου μέχρι τοῦ 20ου αἰῶνος: Ἡ Οἰκονομία ἐπὶ Βουρβόνων — Ἡ ἄνθησις τῆς Οἰκονομίας ἐπὶ Καρόλου Γ'. — Αἱ μεταρρυθμίσεις τῶν Ὑπουργῶν Squillace καὶ Grimaldi. Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Καρόλου Δ' καὶ κατόπιν — Αἱ ἀπαγορεύσεις εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τοῦ 1825 καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1888 ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου — Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ μεταξὺ 1876 καὶ 1890, αἱ συνέπειαι ἐκ τοῦ ἀμερικανοῖσπανικοῦ πολέμου.

Ἡ Οἰκονομία εἰς Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ 18ου μέχρι τοῦ 20ου αἰῶνος. Ἡ ἀντιδραστικότης τῆς Γαλλικῆς Αὐλῆς — Ἡ φυσιοκρατία — Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἐπὶ Λουδοβίκου 15ου — Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Λουδοβίκου 16ου — Maurepas, Turgot, Clunehy, Necker, Callone — Τὸ σκάνδαλον Law καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ Turgot νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πίστιν εἰς τὴν Γαλλίαν — Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Necker — Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, αἰτίαι καὶ συνέπειαι — Ἡ οἰκονομία ἐπὶ Ναπολέοντος — Ἡ οἰκονομία ἐπὶ Λουδοβίκου 18ου καὶ Καρόλου 10ου — Ὁ ριζοσπαστισμὸς τοῦ Λουδοβίκου-Φιλίππου — Ἡ πολιτικὴ τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ ἡ ἀντίδρασις τῆς Ἀγγλίας — Αἱ προσπάθειαι τοῦ Θιέρσου πρὸς κάλυψιν τοῦ γαλλικοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870. Αἱ γαλλικαὶ ἀποικίαι.

Ἡ Οἰκονομία εἰς Ἰταλίαν μετὰ τὴν ἰσπανικὴν κατοχὴν. Ἡ οἰκονομία ἀνὰ τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἰταλίας — Αἱ περὶ ἐμπορίου συμβουλαὶ τῶν Gallani, Genovesi, Verri καὶ Carli — Ἡ πολιτικὴ τοῦ δουκὸς Φιλίππου — Ἡ οἰκονομία ἐπὶ Filiberti Vittorio Amedeo II καὶ Carlo Emanuele III — Ἡ παπικὴ συμβολή, Πάπας Πίος 6ος, ἡ γαλλικὴ κατοχὴ, ἡ αὐστριακὴ κατοχὴ — Ἡ ἄνοδος τοῦ Cavour καὶ τὸ ἔργον του — Ἡ ἄνθησις τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴν ἐθνικὴν τῆς ἑνωσιν — Αἱ πολιτικαὶ ἀδυναμίαι συλλήψεως τοῦ ἀποικιακοῦ προβλήματος — Ἡ συμπάραστασις τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς νὰ ἐπωφεληθῇ ἐξ αὐτῆς — Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Scialoja — Ἡ κάμψις μεταξὺ 1888-1893 καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1893 ἄνοδος τῆς ἰταλικῆς οἰκονομίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία μετὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν: Ἡ Οἰκονομία ἐπὶ Καποδιστρίου καὶ Ὁθωνος — Ἡ οἰκονομία ἀπὸ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὁθωνος μέχρι τοῦ 20ου αἰῶνος (γεωργία, βιομηχανία, ἐμπόριον, ναυτιλία κ.τ.λ.).

Ἡ Οἰκονομία ἀνὰ τὸ ὑπόλοιπον κόσμον μεταξὺ 18ου καὶ 20ου αἰῶνος: Ὁλλανδία, Βέλγιον, Αὐστρία, Γερμανία, Ἑλβετία, Πορτογαλλία, Σκανδιναυϊκά, Ρωσία, Ἀγγλία καὶ ἀποικίαι, ΗΠΑ, Λατινικὴ Ἀμερικὴ, Ἀπὼ Ἀνατολὴ — Ἡ Συμβολὴ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Παγκόσμιον Οἰκονομίαν.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

(Είσαγωγή εις τὴν Νεοελληνικὴν Κοινωνίαν)

Καθηγητὴς κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Ἡ ἐπανάστασις τῶν νέων καὶ ἡ ἐλληνικὴ παράδοσις — Αἱ βασικαὶ ἀξίαι τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ — Ἡ φυσιγνωμία τοῦ κοινοβιακοῦ ἐλληνισμοῦ ὡς γεγονότος ἀνεπαναλήπτου εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν — Ἡ Ἑλλάς μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς — Περὶ τοῦ Γεμιστοῦ καὶ τοῦ ρόλου του εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος — Κοινότης καὶ κοινωνία κατὰ τὸν Tönnies — Προέλευσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος — Ἀπαρχαὶ καὶ διακρίσεις τῆς νεοελληνικῆς φεουδαρχίας — Αἷτια σχηματισμοῦ τῶν νεωτέρων κοινωνικῶν τάξεων — Ἡ κρίσις τῆς νεοελληνικῆς οἰκογενείας — Λογοκρατία κατὰ τὸν Vierkandt — Ἀστικὴ καὶ κομμουνιστικὴ λογοκρατία — Ἀνθρωπολογικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας — Θεμελιώδεις κατηγορίαι τῆς συγχρόνου κοινωνιολογίας — Διάκρισις κοινωνικῆς δράσεως: α) ὑπολογιστικὴ δρᾶσις, β) ἀξιολογικὴ δρᾶσις, γ) παραδοσιακὴ δρᾶσις, δ) θυμικὴ δρᾶσις — Ἀντίθεσις κράτους καὶ κοινωνίας — Ἡ ἐκβιομηχανοποιήσις καὶ τὰ κοινωνικά της προβλήματα — Πρότυπα κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ὀργανώσεως — Βιομηχανικὴ κοινωνία καὶ νεοελληνικὸς πολιτισμός.

Ἔντετ. Ὑφηγητὴς κ. Δ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Κοινωνικὴ μορφολογία συγχρόνου Ἑλλάδος

I. Δημογραφικὴ θεώρησις

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ — Γεννητικότητα, Γαμηλιότης, Οἰκογενειακὸς προγραμματισμός, Θνησιμότης τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Δημογραφικαὶ ὀψεις τῆς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως — Ἡ δομὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

II. Μετακινήσεις

Ἡ κατανομή τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸν χῶρον — Πληθυσμικαὶ ἀνακατατάξεις — Κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ὀψεις τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως — Ἐξωτερικὴ μετανάστευσις.

III. Μετασχηματισμοὶ

Ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ κράτους εἰς τὸ κράτος εὐημερίας — Ἀπὸ τῆς ἀγροτικῆς εἰς τὴν ἀστικὴν κοινωνίαν.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Έντεταλμένος Ύφηγητής κ. Γ. Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(Περίληπτικὸν διάγραμμα)

Α'. Εἰσχωγὴ καὶ ἔννοιαι. Ἡ ἱστορία τῶν θεσμῶν τῆς διοικήσεως. Ἡ καταγωγὴ τῶν διοικητικῶν θεσμῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Β'. Ἱστορικὴ περιγραφὴ, ἀνάλυσις, ἔρευνα καὶ ἱστορικὴ μελέτη τῶν διοικητικῶν θεσμῶν εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον. Συμπεράσματα καὶ κριτικὴ. Εἰδικώτερον:

1. Ἡ συγκρότησις καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῆς διοικήσεως εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. (Συνταγματικαὶ διατάξεις περὶ διοικήσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως. Ἡ κεντρικὴ διοίκησις. Ὁ κυβερνητικὸς συντονισμός. Τὰ γενικὰ ἐπιτελικά ὄργανα. Εἰδικὰ ὄργανα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Οἱ κλάδοι τῆς διοικήσεως. Ὑπουργεῖα καὶ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἡ περιφερειακὴ διοίκησις. Γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ περιφερειακαὶ ἀρχαί. Ὁ θεσμός τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ. Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις. Οἱ μεγάλοι σταθμοὶ αὐτῆς: 1822-1833-1912-1914. Τὸ ἱστορικὸν τῆς συνταγματικῆς κατοχυρώσεως τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἡ καθ' ὕλην αὐτοδιοίκησις. Τὸ σῶμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἱστορία αὐτοῦ. Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι. Αἱ κατὰ καιροὺς προσπάθειαι ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Αἱ Ἐνοπλιοὶ Δυνάμεις. Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος).

2. Ἡ συγκρότησις καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῆς διοικήσεως εἰς τὰ αὐτόνομα ἑλληνικὰ κράτη (Ἐπτάνησος Πολιτεία, Ἡνωμένον Κράτος τῶν Ἰονίων Νήσων, Κρητικὴ Πολιτεία, Ἡγεμονία τῆς Σάμου, Αὐτόνομος Βόρειος Ἡπειρος, κ.τ.λ.).

3. Ἡ αὐτοδιοίκησις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ (πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ μέχρι τοῦ 1922).

4. Αἱ Παρχαδουνάβιοι Ἡγεμονίαι.

Γ. Ἐλεύθερα μαθήματα ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως τοῦ νεοελληνικοῦ Κράτους.

5. ΑΡΧΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Καθηγητής κ. Π. ΔΗΜΑΚΗΣ

1. Κανόνες Δικαίου καὶ διακρίσεις αὐτῶν.
2. Πηγὰὶ τοῦ Δικαίου κατὰ τὸν Α.Κ.
3. Φυσικὸν Πρόσωπον.
4. Ἀφάνεια.
5. Νομικὰ Πρόσωπα.
6. Σωματεῖα — Ἰδρύματα — Ἑρανικαὶ Ἐπιτροπαί.
7. Δικαιοπραξίαι (γενικά).
8. Προαπαιτούμενα τοῦ κύρους δικαιοπραξιῶν.
9. Ἀκυρότης καὶ ἀκύρωσις δικαιοπραξιῶν.
10. Συμβάσεις (γενικά).
11. Αἱρέσεις καὶ προθεσμίαι.
12. Ἀντιπροσώπευσις. Πληρεξουσιότης. Αὐτοσύμβασις.
13. Παραγραφή.

Β' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ (Γενική)

Καθηγητής κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

I. Κοινωνιολογία τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας

Μέρος πρῶτον

Αἱ ρίζαι τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ. — Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Φαναριωτῶν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν. — Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων. — Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις τοῦ τουρκοκρατημένου ἑλληνισμοῦ. — Οἱ πολιτικοὶ προσανατολισμοὶ τῶν Ἑλλήνων. — Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. — Οἱ πνευματικοὶ ἡγέται τῶν Ἑλλήνων πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821: Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, Ρήγας, Κοραΐς.

Μέρος δεύτερον

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821. — Αἱ πολιτικαὶ βάσεις. — Ἀπαρχαὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. — Παράδοσις καὶ ἀπαρχαὶ τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ. — Ἡ ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία. — Πολιτικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀλλαγαί. — Αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ δημοτικισμοῦ. — Τὰ πολιτικὰ θεμέλια τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. — Ὁ δημοτικισμός. — Ποίησις καὶ κοινωνία. — Ἡ ἀναζήτησις τοῦ αὐτονόμου ἑλληνικοῦ δρόμου.

Μέρος τρίτον

Προσανατολισμοὶ τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας.

II. Εἰσαγωγή εἰς τὴν κοινωνιολογίαν

Εἰσαγωγικά. — Ἡ ἔννοια τοῦ κοινωνικοῦ. — Κράτος καὶ κοινωνία. — Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. — Τὸ μεθοδολογικὸν πρόβλημα τῆς κοινωνιολογίας. — Ἐξελίξεις τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως. — Saint-Simon. — Auguste Comte.

— 'Ο Spenser καὶ ἡ βιολογικὴ κοινωνιολογία — Κοινωνικὸς δαρβινισμός. — 'Ο Hegel καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῆς γερμανικῆς κοινωνιολογίας. — 'Ο Lorenz von Stein καὶ ὁ σοσιαλισμός. — Ρομαντικὴ σχολή. — Riehl. — Μαρξικὴ κοινωνιολογία. — Ψυχολογικὴ σχολή. — Καταννητικὴ κοινωνιολογία. — Πνευματικαὶ παρεκκλίσεις τῶν ὁλοκληρωτισμῶν : α) ὁλοκληρωτικὴ κοινωνιολογία, β) ἐπαναστατικὸς συνδικαλισμός, γ) Pareto. — Νεωτέρα γαλλικὴ κοινωνιολογία. — Νεωτέρα γερμανικὴ κοινωνιολογία. — 'Αμερικανικὴ κοινωνιολογία. — Βασικαὶ κατηγορίαι τῆς συγχρόνου κοινωνιολογίας. — Προβλήματα συγχρόνου κοινωνικῆς θεωρίας. — Πρότυπα κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ὁργανώσεως : α) συντηρητικόν — αὐταρχικόν πρότυπον, β) ἀστικοφιλελεύθερον πρότυπον, γ) σοσιαλδημοκρατικόν πρότυπον, δ) φασιστικόν πρότυπον, ε) κομμουνιστικόν σοβιετικόν πρότυπον. — 'Η ἔννοια τῆς λογοκρατίας. — 'Αστικὴ καὶ κομμουνιστικὴ λογοκρατία. — 'Ανθρωπολογικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας. — Τὸ ἄτομον καὶ ἡ κοινωνία. — 'Η στοιχειώδης κοινωνικὴ ὁμάς. — Μηχανιστικὴ σχολή. — Fréderic Le Play. — Γεωγραφικὴ σχολή. — Κοινωνιολογικὴ ἐρμηνεία τοῦ «ἀγῶνος πρὸς ὑπαρξιν». — Em. Durkheim. — 'Η οἰκονομικὴ σχολή : W. Sombart, Marx. — Κοινωνικὴ ψυχολογία. — Πολιτικὴ κοινωνιολογία. — 'Η σημερινὴ κατάστασις τῆς κοινωνιολογίας διεθνῶς.

III. Φροντιστήριον

'Επικ. Καθηγητῆς κ. Η. ΔΗΜΗΤΡΑΣ

- α) Τί εἶναι κοινωνιολογία
 - Οἱ μεγάλοι πρόγονοι τῆς Κοινωνιολογίας
 - Αἱ Τεχνικαὶ τῆς ἐρεῦνης
 - Περὶ τῆς Μεθόδου
 - Κοινωνιολογία καὶ Δράσις
- β) Φροντιστηριακὴ 'Εργασία :
 - «Οἱ Νομάδες τῆς Βορείου Πίνδου»
 - ('Ανάλυσις μελέτης τοῦ E.K.Y.E. συνταχθεῖσης ὑπὸ M. Sivignon).

2. ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

(Εἰσηγήσεις καὶ 'Ιστορία τῶν Θεσμῶν αὐτοῦ)

Καθηγητῆς κ. Π. ΔΗΜΑΚΗΣ

'Εκ τοῦ 'Ενοχικοῦ δικαίου

Γενικοὶ κανόνες

Γενικὰ περὶ ἐνοχῆς καὶ παροχῆς
Γενεσιουργοὶ λόγοι τῶν ἐνοχῶν

Ἐνοχαὶ γένους καὶ εἵδους
Διαζευκτικαὶ ἔνοχαὶ
Χρηματικαὶ παροχαὶ
Διαζευκτικὴ εὐχέρεια
Παροχὴ τόκων

Περὶ ἀποζημιώσεως

1. Ἐννοια καὶ προϋποθέσεις τῆς ἀποζημιώσεως. 2. Ζημία. 3. Νόμιμοι λόγοι εὐθύνης. 4. Αἰτιώδης συνάφεια. 5. Εἶδος (φύσις) καὶ ἔκτασις τῆς ἀποζημιώσεως. 6. Συμψηφισμὸς ζημίας καὶ κέρδους. 7. Συντρέχον πταῖσμα τοῦ ζημιωθέντος. 8. Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ τῆς συμβάσεως διαφέροντος.

Ἐκτέλεσις τῆς ἔνοχῆς

Καλόπιστος ἐκτέλεσις τῶν ἐνοχῶν
Μερικὴ ἐκπλήρωσις τῶν ἐνοχῶν
Τόπος τῆς παροχῆς
Ἐκπλήρωσις τῆς ἔνοχῆς ὑπὸ τρίτου
Χρόνος τῆς παροχῆς
Δικαίωμα ἐπισχέσεως

Περὶ πταίσματος

Περὶ τυχηρῶν καὶ ἀνωτέρας βίας
Περὶ ἀδυναμίας τῆς παροχῆς (γενικὰ)
Περὶ ὑπερμερίας:
α) Ὑπερμερία ὀφειλέτου
β) Ὑπερμερία πιστωτοῦ (δανειστοῦ)

Γενεσιουργοὶ λόγοι τῶν ἐνόχων. Αἱ συμβάσεις

1. Ἐλευθερία περὶ τὸ συμβάλλεσθαι.
2. Σύναψις καὶ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως ἦτοι: Σύμβασις καὶ μονομερῆς δικαιοπραξία καὶ εἶδη ἐνοχικῶν συμβάσεων.
Περὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων. Κατάρτισις τῶν συμβάσεων καὶ προσήκοντα.

Ἐκ τῶν Γενικῶν Ἀρχῶν:

(πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Ἐνοχικοῦ)

Εὐθύνη ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων
Δικαιοπραξίαι ἀντικείμεναι εἰς τὸν νόμον
Δικαιοπραξίαι ἀντικείμεναι εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη
Τύπος καὶ ἐρμηνεῖα τῶν δικαιοπραξιῶν

Ἐκ τοῦ Οἰκογενειακοῦ δικαίου :

1. Εἰσαγωγικά εἰς τὸ Οἰκογενειακὸν δίκαιον
2. Περὶ μνηστείας
3. Περὶ γάμου
4. Προσωπικαὶ καὶ περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων
5. Περὶ διαζυγίου
6. Περὶ υἰοθεσίας

Ἐπικ. Καθηγητὴς κ. Δ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐμπραγμάτου Δικαίου :

1. Ἕννοια καὶ διακρίσειςπραγμάτων.
2. Γενικὰ περὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.
3. Νομὴ (ἔννοια αὐτῆς, κτῆσις, προστασία, ἀπώλεια αὐτῆς).
4. Κυριότης (ἔννοια καὶ περιεχόμενον αὐτῆς, κοινωνικὸς καὶ οἰκονομικὸς σκοπὸς τῆς κυριότητος καὶ τῆς προστασίας τῆς ὑπὸ τοῦ δικαίου).
5. Κτῆσις τῆς κυριότητος (παράγωγοι καὶ πρωτότυποι τρόποι, μεταβίβασις τῆς κυριότητος κινήτων καὶ ἀκινήτων, χρησικτησία, κτῆσις κυριότητος δι' ἐνώσεως κ.τ.λ., γενικὰ περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως).
6. Ὁροφοκτησία.
7. Προστασία τῆς κυριότητος (διεκδικητικὴ, ἀρνητικὴ, πουβλικιανὴ ἀγωγή).
8. Γενικὰ περὶ πραγματικῶν καὶ προσωπικῶν δουλειῶν.
9. Συστήματα δημοσιότητος τῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων (μεταγραφὴ — κτηματολόγων).
10. Ἐμπράγματος ἀσφάλεια (ἐνέχυρον, ὑποθήκη, τρόπος συστάσεως καὶ ἐξαλείψεως αὐτῶν, δικαιώματα ἐμπραγμάτως ἡσφαλισμένου δανειστοῦ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀσφαλιζομένου χρέους καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ).

3. ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Προσωρινῶς τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ κ. Πρυτάνεως

1. Μεθοδολογία γενικῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως.
2. Ἡ σημασία τοῦ Δημοσίου τομέως εἰς τὴν οἰκονομίαν.
3. Οἱ φορεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

- α. Ἰδιωτικοὶ Φορεῖς καὶ τὰ κίνητρα δράσεως αὐτῶν.
 - β. Δημόσιοι Φορεῖς καὶ τὰ κίνητρα δράσεως αὐτῶν.
4. Οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει τὸ Κράτος.
- α. Ἡ Ἀρίστη Κατανομὴ τῶν Διαθεσίμων Πόρων (κυρίως διὰ τὴν παραγωγὴν δημοσίων ἀγαθῶν).
 - β. Ἡ ἐξασφάλις τῆς Οἰκονομικῆς Σταθερότητος (ἀποφυγὴ τῆς οἰκονομικῆς ὑφέσεως καὶ τοῦ πληθωρισμοῦ).
 - γ. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις (κυρίως διὰ τῆς δημιουργίας τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, καὶ πολιτιστικῆς ὑποδομῆς).
 - δ. Ἡ ἀπάμβλυνσις τῶν Οἰκονομικῶν Ἀνισοτήτων (κυρίως ὡς ἀναδιανομὴ τοῦ εἰσοδήματος).
5. Τὰ μέσα τὰ ὅποια διχθέτει τὸ Κράτος.
6. Ὁ Δημόσιος προϋπολογισμὸς (Ὡς σύνθεσις τῶν Σκοπῶν καὶ Μέσων τοῦ Κράτους).
- (Παρουσίασις τοῦ τρέχοντος Προϋπολογισμοῦ. Ἀνάλυσις τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐκθέσεως Προϋπολογισμοῦ: Δομὴ, Βασικὰ Μεγέθη κ.τ.λ. Ὁ προϋπολογισμὸς ὡς κατ' ἐξοχὴν ὄργανον βραχυχρονίου Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Τρόπος καταρτίσεως καὶ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Τακτικὸς Προϋπολογισμὸς καὶ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων κ.τ.λ.).
7. Αἱ Δημόσιαι δαπάναι.
- Ταξινομήσις τῶν Δημοσίων Δαπανῶν. Ἐπιλογὴ τῶν Δημοσίων Δαπανῶν.
- Οἱ σκοποὶ τῆς Πολιτικῆς Δημοσίων Δαπανῶν. Αἱ μέθοδοι χρηματοδοτήσεως τῶν Δημοσίων Δαπανῶν. Αἱ ἐπιπτώσεις τῶν Δημοσίων Δαπανῶν ἐπὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Κράτους. Τὸ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Ἡ Μακροχρόνιος Αὔξησις τῶν Δημοσίων Δαπανῶν. Ἡ Τεχνικὴ προβλέψεως τῶν Δημοσίων Δαπανῶν.
8. Τὰ Δημόσια ἔσοδα.
- Οἱ φόροι (φορολογικὴ βάσις, φορολογικὴ μονάς, φορολογικὸς συντελεστής). Αἱ Ἀρχαὶ τῆς Φορολογικῆς Πολιτικῆς. Κατανομὴ τοῦ φορολογικοῦ βάρους. Ἀνάλυσις φόρων. Τὸ Φορολογικὸν Σύστημα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ φόρος Εἰσοδήματος. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν Δαπανῶν Καταναλώσεως. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς Περιουσίας. Ὁ φόρος τῆς Προστιθεμένης Ἀξίας. Ἡ Τεχνικὴ Προβλέψεως τῶν Δημοσίων Ἐσόδων.

9. Δημόσιος δανεισμός (τὸ δημόσιον χρέος).
10. Ἡ Δημοσία ἐπιχείρησις.
11. Ἡ Δημοσία οἰκονομικὴ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.
 - α. Ἡ ἀλληλεξάρτησις τῆς Κεντρικῆς καὶ Περιφερειακῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.
 - β. Τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα δημοσιονομικῆς ἀποκεντρώσεως.
 - γ. Τὸ πρόβλημα τῆς Χωροταξικῆς Διαρθρώσεως καὶ ἡ Δημοσιονομικὴ Πολιτικὴ.
12. Αἱ οἰκονομικαὶ ἐπιπτώσεις τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.
 - α. Ἀνάλυσις Μικροοικονομικῶν Ἐπιπτώσεων.
 - β. Ἀνάλυσις Μακροοικονομικῶν Ἐπιπτώσεων.
13. Σύγχρονα εἰδικὰ θέματα δημοσίας οἰκονομικῆς.
 - α. Ὁ Δημοσιονομικὸς Προγραμματισμὸς καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Προγραμματισμὸς.
 - β. Αἱ σύγχρονοι τεχνικαὶ καταρτίσεως Προϋπολογισμῶν (Programme and Performance Budget κ.τ.λ.).
 - γ. Ἀνάλυσις Κόστους — Ὁφελειῶν (Cost-Benefit Analysis).
 - δ. Ἡ κοινὴ Φορολογικὴ Πολιτικὴ τῆς ΕΟΚ.
 - ε. Ἡ σχέσις μεταξὺ Δημοσιονομικῆς καὶ Νομισματικῆς Πολιτικῆς: Σύνθεσις.
 - στ. Αἱ Δημόσιαι Δαπάναι διὰ τὴν Παιδείαν (καὶ τὰς Πολιτιστικὰς δραστηριότητας).
 - ζ. Αἱ Ἀμυντικαὶ Δαπάναι.
 - η. Αἱ Δαπάναι διὰ τὴν Προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος.
14. Ἡ Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι, 1950-1970 Ἐπισκόπησις.

4. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Καθηγητής κ. ΣΤ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Θεωρητική Οικονομική

1. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιστήμη
2. Θεμελιώδεις Οἰκονομικαὶ Ἐννοιαὶ
Ἀνάγκαι — Ἀγαθὰ — Καταμερισμός τῶν ἔργων.
3. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου
Θεωρίαι τῶν Οἰκονομικῶν Σταδίων.
Ἡ πορεία τοῦ Οἴκον. Βίου ἀνὰ τὸν κόσμον.
Οἰκονομικὴ ἐξέλιξις τῆς Ἑλλάδος.
4. Οἰκονομικὰ δόγματα καὶ Κοινωνικοοικονομικὴ Ὁργάνωσις
Προϊστορία καὶ ἀπαρχαὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης. Ἐμποροκράται — Φυσιοκράται.
Φιλελευθέρη Οἰκονομικὴ Σχολή — Ἀτομιστικὸν σύστημα. Αἱ Παρεμβατικαὶ Σχολαί.
Ἱστορικὴ — Ψυχολογικὴ — Μαθηματικὴ Σχολή.
Νεοκλασσικὴ Σχολή.
Κοινωνιστικαὶ Σχολαί — Ἐπιστημονικὸς Σοσιαλισμὸς — Κοινωνιστικὸν σύστημα.
Νεώτεραι κατευθύνσεις τῆς Οἰκονομικῆς Σκέψεως — Κεϋνσιανὴ Σχολή — Διευθυνομένη Οἰκονομία.
5. Ἡ Παραγωγή
Ἐννοια, εἶδη, συντελεσταὶ παραγωγῆς.
Ἡ ἐπιχείρησις.
Ἡ ἐργασία. — Παράγοντες ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας.
Τὸ ἔδαφος. — Τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.
Τὸ κεφάλαιον. — Αποταμίευσις καὶ ἐπένδυσις.
6. Ἡ ἰσορροπία εἰς τὴν Οἰκονομίαν
Αἱ Τιμαί: Ἡ ζήτησις καὶ ἡ προσφορά. — Τὰ ἔξοδα παραγωγῆς. — Τιμαὶ ἰσορροπίας. — Μονοπώλια. — Κρατικαὶ παρεμβάσεις ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς.

Ὁ μισθός.

Ὁ Τόκος.

Ἡ ἔγγειος πρόσδοδος.

Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Τὸ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα.

7. Αἱ Συναλλαγαί

Τὸ χρῆμα: Ἐννοια, εἶδη, λειτουργίαι καὶ θεωρίαι.—Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος.

Ἡ πίστις: Ἐννοια καὶ εἶδη.—Πιστωτικὴ πολιτικὴ.—Αἱ Τράπεζαι. Τὸ ἐμπόριον. Ἐννοια καὶ διακρίσεις.—Ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον. Διεθνεῖς Οἰκονομικαὶ Σχέσεις.—Συστήματα διεθνοῦς ἐμπορίου.—Μέτρα καὶ ὄργανα ἐμπορικῆς πολιτικῆς.

Ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ

1. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης

Ἡ ἐπιχείρησις: Ἐννοια, κατηγορίαι, μέγεθος καὶ νομικὴ μορφή τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ ἐπιχειρηματίας: Ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιχειρηματίου.—Ἐπιχειρηματίας καὶ ἐπιχείρησις.

Οἱ συνασπισμοὶ τῶν ἐπιχειρήσεων: Σκοποὶ καὶ προϋποθέσεις.—Εἶδη συνασπισμῶν.—Καρτέλ καὶ Τράστ.—Οἱ συνασπισμοὶ ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι.

2. Οἱ συντελεσταὶ τῆς Παραγωγῆς ἐξ ἀπόψεως ἰδιωτικοοικονομικῆς

Τὸ ἔδαφος: Τὸ περιβάλλον τῆς Ἐπιχειρήσεως.—Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως.—Ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις τοῦ χώρου τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ἐργασία: Ἐννοια καὶ διακρίσεις.—Παράγοντες ἀποδόσεως.—Συστήματα ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας. Τὸ κεφάλαιον: Περιουσία καὶ κεφάλαιον.—Τὸ ἴδιον κεφάλαιον τῆς ἐπιχειρήσεως.—Τὸ ξένον ἢ πιστωτικὸν κεφάλαιον.—Ὁ προγραμματισμὸς τῆς χρηματοδοτήσεως.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΕΞ ΩΝ ΔΥΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἑκτακτος Καθηγητῆς κ. Γ. ΚΑΦΟΥΣΗΣ

1. Βασικαὶ οἰκονομικαὶ ἔννοιαι συνδεόμεναι πρὸς τὴν Λογιστικὴν.
(Τί εἶναι Λογιστική.— Ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι.— Παραγωγή, κατανώλωσις.— Κεφάλαιον καὶ ἀποταμίευσις.— Σημασία τοῦ κεφαλαίου διὰ τὸ ἄτομον.— Ἐπιχειρήσεις.— Ἐννοια τοῦ κεφαλαίου εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.— Θεμελιώδεις κινήσεις τοῦ κεφαλαίου ἐν τῇ ἐπιχειρήσει).
2. Φύσις καὶ σκοποὶ τῆς Λογιστικῆς.
(Περὶ τῆς Οἰκονομικῆς μονάδος — Λογιστικῆ — Ἰσολογισμὸς — Προγραμματισμὸς — Σκοποὶ ἐπιδιωκόμενοι ὑπὸ τῆς Λογιστικῆς.— Χρησιμότης τῆς Λογιστικῆς — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Λογιστικῆς)
3. Βασικαὶ ἔννοιαι περὶ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπογραφῆς.
(Ὅρισμός τοῦ ἰσολογισμοῦ.— Διάκρισις τῆς περιουσίας. Εἶδη ἰσολογισμοῦ.— Μορφαὶ ἰσολογισμοῦ.— Ἐνιαῖος τύπος ἰσολογισμοῦ.— Ταξινομήσεις τῶν στοιχείων τοῦ ἰσολογισμοῦ.— Ἀπογραφή — χρήσις.— Εἶδη ἀπογραφῆς, χρόνος συντάξεως ἀπογραφῆς.— Σχέσις ἀπογραφῆς καὶ ἰσολογισμοῦ.— Ἡ κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ. ἀποτίμησις).
4. Ὁ λογαριασμὸς καὶ οἱ μηχανισμοὶ τοῦ.
(Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ λογαριασμοῦ.— Προέλευσις τοῦ λογαριασμοῦ.— Τεχνικὴ ἀπεικόνισις τοῦ λογαριασμοῦ.— Κλείσιμον τοῦ λογαριασμοῦ.— Κλιμακωτὴ ἀνάλυσις τοῦ λογαριασμοῦ.— Μαθηματικὴ ἀποψὶς τῆς κλιμακώσεως τῶν λογαριασμῶν).
5. Οἱ λογαριασμοὶ ἐντὸς τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν πράξεων.
(Αἱ οἰκονομικαὶ πράξεις καὶ αἱ διαρθρώσεις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Ἰσολογισμοῦ.— Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν ἐγγραφῶν.— Ἀπλογραφικὴ μέθοδος ἢ Ἀπλογραφία.— Διγραφικὴ μέθοδος ἢ Διγραφία.— Ὁ μηχανισμὸς καὶ ἡ φύσις τῆς διγραφικῆς διατυπώσεως.— Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς τηρήσεως τοῦ Ἡμερολογίου).

6. Κατηγορίαι τῶν λογαριασμῶν.

(Λογαριασμοὶ ἀξίας καὶ λειτουργία αὐτῶν.—Λογαριασμοὶ ἐνο-
χικῆς σχέσεως «προσωπικοί».—Λογαριασμοὶ ἐξόδων — ἐσόδων.—
Ἔννοια ἐξόδου καὶ ἐσόδου.—Κατάταξις ἐξόδων καὶ ἐσόδων.—Κα-
τηγορίαι ἐξόδων.—Τρόπος λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν ἐξό-
δων.—Κατηγορίαι ἐσόδων.—Λειτουργία λογαριασμῶν ἐσόδων).

7. Λογαριασμοὶ ἐκμεταλλεύσεως.

(Ἔννοια τῆς ἐκμεταλλεύσεως.—Ἐπιμερισμὸς τῶν ἐξόδων.—Τε-
χνικὴ καὶ αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τῶν ἐξόδων).

8. Λογαριασμοὶ ἀποτελέσματος.

(Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀποτελέσματος.—Ἔννοια τοῦ οἰκο-
νομικοῦ ἀποτελέσματος).

9. Μικτοὶ λογαριασμοί.

(Περιπτώσεις τηρήσεως μικτῶν λογαριασμῶν.—Τρόποι προλη-
πτικῆς ἀποφυγῆς μικτῶν λογαριασμῶν.—Ἐκκαθάρισις μικτῶν
λογαριασμῶν).

10. Περὶ ἀποσβέσεων.

(Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποσβέσεως.—Μέθοδοι ἀποσβέ-
σεων.—Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ ἀποσβέσεων).

11. Περὶ τοῦ λογαριασμοῦ.

(Χρεῶσται — ἐπισφαλεῖς χρεῶσται — ἀνεπίδεκτοι εἰσπράξεως χρε-
ῶσται — γραμμάτια εἰσπρακτέα — πληρωτέα).

12. Διάμεσοι λογαριασμοί.

13. Λογαριασμοὶ τάξεως.

(Ἔννοια τῶν λογαριασμῶν τάξεως.—Κατηγορίαι τῶν λογαρια-
σμῶν τάξεως.—Λογαριασμοὶ ἀλλοτρίων περιουσιακῶν στοιχείων
καὶ ἡ λειτουργία των.—Λογαριασμοὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν συμ-
βάσεων καὶ αἱ λειτουργίαι των.—Λογαριασμοὶ διὰ παρακολούθη-
σιν προγραμμάτων δράσεως καὶ λειτουργία τούτων).

14. Λογιστικὰ συστήματα καὶ ὀργάνωσις τῶν
Λογιστηρίων.

(Ἔννοια εἰς τὴν ὀργάνωσιν.—Διακρίσεις τῶν Λογιστικῶν συστη-
μάτων.—Κλασσικὸν ἢ Ἰταλικὸν σύστημα.—Συγκεντρωτικὸν σύ-

στημα.— Παραλλαγαὶ τοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος.— Σύστημα Ἡμερολογίου «Καθολικόν»).

15. Περὶ λογιστικῶν σφαλμάτων.
(Σφάλματα εἰς τὸ Ἡμερολόγιον.— Σφάλματα εἰς τὸ Καθολικόν.— Περὶ τῶν Ἰσοζυγίων ὡς μέσων ἐλέγχου διὰ τὴν ἀνέυρεσιν σφαλμάτων.— Διόρθωσις τῶν σφαλμάτων).
16. Ἡ Λογιστικὴ τῶν κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.
(Περὶ τοῦ λογαριασμοῦ ἐμπορευμάτων καὶ μέθοδοι τηρήσεως τούτου).
17. Ἡ Λογιστικὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.
(Αἱ λογιστικαὶ μέθοδοι παρακολουθήσεως τῶν εἰς συνάλλαγμα διενεργουμένων οἰκονομικῶν πράξεων).
18. Ἐμπορικὰ βιβλία.
(Νομότυπον τῶν Ἐμπορικῶν βιβλίων.— Θεώρησις, χαρτοσήμανσις καὶ τρόποι τηρήσεως τῶν βιβλίων.— Τὰ κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ. ὀριζόμενα στοιχεῖα.— Γλῶσσα τηρήσεως τῶν βιβλίων καὶ στοιχείων.— Ἀπόρρητον τῶν βιβλίων.— Διαφύλαξις τῶν βιβλίων καὶ στοιχείων).
19. Περὶ ἀποτιμητικῆς.

2. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Καθηγητὴς κ. Κ. ΔΡΑΚΑΤΟΣ

1. Ἀντικείμενον τῆς Στατιστικῆς
2. Περὶ τῶν στατιστικῶν στοιχείων γενικῶς Φύσις — Ἀκρίβεια — Κατηγορίαι διαθεσίμων στατιστικῶν καὶ χρησιμοποίησις αὐτῶν.
3. Τὸ Ἑλληνικὸν στατιστικὸν σύστημα
Ἕννοια τοῦ στατιστικοῦ συστήματος.— Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἑλληνικοῦ στατιστικοῦ συστήματος.— Βασικαὶ πηγαὶ τῶν ἐλληνικῶν στατιστικῶν.
4. Στατιστικοὶ πίνακες
Χρησιμότης καὶ κατηγορίαι.— Τεχνικὴ κατάρτισεως.— Ποσοτικὴ

ποιοτική και χρονολογική κατάταξις τῶν στοιχείων.— Σύνθετοι κατατάξεις εἰς πίνακας διπλῆς εἰσόδου.

5. Στατιστικὰ διαγράμματα

Χρησιμότης.— Γενικοὶ κανόνες κατασκευῆς.— Γραφικὴ ἀπεικόνι-
σις κατανομῶν συχνότητων.— Ἀθροιστικὰ διαγράμματα καὶ καμ-
πύλαι συγκεντρώσεως.— Ἀκιδωτὰ καὶ κυκλικὰ διαγράμματα.—
Γραφικὴ ἀπεικόνισις τῶν χρονολογικῶν σειρῶν.

6. Λόγοι καὶ ποσοστὰ

Πρωτογενῇ καὶ παράγωγᾳ στοιχεῖα.— Ὑπολογισμὸς λόγων καὶ
ποσοστῶν.— Συγκρίσεις στοιχείων διαφορετικῆς φύσεως.— Ποσο-
στιαῖαι ἀναλογίαι.— Ποσοστιαῖαι καὶ ἀπόλυτοι μεταβολαί.

7. Κατανομαὶ συχνότητων

Κατανομαὶ συχνότητων καὶ χαρακτηριστικὰ μέτρα αὐτῶν.— Μέτρα
κεντρικῆς τάσεως καὶ θέσεως.— Μέτρα διασπορᾶς.— Μέτρα ἀσυμ-
μετρίας.

8. Ἀριθμοδείκται

Ἑννοιαὶ καὶ κατηγορίαι.— Σχετικαὶ τιμαὶ καὶ προβλήματα καταρ-
τίσεως ἀριθμοδεικτῶν.— Τὸ πρωτογενὲς στατιστικὸν ὕλικόν.—
Χρησιμοποιούμενοι τύποι.— Ἐπιλογή περιόδου βάσεως.— Εἰδικὰ
τινα θέματα.

9. Συσχέτισις καὶ παλινδρομήσεις

Ἡ φύσις τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν μεταβλητῶν.— Ὁ συντελεστὴς
συσχέτισεως.— Ἑννοια καὶ χαρακτηριστικὰ τῆς γραμμικῆς ἐξί-
σώσεως.— Ἐκτίμησις τῆς γραμμικῆς παλινδρομήσεως.

10. Χρονολογικαὶ σειραὶ

Ἡ βασικὴ ὑπόθεσις περὶ τῶν συνιστωσῶν τῶν χρονολογικῶν σει-
ρῶν.— Ἡ μακροχρόνιος τάσις.— Αἱ ἐποχικαὶ κινήσεις.

3. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Β' ἐξάμηνον

Ἐπικ. Καθηγητῆς κ. Δ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ

1. Ἑννοια καὶ σκοπὸς τῆς δικονομίας γενικῶς καὶ εἰδικώτερον τῆς πο-
λιτικῆς δικονομίας, ἐπιδιώξεις τοῦ δικονομικοῦ νομοθέτου, θεμελιώδη δικο-
νομικά συστήματα.

2. Σύντομος ἱστορικὴ εἰσαγωγή εἰς τὸν ἰσχύοντα Κώδικα Πολιτικῆς

Δικονομίας (πρώται δικονομικαὶ διατάξεις εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ Μάουρερ καὶ τοῦ ἔργου του, περὶ τῆς μέχρι τοῦ 1968 ἰσχυσάσης Πολ. Δικονομίας, περὶ τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν καὶ ὑπὸ τὴν νῦν ἰσχύουσαν, τροποποιουμένην μορφήν του).

3. Γενικὰ περὶ τῆς καθ' ὕλης καὶ κατὰ τόπον ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων.

4. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, περὶ τῆς ἐνάρξεως, προόδου καὶ περατώσεως τῆς δίκης.

5. Γενικὰ περὶ ἀποδείξεως (βάρος ἀποδείξεως, ἀποδεικτικὰ μέσα).

6. Περὶ δεδικασμένου.

7. Γενικὰ τινὰ περὶ εἰδικῶν διαδικασιῶν καὶ περὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

8. Γενικὰ τινὰ περὶ ἐνδίκων μέσων.

9. Γενικὰ τινὰ περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

4. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητὴς κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ (Α' ἔδρα)

Οἱ δημοσιοῦπαλληλικοὶ θεσμοί. (Ἔννοια καὶ ὁρισμὸς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Κατηγορίαι δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἱστορικὸν τῶν δημοσιοῦπαλληλικῶν θεσμῶν ἐν Ἑλλάδι. Διορισμὸς καὶ ὀλοκλήρωσις αὐτοῦ. Καθήκοντα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εὐθύναι, ποινικαί, ἀστικαί καὶ πειθαρχικαί. Προαγωγή, ὑποβιβασμὸς, μετάθεσις, ἀπόσπασις, μετάταξις, διαθεσιμότης, προσωρινὴ θέσις εἰς ἀργίαν καὶ ἐν γένει μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ἡ συνταγματικὴ μονιμότης τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κρατικῆς διοικήσεως. Λύσις τῆς δημοσίας ὑπαλληλικῆς σχέσεως).

5. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Β' ἐξάμηνον

Προσωρινῶς τῇ ἐποπτείᾳ κ. Πρυτάνεως

Ι. Ἀγροτικὴ πολιτικὴ

Ἀγροτικὴ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος

Κατανομή τοῦ ἐδάφους.—Κατανομή τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως.—Κτηνοτροφία.—Ἐκμηχάνισις τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας.—Ἀγροτικαὶ ἐκ-

μεταλλεύσεις. — Ἀγροτικός πληθυσμός. — Οικονομική σημασία τοῦ ἀγρο-
τικοῦ τομέως.

Ἀ γ ρ ο τ ι κ ῆ Ἰ δ ι ο κ τ η σ ί α

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις ἀγροτικῆς ιδιοκτησίας. — Τὸ καθεστὼς τῆς ἀγρο-
τικῆς ιδιοκτησίας ἐν Ἑλλάδι. — Ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις. — Ἀποτελέσματα
τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως. — Ἀπαλλοτριώσεις κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν
περίοδον.

Ἀ γ ρ ο τ ι κ αὶ Ὀ γ α ν ῶ σ ε ι ς

Γ ε ω ρ γ ι κ οὶ Σ υ ν ε τ α ι ρ ι σ μ οὶ

Ὁργάνωσις τῶν συνεταιρισμῶν. — Διοικήσις τῶν συνεταιρισμῶν. — Κα-
τηγορίαι συνεταιρισμῶν. — Ἀναγκαστικοὶ συνεταιρισμοί. — Συνεταιριστικαὶ ὀρ-
γανώσεις ἀνωτέρου βαθμοῦ. — Οἱ Γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ εἰς τὴν ΕΟΚ.

Γ ε ω ρ γ ι κ οὶ Ὀ ρ γ α ν ι σ μ οὶ

Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὁργανισμός. — Ὁργανισμὸς Βάμβακος. — Ἐθνι-
κὸς Ὁργανισμὸς Καπνοῦ. — Ὁργανισμὸς Κεντρικῆς Λαχαναγορᾶς Ἀθηνῶν

Δ ι ε θ ν εῖ ς Ὀ ρ γ α ν ι σ μ οὶ

Ἀ γ ρ ο τ ι κ ῆ Π ί σ τ ι ς

Εἰσαγωγή

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. — Εἶδη ἀγροτικῆς πίστεως.

Ἀ γ ρ ο τ ι κ αὶ Ἀ σ φ α λ ί σ ε ι ς

Εὐ ρ ω π α ῖ κ ῆ Ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ῆ Κ ο ι ν ό τ η ς

Γενικά

Κοινὴ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ τῆς Ε.Ο.Κ. — Ὁργάνωσις Κοινῆς Ἀγορᾶς.
— Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ε.Ο.Κ. — Ἡ Σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς
ΕΟΚ. — Ἐναρμόνισις τῆς Ἀγρ. Πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ΕΟΚ. Ἡ
σύνδεσις τῆς Ε.Ο.Κ. μετ' ἄλλων χωρῶν.

Ἀ σ κ η σ ι ς Ἀ γ ρ ο τ ι κ ῆ ς Π ο λ ι τ ι κ ῆ ς ἐ ν Ἑ λ λ ά δ ι

Γενικά

Πολιτικὴ τιμῶν καὶ προστασία τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. — Πολιτικὴ
τῶν κυριωτέρων ἀγροτικῶν προϊόντων. — Σῖτος — Κριθὴ — Ἀραβόσιτος. —
Βάμβαξ. — Καπνός. — Ὀπωροκηπευτικά. — Ἀμπελουργικὰ προϊόντα. — Ἐλαιο-
κομικά — προϊόντα. — Κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

II. Διεθνής ἐμπορικὴ πολιτικὴ

Εἰσαγωγὴ: Τὸ ἀντικείμενον τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ὡς Ἐπιστήμης.— Σκοποὶ καὶ τρόποι παρεμβάσεως τοῦ κράτους.— Ἡ σχέσις ἀλληλεξαρτήσεως τῶν σκοπῶν τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.— Τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους λαμβανόμενα μέτρα Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.— Τὰ δεδομένα μεγέθη καὶ ἡ κρατικὴ παρέμβασις.

Αἱ περὶ διεθνοῦς ἐμπορίου θεωρίαι: Ὁ ἐμποροκρατισμός.— Ἡ θεωρία τῆς ἐλευθερίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.— Τὸ σύστημα τῶν δασμῶν προστασίας.

Μέτρα καὶ τεχνικὴ ρυθμίσεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου: Δασμοί, ἐπιδότησεις καὶ ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀγαθῶν.— Τρόποι καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῶν δασμῶν.— Τὰ δασμολόγια.

Νομισματικῆς φύσεως μέτρα πρὸς ρύθμισιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου: Ἡ τιμὴ τῶν συναλλαγμάτων καὶ αἱ διεθνεῖς συναλλαγαί.— Τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ Ἴσοζυγίου πληρωμῶν.— Καθοριστικοὶ παράγοντες τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος.— Οἱ μηχανισμοὶ ἐξισορροπήσεως τοῦ Ἴσοζυγίου πληρωμῶν: α) ὁ μηχανισμός τοῦ Κανόνος Χρυσοῦ, β) ὁ μηχανισμός τῆς ἐλευθέρου διαμορφώσεως τῆς τιμῆς τῆς ἰσορροπίας τοῦ συναλλάγματος, γ) ὁ μηχανισμός τῆς τιμῆς ἰσορροπίας τοῦ συναλλάγματος, δ) ὁ μηχανισμός τῆς ἰσοτιμίας τῶν ἀγοραστικῶν δυνάμεων.

Αἱ κρατικαὶ παρεμβάσεις εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς τιμῆς συναλλάγματος: Ἡ ὑποτίμησις τοῦ νομίσματος ὡς μέτρον ἐξισορροπήσεως τοῦ Ἴσοζυγίου πληρωμῶν.— Αἱ διεθνεῖς οἰκονομικαὶ συμβάσεις.— Αἱ τιμαὶ (Dumping).

Γ' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Εκτακτος Καθηγητής κ. ΕΜΜ. ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ

2. ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Καθηγητής κ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας. Αἱ «σχολαί» τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Ἡ «ἀντεγκληματική πολιτική» καὶ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον.

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς. Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου. Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ ἢ οὐσιαστικὴ). Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις, ἀσυγγνώστως τελεσθεῖσα.

Ἐμφάνισις τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα). Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχή). Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή).

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς. Λόγοι αἰρωντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν. Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των. Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου. Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα. Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων. Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

***Επικ. Καθηγητὴς κ. Κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα). Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχή)

* ὅρα σελ. 91.

3. ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Έντεταλμένος Ὑφηγητὴς κ. Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

I. Ἡ φύσις καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιστήμης τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.

1. Γενικαὶ περὶ ἐπιστήμης ἔννοιαι.
2. Ἡ φύσις τῆς γενικῆς περὶ κράτους θεωρίας, γενικώτερον.
3. Ἡ φύσις καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς γενικῆς περὶ τοῦ κράτους θεωρίας, εἰδικώτερον.
4. Ἡ διάκρισις τῆς Πολιτειολογίας εἰς γενικὴν καὶ εἰδικήν.

II. Ἡ σχέσις τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας πρὸς τὰς ἄλλας συγγενεῖς ἐπιστήμας.

1. Ἡ σχέσις τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας πρὸς τὴν Πολιτικὴν ἐπιστήμην.
2. Ἡ σχέσις τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας πρὸς τὴν Νομικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ δίκαιον.
3. Ἡ σχέσις τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας πρὸς τὴν Φιλοσοφίαν τοῦ δικαίου.
4. Ἡ σχέσις τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας πρὸς τὴν Κοινωνιολογίαν.

III. Ἡ Γενικὴ Πολιτειολογία ἐντὸς τῶν ἐπιστημῶν

1. Ἡ θεώρησις τῆς νομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς περὶ τοῦ κράτους ἀντιλήψεως πρὸς δικαιολόγησιν τῆς φύσεως τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.
2. Ἡ μέθοδος τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.
3. Ἡ κατάταξις τῆς ἐπιστήμης τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.
4. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.

IV. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῆς θεμελιώσεως τῆς περὶ τοῦ κράτους ἐννοίας

1. Περίοδος τῆς ἀρχαιότητος.
2. Περίοδος τοῦ μεσαίωνος.
3. Περίοδος ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως μέχρι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.
4. Τὸ κράτος-πρότυπον τοῦ Montesquieu.
5. Τὸ σύγχρονον κράτος ὡς προῖον τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἐξελικτικῆς μορφῆς τῶν κοινωνιῶν.

V. Προέλευσις καὶ θεμελίωσις τοῦ ὅρου «κράτος». Φύσις καὶ μορφή τοῦ κράτους

1. Ἡ ἐξελικτικὴ πορεία τοῦ ὅρου «κράτος».
2. Ἡ φύσις τοῦ κράτους.
3. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς μορφῆς τοῦ κράτους.

VI. Ἡ γένεσις καὶ ἐξαφάνισις τοῦ κράτους

1. Γενικὰ περὶ τῆς γενέσεως τοῦ κράτους.
2. Αἱ περὶ τῆς γενέσεως τοῦ κράτους θεωρίαι.
3. Ἡ συγκρότησις καὶ ἐξέλιξις τοῦ κράτους.
4. Τὸ τέλος τοῦ κράτους.
4. Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν διαφόρων περὶ γενέσεως καὶ ἀνελίξεως τοῦ κράτους θέσεων.

VII. Τὸ κράτος εἰδικώτερον—ὁ ὅρισμός τοῦ κράτους

1. Τὸ πρόβλημα ἀποδοχῆς ἐνιαίου ὁρισμοῦ.
2. Τὰ διάφορα «ρεῖματα» ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.
3. Ἡ ἐξέλιξις παρ' ἡμῖν τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κράτους.
4. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν κρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἀντίληψιν.
5. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ κράτους ὑπὸ τὰ σύγχρονα δεδομένα.

VIII. Τὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα ἀπεικονίσεως τοῦ κράτους

1. Ἡ ἐδαφικὴ περιοχὴ.
2. Ὁ λαός.
3. Τὸ ἔθνος.
4. Ἡ κοινωνία.

IX. Τὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα ἀποδόσεως τοῦ κράτους

1. Ἡ κρατικὴ ἐξουσία.
2. Ἡ κυριαρχία.
3. Ὁ κυρίαρχος.
4. Οἱ κυβερνῶντες.
4. Τὸ Δίκαιον.

X. Ἡ εἰδικωτέρα ἀπόδοσις τοῦ Δικαίου, ὡς στοιχείου τοῦ συγκεκριμένου κράτους

1. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Δικαίου ἐντὸς τοῦ συγκεκριμένου κράτους
2. Ἡ ἔκτασις καὶ ὁ χωρισμὸς τοῦ Δικαίου.
3. Ἡ ἐρμηνευτικὴ ἀπόδοσις τῶν κανόνων Δικαίου.
4. Τὰ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ κράτους σχετιζόμενα εἶδη Δικαίου.
5. Αἱ βαθμίδες τοῦ Δικαίου.

XI. Αἱ γενικαὶ πολιτειακαὶ πράξεις

1. Τὸ Σύνταγμα.
2. Ὁ νόμος.
3. Τὸ διάταγμα εἰδικώτερον καὶ ἡ διοικητικὴ πράξις γενικώτερον.
4. Ἡ δικαστικὴ πράξις.

XII. Αἱ εἰδικαὶ πολιτειακαὶ πράξεις

1. Ὁ Προϋπολογισμός.
2. Αἱ διεθνεῖς συνθήκαι-συμβάσεις.
3. Αἱ πράξεις ἀπονομῆς χάριτος ἢ ἀμνηστείας.

XIII. Μορφαὶ κράτους

1. Ἡ ἐξελικτικὴ πορεία τῶν μορφῶν τοῦ κράτους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.
2. Αἱ σύγχρονοι μορφαὶ τοῦ κράτους.

XIV. Τύποι κρατῶν

1. Ἡ ἐξελικτικὴ πορεία τῶν διαφόρων τύπων κρατῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.
2. Οἱ σύγχρονοι τύποι κρατῶν.

XV. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κράτους γενικώτερον

1. Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν.
2. Ἡ «κυβέρνησις».
3. Κυβερνητικὰ συστήματα.
4. Συστήματα ὀργανώσεως.
5. Τὰ κρατικὰ ὄργανα.

XVI. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κράτους εἰδικώτερον

1. Ὁ θεσμός τῆς ἀντιπροσωπεύσεως.
2. Ἐκλογικὰ συστήματα.
3. Ἡ ἔννοια τοῦ κόμματος.
4. Σχέσεις τοῦ κράτους πρὸς ἄλλους ὀργανισμούς.

XVII. Θεσμοὶ σχετιζόμενοι πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συγχρόνου κράτους

Ὁ θεσμός τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Κοινοβουλίου.

4. ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητὴς κ. Τ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

I. Ἐμφάνις καὶ ἐξέλιξις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου

Μέθοδοι ἐρεῦνης διὰ τὴν μελέτην τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.— Μέθοδος ἱστορική.— Μέθοδος ἐθνολογική.— Μέθοδος τῆς Ψυχολογίας καὶ Κοινωνιολογίας.

Ἐμφάνις τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς εἰς τὰς πρωτογόνους κοινωνίας.— Δευτέρα φάσις ἐξελίξεως τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Κύρια χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.

Νεωτέρα περίοδος ἐξελίξεως τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.— Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φωτισμοῦ.— Αἱ περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς θεωρίαι : 1) Κλασσικὴ Σχολὴ τοῦ Π.Δ. 2) Ἡ Ἰταλικὴ Θετικὴ Σχολὴ τοῦ Π.Δ.: Lombroso, Garofalo, Ferri. 3) Τρίτη Σχολή, Μέση ἢ Ἐκλεκτικὴ.

II. Περὶ τῆς Ἐγκληματολογίας ὡς ἐπιστήμης

Τὸ ἐν γένει Δίκαιον ἀπὸ νομικῆς καὶ βιοκοινωνικῆς ἀπόψεως — Βιοκοινωνικὴ ἐπιστήμη τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ἐννοια τῆς Ἐγκληματολογίας — Θέσις αὐτῆς ἐντὸς τῆς Ποινικῆς ἐπιστήμης — Διαστολὴ Ἐγκληματολογίας καὶ Νομικῆς ἐπιστήμης.

Γένεσις τῆς Ἐγκληματολογίας — Δημιουργία τῆς Ἐγκληματολογίας ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐπιστημῶν. Συμβολὴ ἐκάστης τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν γένεσιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς Ἐγκληματολογίας.

Ὅριστικὴ διαμόρφωσις καὶ ἐμφάνις τῆς Ἐγκληματολογίας.

Ἔργον τῆς Ἐγκληματολογίας — Διάρθρωσις αὐτῆς.

Χρησιμότης τῆς Ἐγκληματολογίας.

III. Ἡ ἐρευνα τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος

Ἡ Ἑγκληματολογία σπουδάζει τὴν ἐγκληματικότητα ὡς ἡ Ἱατρικὴ τὰς νόσους.

Ἑγκληματικὴ Βιολογία — Ἑγκληματολογικὴ Κοινωνιολογία — Ἐκφανσις τῶν ἐγκλημάτων — Πάλη κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος — Γενικὰ προληπτικὰ μέτρα — Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία — Σωφρονιστικὴ ἐπιστήμη.

IV. Μεθοδολογία

Γενικῶς περὶ τῶν μεθόδων ἐρέυνης τῆς Ἑγκληματολογίας.

Παρατήρησις — Εἶδη παρατηρήσεως.

Πειραματικαὶ μέθοδοι + Ναρκοανάλυσις — Lie detector — Μέθοδος ψυχολογικῶν κριτηρίων.

Παθολογικαὶ μέθοδοι — Ἡλεκτροεγκεφαλογραφία — Ψυχολογία βάθους, Ψυχανάλυσις, Ἀτομικὴ Ψυχολογία, Ἀναλυτικὴ Ψυχολογία.

Εἰδικαὶ μέθοδοι ἐρέυνης — Ἀτομικὴ ψυχοβιολογικὴ μέθοδος — Στατιστικὴ μέθοδος — Σύγκρισις ἀτομικῆς ψυχοβιολογικῆς καὶ στατιστικῆς μεθόδου.

V. Γενικὰ αἷτια ἐγκλημάτων

1. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ κλίματος. — Τόπος τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος — πόλις καὶ ὑπαιθρος χώρα. — Τὸ οἰνόπνευμα. — Τὰ ναρκωτικά. — Ὁ ἐταιρισμός. — Ἀσεμνος τέχνη καὶ λογοτεχνία. — Τυχρὰ παίγνια. — Οἰκονομικοὶ ὅροι.

2. Τὰ ἀτομικὰ αἷτια τῶν ἐγκλημάτων.

Ἀγωγή καὶ ἐγκληματικότης. — Ἡ παιδεία. — Τὸ φύλον. — Ἡ ἡλικία. — Ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις. — Σωματικαὶ ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν. — Αἱ ψυχικαὶ ιδιότητες τῶν ἐγκληματιῶν. — Αἱ ὀλιγοφρένειαι. — Αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι. — Αἱ ψυχικαὶ νόσοι.

VI. Αἱ κατηγορίαι τῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἡ ποινικὴ τῶν εὐθύνῃ

Ἡ διαίρεσις τῶν ἐγκληματιῶν εἰς κατηγορίας. — Ποινικὴ εὐθύνη αὐτῶν.

VII. Ἱστορία τοῦ φαινομένου τῆς ἐγκληματικότητος

Ἡ ἐγκληματικότης εἰς τὴν μυθολογίαν. — Ἡ ἐγκληματικότης εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀρχαιότητος. — Εἰς τὸ βυζάντιον. — Εἰς τοὺς Νεωτέρους Χρόνους. — 20ος αἰὼν καὶ ἐγκληματικότης.

5. ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ἑκτακτος Καθηγητῆς κ. ΣΤ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Α. Μεθοδολογία ἐφηρμοσμένης οἰκονομικῆς ἀναλύσεως

Ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος τῆς Οἰκονομικῆς (Διατύπωσις θεωριῶν. Ἑλεγχος ὑποθέσεων. Ἀκολουθητέα πολιτικὴ). Θετικὴ Οἰκονομικὴ καὶ δεοντολογικὴ Οἰκονομικὴ (Ἀξιολογικαὶ κρίσεις). Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις καὶ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ.

Μακροοικονομικὴ ἀνάλυσις καὶ Μικροοικονομικὴ ἀνάλυσις. Στατικὴ καὶ Δυναμικὴ ἀνάλυσις. Ποσοτικὴ ἀνάλυσις καὶ ποιοτικὴ ἀνάλυσις. Ἀπόλυτοι μεταβολαί, ποσοστιαῖαι μεταβολαί, ὅρια καὶ μεταβολαί, ἐκτίμησις ἐλαστικότητων, διαρθρωτικαὶ μεταβολαί. Προτάσεις *ceteris paribus*. Αἱ μέθοδοι ἐρεύνης τῆς Οἰκονομικῆς. Τὰ ὑποδείγματα (μικροοικονομικὰ καὶ μακροοικονομικὰ ὑποδείγματα, ἐξειδικεύσεις ὑποδειγμάτων, ἐκτίμησις παραμέτρων κλπ.). Προβλέψεις βάσει ὑποδειγμάτων.

Β. Οἱ Ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ

α) Ἐθνικὸς Πλοῦτος καὶ Ἐθνικοὶ Πόροι

β) Τὸ σύστημα τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν

Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις: ἡ ἀνάγκη καταρτίσεως ἐθνικῶν λ/σμῶν. Παραγωγικαὶ καὶ μὴ παραγωγικαὶ δραστηριότητες. Ἐνδιάμεσα καὶ τελικὰ προϊόντα. Αἱ μέθοδοι μετρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Αἱ ἔννοιαι «καθαρόν» καὶ «ἀκάθαρτον», «ἐθνικόν» καὶ «ἐγχώριον» κλπ. Ἀγοραῖαι τιμαὶ καὶ τιμαὶ κόστους συντελεστῶν παραγωγῆς. Τὰ βασικὰ Οἰκονομικὰ μεγέθη (παραγωγή, κατανάλωσις, ἐπενδύσεις κλπ.). Τὸ Γενικὸν σύστημα τῶν Ἐθνικῶν Λ/σμῶν Κριτήρια ταξινομήσεως συναλλαγῶν. Οἱ οἰκονομικοὶ τομεῖς. Μορφαὶ οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ χρησιμότης τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν. Διεθνεῖς συγκρίσεις.

γ) Τὸ σύστημα εἰσροῶν — ἐκροῶν

Ὁ Πίναξ εἰσροῶν — ἐκροῶν. Ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν κλάδων τῆς Οἰκονομίας. Ἐνδιάμεσος καὶ τελικὴ ζήτησις. Αἱ βασικαὶ σχέσεις τοῦ πίνακος εἰσροῶν — ἐκροῶν. Ἡ χρησιμότης τοῦ πίνακος εἰσροῶν — ἐκροῶν.

δ) Αἱ χρηματικαὶ ροαὶ

Πραγματικαὶ ροαὶ καὶ χρηματικαὶ ροαί. Ὁ χρηματοδοτικὸς τομεύς. Τὸ

χρηματοδοτικὸν σύστημα (κεντρικὴ τράπεζα, ἐμπορικὴ τράπεζα, κεφαλαιαγορὰ κλπ.). Αἱ χρηματικαὶ μεταβληταί. Μεταβληταὶ ἀποθέματος καὶ μεταβληταὶ ροῶν. Αἱ χρηματικαὶ ροαὶ (flow of funds).

Γ. Ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία

Εἰσαγωγὴ :

1. Οἱ ἐθνικοὶ πόροι. (α' Οἱ φυσικοὶ πόροι. β' Τὸ πάγιον κεφάλαιον. γ' Πληθυσμὸς καὶ ἐργατικὸν δυναμικόν).
2. Ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις-θεσμικὸν πλαίσιον. (Τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος, τὸ μέγεθος τῆς ἀγορᾶς, αἱ ἐπιχειρήσεις, τὸ κράτος, αἱ τράπεζαι, τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον).
3. Ἑθνικὴ παραγωγὴ — κατανομὴ πόρων. (Γεωργία, βιομηχανία, κατασκευαί, μεταφοραί, τουρισμός, ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἀπασχόλησις, τιμαὶ κλπ.).
4. Διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.
5. Ὁ δημόσιος τομέυς.
6. Τὸ διεθνὲς ἐμπόριον.
7. Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος (1950-1970).

Δ. Οἰκονομικὰ συστήματα

Τὰ βασικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα. Τὰ οἰκονομικὰ συστήματα (Ἐλευθέρᾳ ἐπιχειρηματικῇ οἰκονομίᾳ μικτοῦ τύπου, Σοσιαλισμὸς ἀγορᾶς, Κεντρικῶς προγραμματισμένη οἰκονομία). Ἀξιολόγησις τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων. Μέθοδος ἀξιολογήσεως τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων. Ἐφαρμοσμένη συγκριτικὴ ἀνάλυσις τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων. Η.Π.Α.—Σοβ. Ἑνώσις. Ἡ ἐξέλιξις τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων (συγκλίνουσα ἢ ἀποκλίνουσα τάσις τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων). Τὸ Οἰκονομικὸν σύστημα τῆς χώρας μας. Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τοῦ οἰκονομικοῦ μας συστήματος. Ἡ διόρθωσις τῶν μειονεκτημάτων ἢ ἀτελειῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ μας συστήματος διὰ τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΕΞ ΩΝ ΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ

1. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητῆς κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ (Β' ἔδρα)

Ἡ ὀργάνωσις τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ ἡ λειτουργία τῶν δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν.— Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως (ἐννοία, κατηγορίαι, ὀργάνωσις, λειτουργία κλπ.).

2. ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητῆς κ. Γ. ΖΩΤΙΑΔΗΣ

Α' ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

I. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον : Διεθνὴς Κοινωνία καὶ Διεθνὲς Δίκαιον.— Τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ὡς Τμήμα τοῦ Δικαίου.— Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ ἡ Νομικὴ Ὑπόστασις τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας.— Ἡ θεμελίωσις τῆς δευσμευτικότητος τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

II. Αἱ πηγαὶ καὶ ἡ ἱεραρχικὴ τάξις τῶν κανόνων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου : Αἱ Πηγαὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.— Αἱ Συνθῆκαι.— Τὸ Ἔθιμον.— Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου αἱ ἀναγνωριζόμεναι ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων Ἐθνῶν.— Αἱ ἐπικουρικαὶ πηγαὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.— Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διεθνῶν Ὑποτάξεων.— Σχέσεις Διεθνοῦς καὶ Ἑσωτερικοῦ Δικαίου.— Ἡ Ἱεραρχία ἐν τῷ συστήματι τῶν κανόνων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

III. Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου : Ἐννοία τοῦ Ὑποκειμένου τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.— Τὰ Κράτη.— Τὰ ἰδιόρρυθμα ὑποκείμενα.— Ὀντότητες ἐξωπολιτειακοῦ χαρακτῆρος.— Διεθνεῖς Ὑποτάξεις.— Τὸ ἄτομον.

Β' ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

I. Ἐννοία, Ἀντικείμενον καὶ Σκοποὶ τῆς Ἱστορίας.— Ἡ Διπλωματικὴ Ἱστορία.— Ἡ Πολιτικὴ καὶ Διπλωματικὴ Ἱστορία εἰς τὰ Πλαίσια τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.— Μεθοδολογία Ἑρέυνας.

II. Ἀνασκόπησις τῆς περιόδου ἀπὸ τῆς Εἰρήνης τῆς Βεστφαλίας μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης (1814).

III. Τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης.— Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία καὶ αἱ Φιλελεύθεραι Κινήσεις (1814-1856).

IV. Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ μέχρι τοῦ Γαλλοπρωσσικοῦ πολέμου (1856-1870).

V. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ (1871-1914).

VI. Οἱ Ἀγῶνες διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ὀλοκλήρωσιν τῆς Ἑλλάδος.— Τὸ Ζήτημα τῶν Ἰονίων Νήσων.— Τὸ Κρητικὸν Ζήτημα.— Τὸ Μακεδονικὸν Ζήτημα.— Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτημα.— Τὸ Κυπριακὸν Ζήτημα.— Τὸ Ζήτημα τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Γ' Φροντιστήρια ἐπὶ τῶν μαθημάτων Διεθνoῦς Δικαίου.

Δ' Φροντιστήρια ἐπὶ τῶν μαθημάτων Διπλωματικῆς Ἱστορίας.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ

Α' ἐξάμηνον

Καθηγητὴς κ. Χ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ

Ὁρισμὸς τοῦ δικαίου: Ὑποκειμενικὸν καὶ ἀντικειμενικὸν δίκαιον. Δημόσιον δίκαιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Αἱ πνευματικαὶ θεωρίαι: Ἀντιλήψεις τῆς ἀρχαιότητος. Μεσαιωνικὴ ἀντίληψις. Τὸ φυσικὸν δίκαιον. Ὁ 18ος αἰὼν. Ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τοῦ δικαίου. Ἡ Μαρξιστικὴ θεωρία. Ἡ κοινωνιολογικὴ ἀντίληψις. Ἐννοια τῆς ὑποχρεώσεως. Αἱ κυρώσεις. Μονιστικὴ σχολή. Πλουραλιστικὴ σχολή. Δίκαια ὑπερεθνικά. Ἐνδοεθνικά δίκαια. Προεχόντως προσωρινὸς χαρακτήρ τῶν κανόνων τοῦ δικαίου. Τὸ δίκαιον καὶ ἡ διατύπωσίς τους. Δίκαιον καὶ θρησκεία, δίκαιον καὶ ἠθικὴ.

Αἱ πηγαὶ τοῦ δικαίου: Τὸ ἔθιμον. Ὁ νόμος. Ἡ νομολογία. Αἱ ἐπιστημονικαὶ δοξασίαι.

Οἱ παράγοντες ἐξελίξεως τοῦ δικαίου: Οἰκονομικοὶ παράγοντες. Πολιτικοὶ παράγοντες. Πνευματικοὶ παράγοντες. Τρόποι ἐπενεργείας αὐτῶν τῶν παραγόντων.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου ἢ Νομικὴ. Καταγωγὴ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου. Ἡ μέθοδος.

Προβλήματα τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον. Τὸ πρόβλημα τῶν ἐπαφῶν. Ἡ ἐνοποίησις τοῦ δικαίου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Α' ἐξάμηνος

Καθηγητῆς κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ

Δημοσιονομική δραστηριότης καὶ νομικὴ αὐτῆς ρύθμισις. Πηγαὶ τοῦ Δημοσιονομικοῦ Δικαίου. Δημόσιον Λογιστικόν. Ἐννοια τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἱστορία τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀρχαὶ προϋπολογισμοῦ. Κατάρτισις καὶ ψήφισις προϋπολογισμοῦ. Ὅργανα ἐκτελέσεως προϋπολογισμοῦ. Χρονικὰ ὅρια ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς δημοσίων ἐσόδων. Πραγματοποιήσις τῶν δημοσίων δαπανῶν. Γενικά. Περὶ πιστώσεων. Διαδικασία ἐνεργείας δημοσίων δαπανῶν. Προπληρωμαὶ - Πάγια προκαταβολαί, κλπ. Παράγραφὴ χρηματικῶν ἀξιώσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου. Δημόσιος θησαυρὸς ἢ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἐλεγχος ἐκτελέσεως προϋπολογισμοῦ. Συμβάσεις τοῦ Δημοσίου.

5. ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α' ἐξάμηνον

Καθηγητῆς κ. Χ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ

1. Τί εἶναι Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον.
 - α) πότε ἐμφανίζεται.
 - β) (ἂν εἶναι ὁρθὸς ὁ ὅρος Ἰδιωτ. Διεθνὲς Δίκαιον).
2. Πηγαὶ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.
3. Ἰκανότης Δικαίου φυσικοῦ προσώπου (ἄρθρ. 5 Α.Κ.).
4. Ἀφάνεια (ἄρθρ. 6 Α.Κ.).
5. Ἰκανότης πρὸς διχ/ζεται (ἄρθρ. 7 Α.Κ.).
6. Ἀπαγόρευσις (ἄρθρ. 8).
7. Ἰκανότης ἀλλοδαποῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ (ἄρθρ. 9).
8. Νομικὰ πρόσωπα (ἄρθρ. 10).
9. Τύπος δικαιοπραξίας (ἄρθρ. 11 καὶ 12 Α.Κ.) καὶ μεταξὺ ἀπόντων δικαιοπραξίαι).
10. Γάμος (οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις, ἀνυπόστατος γάμος, τύπος γάμου).

11. Προσωπικαὶ καὶ περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων (ἄρθρ. 14 καὶ 15 Α.Κ.).
12. Διαζύγιον (ἄρθρ. 16).
13. Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων (ἄρθρ. 18).
14. Ἐξώγαμα τέκνα (ἄρθρ. 19 Α.Κ.).
15. Νομιμοποιήσις ἐξωγάμων τέκνων (ἄρ. 22 Α.Κ.).
16. Υἱοθεσία (ἄρ. 23).
17. Ἐνοχὰ ἐκ συμβάσεως.
18. Ἐνοχὰ ἐξ ἀδικήματος (ἄρθρ. 26 Α.Κ.).
19. Κληρονομικαὶ σχέσεις (ἄρθρ. 28 Α.Κ.).
20. Περὶ ἰθαγενείας : α) κτῆσις καὶ ἀπώλεια, β) ἔλλειψις ἰθαγενείας, γ) πολλαπλῇ ἰθαγένεια (ἄρθρ. 29, 30, 31 Α.Κ.).

Δ' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητής κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ι. Σύγχρονα συνταγματικά και πολιτειακά προβλήματα

Εἰσ α γ ω γ ή. Μείωσις τῆς σημασίας τῶν Συνταγμάτων.—"Οροι ἐπιτυχίας ἐνὸς Συντάγματος.— Συνταγματικῶς ἀνεπτυγμένα καὶ συνταγματικῶς «ὐπὸ ἀνάπτυξιν» Κράτη.— Πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς καὶ Σύνταγμα.— Σύνταγμα καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον εἰς τὸν Δυτικόν, Ἀνατολικὸν καὶ Τρίτον Κόσμον. Τὸ Σύνταγματικὸν Δίκαιον.— Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.— Πηγαὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.— Βιβλιογραφία.— Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Συντάγματος.— Τὸ Συνταγματικὸν Καθεστῶς. Τὸ Σύνταγμα. Ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος.— Τὸ νόημα τοῦ Συντάγματος.— Τὸ περιεχόμενον τοῦ Συντάγματος γενικῶς.— Σύνταγμα καὶ Συνταγματικὴ πραγματικότητα.— Διακρίσεις τῶν Συνταγμάτων μετὰ κριτήριον τὴν πραγματικὴν ἐφαρμογὴν των.— Ἡ Συντακτικὴ Ἐξουσία.— Ἡ Ἱστορία τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.— Ἡ ἰσχύουσα συνταγματικὴ τάξις.— Τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος. Ἐννοιολογικὰ στοιχεῖα.— Ἡ Δημοκρατία.— Ἡ Λαϊκὴ Κυριαρχία.— Τὸ Κράτος Δικαίου.— Οἱ Ἀτομικαὶ Ἐλευθερίαι.— Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῶν Ἀτομικῶν Ἐλευθεριῶν.— Ἡ Κρατικὴ ὁργάνωσις.— Θεμελιώδεις θεσμοὶ τῆς κρατικῆς ὁργανώσεως.— Ἡ διάκρισις τῶν Ἐξουσιῶν ὡς συνταγματικὴ ἀρχή.— Ἡ διάκρισις τῶν Ἐξουσιῶν ὡς κοινωνιολογικὸν - πολιτικὸν ἀξίωμα.— Ἀντιπροσωπεία καὶ Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.— Ὁ Κοινοβουλευτισμὸς.— Τὰ πολιτικὰ κόμματα.— Ἡ Βασιλευμένη Δημοκρατία.— Οἱ γενικαὶ ρῆτρες. Ἡ νομικὴ φύσις τῶν γενικῶν ρητῶν.— Οἱ καθ' ἕκαστα γενικαὶ ρῆτρες. Σύνταγμα καὶ Διεθνὲς Πολιτικὸν Σύστημα. Ἡ ἔνταξις εἰς μίαν διεθνή τάξιν.

Μαθήματα Συγκριτικοῦ Δημοσίου Δικαίου

1. Ἡ σημασία τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
2. Πολιτικὴ ἐξέλιξις — πολιτικὴ ἀνάπτυξις καὶ πολ. ἐκσυγχρονισμός.
3. Ἐκσυγχρονισμένη κοινωνία καὶ πολ. ἐκσυγχρονισμός.
4. Ἱστορικὴ πορεία τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
5. Τὰ στοιχεῖα τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
6. Ἐθνικὴ Ἰδέα — Δημοκρατία καὶ πρωτεῖα πολιτικῶν ἔναντι κοινωνικῶν — οικονομικῶν παρὰγόντων.
7. Οἱ ἐξελικτικὰς θεωρίαι τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
8. Ἀρνητικὸς πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμός — Κρίσεις καὶ δυσχέρειαι πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
9. Τρόποι πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
10. Φορεῖς πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
11. Μορφές Πολιτευμάτων καὶ πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμός.

Θέμα : «Προφορικὸν Φροντιστήριον ἐπὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου»

Τὸ Συνταγματικὸν Κείμενον ἀναφέρεται εἰς πλείστας διατάξεις του εἰς νόμους (π.χ. ἄρθρα 5 καὶ 7 παρ. 1) εἰς εἰδικοὺς νόμους (π.χ. ἄρθρον 7 παρ. 4 καὶ 21 παρ. 5), εἰς ὀργανικοὺς νόμους (ἄρθρον 84) νόμους ἐφ' ἃπαζ ἐκδιδομένους (π.χ. ἄρθρον 23), νόμους μὴ δυναμένους νὰ τροποποιηθοῦν εἰμὴ ὑπὸ ὅρους (π.χ. ἄρθρα 23 καὶ 25), νόμους ψηφίζομένους ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς (ἄρθρα 72 καὶ 48 παρ. 4) νόμους ψηφίζομένους ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς (ἄρθρον 47 καὶ ἄρθρον 71 παρ. 3), κώδικας δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν νόμους ἰδιαιτέρως (π.χ. ἄρθρον 80 παρ. 7), εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς (ἄρθρον 71-72), καὶ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν (ἄρθρον 83), εἰς τὸν ἀπολογισμὸν καὶ τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Κράτους (ἄρθρον 83 παρ. 7), εἰς Β.Δ. νομοθετικοῦ περιεχομένου κατ' ἐξουσιοδότησιν (ἄρθρον 48 παρ. 3), εἰς νόμους ἐκδιδομένους κατὰ τὸ ἄρθρον 104/1952 (ἄρθ. 133 παρ. 1), εἰς Νομοθετικὰ Διατάγματα (ἄρθρον 48 παρ. 5) εἰς Νομοθετικὰ Διατάγματα μὴ χρήζοντα ἐπικυρώσεως (ἄρθρον 136 παρ. 4), εἰς εἰδικὸν Ψήφισμα (ἄρθρον 137 παρ. 3) καὶ εἰς Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθρον 138), εἰς τὴν ἀμνηστείαν (ἄρθρον 52 παρ. 3) καὶ εἰς ἀναστολὴν ἰσχύος διατάξεως, τοῦ Συντάγματος (ἄρθρον 25 παρ. 1).

Ἐρωτᾶται :

1. Αἱ ἀνωτέρω κατηγορίαι νομοθετικῶν ἐπιταγῶν ἐξομοιοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως τύπου ἢ ὄχι;

2. Ἐὰν ὄχι πόσαι κατηγορίαι νόμων ὑπάρχουν ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως;
3. Ὑφίστανται διαφοραὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος;
4. Ἐὰν ὄχι, πόσαι κατηγορίαι νόμων ὑπάρχουν ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς;
5. Αἱ ὑφιστάμεναι εἰδικαὶ διατυπώσεις δι' ὠρισμένας κατηγορίας «νόμων» (ἄρθρον 79) ἰσχύουν δι' ὅλα τὰ νομοθετικοῦ περιεχομένου κείμενα;
6. Αἱ ὑφιστάμεναι εἰδικαὶ διατυπώσεις ἰσχύουν εἰδικώτερον διὰ τὰ Ν. Δ/γμᾶτα τοῦ ἄρθρου 136 παρ. 4;
7. Ποία ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἄρθρον 106, παρ. 4;
8. Ποία ἡ νομικὴ σημασία τῶν παραπομπῶν τοῦ Συντάγματος εἰς ὠρισμένα νομοθετικὰ κείμενα ἢ θεσμούς;
9. Ποῖοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω θεσμῶν ὑπῆρχον ὑπὸ τὰ προηγούμενα Συντάγματα 1927 καὶ 1952 καὶ ὑπὸ ποίαν μορφήν;
10. Ποῖοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω θεσμῶν ὑποβοηθοῦν τὴν ἄσκησιν τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας;
11. Ὑπάρχει δυνατότης ἐκδόσεως ἀναγκαστικῶν νόμων ὑπὸ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα;
12. Ὑπάρχει δυνατότης ἐκδόσεως ἄλλων, πλὴν τῶν ρητῶς προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Συντάγματος Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου;

Φροντιστηριακαὶ Μελέται Συγγχρόνων Πολιτικῶν Συστημάτων

1. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἀγγλίας.
2. Τὸ Πολίτευμα τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν.
3. Τὸ Πολίτευμα τῆς Γαλλίας.
4. Τὸ Πολίτευμα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.
5. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἰταλίας.
6. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλβετίας.
7. Τὸ Πολίτευμα τῆς Σοσ. Σοβιετικῆς Δημοκρατίας.
8. Τὸ Πολίτευμα τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας.
9. Τὸ Πολίτευμα τῆς Γιουγκοσλαβίας.
10. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἰνδίας.

11. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἰαπωνίας.
12. Συνταγματικαὶ Μορφαὶ Πολιτευμάτων εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν Χώρας.

Φροντιστηριακαὶ Μελέται

1. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα γενικῶς (ἐννοια καὶ διάκρισις ἀπὸ ἀστικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά δικαιώματα).
2. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰ Πολιτεύματα τῆς Ἀγῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).
3. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὸ Ἡγεμονικὸν Σύνταγμα καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844 (γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).
4. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰ Συνταγματικὰ Κείμενα τοῦ 1864, 1911 καὶ 1952 (γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).
6. Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τοῦ δικαιώματος ἀπολύτου προστασίας ζωῆς (ἄρθρον 8).
7. Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως τῆς προσωπικότητος (ἄρθρον 9 παρ. 1).
8. Τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας (ἄρθρον 9 παρ. 1 καὶ 10).
9. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐλευθερίας (ἄρθρον 9 παρ. 2 καὶ 10).
10. Ἡ προστασία τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως (ἄρθ. 16 παρ. 1).
11. Ἡ ἐλευθερία τοῦ στοχάζεσθαι γενικῶς (ἄρθρον 14 παρ. 1).
12. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου (ἄρθρον 14).
13. Ἡ προστασία τοῦ ἀπορρήτου τῆς ἀνταποκρίσεως (ἄρθρον 15).
14. Τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι (ἄρθρον 18).
15. Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι (ἄρθρον 19 παρ. 1-3).
16. Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (ἄρθρον 19 παρ. 4 καὶ 6).
17. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀπεργεῖν (ἄρθρον 19 παρ. 5).
18. Ἡ προστασία τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας (ἄρθρον 21).
19. Ἡ προστασία τῆς τελευταίας βουλήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Συντάγματος.
20. Ἡ ἐννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς καταχρήσεως τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν (ἄρθρον 24).
21. Τὸ δικαίωμα τῆς παροχῆς ἐννόμου προστασίας (ἄρθρον 119).

22. Τὸ δικαίωμα τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὸν φυσικὸν δικαστὴν (ἄρθρον 12).
23. Ποῖα ἀτομικὰ δικαιώματα προστατεύονται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Διακηρύξεως (γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).
24. Ποῖα ἀτομικὰ δικαιώματα περιλαμβανόμενα εἰς τὸ Σύνταγμα περιέχονται καὶ εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης (γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).
25. Ποῖα ἀτομικὰ δικαιώματα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὸ Σύνταγμα προστατεύονται διεθνῶς.
26. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰ Συντάγματα τοῦ 1927 καὶ 1968. (Γενικὴ καὶ συγκριτικὴ ἔρευνα).

2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητὴς κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Ἡ σημασία τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
3. Πολιτικὴ ἐξέλιξις - πολιτικὴ ἀνάπτυξις καὶ πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς (ὀρολογικὰ).
4. Ἐκσυγχρονισμένη κοινωνία καὶ πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς.
5. Ἱστορικὴ πορεία τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
6. Τὰ στοιχεῖα τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
7. Ἐθνικὴ Ἰδέα - Δημοκρατία καὶ πρωτεῖα πολιτικῶν ἔναντι κοινωνικῶν - οἰκονομικῶν παρὰγόντων.
8. Αἱ ἐξελικτικαὶ θεωρίαι τοῦ πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
9. Ἀρνητικὸς πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς. Κρίσεις καὶ δυσχέρειαι πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
10. Τρόπος πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
11. Ἡγετικά ὁμάδες ὡς ὄργανα πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
12. Μορφαὶ πολιτευμάτων βάσει πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
13. Δίκαιον καὶ πολιτικὸς ἐκσυγχρονισμὸς.
14. Ἐν πρότυπον πολιτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ.
15. Ἐπίλογος.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Καθηγητής κ. Δ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

Ἑπικ. Καθ. κ. ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ (2ον ἔξάμηνον)

Ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν εἰς τὴν κοινωνιολογικὴν θεώρησιν τῆς ἀναπτύξεως

Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ ἀναγκάλυψις τοῦ πρωταρχικοῦ ρόλου τῶν γνώσεων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ κοινωνιοτεχνικὴ τῆς διαδόσεως τῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ μέθοδος καὶ τὸ σχέδιον τῆς μελέτης.

Αἱ κοινωνιολογικαὶ ἀρχαὶ διαδόσεως τῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν

Ἡ διάδοσις τῶν γνώσεων ἀπαιτεῖ ἐθνικὴν καὶ διεθνῇ προσπάθειαν δύο αἰώνων.

Ἡ διάδοσις τῶν γνώσεων ἀφορᾷ δύο γενεάς: τὴν νεότητα καὶ τοὺς ἐνήλικας.

Ἡ διάδοσις τῶν γνώσεων προέχει διὰ δύο κοινωνικὰς κατηγορίας: τὰ μεσαῖα στελέχη καὶ τὰς λαϊκὰς μάζας.

Συμπεράσματα : Αἱ κοινωνιολογικαὶ ἀρχαὶ διαδόσεως τῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Οἱ κοινωνιοτεχνικοὶ κανόνες διαδόσεως τῶν γνώσεων εἰς τοὺς ἐνήλικας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν

Ἡ ἐθνικὴ προσπάθεια ἐκπαιδεύσεως ἐνηλίκων μεσαίων στελεχῶν καὶ μορφώσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ διεθνὴς προσπάθεια ἐκπαιδεύσεως ἐνηλίκων μεσαίων στελεχῶν καὶ μορφώσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Συμπεράσματα : Οἱ κοινωνιοτεχνικοὶ κανόνες διαδόσεως τῶν γνώσεων εἰς τοὺς ἐνήλικας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν.

Γενικὰ συμπεράσματα

Πρὸς ἓν ἑκατονταετὲς σχέδιον ἀναπτύξεως διὰ τῆς διαδόσεως τῶν γνώσεων.

II. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

(Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Καθηγ. κ. Δ. Τσάκωνα α) Εἰσαγωγή εἰς τὸν Νέον Ἑλληνισμόν, Προβλήματα Ἑλληνικότητος, Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν τ. III).

IIα. Εἰσαγωγή εἰς τὸν Νέον Ἑλληνισμόν

Κοινωνιολογία τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

Ἡ γένεσις τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ.— Τὸ πολιτικὸν δέον τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ.— Τὸ κοινωνικὸν δέον τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ.— Χαρακτηριστικὰ τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ.— Κατευθύνσεις τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος. Οἱ Ἑλληνοκεντρικοί : Ἀριστοκρατικοί, Φιλελεύθεροι, Παρεμβατικοί, Σοσιαλιστές.— Ἡ κοινωνιολογία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ.

IIβ. Προβλήματα τῆς Νεοελληνικῆς Κοινωνίας καὶ Ἑλληνικότητος

Αἱ ρίζαι τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ.— Εἰσαγωγή εἰς τὴν φαναριωτικὴν πολιτικὴν.— Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων.— Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις τοῦ τουρκοκρατημένου ἑλληνισμοῦ.— Ἀρχοντολόγι καὶ κοτζαμπάσηδες.— Οἱ πολιτικοὶ προσανατολισμοὶ τῶν Ἑλλήνων.— Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα μέχρι τοῦ Κοραΐ.— Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς καὶ κοινοβιακὴ Ὁρθοδοξία.— Ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.— Τὰ πρῶτα κόμματα καὶ αἱ πρῶται πολιτικαὶ φάσεις τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος.— Ψυχογραφία τοῦ Κολοκοτρώνη.— Πολιτικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀλλαγαὶ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα.— Τὰ πολιτικὰ θεμέλια τῆς τελευταίας πεντηκονταετίας.— Ὁ Καποδίστριας καὶ ἡ πεφωτισμένη δεσποτεία.— Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.— Ἀπαρχαὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς.— Παράδοσις καὶ ἀπαρχαὶ τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ.— Ὁ δημοτικισμός.— Ψυχάρης καὶ νεοελληνικὴ ἀναγέννησις.— Ὁ νεοελληνικὸς ἐνθισμός.— Ποίησις καὶ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ.— Ἡ ἀναζήτησις ἐνὸς αὐτονόμου ἑλληνικοῦ δρόμου.— Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ 1920 εἰς τὴν γενεάν τοῦ 1941-1949.— Οἱ προβληματισμοὶ τῆς νέας γενεᾶς.— Τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν.— Προσανατολισμοὶ τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

III. Φροντιστήριον

IIIα. Εἰσαγωγή εἰς τὴν κοινωνιολογίαν — Ἀνθολογία κοινωνιολογικῶν κειμένων

Adolf Menzel : Πηγαὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνιολογίας.— Emile Durkheim : Κανόνες παρατηρήσεως τῶν κοινωνικῶν φαινομένων.— George Sim-

mel. Τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνιολογίας.— Hans Freyer : Ἡ κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς πραγματικότητος.— Max Weber : Ἡ πολιτικὴ ὡς ἐπάγγελμα.— Max Weber : Ἡ ἐπιστήμη ὡς ἐπάγγελμα.— Alfred Vierkandt : Ὁ ὀρθολογισμός.— Achille Loria : Βιολογικὴ κοινωνιολογία.— Herbert Marcuse : Παρατηρήσεις δι' ἑνα νέον ὅρισμόν τοῦ πολιτισμοῦ.— John Plamenatz : Πολιτικαὶ χρήσεις τῆς ιδεολογίας.— Jürgen Habermas : Ἡ παρδοσιακὴ κοινωνία. (Γραπτὰ ἀσκήσεις).

— Γραφικὴ παράστασις τῆς ἐξελιζέως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἑλλάδος (1821-1971).

— Ἡ Κοινωνικὴ Ζήτησις Παιδείας εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. (Συζήτησις)

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἔντετ. Ὑφηγητὴς κ. ΔΗΜ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Αἱ ιδεολογικαὶ βάσεις τῆς ἀναπτύξεως.

Ἔννοια τῆς ἀναπτύξεως.— Περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τῆς ἀναπτύξεως καὶ παράγοντες διαμορφώσεως τούτου.— Τὰ διεθνῇ πολιτικὰ καὶ πολιτιστικὰ πλαίσια τῆς ἀναπτύξεως.— Ἡ ἀνάπτυξις ὡς ιδεολογία.— Κοσμοθεωριακαὶ βάσεις τῆς ἀναπτύξεως.— Τὸ κράτος ὡς φορεὺς ἀναπτύξεως εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας καὶ τὰς ἀναπτυσσομένας χώρας.— Ὁ ἐπιστημονικὸς προσδιορισμὸς τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀναπτύξεως.— Ὁ ρόλος τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιστήμονος εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν διαδικασίαν.— Συγκρούσεις τῆς ἀναπτύξεως.

4. ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Καθηγητὴς κ. Γ. ΖΩΤΙΑΔΗΣ

Α'

Τὰ ὑποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου

Ἔννοια τοῦ Ὑποκειμένου τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Διεθνὴς προσωπικότης ἢ ὑποκειμενικότης.— Αἱ περὶ ὑποκειμένων δογματικαὶ ἀντιλήψεις. Κριτικὴ.— Ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ πρακτικὴ ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα.— Ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ διεθνὴς προσωπικότης.

Τὰ Κράτη.

Τὰ κύρια ἢ ὁμαλὰ ὑποκείμενα : Ἀνεξάρτητα κράτη.— Ἡ διεθνὴς ὑπο-

καιμενικότης εἰς τὰ σύνθετα κράτη.— Δουλεῖται ἀνεξαρτήτων τινων κρατῶν.—
Ἡ Δημοκρατία τῆς Κύπρου.— Ἐξηρητημένα κράτη.

Τὰ ιδιόρρυθμα ὑποκείμενα.

Ὀντότητες ἐξωπολιτειακοῦ χαρακτῆρος.— Οἱ Διεθνεῖς ὀργανισμοί.—
Τὸ ἄτομον ὡς ὑποκείμενον τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.— Ἡ Οἰκουμενικὴ προστα-
σία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.— Ἡ Εὐρωπαϊκὴ προστασία τῶν ἀνθρω-
πίνων δικαιωμάτων.

Τὰ θεμελιώδη δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κρατῶν

Τὰ θεμελιώδη δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κρατῶν ὡς Θετικὸν
Διεθνὲς Δίκαιον.

Εἰσαγωγικαὶ παρατηρήσεις.— Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ
οἱ περιορισμοὶ τούτου.— Τὸ σχέδιον διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑπο-
χρεώσεων τῶν κρατῶν.— Ἡ Διακήρυξις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ τῶν
ἀρχῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῶν διεπουσῶν τὰς φιλικὰς σχέσεις καὶ τὴν συν-
εργασίαν μεταξὺ τῶν κρατῶν.

Οἱ περὶ διατηρήσεως τῆς Εἰρήνης καὶ Εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν διε-
θνῶν διαφορῶν κανόνες.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύ-
σεως χρήσεως ἢ ἀπειλῆς βίας.— Ἡ ἀρχὴ τῆς εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν δια-
φορῶν.— Ἡ διεθνὴς εὐθύνη ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως βίας κατὰ παραβίασιν
τοῦ Χάρτου.— Περιστάσεις ἀποκλείουσαι τὴν διεθνῇ εὐθύνην ἐκ τῆς χρήσεως
βίας.

Τὸ Δικαίωμα τῆς νομίμου ἀμύνης.

Εἰσαγωγικαὶ παρατηρήσεις, ὅρισμός.— Διάκρισις τῆς ἐπιθέσεως ἐκ
τῆς ἀμύνης.— Οἱ ὑπὸ τοῦ Χάρτου τιθέμενοι περιορισμοὶ εἰς τὸ δικαίωμα νο-
μίμου ἀμύνης. Τὸ δικαίωμα συλλογικῆς ἀμύνης.— Ἡ ἀμοιβαία ἀρωγὴ καὶ τὰ
τοπικὰ σύμφωνα.— Διάκρισις τῆς νομίμου ἀμύνης ἐκ τῶν ἀντιποίνων.— Ἡ
ἀνταπόδοσις.

Τὰ ἐκ τῆς κυριάρχου ἰσότητος τῶν κρατῶν ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ
ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἀρχὴ τῆς κυριάρχου ἰσότητος τῶν κρατῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμ-
βάσεως.— Ἡ ὑποχρεώσις συνεργασίας τῶν κρατῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῶν ἴσων δι-
καιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῆς καλῆς πίστεως.
— Συμπερασματικαὶ παρατηρήσεις.

Β'

- I. Φροντιστήρια ἐπὶ τῶν μαθημάτων Διεθνoῦς Δικαίου.
- II. Φροντιστήρια Νομολογίας Διεθνoῦς Δικαστηρίου.
- III. Φροντιστήρια Νομολογίας Διαρκoῦς Δικαστηρίου Διεθνoῦς Δικαιοσύνης.
- IV. Φροντιστήρια Νομολογίας Διεθνoῶν Δικαιτητικῶν Δικαστηρίων.
- V. Διεθνoῶν Ὑποθέσεων, Νομολογίας Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Β'. Ἐντετ. Ὑφηγητῆς κ. Α. - Β. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Α. Ἐτεροδικία τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων

Γενικὰ περὶ ἐτεροδικίας τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.— Προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐτεροδικίας. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐτεροδικίας.— Δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.— Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐκ τῆς ἐτεροδικίας συνεπειῶν.

Β. Ἡ νομικὴ φύσις τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.— Ἐννοια καὶ διακρίσεις τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.— Ἡ διεθνῆς ὀργάνωσις καὶ ἡ πολιτικὴ ὀργάνωσις.— Ἡ διεθνῆς ὀργάνωσις καὶ ἡ διεθνῆς κοινότης.— Ἡ διεθνῆς ὀργάνωσις καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον.— Ἡ διεθνῆς ὀργάνωσις καὶ ἡ πολιτικὴ.— Ἡ δικαιοπρακτικὴ ἰκανότης τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.— Ἡ διεθνῆς εὐθύνη τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.— Προνόμια καὶ ἀσυλίας διεθνoῦς ὀργανώσεως καὶ προσωπικοῦ αὐτῆς.— Τὸ ἄτομον εἰς τὴν διεθνῇ ὀργάνωσιν.— Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.— Συμπεράσματα ἐπὶ τῆς νομικῆς φύσεως τῆς διεθνoῦς ὀργανώσεως.

Γ. Ἀνάλυσις περιφερειακῶν εἰδικευμένων διεθνῶν ὀργανισμῶν

Ο.Η.Ε. (Ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως, διαμόρφωσις, νομικὴ φύσις, τρόπος λειτουργίας καὶ ρόλος τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη).

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΕΞ ΩΝ ΔΥΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Καθηγητής κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ι. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς

Εἰσαγωγή : Ἐπιστήμη καὶ Πολιτικὴ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς ἐποχῆς μας.

Δίκαιον καὶ Πολιτικὴ.—Ἐπιστήμη καὶ τέχνη.— Τὸ δίκαιον ὡς ἐπιστήμη.
—Ἡ πολιτικὴ ὡς ἐπιστήμη ἢ τέχνη.

Ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ ἡ οἰκονομία — Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα.—
Ἡ ἐξέλιξις τῶν κοινωνιῶν.—Ἡ προστάσις τοῦ ἀσθενεστέρου.—Ἡ μέθοδος
τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.—Ἡ σημασία τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος.—Ἡ
ἐργασία καὶ τὰ προβλήματα τῆς.— Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ ἡ μάχη κατὰ τῆς
ἀνισότητος.

Θεωρία τοῦ Κοινωνικοῦ δικαίου :

Ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου.— Γενικὴ θεώρησις.— Αἱ περὶ δικαίου θεωρίαι :
Κατάταξις, κρίσεις καὶ συμπεράσματα.— Ὁρισμὸς τοῦ δικαίου.

Ἐννοια τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου καὶ αὐτονομία αὐτοῦ.— Οἱ σταθεροὶ πα-
ράγοντες τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.—Ἡ ἐπίδρασις ἐκάστου παράγοντος ἐπ' αὐ-
τῆς.— Αἱ ἀντιφάσεις καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.—Ἡ συνύπαρξις
ὡς θεμέλιον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ σκοπὸς τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου.—Ἡ
ἐργώδης γένεσις τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου.— Αἱ ρίζαι τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου.

Τὰ θεμέλια τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου καὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς :

Α'. Ἡ ἐπιχειρήσις : Προβλήματα τῆς ἐπιχειρήσεως — ἔννοια αὐτῆς.—
Ἡ σύγχρονος ἐξέλιξις τῆς.— Οἱ στόχοι τῆς ἐπιχειρήσεως.—Ἐξωτερικαὶ
πιέσεις ἐπ' αὐτῆς.— Δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.—Ἡ ἐπιχειρήσις
ὡς κοινότης.— Τὸ «Νέον Βιομηχανικὸν Κράτος» τοῦ J. K. Galbraith.—Ἡ
ἐλληνικὴ πραγματικότητα.

Β.α. Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις : Γενικά — Κοινωνία καὶ κοινωνικαὶ τάξεις.—
Ἡ ἔννοια τῶν κοινωνικῶν τάξεων.—Ἡ πάλη τῶν τάξεων.— Σκέψεις περὶ τοῦ
Μάρξ.—Ἡ μαρξικὴ διχοτόμησις.— Κατατάξεις τῶν κοινωνικῶν τάξεων.—
Ποία ἡ ὀρθὴ ἀντιμετώπισις.— Τὸ συμφέρον ὡς θεμέλιον τῶν κοινωνικῶν τά-
ξεων.— Αἱ ἡγετικαὶ τάξεις.

Β.β. Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ αἱ ὁμάδες πιέσεως: Γενικά.—Ἡ ἐξέλι-
ξις.—Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος.—Ἡ μόνη διέξοδος.

Β.γ. Ὁ Συνδικαλισμός : Γενικά — Ἡ ἐλληνικὴ πραγματικότητα. — Ἡ σύγχρονος ἐξέλιξις. — Θνήσκουν τὰ συνδικᾶτα; — Τὸ μέλλον τοῦ ἐργατικοῦ συνδικαλισμοῦ.

Γ. Ἡ Ψυχολογία τῆς ἰσότητος εἰς τὴν εὐμάρειαν : Γενικά — Ἡ ἰσότης πρὸς τὰ ἄνω. — Κατώτατον ὅριον ἡμερομισθίου καὶ κατώτατον ὅριον εὐμαρείας. — Ἡ ἀπαραιτήτος ἰσορροπία.

Θεμελιώδεις θεσμοὶ καὶ τμήματα τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου : Θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ ἐλληνικοῦ κοινωνικοῦ δικαίου. — Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον. — Τμήματα τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου.

II. Ἐργατικὸν Δίκαιον (Ὑφηγητὴς κ. Σ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ)

I. Γενικὰ ἔννοια καὶ ἀρχαί : Ὁρισμὸς τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου. — Προέλευσις αὐτοῦ. — Ἱστορία τῶν κοινωνικῶν νόμων. — Περίοδοι τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου. — Διάκρισις ἀπὸ τὸ ἀστικὸν δίκαιον. — Περιεχόμενον τοῦ ἐργατ. δικαίου. — Χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ. — Τμήματα τοῦ ἐργατ. δικαίου. — Ὑποδιαιρέσεις αὐτοῦ. — Πηγὰὶ τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου. — Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. — Ἡ ἐλευθερία τῆς ἀπεργίας. — Ἡ ἐλευθερία τοῦ συνδικαλισμοῦ.

Τὸ ἐργατικὸν δίκαιον εἰς τὸ πλαίσιον τῶν συγχρόνων μεταβολῶν. Φύσις αὐτοῦ καὶ τοποθέτησίς του εἰς τὰ πλαίσια τοῦ δικαίου. — Μέθοδος ἐρεύνης τοῦ ἐργ. δικαίου. — Τὸ ἐργατ. δίκαιον ὡς ἀπόρροια τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ συνάρτησις τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων. — Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου. — Περιγραφικὸς ὁρισμὸς αὐτοῦ. — Συγγενεῖς ἐπιστήμη.

Θεμέλια τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου : Ἡ ἐργασία. — Ὁ μισθωτός. — Ὁ ἐργοδότης καὶ ἡ ἐπιχείρησις.

II. Τὸ δίκαιον τῶν ἀτομικῶν σχέσεων ἐργασίας : Ἐννοια τῆς συμβάσεως ἐργασίας. — Χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα αὐτῆς. — Ἐξηρτημένη καὶ ἀνεξάρτητος ἐργασία. — Διάκρισις ἀπὸ τὰς συγγενεῖς συμβάσεις. — Σύμβασις ἐργασίας καὶ σχέσις ἐργασίας. — Εἰδικὰ μορφαὶ ἐργασιακῶν σχέσεων. — Κατάρτισις τῆς συμβάσεως ἐργασίας. — Ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. — Ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ : α) Αὐτοπρόσωπος παροχὴ ἐργασίας. — Χρονικὰ ὅρια ἐργασίας. — β) Ἐπιμελὴς ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας. — γ) Ὑποχρεώσεις «πιστώσεως». — δ) Ὑποχρεώσεις πρὸς ὑπακοήν. — Διευθυντικὸν δικαίωμα τοῦ ἐργοδότη. — ε) Ἀναστολὴ τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως. — Ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη : α) Καταβολὴ μισθοῦ. — Ἀνάλυσις τῶν περὶ αὐτοῦ ἰσχυόντων. — β) Ὑποχρεώσεις προνοίας. — Ἐργατικὰ ἀτυχήματα. — γ) Χορήγησις ἀδείας. — δ) Ἑτεροὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη : Δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐφευρέσεων, πιστοποιητικὸν ἐργασίας κλπ. — Λύσις τῆς συμβάσεως : Γενικά — Καταγγελία τῆς συμβά-

σεως ἐργασίας ὀρισμένου καὶ ἀορίστου χρόνου.—'Ανάλυσις τοῦ Νόμου 2112 καὶ γενικῶς τῶν περὶ ταύτης ἰσχυόντων.—'Η μαθητεία.— Αἱ ἀτομικαὶ διαφοραὶ ἐργασίας καὶ ἐπίλυσις αὐτῶν.

III. Τὸ δίκαιον τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ τῶν συλλογικῶν σχέσεων ἐργασίας: 'Η συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας.—'Εννοια καὶ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα.—'Η ἐξέλιξις τοῦ θέματος.— Διακρίσεις τῶν συλλογικῶν συμβάσεων.— Λειτουργία τῆς συλλογ. συμβάσεως ἐργασίας.—'Ανάλυσις τῶν περὶ ταύτης ἰσχυόντων.— Νομικὴ φύσις αὐτῆς.— Συλλογικαὶ διαφοραὶ ἐργασίας.—'Ανάλυσις τῶν διατάξεων περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας.— Τὸ δίκαιον τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων: Θεσμικὸς νόμος περὶ σωματείων.— Διατάξεις περὶ ἐπαγγελματικῶν ἐνώσεων.—'Αντιπροσωπευτικότης τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων.— Τριμερὴς ἐπιτροπὴ συνεργασίας.— Προβλήματα καὶ δομὴ τοῦ συγχρόνου ἐργατικοῦ συνδικαλισμοῦ.

2. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α' ἐξάμηνον

Καθηγητὴς κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

'Ιστορικὸς ὀπλισμός

Τί εἶναι 'Ιστορία.—'Η 'Ιστορία ἀπαραίτητον ἐφόδιον τοῦ στοχαζομένου ἀνθρώπου.—'Εθνικὴ 'Ιστορία.— Πολιτικὴ 'Ιστορία.—'Ιστορία Πολιτισμοῦ.— Τὸ παρελθὸν ὡς ἀξία.—'Εθνικὴ παράδοσις.— Τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς 'Ιστορίας.—'Ιστορικὴ μέθοδος.—'Η προσωπικότης βασικὸς παράγων τῆς 'Ιστορίας.—'Ο Γεωγραφικὸς παράγων ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ.—'Η πρακτικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς 'Ιστορίας.— Αἱ Πηγαὶ τῆς 'Ιστορίας.— Αἱ βοηθητικαὶ ἐπιστῆμαι τῆς 'Ιστορίας.— Μηχανικὰ μέσα προάγοντα τὰς ἱστορικὰς σπουδὰς.— Αἱ ἀτέλειαι τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων.— Αἱ Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς 'Ιστορίας.— Κριτικὸν πνεῦμα.— Κριτήριον ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ.—'Εθνικὸν 'Ιδεῶδες. 'Η Μεγάλῃ 'Ιδέᾳ τοῦ 'Ελληνισμοῦ.— Ρεύματα συντηρήσαντα τὴν Μ. 'Ιδέαν.— Σύμβολον τῆς Μ. 'Ιδέας.—'Η 'Ελληνικὴ 'Επανάστασις τοῦ 1821.—'Η Μ. 'Ιδέα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.—'Ανακεφαλαίωσις τῶν περὶ Μ. 'Ιδέας.—'Η Νέα Μ. 'Ιδέα.

Σύντομος ἐπισκόπησις τῆς Πολιτικῆς 'Ιστορίας Νεωτέρας 'Ελλάδος (1821-1950).

Θεσμοὶ καὶ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου 'Ελληνισμοῦ.— Παράγοντες τοῦ ἀγῶνος τῆς Παλιγγενεσίας.

- α) Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.
- β) Ἡ πνευματικὴ Ἡγεσία τοῦ Ἔθνους.
- γ) Ἡ Ἀριστοκρατία τοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν.
- δ) Ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Κοινότητες.
- ε) Ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις ἐπὶ Τουρκοκρατίας.—Ἀρματολοί καὶ Κλέφτες.
- στ) Ναυτικαὶ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Οἰκονομικὴ ἄνοδος.

Ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμός

- α) Ὁ Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς ἀποικισμός.
- β) Ὁ Βυζαντινὸς ἀποικισμός.
- γ) Ὁ Μεταβυζαντινὸς ἀποικισμός.
- δ) Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας.
- ε) Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Ρωσίᾳ.
- στ) Ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰς Παραδουναβίους ἡγεμονίας.
- ζ) Ἕλληνες ἐν Βουλγαρίᾳ.
- η) Ἑλληνικαὶ παροικίαι ἐν Γαλλίᾳ.
- θ) Ἕλληνες ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Μάλτᾳ, Ὀλλανδίᾳ.
- ι) Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Αἰγύπτῳ.
- ια) Οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.
- ιβ) Συνέπειαι τῆς ἀποδημίας τῶν Ἑλλήνων.
- Ὁ Ἑλληνικὸς ἱστορικὸς χῶρος.

Ἡ σημασία τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν ιδεωδῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ δημοσίου βίου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. (Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ σύγχρονος ἐποχὴ).

3. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Καθηγητής κ. Γ. ΖΩΤΙΑΔΗΣ

Α'

1. Εισαγωγή εἰς τὴν Ἐπιστήμην τῶν Διεθνῶν Σχέσεων

Ἔννοια.—Ἀντικείμενον καὶ Διαίρεσις τῆς Ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.—Αἱ Διεθνεῖς Σχέσεις εἰς τὰ πλάισια τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν — Μεθοδολογία ἐρεῦνης τῆς ἐπιστήμης τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.— Αἱ θεωρητικαὶ κατευθύνσεις εἰς τὴν Ἐπιστήμην τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.— Σύγχρονοι θεωρητικαὶ τάσεις.

2. Ἡ ἐξέλιξις τῶν Διεθνῶν Σχέσεων

Ἡ Δημιουργία τῆς νεωτέρας Διεθνοῦς Κοινωνίας καὶ αἱ Διεθνεῖς Σχέσεις κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰῶνα.— Ἡ εἰρήνη τῆς Βεσφαλίας καὶ αἱ βασικαὶ ἐξελίξεις τῶν Διεθνῶν Σχέσεων κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα.— Ἡ ἀπόλυτος Κρατικὴ Κυριαρχία καὶ τὸ Ἡγεμονικὸν Κράτος.— Ἡ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα διαμόρφωσις τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.— Αἱ Διεθνεῖς Σχέσεις κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα. Ἡ ἀρχὴ τῆς Νομιμότητος τῶν Ἐθνοτήτων καὶ τὸ Σύστημα ἰσορροπίας τῶν Δυνάμεων.— Ἡ Ἐποχὴ τοῦ Ἐθνικισμοῦ καὶ τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.— Αἱ βασικαὶ ἐξελίξεις τῶν Διεθνῶν Σχέσεων μετὰ τὸν Α' καὶ Β' Παγκόσμιον Πόλεμον.

3. Ἡ Διεθνὴς Κοινωνία, τὰ μέλη καὶ ἡ ὁργάνωσις

Ἡ Διεθνὴς κοινωνία καὶ αἱ Διεθνεῖς Σχέσεις κατὰ τὴν Ἀρχαιότητα.— Ἡ ὁργάνωσις τῆς Διεθνοῦς κοινωνίας καὶ αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις.— Τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας.— Ἡ δημιουργία περιφερειακῶν Ὁργανώσεων.— Ἡ ἵδρυσις Παγκοσμίων Διεθνῶν Ὁργανώσεων.— Ἡ Διεθνὴς ὁργάνωσις καὶ ἡ Κρατικὴ Κυριαρχία.

4. Τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ἡ Ἐθνικὴ Πολιτικὴ

Τὸ Ἐθνικὸν Συμφέρον, Ἐθνικὸς Σκοπὸς καὶ Πολιτικὴ.— Ἡ φύσις τῶν Συντελεστῶν τῆς διαμορφώσεως τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς.— Νομικοὶ συντελεσταὶ διαμορφώσεως τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς.— Ἐξωνομικοὶ (οὐσιαστικοὶ) συντελεσταὶ διαμορφώσεως τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς.— Ἐξωτερικὴ Πολιτικὴ καὶ Διπλωματία.— Ἐσωτερικοὶ καὶ Ἐξωτερικοὶ παράγοντες ἐπηρεάζοντες τὴν Ἐξωτερικὴν Πολιτικὴν.— Ἡ ἀλληλεπίδρασις τῶν σταθερῶν καὶ μεταβλητῶν παραγόντων κατὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐξωτερικῆς Πολιτικῆς.

5. Ἡ Ἐθνικὴ Ἰσχὺς

Ἡ ἔννοια τῆς ἰσχύος.— Παράγοντες ἠθικῆς φύσεως. Ἡ ἰδεολογία.— Φυσικοὶ παράγοντες. Ὁ Γεωγραφικὸς παράγων.— Ὁ Στρατηγικὸς παράγων.— Ὁ οἰκονομικὸς παράγων.— Ὁ Δημογραφικὸς παράγων.— Ἡ ἰσχὺς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.— Ὁ τεχνολογικὸς παράγων.— Πολιτικοί.— Κοινωνικοὶ παράγοντες.— Παράγοντες Ψυχολογικῆς ἢ Ὑποκειμενικῆς φύσεως.

6. Ὁ Διεθνὴς ἀνταγωνισμὸς

Ἡ φύσις τοῦ Διεθνoῦς Ἀνταγωνισμοῦ.— Τὰ αἷτια τοῦ Διεθνoῦς Ἀνταγωνισμοῦ : Νομικοὶ παράγοντες.— Τὰ ψυχολογικὰ αἷτια.— Τὰ Διεθνῆ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ αἷτια.— Παράγοντες ὁξύνσεως τοῦ Διεθνoῦς Ἀνταγωνισμοῦ.— Παράγοντες κάμψεως τοῦ Διεθνoῦς Ἀνταγωνισμοῦ.

7. Τὰ βίαια μέσα εἰς τὰς Διεθνεῖς Σχέσεις

Τὰ βίαια μέσα ἐπιλύσεως τῶν Διεθνῶν Διαφορῶν.— Τὰ νόμιμα μέσα βίας.— Αἱ συμμαχίαι καὶ τὰ τοπικὰ Ἀμυντικὰ Σύμφωνα.— Τὸ πρόβλημα τῶν ἀντιποίνων.— Ἡ Διεθνὴς Ἀσφάλεια καὶ τὰ περιφερειακὰ Ἀμυντικὰ Σύμφωνα.

Ἡ Διεθνὴς Συνεργασία : Παράγοντες ἀναπτύξεως τῆς Διεθνoῦς συνεργασίας.— Διμερεῖς καὶ πολυμερεῖς διακρατικαὶ Σχέσεις.— Ἡ συμβολὴ τῆς Διπλωματίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Διεθνῶν Σχέσεων.— Ἡ Κοινοβουλευτικὴ διπλωματία.— Διεθνεῖς ὀργανισμοί, περιφερειακοὶ καὶ οἰκουμενικοί.— Αἱ εἰδικευμέναι Διεθνεῖς ὀργανώσεις.

B'

Φροντιστήρια ἐπὶ τῶν μαθημάτων Διεθνῶν Σχέσεων.

4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

B' ἐξάμηνον

Ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φυσικαὶ ἐπιστῆμαι.— Πνευματικαὶ ἐπιστῆμαι.— Φιλοσοφία τῆς ἱστορίας.— Θέματα καὶ προβλήματα τῆς φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας.

II

Hegel. Comte. Dilthey. Marx.

III

Συστηματικὴ θεώρησις βασικῶν θεμάτων τῆς συγχρόνου φιλοσοφίας

τῆς ἱστορίας. Ἄνθρωπος καὶ ἱστορία. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἱστορικὸν ὄν. Ὁ κόσμος τῆς ἱστορίας. Ἡ ἔννοια τῆς ἱστορικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ πορεία τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι: μεταβολή, ἀνάπτυξις, πρᾶξις. Μοναδικότης καὶ τύπος εἰς τὴν ἱστορίαν. Οἱ παράγοντες τῆς ἱστορίας. Ἡ φύσις τῶν διαφόρων παραγόντων. Κριτικὴ θεώρησις. Ἔθνος. Λαός. Μᾶζα. Προσωπικότης. Μορφὰ ἱστορικῆς ἐξελίξεως: Πρόοδος, παρακμή. Νόμος καὶ τύχη εἰς τὴν ἱστορίαν.— Σύγχρονοι ἀπόψεις. Κριτικὴ.

Φροντιστήριο «Εἰδικὰ θέματα φιλοσοφίας»

Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας: Ἀνάπτυξις ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν θεμάτων ἀμέσως συνδεομένων πρὸς τὴν ὕλην καὶ τὰς τάσεις τοῦ μαθήματος.

5. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΕΑΣ

Β' ἐξάμηνον

Καθηγητὴς κ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ

- I. Τὸ πρόβλημα τῶν Γενεῶν:
 - α) Γενικὰ β) Μεθοδολογικά.
- II. Τὰ προβλήματα τῆς νέας γενεᾶς:
 - α) Ἐναντι τῶν παλαιότερων.
 - β) Ἐναντι τῆς παραδόσεως.
 - γ) Ἐναντι τοῦ κατεστημένου.
 - δ) Ἐναντι τοῦ μέλλοντος.

Δ' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ*

Καθηγητής κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ἐπικ. Καθηγητής κ. Δ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΓΟΥΒΕΛΗΣ

1. Αἱ περὶ Δικαιοσύνης διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.— 2. Περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

2. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ (Α' ἔδρα)

Καθηγητής κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ

1. Εἰδικὰ θέματα Διοικητικοῦ Δικαίου (Α' ἔδρας):

Αἱ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ διοικητικαὶ πράξεις.— Ἡ ἐννοια καὶ αἱ διακρίσεις τῶν διοικητικῶν διαφορῶν. — Τὸ δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.— Ἡ καταφατικὴ σύγκρουσις καθηκόντων καὶ τὸ συναφὲς ἔργον τοῦ Νομάρχου.

3. ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἐντεταλμένος Ὑφηγητής κ. Κ. ΚΟΥΡΤΗΣ

1. Ἡ μορφή καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ συγχρόνου Κράτους.
2. Αἱ δυνάμεις, αἱ δημιουργήσασαι τὴν μορφήν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.
3. Ὁ συγκεντρωτικὸς χαρακτήρ τῆς κρατικῆς παρεμβάσεως καὶ αἱ συνέπειαι του:
 - α'. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀτόμου ὑπὸ τῶν ομάδων καὶ τοῦ πλήθους.

* Ἡ ὕλη εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 εἰς πίνακα ὕλης Δ' ἔτους Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης (σελ. 128).

- β'. Ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν μέσης ποιότητος.
4. Αἱ ιδιότητες τῶν ὑπὸ τοῦ κράτους παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.
 5. Τὰ κρίσιμα διοικητικὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου Κράτους.
 6. Δημοσία Διοικήσεις καὶ Διοικητικὸν Δίκαιον.
 7. Ἱστορία τῶν Διοικητικῶν Θεωριῶν.
 - α'. Ἡ θεωρία τῆς Νομικιστικῆς Σχολῆς: αἱ ιδέαι τοῦ Woodrow Wilson καὶ τοῦ Max Weber.
 - β'. Ἡ θεωρία τῆς Μηχανιστικῆς Σχολῆς: αἱ ιδέαι τοῦ Frederick W. Taylor, τοῦ Henri Fayol, τοῦ Luther H. Gulick, καὶ τοῦ Lyndall Urwich.
 - γ'. Ἡ θεωρία τῆς Ἀνθρωπιστικῆς Σχολῆς: αἱ ιδέαι τῆς Mary Parker Follett, τοῦ Elton Mayo, τοῦ Chester Barnard, τοῦ Herbert A. Simon, τοῦ Douglas Mc Gregor καὶ τοῦ Rensis Likert.
 8. Τὰ στοιχεῖα τοῦ διοικεῖν.
 9. Προγραμματισμός.
 10. Ὁργάνωσις καὶ κανόνες αὐτῆς.
 11. Μέθοδοι ὀργανώσεως καὶ συντονισμοῦ.
 12. Τὰ Ὑπουργεῖα.
 13. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
 14. Διάκρισις τῶν ὑπαλληλικῶν καθηκόντων, (ἐπιτελικά, ἐκτελεστικά καὶ βοηθητικά). Συνέπειαι τοῦ συγκεντρωτισμοῦ.
 15. Τὰ στοιχεῖα «προγραμματισμός», «ὀργάνωσις», «συντονισμός» καὶ «προ-ὑπολογισμός» εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν.
 16. Διάκρισις τῶν ὑπαλληλικῶν καθηκόντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανόνος τῆς ἱεραρχήσεως (ἀνώτερα, μεσαῖα, κατώτερα).
 17. Διοικήσεις προσωπικοῦ, ἧ ἡ ἀνθρωπίνη πλευρὰ τῆς Διοικήσεως:
 - α'. Σκοπὸς τῆς Διοικήσεως προσωπικοῦ καὶ θέσις ταύτης εἰς τὴν Διοίκησιν.
 - β'. Ὁ θεσμός τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Δημόσιον, παλαιότερον καὶ σήμερον.
 - γ'. Συστήματα ἐπανδρώσεως καὶ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων βασιζέται ἕκαστον.
 - δ'. Μέθοδοι καὶ εἶδη ἐπιλογῆς τῶν ὑποψηφίων ὑπαλλήλων. Ἐξετάσεις καὶ διαγωνιστικαὶ ἐξετάσεις. Ἡ προτίμησις ἀτόμων διαφορῶν κατηγοριῶν (πολεμιστῶν καὶ πολυτέκνων).
 - ε'. Κατάταξις τῶν δημοσιοὑπαλληλικῶν θέσεων.

- στ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.
 ζ'. Δημοσιοὑπαλληλικὸς μισθός.
 η'. Ἀξιολόγησις τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀναγνώρισις καὶ βράβευσις ταύτης. Μέθοδοι προαγωγῶν.
 θ'. Ἀνάπτυξις τῶν ἱκανοτήτων τοῦ προσωπικοῦ (ἐκπαίδευσις καὶ μετεκπαίδευσις).
 ι'. Μέτρα προνοίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ προσωπικοῦ.
18. Ὁ ἔλεγχος τῆς Διοικήσεως: Διοικητικὸς, Δικαστικὸς, Νομοθετικὸς καὶ Δημόσιος.
 19. Ἡ ἀπόδοσις τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ ρόλος τῶν μονάδων Ὁργάνωσεως καὶ Μεθόδων (Ο. καὶ Μ.).
 20. Ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια εἰς τὴν Διοίκησιν.
 21. Τὰ κίνητρα τῆς ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων.
 22. Ὁ παράγων τῆς Ἡγεσίας.
 23. Τὸ Δημόσιον Συμφέρον, ὡς ὁδηγὸς τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν πράξεων τῶν δημοσίων ὀργάνων.

4. ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Καθηγητὴς κ. Γ. ΖΩΤΙΑΔΗΣ

Α'

Τὰ Ὑποκείμενα τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου

Ἔννοια τοῦ Ὑποκειμένου τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου

Διεθνὴς προσωπικότης ἢ ὑποκειμενικότης.— Αἱ περὶ ὑποκειμένων δογματικαὶ ἀντιλήψεις. Κριτικὴ.— Ἡ διεθνὴς νομολογία καὶ πρακτικὴ ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα.— Ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ διεθνὴς προσωπικότης.

Τὰ Κράτη

Τὰ κύρια ἢ ὁμαλὰ ὑποκείμενα. Ἀνεξάρτητα κράτη.— Ἡ διεθνὴς ὑποκειμενικότης εἰς τὰ σύνθετα κράτη.— Δουλεῖαι ἀνεξαρτήτων τινων κρατῶν.— Ἡ Δημοκρατία τῆς Κύπρου.— Ἐξηρητημένα κράτη.

Τὰ ἰδιόρρυθμα ὑποκείμενα

Ὀντότητες ἐξωπολιτευτικοῦ χαρακτῆρος.— Οἱ Διεθνεῖς ὀργανισμοί.— Τὸ ἄτομον ὡς ὑποκείμενον τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.— Ἡ Οἰκουμένη προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.— Ἡ Εὐρωπαϊκὴ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τὰ θεμελιώδη δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κρατῶν.

Τὰ θεμελιώδη δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κρατῶν ὡς θετικὸν Διεθνὲς Δίκαιον

Εἰσαγωγικαὶ παρατηρήσεις.— Τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ οἱ περιορισμοὶ τούτου.— Τὸ σχέδιον διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν κρατῶν.— Ἡ Διακήρυξις τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου τῶν διεπουσῶν ἀς φιλικὰς σχέσεις καὶ τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν κρατῶν.

Οἱ περὶ διατηρήσεως τῆς Εἰρήνης καὶ Εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν κανόνες.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως χρήσεως ἢ ἀπειλῆς βίας.— Ἡ ἀρχὴ τῆς εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν διαφορῶν.— Ἡ διεθνὴς εὐθύνη. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως βίας κατὰ παραβίασιν τοῦ χάρτου.— Περιστάσεις ἀποκλείουσαι τὴν διεθνῇ εὐθύνην ἐκ τῆς χρήσεως βίας.

Τὸ Δικαίωμα τῆς νομίμου ἀμύνης

Εἰσαγωγικαὶ παρατηρήσεις, ὁρισμός.— Διάκρισις τῆς ἐπιθέσεως ἐκ τῆς ἀμύνης.— Οἱ ὑπὸ τοῦ Χάρτου τιθέμενοι περιορισμοὶ εἰς τὸ δικαίωμα νομίμου ἀμύνης. Τὸ δικαίωμα συλλογικῆς ἀμύνης.— Ἡ ἀμοιβαία ἀρωγὴ καὶ τὰ τοπικὰ σύμφωνα.— Διάκρισις τῆς νομίμου ἀμύνης ἐκ τῶν ἀντιποίνων.— Ἡ ἀνταπόδοσις.

Τὰ ἐκ τῆς κυριάρχου ἰσότητος τῶν κρατῶν ἀπορρέοντα δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις

Ἡ ἀρχὴ τῆς κυριάρχου ἰσότητος τῶν κρατῶν — ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.— Ἡ ὑποχρῶσις συνεργασίας τῶν κρατῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῶν ἴσων δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.— Ἡ ἀρχὴ τῆς καλῆς πίστεως.— Συμπερασματικαὶ παρατηρήσεις.

Β'.

- I. Φροντιστήρια ἐπὶ τῶν μαθημάτων Διεθνοῦς Δικαίου.
- II. Φροντιστήρια Νομολογίας Διεθνοῦς Δικαστηρίου.
- III. Φροντιστήρια Νομολογίας Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.
- IV. Φροντιστήρια Νομολογίας Διεθνῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων.
- V. Φροντιστήρια Διεθνῶν Ὑποθέσεων, Νομολογίας Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Β'. Ἐντεταλμένος ὑφηγητής κ. Α. Β. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Α. Ἑτεροδικία τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων

Γενικὰ περὶ ἑτεροδικίας τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.— Προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑτεροδικίας. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑτεροδικίας.— Δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.— Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐκ τῆς ἑτεροδικίας συνεπειῶν.

Β. Ἡ νομικὴ φύσις τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.— Ἐννοια καὶ διακρίσεις τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.— Ἡ διεθνῆς ὁργάνωσις καὶ ἡ πολιτειακὴ ὁργάνωσις.— Ἡ διεθνῆς ὁργάνωσις καὶ ἡ διεθνῆς κοινότης.— Ἡ διεθνῆς ὁργάνωσις καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον.— Ἡ διεθνῆς ὁργάνωσις καὶ ἡ πολιτικὴ.— Ἡ δικαιοπρακτικὴ ἱκανότης τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.— Ἡ διεθνῆς εὐθύνη τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.— Προνόμια καὶ ἀσυλία διεθνoῦς ὁργανώσεως καὶ προσωπικοῦ αὐτῆς.— Τὸ ἄτομον εἰς τὴν διεθνῇ ὁργάνωσιν.— Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.— Συμπεράσματα ἐπὶ τῆς νομικῆς φύσεως τῆς διεθνoῦς ὁργανώσεως.

Γ. Ἀνάλυσις περιφερειακῶν εἰδικευμένων διεθνῶν ὁργανισμῶν

Ο.Η.Ε. (Ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως, διαμόρφωσις, νομικὴ φύσις, τρόπος λειτουργίας καὶ ρόλος τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη).

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΕΞ ΩΝ ΔΥΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

1. ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Καθηγητῆς κ. Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Γενικὸν μέρος

Ἐννοια τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ ἑκτασις τῆς ἐφαρμογῆς του.— Ἡ μεσολαβητικὴ λειτουργία τοῦ Ἐμπορίου.— Σχέσις Ἐμπορικοῦ καὶ Ἀστικοῦ Δικαίου.— Σχέσις Ἐμπορικοῦ καὶ Δημοσίου Δικαίου.— Σχέσις Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.— Ἱστορικὴ Ἐπισκόπησις.— Ξέναι νομοθεσίαι.— Πηγαὶ τοῦ ἐλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.— Διάρθρωσις τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Ἐμπορικαὶ πράξεις

Ι. Πρωτοτύπως Ἐμπορικαὶ πράξεις

Πρωτοτύπως Ἐμπορικαὶ Πράξεις τοῦ χερσαίου Ἐμπορίου κατὰ τὸ

Β.Δ. τοῦ 1835.—Πρωτοτύπως Ἐμπορικαὶ πράξεις τοῦ χερσαίου Ἐμπορίου δυνάμει νεωτέρων νόμων.—Πρωτοτύπως Ἐμπορικαὶ Πράξεις τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου.—Συνέπεται ἐκ τῆς ἐμπορικότητος τῆς πράξεως.

II. Παράγωγοι Ἐμπορικαὶ Πράξεις

Γενικά.—Παράγωγος ἐξ ἀντικειμένου ἐμπορικότης.—Παράγωγος ἐξ ὑποκειμένου ἐμπορικότης.—Τεκμήριον τῆς Ἐμπορικότητος.

Ἐμποροι

I Ἀπόκτησις καὶ ἀπώλεια τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος.

Ἀπόκτησις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐμπόρου.—Συνέπεται τῆς ἐμπορικῆς ιδιότητος.—Ἀποβολὴ τῆς ιδιότητος τοῦ ἐμπόρου.

II Ἐμπορικὴ ἱκανότης

Ἐμπορικὴ ἱκανότης, ἀσυμβιβάστου, περιορισμοί.—Ὁ ἀνήλικος.—Ἡ ὑπαρξίς γυνή.

III Ἐπαγγελματικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν Ἐμπόρων

Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Ὑπόχρεοι πρὸς τήρησιν ἐμπορικῶν βιβλίων.—Τὰ κατ' ἰδίαν ἐμπορικὰ βιβλία.—Κανόνες τηρήσεως τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.—Ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.—Ἀνυπακοή καὶ ἐμφάνις τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Δημοσίευσις καὶ ἐγγραφή εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον.

Βιομηχανικὴ ιδιοκτησία

Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Ἐμπορικὴ ἐπωνυμία. Διακριτικὸς τίτλος. Σῆμα.—Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός.

Ναυτικὸν δίκαιον

Ἐννοια καὶ ἀτομικὸς προσδιορισμὸς τοῦ πλοίου

Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Νομικὴ ἔννοια τοῦ πλοίου.—Συστατικὰ καὶ παραρτήματα τοῦ πλοίου.—Τὸ πλοῖον ὡς κινητόν.—Προσδιορισμὸς τῆς ἀτομικότητος τοῦ πλοίου.—Ἡ ἰθαγένεια τοῦ πλοίου.—Τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

Ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ πλοίου

Κυριότης. Διάκρισις τῶν τρόπων κτήσεως κυριότητος.—Ναυπήγησις.—Χρησικτησία.—Ἄλλοι πρωτότυποι τρόποι κτήσεως κυριότητος τοῦ πλοίου.

Παράγωγοι τρόποι κτήσεως κυριότητος τοῦ πλοίου: Κτῆσις κυριότητος πλοίου διὰ συμβάσεως.—Κτῆσις κυριότητος πλοίου ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας.—Ἐγκατάλειψις εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν.—Θέματα παραγώγου κτήσεως κυριότητος ἐπὶ συμπλοιοκτησίας.—Ἄλλοι παράγωγοι τρόποι κτήσεως κυριότητος τοῦ πλοίου.

Ἐπικαρπία: Σύστασις ἐπικαρπίας πλοίου

Καταπιστευτικὴ μεταβίβασις τῆς κυριότητος πλοίου: Ἐννοια καὶ χαρακτὴρ τῆς μεταβιβάσεως κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως.—Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ὑποθήκη ἐπὶ πλοίου

Ναυτικὴ ὑποθήκη (ἀπλῆ): Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον.—Σύστασις τῆς ὑποθήκης.—Ἀποτελέσματα τῆς ὑποθήκης.—Κατάργησις τῆς ὑποθήκης.

Προτιμωμένη ναυτικὴ ὑποθήκη: Ἐννοια, ἀντικείμενα καὶ σύστασις τῆς προτιμωμένης ὑποθήκης.—Ἀποτελέσματα τῆς προτιμωμένης ὑποθήκης.

Κατάσχσεις καὶ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ πλοίου

Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Συντηρητικὴ κατάσχσεις πλοίου.—Ἀναγκαστικὴ κατάσχσεις καὶ πλειστηριασμός πλοίου.—Ἐκμετάλλευσις τοῦ πλοίου.

Πλοιοκτήτης, κύριος τοῦ πλοίου, ἐφοπλιστής, Δημοσιότης τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

2. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ*

3. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἑκτακτος Καθηγητὴς κ. Γ. ΚΑΦΟΥΣΗΣ

1. Ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι.

(Εἶδη ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν.—Περὶ ἐταιρειῶν ἐπενδύσεων, χαρτοφυλακίου καὶ ἀμοιβαίων κεφαλαίων.—Περὶ ὁμορρύθμου καὶ ἑτερορρύθμου ἐταιρείας γενικᾶ).

2. Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ συστάσεως ὁμορρύθμου ἐταιρείας.

(Εἰσφορὰ εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.—Ἐξόδα ἰδρύσεως.—Ἐγγραφαὶ κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ὁμορρύθμου ἐταιρείας).

* Ὅρα σελ. 138 ἐπ.

3. Αὔξησις τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.
4. Ἑλάττωσις τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.
5. Διάλυσις ὁμορρύθμου ἐταιρείας—ἐγγραφὰ ἐκ-
καθαρίσεως.
6. Μεταβίβασις ὁμορρύθμου ἐταιρείας.
7. Ἀνώνυμος ἐταιρεία.
(Ἱδρυσις Α.Ε.—Κεφάλαιον Α.Ε.—Μετοχάι, ἰδρυτικοὶ τίτλοι.—Ὁμο-
λογίαι.—Ἐξοδα συστάσεως Α.Ε.).
8. Ὅργανα ἀνωνύμου ἐταιρείας.
9. Λογιστικαὶ ἐγγραφὰὶ συστάσεως ἀνωνύμου
ἐταιρείας.
Καταβολὴ εἰς δόσεις.—Καταβολὴ εἰς εἶδος.—Καθυστέρησις καταβο-
λῆς δόσεως.—Ἀκύρωσις μετοχῶν.
10. Ἱδρυτικοὶ τίτλοι.
11. Αὔξησις τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.
(Τρόποι αὐξήσεως μετοχικοῦ κεφαλαίου.—Δι' ἐκδόσεως νέων μετο-
χῶν.—Διὰ κεφαλοποιήσεως τῶν ἀποθεματικῶν.—Διὰ μετατροπῆς τῶν
ἐξαιρετικῶν ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ τῶν ὁμολογιῶν).
12. Ἑλάττωσις μετοχικοῦ κεφαλαίου.
13. Ἀπόσβεσις τοῦ κεφαλαίου.
14. Ἰσολογισμὸς καὶ δῆλωσις κερδῶν.
15. Διάρθρωσις τοῦ λογαριασμοῦ «Ἀποτελέσματα
χρήσεως».
16. Φορολογία Α.Ε.
(Ἀπαλλαγὰ ἐκ τοῦ φόρου.—Δήλωσις φορολογίας.—Φορολογία μερι-
σμάτων.—Διανομὴ κερδῶν Α.Ε.—Π. διαθέσεως κερδῶν Α.Ε.—).
17. Ἑγγραφα συνάψεως ὁμολογιακοῦ δανείου.
18. Ἀποθεματικά.
19. Περὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης.
20. Ὅργάνωσις καὶ διοίξεις τῆς Ε.Π.Ε.
21. Μεταβίβασις τοῦ ἐταιρικοῦ μεριδίου.
22. Ἑγγραφὰὶ συστάσεως Ε.Π.Ε.
23. Αὔξησις ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.
24. Ἑλάττωσις ἐταιρικοῦ κεφαλαίου.
25. Διερεύνησις τῶν ἰσολογισμῶν.

26. Σκοποὶ ἐπιδιωκόμενοι διὰ τῆς διερευνήσεως τῶν ἰσολογισμῶν.
27. Εἶδη διερευνήσεως τῶν ἰσολογισμῶν.
28. Μελέτη ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ἀριθμοδεικτῶν.

4. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α' ἐξάμηνον

Καθηγητῆς κ. Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Τί εἶναι Ἱστορία.—Ἡ Ἱστορία ἀπαραίτητον ἐφόδιον τοῦ στοχαζομένου ἀνθρώπου.—Ἑθνικὴ Ἱστορία.—Πολιτικὴ Ἱστορία.—Ἱστορία Πολιτισμοῦ.—Τὸ παρελθὸν ὡς ἀξία.—Ἑθνικὴ παράδοσις.—Τὸ ἀληθές νόημα τῆς Ἱστορίας.—Ἱστορικὴ μέθοδος.—Ἡ προσωπικότης βασικὸς παράγων τῆς Ἱστορίας.—Ὁ Γεωγραφικὸς παράγων ἐν τῇ Ἱστορίᾳ.—Ἡ πρακτικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς Ἱστορίας.—Αἱ Πηγαὶ τῆς Ἱστορίας.—Αἱ βοηθητικαὶ ἐπιστῆμαι τῆς Ἱστορίας.—Μηχανικὰ μέσα προάγοντα τὰς ἱστορικὰς σπουδὰς.—Αἱ ἀτέλειαι τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων.—Αἱ Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἱστορίας.—Κριτικὸν πνεῦμα.—Κριτήριον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ.—Ἑθνικὸν Ἰδεῶδες.—Ἡ Μεγάλῃ Ἰδέᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Ρεύματα συντηρήσαντα τὴν Μ. Ἰδέαν.—Σύμβολον τῆς Μ. Ἰδέας.—Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821.—Ἡ Μ. Ἰδέα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.—Ἀνακεφαλαίωσις τῶν περὶ Μ. Ἰδέας.—Ἡ Νέα Μ. Ἰδέα.

Σύντομος ἐπισκόπησις τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας Νεωτέρας Ἑλλάδος (1821-1950).

Θεσμοὶ καὶ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.—Παράγοντες τοῦ ἀγῶνος τῆς Παλιγγενεσίας.

- α) Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.
- β) Ἡ πνευματικὴ Ἠγεσία τοῦ ἔθνους.
- γ) Ἡ Ἀριστοκρατία τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν.
- δ) Ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Κοινοὶ τῆτες.
- ε) Ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις ἐπὶ Τουρκοκρατίας.—Ἀρματολοὶ καὶ Κλέφτες.
- στ) Ναυτικαὶ δυνάμεις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Οἰκονομικὴ ἄνοδος.

‘Ο απόδημος ‘Ελληνισμός

- α) ‘Ο ‘Αρχαῖος ‘Ελληνικός ἀποικισμός.
- β) ‘Ο Βυζαντινὸς ἀποικισμός.
- γ) ‘Ο Μεταβυζαντινὸς ἀποικισμός.
- δ) ‘Ο ‘Ελληνισμὸς ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ.
- ε) ‘Ο ‘Ελληνισμὸς ἐν Ρωσίᾳ.
- στ) ‘Ο ‘Ελληνισμὸς εἰς τὰς Παρὰδουναβίους ἡγεμονίας.
- ζ) “Ελληνες ἐν Βουλγαρίᾳ.
- η) ‘Ελληνικαὶ παροικίαι ἐν Γαλίᾳ.
- θ) “Ελληνες ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Μάλτᾳ, Ὀλλανδίᾳ.
- ι) ‘Ο ‘Ελληνισμὸς ἐν Αἰγύπτῳ.
- ια) Οἱ “Ελληνες τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.
- ιβ) Συνέπεται τῆς ἀποδημίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ σημασία τῶν Ἑλληνο-χριστιανικῶν ἰδεωδῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ δημοσίου βίου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. (Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ καὶ σύγχρονος ἐποχὴ).

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Β’ ἐξάμηνον

Καθηγητὴς κ. Δ. ΚΟΡΣΟΣ

Φορολογικὸν Δίκαιον: Εἰσαγωγή. Ἐννοία τοῦ φόρου. Νομικοὶ κανόνες τοῦ φόρου. Φορολογικὰ συστήματα. Διακρίσεις τῶν φόρων. Ἐδαφικὰ πλαίσια τῆς φορολογίας. Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν φορολογικῶν νόμων. Ἑρμηνεῖα αὐτῶν. Κωδικοποίησις τούτων. Ἡ φορολογικὴ ἐνοχλή. Τὸ διοικητικὸν αὐτῆς στάδιον. Τὸ δικαστικὸν αὐτῆς στάδιον. Φορολογικαὶ διαφοραὶ-φορολογικὰ δικαστήρια. Φορολογικὴ δικονομία. Ἐνδικοὶ μέσοι. Οἱ φόροι ἐν Ἑλλάδι. Εἰδικὸν Μέρος. Δημόσια Δάνεια. Νομοθεσία περὶ προσελκύσεως ξένων κεφαλαίων. Δημοσιονομικαὶ διατάξεις εἰς τὰ πλαίσια διεθνῶν ὀργανισμῶν.

6. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΕΑΣ

Β' έξάμηνον

Καθηγητής κ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ

- I. Το πρόβλημα τών Γενεών:
 - α) Γενικά β) Μεθοδολογικά
- II. Τα προβλήματα τής νέας γενεάς:
 - α) Έναντι τών παλαιότερων
 - β) Έναντι τής παραδόσεως
 - γ) Έναντι τοῦ κατεστημένου
 - δ) Έναντι τοῦ μέλλοντος

7. ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ (Είδικά Θέματα)

Α' έξάμηνον

Έκτακτος Καθηγητής κ. ΣΤ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Θεωρία και πρακτική τής Οικονομικής Πολιτικής

1. Είσαγωγή.
2. Γενική θεωρία τής Οικονομικής Πολιτικής.

Έννοια τής Οικονομικής Πολιτικής. Διακρίσεις τής Οικονομικής Πολιτικής. Σκοποί και στόχοι τής Οικονομικής Πολιτικής. Μέσα και μέτρα τής Οικονομικής Πολιτικής. Συνδυασμός σκοπών — στόχων και μέσων — μέτρων τής Οικονομικής Πολιτικής. Έπιλογαί τής Οικονομικής Πολιτικής.
3. Σκοποί — στόχοι τής Οικονομικής Πολιτικής.

Γενικάί επιδιώξεις. Σκοποί — στόχοι. Έπιλογή τών σκοπών - στόχων. Ίεράρχησις και καθορισμός προτεραιοτήτων τών σκοπών — στόχων. Διάκρισις τών σκοπών — στόχων τής Οικονομικής Πολιτικής (βραχυχρόνιοι στόχοι και μακροχρόνιοι στόχοι, στόχοι ύψηλῆς προτεραιότητος και στόχοι χαμηλῆς προτεραιότητος, ανεξάρτητοι στόχοι, συμπληρωματικοί στόχοι και συγκρουόμενοι στόχοι, έφικτοί στόχοι και ανέφικτοι στόχοι, τελικοί στόχοι και ένδιάμεσοι στόχοι κλπ.). Ό θεωρητικός καθορισμός τών σκοπών τής Οικονομικής Πολιτικής. Οί γενικῶς άποδεκτοί ως βασικοί οικονομικοί στόχοι (ή άρίστη κατανομή τών διαθεσίμων συντελεστών παραγωγῆς, ή κοι-

νωνικῶς ἐπιθυμητὴ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης, ἡ βελτίωσις τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ πλούτου). Συστηματικὴ διατύπωσις τῶν σκοπῶν τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

4. Τὰ μέτρα — μέτρα τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Ἡ ἔννοια τῶν μέσων καὶ μέτρων τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Διακρίσεις τῶν μέσων καὶ μέτρων τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς (ἄμεσα καὶ ἔμμεσα μέτρα, ὑποχρεωτικὰ καὶ ἐνδεικτικὰ (κίνητρα) μέσα ἢ μέτρα κλπ.). Ἡ συστηματικὴ ταξινόμησις τῶν μέσων καὶ μέτρων τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς (μέσα δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, μέσα νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς, μέσα ἐξωτερικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, μέσα ἀμέσου ἐλέγχου καὶ θεσμικαὶ ἀλλαγαί).

5. Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ: σύνοψεις σκοπῶν καὶ μέσων.

Σχέσεις σκοπῶν καὶ μέσων τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Μαθηματικὴ διατύπωσις ἐνὸς προβλήματος Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. (Ὑποδείγματα Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Ἐκτίμησις τῶν παρὰμέτρων. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑποδειγμάτων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Ποσοτικαὶ καὶ ποιοτικαὶ μεταβολαὶ κλπ.).

6. Ἡ διαδικασίᾳ λήψεως ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

Οἱ Φορεῖς τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Ἡ λῆψις ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Τὰ στάδια εἰς τὴν διαδικασίαν λήψεως ἀποφάσεων. Τὸ γενικὸν σύστημα τῆς διαδικασίας λήψεως ἀποφάσεων. Βασικαὶ ἀρχαὶ λήψεως ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς (αἱ ἐφικταὶ ἐπιλογαὶ ἢ ἐναλλακτικαὶ λύσεις, σύγκρισις τῶν ἐφικτῶν ἐπιλογῶν ἢ ἐναλλακτικῶν λύσεων, ἀξιολόγησις τῶν ἐφικτῶν ἐπιλογῶν, οἱ περιορισμοὶ τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, τὰ κριτήρια ἀξιολογήσεως τῶν ἐπιλογῶν, αἱ προτιμήσεις διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν σκοπῶν, αἱ προτιμήσεις διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν μέσων, ὁ βαθμὸς ὑποκαταστάσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπιλογῶν, ἱεράρχησις ἐπιλογῶν κλπ.). Συνθῆκαι διὰ τὴν βελτίωσιν λήψεως ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς. Γενικαὶ παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα. Κριτικὴ τῆς ἀκολουθουμένης Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς.

7. Ὁρθολογικὴ λῆψις ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς: Οἰκονομικὸς Προγραμματισμὸς.

α' Θεωρία τοῦ Προγραμματισμοῦ.

(Βασικαὶ ἔννοιαι. Διακρίσεις Προγραμματισμοῦ. Τὸ πρόγραμμα —

πλαίσιον. Σχέδιον προγράμματος καὶ τελικὸν πρόγραμμα. Ἐθνικὸν πρόγραμμα καὶ περιφερειακὸν πρόγραμμα. Σκοποὶ τῶν προγραμμάτων Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως. Μέσα καὶ μέτρα ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος. Ἡ στρατηγικὴ τοῦ προγράμματος: Ἐπιλογὴ σκοπῶν καὶ μέσων).

β' Τεχνικὴ τοῦ Προγραμματισμοῦ.

Τὰ στάδια καταρτίσεως ἐνὸς προγράμματος. Αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις τοῦ προγράμματος (Guidelines). Ἀπογραφὴ τῶν ὑφισταμένων πόρων καὶ δυνατοτήτων ἀναπτύξεως. Ἐπιλογὴ στόχων βάσει δυνατοτήτων ἀναπτύξεως. Ἐκπόνησις εἰδικῶν μελετῶν («ὄροι ἐντολῆς»). Προπαρασκευὴ κατὰ λόγου ἐφικτῶν σχεδίων ἐπενδύσεως (Projects). Μακροοικονομικὴ ἐπεξεργασία τοῦ προγράμματος. Ὁ Προγραμματισμὸς ὡς πρόβλημα μεγιστοποιήσεως. Οἱ ἐναλλακτικοὶ συνδυασμοί. Οἱ περιοριστικοὶ παράγοντες: ἀποταμίευσις, ξένον κεφάλαιον, συναλλαγματικοὶ πόροι, ἐργατικὸν δυναμικόν, θεσμικὸν πλαίσιον, ὑπαρξίς μελετῶν τεχνικο-οἰκονομικῆς σκοπιμότητος, διοικητικοὶ φορεῖς ἐκτελέσεως καὶ ἐφαρμογῆς κλπ. Ὑπολογισμὸς συντελεστῶν κεφαλαίου — προϊόντος (capital — output ratio). Αἱ κλαδικαὶ ἐλαστικότητες μεγενθύνσεως. Προβολαὶ καὶ προσαρμογαὶ τῶν παρამέτρων. Ἐλεγχος ἐφικτότητος τοῦ προγράμματος. Ὑποδείγματα προγραμματισμοῦ. Διαδοχικαὶ προσεγγίσεις.

γ' Κρίσιμα θέματα τοῦ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ.

Ἡ χρηματοδότησις τοῦ προγράμματος, τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων (κατανομὴ ἐπενδύσεων κατὰ κλάδους). Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ (κατανομὴ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ κατὰ κλάδους). Ἴσοζύγιον προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἀγαθῶν (commodity balances). Ἡ ἐπεξεργασία τῶν μέτρων πολιτικῆς καὶ τῶν ἀναγκαίων θεσμικῶν ἀλλαγῶν.

δ' Περιφερειακὸς Προγραμματισμὸς.

ε' Διαδικασία καὶ ὀργάνωσις ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος.

(Οἱ φορεῖς ἐκπότησεως τοῦ προγράμματος. Οἱ φορεῖς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος. Χρονικὴ κλιμάκωσις ἐφαρμογῆς. Ἐλεγχος ἐφαρμογῆς. Ἀξιολόγησις ἀποτελεσμάτων καὶ ἀναθεώρησις).

στ' Ὁ Προγραμματισμὸς ἐν Ἑλλάδι.

(Τὰ προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ συμβολὴ τοῦ Προγραμματισμοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος).

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

1. Βάσει τοῦ Β.Δ. 672/1963 (Φ.Ε.Κ. 199/τ. Α/1933) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Πανείου Α.Σ.Π.Ε.» προβλέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 ἡ διδασκαλία ὑποχρεωτικῶς μαθημάτων ξένων γλωσσῶν.

Αἱ καθοριζόμεναι πρὸς διδασκαλίαν ξέναι γλώσσαι, εἶναι:

- α) ἡ Γαλλικὴ
- β) ἡ Ἀγγλικὴ
- γ) ἡ Γερμανικὴ
- δ) ἡ Ἰταλικὴ καὶ
- ε) ἡ Ἰσπανικὴ

Ἐκαστος σπουδαστῆς ἐπιλέγει μίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω γλωσσῶν.

Οἱ διδάσκοντες τὰς ὡς ἄνω ξένας γλώσσας ὀφείλουν νὰ διδάσκουν εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀρολογίαν τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς πολιτικοὺς ἐπιστήμονας.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 τοῦ ἰδίου Β.Δ. προβλέπονται ἐπίσης τὰ κατωτέρω.

α) Ἐκτὸς κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν, τῇ ἐκλογῇ τοῦ σπουδαστοῦ, ἐξετάζεται τὸ μάθημα τῆς ξένης γλώσσης.

β) Ἀπαλλάσσονται ἐξετάσεων εἰς ξένην γλώσσαν, σπουδασταὶ γνωρίζοντες μίαν τῶν κατωτέρω γλωσσῶν, ἀποδεικνυμένης τῆς γνώσεώς των δι' ὑποβολῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς σχετικὴν πρὸς τοῦτο δοκιμασίαν.

Αἱ γλώσσαι αὗται εἶναι:

- 1) ἡ Ἰσπανικὴ
- 2) ἡ Τουρκικὴ
- 3) ἡ Ρωσικὴ
- 4) ἡ Ρουμανικὴ

- 5) ή Βουλγαρική
- 6) ή Σερβοκροατική και
- 7) ή 'Αραβική

Ούδεις δύναται νά προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐπιτύχει εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ μαθήματος τῆς ξένης γλώσσης. ("Ἐστω ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 48.527 Ὑπουργικὴ ἀπόφασις—ΦΕΚ Β' 724/1973—, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Συγκλήτου τῆς 2.8.73 ἀποφασισθέντα).

3. Τέλος, εἰς τὸ ἐν λόγῳ Β.Δ. οὐδεμία ὑποχρέωσις ἀναφέρεται ἀπὸ ἀπόψεως ξένης γλώσσης, διὰ τοὺς δικαιουμένους ἐγγραφῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δ' ἔτος ἤτοι πτυχιούχους Παντείου Ζετοῦς φοιτήσεως, Νομικῆς ἢ Α.Σ.Ο.Ε.Ε ἢ τοὺς αἰτοῦντας ἀναγνώρισιν ἰσοτιμίας πτυχίου ὁμοταγοῦς Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

Ὁργάνωσις τῆς Διδασκαλίας

4. Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μαθημάτων καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ ταύτης προκύπτοντων θεμάτων, προπαρασκευῆς, ἐλέγχου καὶ ἀξιολογήσεως, συγκροτεῖται «Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν».

Τοῦτο ἀποτελούμενον ἐκ διδασκάλων ξένων γλωσσῶν, προσλαμβανόμενων ὡς εἰδικὰ ἐκάστοτε διατάξεις καθορίζουν, ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἐκ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ, ἔχει ὡς ἀποστολὴν τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς ξένας γλώσσας, τὴν κατανομὴν καὶ παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν μαθημάτων, ἀσκήσεων, καὶ ἐξετάσεων ὡς καὶ τὴν διαβίβασιν ἀποτελεσμάτων ἐπιτυχίας εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς.

Τὸ διδασκαλεῖον διευθύνει εἰς ἐκ τῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν προσληφθέντων διδασκάλων, κατ' ἀρχὴν ὁ ἀρχαιότερος, ἐπιλεγόμενος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου βάσει τῶν ἐν γένει προσόντων του.

Αἱ ὥραι διδασκαλίας αὐτοῦ μειοῦνται εἰς 6 ἑβδομαδιαίως ἀντὶ τῶν 15 εἰς ἃς ὑποχρεοῦται παρὰ τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Ἡ ἐποπτεία τοῦ Διδασκαλείου ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τινα Καθηγητὴν ἢ Ἐντεταλμένον Ὑφηγητὴν.

Οὗτος παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ὅλον ἔργον, ἐνημερώνει τὴν Σύγκλητον καὶ βάσει τῶν κατευθύνσεών της παρέχει τὰ ἀνγκυαῖα ὁδηγία.

5. Τὸ διδασκαλεῖον συγκροτεῖ ἐκάστοτε «Σχολεῖα» ἐν δι' ἐκάστην ξένην γλῶσσαν ἐκ τῶν καθοριζομένων ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος, βάσει τῶν παρουσιαζομένων ἢ ἐκτιμωμένων ἐκάστοτε προτιμήσεων τῶν σπουδαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λειτουργοῦν τὰ κατωτέρω Σχολεῖα:

- α) Σχολεῖον Γαλλικῆς Γλώσσης

β) Σχολεῖον Ἀγγλικῆς Γλώσσης

γ) Σχολεῖον Γερμανικῆς Γλώσσης

δ) Σχολεῖον Ἰταλικῆς Γλώσσης

Σχολεῖον ξένης γλώσσης δι' ἣν δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς προτιμήσεις, δὲν συγχροτεῖται.

Ἡ λειτουργία τινὸς τῶν ἀνωτέρω Σχολείων δύναται μελλοντικῶς νὰ ἀνασταλῇ ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παρακολουθήσουν, εἶναι αἰσθητῶς μειωμένος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀναστολὴ λειτουργίας Σχολείου δὲν ἐπηρεάζει, τὴν διδασκαλίαν τῆς ξένης γλώσσης εἰς τοὺς ἤδη ἐγγεγραμμένους εἰς αὐτὸ σπουδαστὰς οὕτινες συνεχίζουν τὰ μαθήματα μέχρις ὀλοκληρώσεως τοῦ κύκλου σπουδῶν των.

6. Ἐκαστον Σχολεῖον διαιρεῖται εἰς 3 «τάξεις» χαρακτηριζομένας ὡς I, II, III τάξεις.

Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων ἐν ἐκάστῃ τάξει διαρκεῖ ἐν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τοῦ ὅλου κύκλου σπουδῶν ὀλοκληρωμένου εἰς 3 ἔτη.

7. Οἱ, εἰς γενικὰς γραμμάς, «σκοποὶ» τῆς διδασκαλίας καθορίζονται κατὰ τὰς ὡς κατωτέρω:

α) I τάξις.

Παροχὴ, εἰς ἀρχαίους σπουδαστάς, τῶν βασικῶν καὶ οὐσιωδῶν στοιχείων τῆς γλώσσης διὰ μίαν «καθομιλουμένην» χρησιμοποίησιν τῆς.

β) II τάξις.

Εἰσαγωγὴ σπουδαστῶν, μέσης στάθμης γνώσεων, εἰς μίαν γλῶσσαν φιλολογικὴν διὰ προοδευτικῆς αὐξήσεως τῶν ἐμπειριῶν των καὶ ἐξοικίωσις τούτων εἰς τὴν πρακτικὴν χρησιμοποίησιν τῶν κτηθεισῶν γνώσεων ἐν γραπτῷ καὶ προφορικῷ λόγῳ.

γ) III τάξις.

Γνώσις βαθυτέρα τῆς γραπτῆς καὶ προφορικῆς γλώσσης, εἰς προκεχωρημένους σπουδαστάς.

8. Ἡ καθ' ἑκαστον ἔτος διδασκόμενη ὕλη, συντασσομένη κατὰ σχολεῖον μέχρι Μαΐου λήγοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Σύγκλητον πρὸς ἔγκρισιν, ἐφαρμόζεται δὲ ἐπακριβῶς ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

9. Τῆς διδασκτέας καὶ ἐξεταστέας ὕλης λαμβάνουν γνῶσιν οἱ σπουδασταὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς τάξεως, διὰ χορηγήσεως εἰς ἕνα ἑκαστον σχετικοῦ πολυγραφημένου φυλλαδίου.

10. Ἐναρξίς μαθημάτων ἐκάστης τάξεως τὴν 15ην Νοεμβρίου. Λήξις μαθημάτων τὴν 20ην Μαΐου.

11. Σχολεῖον Γαλλικῆς γλώσσης

α) Διδάσκουν 5 διδάσκαλοι.

β) Ἐκάστη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς τμήματα διδασκαλίας ὀνομαζόμενα, ὡς κατωτέρω :

I Τάξις. Τμήματα I¹, I², I³, I⁴, I⁵, I⁶.

II Τάξις. Τμήματα II¹, II², II³, II⁴, II⁵,

III Τάξις. Τμήματα III¹, III², III³.

γ) Διδασκαλία ἐβδομαδιαίως εἰς ἕκαστον τμήμα 3ωρος καὶ 6ωρος δι' ἐντατικὰ μαθήματα.

12. Σχολεῖον Ἀγγλικῆς γλώσσης

α) Διδάσκουν 6 διδάσκαλοι.

β) Ἐκάστη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς τμήματα διδασκαλίας ὡς κατωτέρω:

I Τάξις. Τμήματα I¹, I², I³, I⁴, I⁵, I⁶, I⁷, I⁸, I⁹, I¹⁰, I¹¹.

II Τάξις. Τμήματα. II¹, II², II³, II⁴, II⁵, II⁶, II⁷, II⁸, II⁹.

III Τάξις. Τμήματα III¹, III², III³, III⁴.

γ) Διδασκαλία ἐβδομαδιαίως εἰς ἕκαστον τμήμα 3ωρος καὶ 6ωρος δι' ἐντατικὰ μαθήματα.

13. Σχολεῖον Γερμανικῆς γλώσσης

α) Διδάσκει εἰς διδάσκαλος.

β) Ἐκάστη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς τμήματα διδασκαλίας ὡς κατωτέρω:

I Τάξις. Τμήματα I¹, I².

II Τάξις. Τμήμα II¹.

III Τάξις. Τμήμα III¹.

γ) Διδασκαλία ἐβδομαδιαίως εἰς ἕκαστον τμήμα 3ωρος καὶ 6ωρος δι' ἐντατικὰ μαθήματα.

14. Σχολεῖον Ἰταλικῆς γλώσσης

α) Διδάσκουν 2 διδάσκαλοι.

β) Ἐκάστη τάξις ὑποδιαιρεῖται εἰς τμήματα διδασκαλίας ὡς κατωτέρω:

I Τάξις. Τμήματα I¹, I², I³, I⁴, I⁵, I⁶, I⁷.

II Τάξις. Τμήμα II¹.

III Τάξις. Τμήμα III¹.

γ) Διδασκαλία ἐβδομαδιαίως εἰς ἕκαστον τμήμα 3ωρος καὶ 6ωρος δι' ἐντατικὰ μαθήματα.

15. Ἐκάστου σχολείου προΐσταται ὁ ἀρχαιότερος ἢ ὁ καταλληλότερος

τῶν διδασκάλων τοῦ Σχολείου ὅστις ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, καὶ βάσει τῶν ὁδηγῶν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλίου ξένων γλωσσῶν, εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντί του, διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προγραμμάτων, τὸν συντονισμόν τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ τμήματα, ὡς καὶ τὰς ἐγγραφάς, τὴν κατανομὴν καὶ σύνταξιν καταλόγων βαθμολογίας.

Αἱ ὥραι διδασκαλίας τῶν ὑπευθύνων μειοῦνται εἰς 12 ἐβδομηκδικίως ἀντὶ τῶν 15 εἰς ἃς ὑποχρεοῦνται παρὰ τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

16. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τμημάτων ἐκάστης τάξεως αὐξομειοῦται κατ' ἔτος βάσει τῶν ἀναγκῶν. Λαμβάνεται πρὸς τοῦτο ὡς βάσις ἐν τμήμα διὰ 20-30 σπουδαστὰς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας, καθορίζεται ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν μελλόντων νὰ λειτουργήσουν κατὰ Σχολεῖον καὶ τάξιν τμημάτων.

Πρόσθετοι ἀνάγκαι προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἐγγραφῆς μεγαλύτερου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν τοῦ προεκτιμηθέντος, ἀντιμετωπίζονται διὰ τῆς συγκροτήσεως πλειόνων τμημάτων τῶν ἀρχικῶς προβλεφθέντων, διὰ συμπύξεως τῶν ἤδη λειτουργούντων καὶ μὴ συμπληρωθέντων τμημάτων.

17. Κατὰ Σχολεῖον καὶ τάξιν τηρεῖται «ἡμερολόγιον διδασκαλίας ὕλης», εἰς ὃ καταχωρίζεται μερίμνη τοῦ διδάσκοντος κατὰ ἡμερομηνίαν καὶ τμήμα, ἢ διδασκθεῖσα ὕλη περιληπτικῶς, ἢ ἐκτιμηθεῖσα ἀφομοιώσεις καὶ πρὸδος τῶν σπουδαστῶν ὡς καὶ τυχόν παρατηρήσεις, ὑποδείξεις, προτάσεις.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ διδασκαλικοῦ ἔτους τὸ ἡμερολόγιον κλείνει δι' «ἀπολογισμοῦ».

18. Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ κατὰ προτίμησιν πρὸ τῆς συντάξεως προγραμμάτων νέου ἔτους ἐν κοινῇ συσκέψει ἀπάντων τῶν διδασκάλων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθύνοντος τὸ Διδασκαλεῖον, εἰς ὃ δύνανται νὰ παρίσταται καὶ ὁ ἐποπτεύων τὸ Διδασκαλεῖον Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων προηγουμένου ἔτους, προσδιορίζονται οἱ κατὰ Σχολεῖον καὶ τάξιν μερικώτεροι στόχοι τῆς διδασκαλίας καθορίζεται ἡ μέθοδος ἐκπαιδεύσεως, ἡ ἀναλογία πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν διδασκαλιῶν, υἱοθετοῦνται εἰδικαὶ διατάξεις, δι' ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν καθυστερημένων ἢ λίαν προκεχωρημένων σπουδαστῶν ἐκάστης τάξεως, ὡς καὶ δι' ἱκανοποίησιν αἰτήσεων δι' ἐντατικωτέραν διδασκαλίαν καὶ παρέχονται σαφεῖς καὶ συγκεκριμέναι ὁδηγαὶ πρὸς τοὺς διδάσκοντας ἀντιμετωπίζουσαι θέματα τάξεως καὶ ρυθμοῦ ἐκπαιδεύσεως, ποσότητος καὶ βαρύτητος παρεχομένης κατὰ μάθημα ὕλης, στάσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἐπιδειχθησομένης καὶ ἀπαιτηθησομένης ἀπὸ σπουδαστὰς, βαθμοῦ αὐστηρότητος κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐν γένει χαράσσεται ἡ ἐφαρμοσθησομένη παιδαγωγικὴ. Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι ἐπιδιώξεις καὶ παρεχόμεναι κατευθύνσεις, συντάσσονται ὑπὸ μορφήν «βασικῶν ὁδηγιῶν ἐκπαιδεύσεως» μερίμνη τοῦ

διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου καὶ παραδίδονται εἰς ἅπαντας τοὺς διδασκάλους διὰ τὴν ἐπακριβῆ καὶ ὑπ' εὐθύνῃ των τήρησιν μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναπτύξεως ἢ ἀκολουθήσεως ἐτέρων μεθόδων ὑπὸ τῶν διδασκόντων, ἐρχομένων εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς «Βασικὰς ὁδηγίας».

Ἀντίγραφον τῶν κατ' ἔτος συντασσομένων «Βασικῶν ὁδηγιῶν» καὶ προγραμμάτων διδασκτέας ὕλης (παρ. 8) ὑποβάλλεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου εἰς τὴν Σύγκλητον πρὸς ἐνημέρωσίν της καὶ ἔγκρισιν.

Ἐ γ γ ρ α φ α ί.

19. Ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους τὸ Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν καταρτίζει καὶ κοινοποιεῖ πῖνακα περιέχοντα:

α) Τὰ κατὰ τάξιν καὶ Σχολεῖον ξένης γλώσσης μέλλοντα νὰ λειτουργήσουν τμήματα.

β) Τὸν διδάσκοντα εἰς ἕκαστον τῶν συγκροτηθέντων τμημάτων, διδάσκαλον ἢ διδασκάλου.

γ) Τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥρας καθ' ἃς θὰ λειτουργῇ ἕκαστον τμήμα.

δ) Τυχὸν περαιτέρω πληροφορίας διὰ τινα εἰδικὰ τμήματα διὰ καθυστερημένους ἢ προκεχωρημένους σπουδαστὰς κλπ.

Κοινοποιεῖ ἐπίσης τὰ καταρτισθέντα προγράμματα διδασκτέας καὶ ἐξεταστέας ὕλης περὶ ὧν ἡ παρ. 8 τῆς παρούσης.

20. Οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τμήμα ξένων γλωσσῶν δεόν νὰ παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὰ ἐν αὐτῷ μαθήματα (σύνολον μαθημάτων 50-60 ἐτησίως).

Σπουδασταὶ πραγματοποιοῦντες ἄνω τῶν 15 ἀπουσιῶν διαγράφονται τοῦ Διδασκαλείου ξένων γλωσσῶν καὶ ἀποκλείονται τῆς περαιτέρω φοιτήσεως εἰς αὐτό, ὡς καὶ τῶν ἐξετάσεων πρὸς ἀξιολόγησιν τῆς προόδου των.

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος δύνανται οὗτοι νὰ ἐγγραφοῦν ἐκ νέου εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν, ὑποβαλλόμενοι καὶ πάλιν εἰς κατατακτήριον ἐξέτασιν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν κατέστη δυνατὴ, λόγῳ ἑλλειποῦς φοιτήσεως, ἢ ἀξιολόγησις τῶν γνώσεών των.

Σημ.: Ἡ διαγραφὴ σπουδαστοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Διδασκαλείου ξένων γλωσσῶν δὲν στερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματός του νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις Ἐπαρκείας κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

21. Ἄπαντες οἱ σπουδασταὶ οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Σχολῆς, ὀφείλουν, μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους ἐγγραφῆς των, τὸ βραδύτερον, συμβουλευόμενοι τὰς εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 19 καθοριζόμενας κοινοποιήσεις αἵτινες εὐρηνται εἰς τὰς σχετικὰς πινακίδας τῆς Σχολῆς, εἴτε :

α) Νά καταθέσουν αίτησιν εἰς τὴν νὰ ἐμφαίνηται:

1. Σχολεῖον γλώσσης ὅπερ ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν.

2. Τάξιν τὴν δύνανται ἢ προτίθενται νὰ παρακολουθήσουν.

3. Τμῆμα κατὰ σειρὰν προτιμήσεως ὅπερ ἐπιλέγουν. (Βάσει ἐνδείξεων ὥρων λειτουργίας του καὶ διδάσκοντος). Ἀναφέρονται ἅπαντα τὰ μέλλοντα νὰ λειτουργήσουν τμήματα κατὰ σειρὰν προτιμήσεως.

4. Ὅτι ἐπιλέγουν ἵνα ἐξετασθοῦν τὴν γλῶσσαν, ἥς τὰ μαθήματα θὰ παρακολουθήσουν.

β) Νά καταθέσουν δήλωσιν ὅτι γνωρίζουν ὠρισμένην γλῶσσαν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξετασθοῦν ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὴν μετὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις α', β', γ' ἢ ἔτους σπουδῶν.

γ) Βάσει προτιμήσεων ἢ σειρᾶς καταθέσεως αἰτήσεων ἐν ὧσι καὶ τῶν δυνατοτήτων τῶν τμημάτων τὸ Σχολεῖον κατανέμει τοὺς σπουδαστὰς εἰς αὐτάς.

22. Οἱ ἐγγραφόμενοι τὸ πρῶτον λόγῳ μετεγγραφῆς ἢ ἄλλου τινος λόγου ἢ εἰς δεύτερον ἢ τρίτον ἔτος σπουδῶν τῆς Παντείου ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν ὁμοίας αἰτήσεως ὡς ἐν παραγράφῳ 21 καθορίζεται, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των, καταθέτοντες τὴν αἴτησίν των εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Διδασκαλείου.

23. Οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπ' εὐθείας δι' οἰονδήποτε λόγον εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν ἀμφοτέρων τῶν Τμημάτων, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ἐξέτασιν εἰς ξένην γλῶσσαν καὶ συνεπῶς δὲν ὑποβάλλουν αἴτησιν.

24. Σπουδασταὶ προτιθέμενοι νὰ ἀνανεώσουν ἐγγραφὴν διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος σπουδῶν ἢ διὰ τὸ αὐτὸ (πλὴν τετάρτου) καὶ ἐπιθυμοῦντες συνέχισιν παρακολουθήσεως διδασκαλίας ξένης γλώσσης εἰς τινὰ τάξιν ὑποβάλλουν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐν παρ. 21 αἴτησιν ἢ ἐφ' ὅσον δι' οἰονδήποτε λόγον διακόπτουν τὴν παρακολούθησιν, δήλωσιν ἐξετάσεώς των, εἰς τινὰ ξένην γλῶσσαν.

Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ὑποβῇ μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου, τοῦ αἰτοῦντος ὑποχρεωμένου, ὅπως προσκομίσῃ σημείωμα ἐγγραφῆς ἢ ἐπανεγγραφῆς του εἰς τὰ μητρώα τῆς Σχολῆς, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἐγγραφῶν ἀκολουθουσῶν τὰς ἐξετάσεις τῆς τελευταίας ἐξεταστικῆς περιόδου τοῦ ἔτους.

25. Σπουδασταὶ προτιθέμενοι νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Δ' ἔτος σπουδῶν τῆς Σχολῆς καὶ μὴ ἔχοντες περατώσῃ ἐπιτυχῶς τὴν ἐξέτασίν των εἰς ξένην γλῶσσαν, δύνανται ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐγγραφοῦν κανονικῶς εἰς τὸ Δ' ἔτος τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παρακολουθήσουν τὸ τμῆμα ξένης γλώσσης τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ξένης γλώσσης ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν των εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν. Ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς των

κατὰ τὰ ἄνω εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ξένων γλωσσῶν εἶναι δυνατὴ καὶ διὰ δύο εἰσέτι ἔτη ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐπερατώθησαν ἐπιτυχῶς αἱ ἐξετάσεις ἐπαρκείας.

26. Σπουδασταὶ προτιθέμενοι νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Δ' ἔτος τῆς Σχολῆς καὶ μὴ ἔχοντες προσέλθῃ μέχρι τότε εἰς ἐξετάσεις ἐπαρκείας ξένης γλώσσης δύνανται μὲν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Δ' ἔτος τῆς Σχολῆς, πλὴν πρὸς παρακολούθησιν μαθημάτων ξένης γλώσσης ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσουν προηγουμένως τὴν ἔγκρισιν τῆς Συγκλήτου.

27. Σπουδασταὶ μὴ καταθέτοντες αἴτησιν παρακολουθήσεως ξένης γλώσσης εἴτε διότι προτίθενται νὰ ἐξετασθοῦν ἀπ' εὐθείας ὡς γνωρίζοντες ταύτην, εἴτε διότι ἀπαλλάσσονται τῆς ἐξετάσεως, δύνανται νὰ παρακολουθήσουν προαιρετικῶς τὴν γλώσσαν ἣν ἐπιθυμοῦν, καταθέτοντες σχετικὴν αἴτησιν ὡς ἐν παρ. 21, εἰς ἣν θὰ ἐμφαίνεται ἐπὶ πλέον ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν προαιρετικῶς.

28. Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀλλαγὴ διδασκάλου ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς αὐτῆς τάξεως εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτη.

29. Ἀποτυχῶντες ἢ ὑστεροῦντες σπουδασταὶ δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἀρμοδίου Σχολείου ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ τμήματος ὅπερ προσφέρεται περισσότερον ἕνα ἐγγραφοῦν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν σπουδῶν τῶν.

30. Ἀλλαγὴ Σχολείου ξένης γλώσσης ἐκ μέρους σπουδαστῶν ἐπιτρέπεται δι' ἐκεῖνους οἵτινες κατὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῆς ἐπιδόσεως τοῦ πρώτου ἔτους ἀπέτυχον. Οὗτοι δύνανται κατὰ τὴν ἑνάρξιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους νὰ ὑποβάλουν αἴτησιν παρακολουθήσεως ἐτέρου Σχολείου.

Ἐ ξ ε τ ά σ ε ι ς .

31. Κατατακτῆριοι ἐξετάσεις.

Σπουδασταὶ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι εἰς τι Σχολεῖον ξένης γλώσσης ἐφ' ὅσον δηλώσουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν μαθήματα ἐτέρας πλὴν τῆς I τάξεως, ὑποβάλλονται ἐν 10ήμερον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων εἰς κατατακτηρίους ἐξετάσεις. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτύχουν, ἐγγράφονται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σχολείου καθοριζομένην τάξιν.

32. Δοκιμασίαι.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων ἐκάστου ἔτους, διεξάγονται ἐκτάκτως ἢ βάσει προγράμματος, ἐγγραφοὶ ἢ προφορικαὶ δοκιμασίαι ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν μόρφωσιν γνώμης, ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν, τῆς ἐπιτευχθείσης ὑπὸ τούτων ἀφομοιώσεως τῶν διδασκόμενων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμασιῶν ἔχουν συμβουλευτικὴν ἀξίαν διὰ τοὺς

διδασκάλους προκειμένου νά αξιολογηθῇ ἡ ἐπίδοσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

33. Ἀξιολόγησις ἐπιδόσεως.

Σπουδασταὶ ὅλων τῶν τάξεων ἀπάντων τῶν Σχολείων, ὑποβάλλονται πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰς ἑλεγχον καὶ ἀξιολόγησιν τῶν προόδων τῶν διὰ γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων. Βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους γενομένων δοκιμασιῶν, ἀξιολογεῖται διὰ βαθμοῦ ἡ ἐπίδοσις τοῦ σπουδαστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξάγονται χρήσιμα στοιχεῖα ἐπὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ ἀκολουθουμένου συστήματος διδασκαλίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τμημάτων διδασκαλίας καὶ διδασκόντων.

Μὴ ἐπιτυχία τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τὰς ἐτησίαις ἀξιολογήσεις συνεπάγεται τὴν παραμονὴν τούτου καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ζένων γλωσσῶν.

Πάντως, τοῦτο δὲν ἐμποδίζει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νά ἐγγραφῇ ὡς ἀκροατὴς εἰς τὴν ἐπομένην ἢ τὰς ἐπομένας τάξεις. Ἐξετάζεται ὅμως οὗτος πρὸς ἑλεγχον καὶ ἀξιολόγησιν τῶν προόδων του μόνον εἰς τὴν τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι κανονικῶς ἐγγεγραμμένος.

Ἡ παραμονὴ του εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν δὲν στερεῖ ἐξ ἄλλου τὸν σπουδαστὴν τοῦ δικαιώματος του νά προσέλθῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐπαρκείας κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

Σπουδαστὴς μὴ προσερχόμενος ἢ ἀποτυγχάνων εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀξιολογήσεως τοῦ Ἰουνίου δύνανται νά ἐπανεξετασθῇ κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον ζένων γλωσσῶν Ὀκτωβρίου, ἰδίου ἔτους.

34. Ἐξετάσεις ἐπαρκείας.

α) Αἱ ἐξετάσεις ἐπαρκείας ἀποτελοῦν τὸ τελικὸν καὶ ἐπίσημον κριτήριον τῶν εἰς ξένην γλῶσσαν γνώσεων τῶν σπουδαστῶν.

β) Διεξάγονται δις τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὰς περιόδους Ἰουνίου καὶ Ὀκτωβρίου· διὰ δὲ τοὺς 4ετείς σπουδαστὰς διεξάγονται τρίς τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὰς περιόδους Ἰουνίου, Ὀκτωβρίου καὶ Μαρτίου.

γ) Αἱ ἐξετάσεις εἶναι γραπτὰ καὶ προφορικαὶ καὶ βαθμολογοῦνται κεχωρισμένως.

δ) Θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ συγκεντρῶνων μέσον ὅρον βαθμολογίας γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων, τοῦλάχιστον 5 καὶ λαβὼν εἰς ἑκατέραν τῶν ἐξετάσεων τοῦλάχιστον 4.

ε) Σπουδαστὴς μὴ ἐπιτυχάνων βαθμὸν τοῦλάχιστον 4 κατὰ τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις ἐπαρκείας, δὲν συνεχίζει εἰς προφορικὰς.

στ) Σπουδαστής μὴ ἐπιτυχάνων τὸν μέσον ὅρον λόγῳ ὑστερήσεως εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις ἢ μὴ προσερχόμενος εἰς αὐτάς, διατηρεῖ τὴν βαθμολογίαν ἣν ἐπέτυχεν εἰς τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις.

ζ) Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἐξετάσεις ἐπαρκείας ὁ σπουδαστής ὑποβάλλει αἴτησιν, τὸ βραδύτερον 10 ἡμέρας πρὸ τῶν καθορισθεῖσων περιόδων ἐξετάσεων.

35. Δοκιμασίαι ἐπαρκείας.

Διὰ τὴν δοκιμασίαν σπουδαστῶν εἰς ξένας γλώσσας περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2β τὸ Διδασκαλεῖον εἰσηγεῖται εἰς τὴν Σύγκλητον ἐγκαίρως τὴν πρόσκλησιν τῶν ἀναγκαιούντων ἐκάστοτε ἐξεταστῶν, λαμβανομένων τούτων εἴτε ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν εἴτε ἐξ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν.

Ὁ προσκληθεὶς ἐξεταστής καὶ εἰς ἕτερος διδάσκαλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διδασκαλείου ἀποτελοῦν τὴν ἐπιτροπὴν δοκιμασίας καὶ βαθμολογήσεως τοῦ σπουδαστοῦ.

Ἡ δοκιμασία εἶναι γραπτὴ καὶ προφορικὴ.

Ἰσχύει ἡ παράγραφος 34 δ, 37 καὶ 38 διὰ τὴν βαθμολογίαν καὶ καθορισμὸν ἐπιτυχόντων.

36. Τὰ θέματα τῶν ἐξετάσεων «ἐπαρκείας» καὶ τοιούτων «ἀξιολογήσεως ἐπιδόσεως» ὅλων τῶν Σχολείων, καταρτίζονται ὑπὸ μελῶν ἐπιτροπῶν διδασκάλων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ὑπεύθυνος καὶ λαμβάνει τὰ προσήκοντα διὰ τὴν παρεμπόδισιν πάσης διαφυγῆς ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν θεμάτων. Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς δύναται νὰ καταρτίσῃ πλείονα θέματα καὶ ἐπιλέξῃ διὰ κλήρου τὸ ἐξετασθησόμενον.

37. Ἡ διόρθωσις τῶν γραπτῶν καὶ ἡ βαθμολογία ὅλων τῶν ἐξετάσεων γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ δύο διδασκάλων, ἐξαγομένου τοῦ μέσου ὅρου.

Δὲν ἐπιτρέπεται διαφορὰ βαθμῶν πλέον τῶν τριῶν μονάδων.

Ὅμοιως αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς δύο διδασκάλων.

Τὰς ἐπιτροπὰς ὀρίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου.

38. Ἡ βαθμολογία λαμβάνεται δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἐκ τῆς κλίμακος 1—10 μὲ βάσιν τὸ 5.

39. Τὸ Διδασκαλεῖον κοινοποιεῖ ἀποτελέσματα ἐξετάσεων ἐπαρκείας καὶ ἀποστέλλει κατὰστασιν τούτων εἰς τριπλοῦν εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

40. Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς καταχωρίζει εἰς τὴν μερίδα τοῦ σπουδαστοῦ, ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν αὕτη τηρῇται (καρτέλλαι, συγκεντρωτικαὶ κατα-

στάσεις) τὸν ἐπιτευχθέντα βαθμὸν ξένης γλώσσης, ὁμοῦ μετὰ τῶν βαθμῶν 3ου ἔτους καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ πότε θὰ κτηθοῦν οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων 3ου ἔτους.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις:

41. Σπουδασταὶ κατέχοντες πτυχίον, δίπλωμα, πιστοποιητικὸν ἢ ἕτερον τίτλον Ἰνστιτούτου, Φροντιστηρίου καὶ λοιπῶν Ἰδρυμάτων, βεβαιοῦντος γνῶσιν ξένης γλώσσης, ὑποχρεοῦνται ὅπως καταθέσουν τοὺς τίτλους ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τούτων ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τῶν καθορισθεισῶν δι' ὑποβολὴν αἰτήσεων ἐξετάσεων ἢ παρakoλουθήσεως μαθημάτων, προθεσμιῶν.

Οἱ τίτλοι κρίνονται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διδασκάλων εἰς ἣν μετέχει ἀπαραιτήτως καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου καὶ ἐφ' ὅσον κριθοῦν ἐπαρκεῖς, ἀπαλλάσσεται ὁ σπουδαστὴς τῶν ἐξετάσεων, βαθμολογούμενος μὲ ἄριστα (10). Τὸ Διδασκαλεῖον κοινοποιεῖ κατὰστασιν τῶν οὕτω ἀπαλλάσσομένων σπουδαστῶν καὶ ἀποστέλλει τάχυν εἰς τριπλοῦν εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Ἐὰν οἱ τίτλοι κριθοῦν ἀνεπαρκεῖς ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἐξέτασιν ἐπαρκείας.

42. Πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τριετοῦς φοιτήσεως ἐγγραφόμενοι εἰς τι Τμῆμα τοῦ Δ' ἔτους ὑποστάντες ἢ μὴ ἐξετάσεις ἐπαρκείας πρὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, πτυχιούχοι 4ετοῦς φοιτήσεως ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ ἕτερον Τμῆμα, ὑποστάντες ἢ μὴ ἐξετάσεις πρὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των, πτυχιούχοι ἐτέρων Σχολῶν δικαιούμενοι ἐγγραφῆς εἰς τὸ Δ' ἔτος καὶ τέλος πτυχιούχοι ξένων Πανεπιστημίων αἰτοῦντες ἀναγνώρισιν ἰσοτιμίας τοῦ πτυχίου των, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως ὑποστοῦν ἐξετάσεις εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν.

Εἰς τούτους δὲν χορηγοῦνται σημειώματα, ἀλλὰ ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς βάσει τῆς παρούσης διατάξεως προβαίνει εἰς τὰς περαιτέρω ἀναγκαίας ἐνεργείας πρὸς συμμετοχὴν τούτων εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἢ χορήγησιν πιστοποιητικῶν ἰσοτιμίας.

43. Σπουδασταὶ τριετοῦς φοιτήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐξέτασιν των εἰς ξένην γλῶσσαν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Α' ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Β' ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὁ κανονισμὸς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Σχολῆς ἔχων οὕτω:

Ἰσχύουσαι Διατάξεις

1. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 1956/42 «Περὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων» (παράρτημα α'), ἰσχύοντος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 335/1945 πρᾶξιν Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (παράρτημα β') ἰδρύεται παρὰ τῇ Σχολῇ, Τμῆμα Σωματικῆς Ἀγωγῆς, σκοπὸν ἔχον τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων καὶ δεξιότητων τῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν.

Δι' ἐτέρας διατάξεις, ἡ ἐπίδοσις τῶν σπουδαστῶν, ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς τὰς καθοριζομένας ἀσκήσεις, εἶναι ὑποχρεωτική, ἀπαλλασσομένων μόνον πασχόντων ἐκ παθήσεων δυναμένων νὰ ἐπιταθῶσι διὰ τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων. Προβλέπεται ἐπίσης διὰ τοῦ ἰδίου Ν.Δ. ὅτι οὐδεὶς σπουδαστῆς ἢ σπουδάστρια γίνεται δεκτὴ εἰς τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐὰν δὲν συμπληρώσει τὰς καθοριζομένας ἐκάστοτε παρουσίας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει κανονικῶς ἀπαλλαγῇ.

2. Τὰ τῆς ὁργανώσεως τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Παντείου καθορίζονται ἐκάστοτε δι' Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ τῆς 19680/1970 ἀποφάσεώς του (παράρτημα γ') καθορίζει ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν παρουσιῶν εἰς τὴν Γυμναστικὴν μὴ εἶναι κατώτερος τῶν 50 καὶ εἶναι ἐξ ἴσου κατανεμημένος καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἥτοι 6 περίπου παρουσίαι κατὰ μῆνα.

4. Ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς ἔλαβεν ἀπόφασιν (Πρακτικὰ 8-12-69) ὅπως οὐδεὶς ἐκ τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν σπουδαστῶν γίνεται δεκτὸς εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐὰν προηγουμένως δὲν συμπληρώσει τὰς προβλεπομένας παρουσίας εἰς τὴν Γυμναστικὴν.

Ὅργανώσεις τῆς «Σωματικῆς Ἀγωγῆς»

5. Σκοπός

Τὸ ἐν τῇ Παντείῳ ἐπιτελούμενον ἔργον Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων καὶ δεξιότητων τῶν σπουδαστῶν καὶ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς δημιουργίας εὐγενοῦς χαρακτῆρος, ὑψηλοῦ φρονήματος καὶ ἐνσυνειδήτου πειθαρχίας πρὸς τὰς κρατούσας ἀρχὰς καὶ ἀντιλήψεις.

6. Περιεχόμενον Σωματικῆς Ἀγωγῆς

α) Ἡ γυμναστικὴ περιλαμβάνει ὁμαδικὴν σωματικὴν ἀσκήσιν δι' ἐλευθέρων καὶ ἐνοργάνων ἀσκήσεων κατὰ τάξεις ἢ τμήματα.

β) Ὁ ἀθλητισμὸς περιλαμβάνει ἀσκήσιν καὶ ἐπίδοσιν εἰς ἀγωνίσματα στίβου, ἀθλοπαιδιάς, κολύμβησιν, σκοποβολὴν καὶ ἐνδεχομένως ἄλλα ἀγωνιστικὰ σπῶρ βάσει τῶν ἐκάστοτε δυνατοτήτων.

γ) Αἱ ἐκδρομαί, ὁρειβασίαι, πεζοπορίαι περιλαμβάνουν ὁμαδικὰς κινήσεις συνδυαζομένας μὲ ἐπισκέψεις ἱστορικῶν ἢ ἀρχαιολογικῶν χώρων, ἀκριτικῶν περιοχῶν, καὶ γενικῶς ἐνδιαφερόντων σημείων τῆς χώρας.

7. Διδακτικὸν Πρωτοπικὸν

Διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν σπουδαστῶν ἡ Σχολὴ διαθέτει:

α) Γυμναστὴν καθηγητὴν κατέχοντα τὴν εἰς τὴν Σχολὴν προβλεπομένην ὀργανικὴν θέσιν (παράρτημα β').

β) Ἀριθμὸν καθηγητῶν Σωματικῆς Ἀγωγῆς προσερχομένων ἐκ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, κατ' ἀπόσπασιν βάσει ἀποφάσεων Ἰπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

8. Διεύθυνσις

Τὴν ὅλην διέθουνσιν καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἀσχεῖ ὁ κατέχων τὴν ὀργανικὴν θέσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Σχολῆς, καθηγητῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Καθήκοντα Διευθυντοῦ

Οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν μαθημάτων Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τὸν καταρτισμὸν, ἀσκήσιν καὶ συμμετοχὴν τῶν ὁμάδων ἀθλοπαιδιῶν καὶ στίβου εἰς τοὺς ἐκάστοτε τελουμένους ἀγῶνας Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν ὁμάδων παρελάσεως ἢ ἄλλων ἐμφανίσεων τῆς Σχολῆς.

Ἐποπτεύει ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς τὴν συντελουμένην ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ ἐργασίαν, ὑποβάλλει δὲ ἐκάστοτε σχετικὰς ἐκθέσεις εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς περὶ τοῦ συντελουμένου ἔργου καὶ τῶν παρουσιαζομένων δυσχερειῶν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὑποβάλλει Ἀπο-

λογισμὸν» τοῦ ἔργου εἰς ὃν σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐκτιμᾶται ἡ σημειωθείσα ἀπόδοσις, παρὰτίθενται αἱ συνκνηθεῖσαι δυσχέρειαι καὶ προτείνονται μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται εἰς τὸν Πρύτανιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἡ μὴ ὑποβολὴ του ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Συνεργάζεται μετὰ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθλητισμοῦ Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων ἢ ἄλλων ἀναλόγων ἀθλητικῶν ὀργανώσεων καὶ προτείνει εἰς τὴν Σχολὴν τὰ ἀνωτέρω κατὰλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ πραγματοποίησιν τῶν ἐκάστοτε ἀποφασιζομένων ἐκδηλώσεων.

9. Χῶροι ἀσκήσεως

Ὡς χῶροι διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν σπουδαστῶν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν:

α) Πάντα τὰ δημόσια γυμναστήρια, δωρεάν.

β) Αἱ γυμναστικαὶ καὶ ἀγωνιστικαὶ ἐγκαταστάσεις τῶν ἀθλητικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν Γεν. Γραμματεῖαν Ἀθλητισμοῦ δωρεάν ἢ ἐπὶ καταβολῇ σχετικῆς ἀποζημιώσεως.

γ) Τὸ ἱδρυθησόμενον γυμναστήριον τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος χρησιμοποιοῦνται ὡς χῶροι ἀσκήσεων, αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ «Πανελληνίου Γ.Σ.», τὸ παρὰ τὸ Δέλτα τοῦ Φαλήρου Γυμναστήριον «Ἰω. Χρυσάφης» καὶ κατόπιν ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τὸ «Παναθηναϊκὸν Στάδιον».

δ) Σπουδασταὶ δηλοῦντες συμμετοχὴν εἰς τὸ ἀγώνισμα σκοποβολῆς ἀσκοῦνται εἰς τὸ Σκοπευτήριον Καισαριανῆς μερίμνη τοῦ Δ/ντοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ὅστις ὀρίζει ἐκάστοτε τὸν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὁμάδος.

10. Σπολὴ ἀσκουμένων

Σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι προσερχόμενοι εἰς τὸ μάθημα τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς φέρουν ὑποχρεωτικῶς ἀθλητικὴν περιβολὴν ἀποτελουμένην ἐκ:

α) Φόρμας χρώματος μπλε

β) Σόρτ χρώματος σιέλ

γ) Φανέλλας χρώματος σιέλ

δ) Ἐλαστικῶν ὑποδημάτων.

Εἰς τὴν φανέλλαν καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς φόρμας δεόν νὰ ἐπικολλᾶται τεμάχιον ὑφάσματος εἰς ὃ ἀναγράφεται Π.Α.Σ.Π.Ε.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰδικὴ πίστωση διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκασιούτων γυμναστικῶν καὶ ἀθλητι-

κῶν ὀργάνων, τὴν συντήρησιν αὐτῶν, δι' ἀγορὰν ἀθλητικοῦ ἱματισμοῦ, δι' ἔξοδα ὀργανώσεως καὶ συμμετοχῆς εἰς ἀγῶνας καὶ λοιπὰς ἀθλητικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομὰς ἢ ἐξορμήσεις ὡς καὶ διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἀθλητικῶν χώρων.

11. Ἐν α ρ ξ ι ς καὶ λ η ξ ι ς μαθημάτων

α) Αἱ ἀσκήσεις Γυμναστικῆς ὡς καὶ αἱ ἀγωνιστικαὶ προπονήσεις καὶ προετοιμασίαι λαμβάνουν χώραν κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον — Μάιον, ἐκαστὴν Δευτέραν ἕως καὶ Σάββατον καὶ κατὰ τὰς ὥρας 8.30 π.μ.-12 μ.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς βάσει ἐιδικῶν ἐκάστοτε προγραμμάτων, πραγματοποιοῦνται ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαί, ὀρειβασίαι, πεζοπορίαι κλπ.

β) Οἱ σπουδασταί, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ πρόγραμμα διδασκαλίας τῶν λοιπῶν μαθημάτων των καὶ τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις των ρυθμίζουν ἐλευθέρως τὰς ὥρας μεταβάσεώς των εἰς τὸ Γυμναστήριον, ὥστε ἐντὸς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους νὰ συμπληρώσουν 50 παρουσίας, κατανεμημένας κατ' ἀρχὴν ἀνὰ 6 εἰς ἕκαστον μῆνα.

Περιπτώσεις καθυστέρησεως, ἐνάρξεως ἐγγραφῶν τῶν πρωτοετῶν σπουδαστῶν συνεπεία βραδύτητος ἀνακοινώσεως ἀποτελεσμάτων ἢ ἄλλων λόγων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ καθορίζεται τῇ προτάσει τοῦ Γραφείου Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου μικρότερος ἀριθμὸς παρουσιῶν διὰ τοὺς μῆνας καθ' οὓς καθυστέρησεν ἡ ἐγγραφή.

γ) Σπουδασταὶ ἔχοντες ἐιδικὴν ἐπίδοσιν εἰς ἀγώνισμα ἢ ἀθλοπαιδίαν δηλοῦν τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων.

δ) Ἄμα τῇ ἐνάρξει ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, σπουδασταὶ ἐγγραφόμενοι ἢ ἐπανεγγραφόμενοι εἰς τὰ Α' καὶ Β' ἔτη, προσέρχονται εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ δηλοῦν τὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν Γυμναστικὴν καὶ ὁμάδας ἀθλοπαιδιῶν ἢ αἰτοῦνται τὴν νόμιμον ἀπαλλαγὴν των βάσει τῶν ἀκολουθουσῶν ὁδηγιῶν.

12. Πα ρ ο υ σ ί α ι

α) Τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ Α' καὶ Β' ἔτος σπουδῶν. Ἐκαστος σπουδαστὴς κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη φοιτήσεώς του εἰς τὴν Σχολὴν λαμβάνει παρὰ τοῦ Γραφείου Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ἐιδικὸν μπλόκ δελτίων παρουσίας.

Ἄμα τῷ πέρατι ἐκάστου μαθήματος, παραδίδει εἰς τὸν ἐπικεφαλῆς Γυμναστήν ἓν δελτίον εἰς ὃ ἔχει ἀναγράφει τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, τὸν ἀριθμὸν Μητρώου Γυμναστικῆς καὶ τὸ ἔτος σπουδῶν ὅπερ παρακολουθεῖ, ὡς καὶ τὸ ἔτος ἐγγραφῆς του.

β) Το Γραφείον Σπουδῶν ὑποβάλλει τὸ 15ῆμερον Ἀπριλίου καταστάσεις τῶν σπουδαστῶν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἔτους οἵτινες ἐδήλωσαν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς καταχωρεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῶν σπουδαστῶν οἵτινες ἐξεπλήρωσαν τὰς πρὸς τὴν Γυμναστικὴν ὑποχρεώσεις των χαρακτηρίζοντας αὐτοὺς μὲ τὴν ἑνδειξιν «ναί».

γ) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τοῦ Γραφείου τοῦ ἀντιστοίχου «ἔτους σπουδαστῶν» ἐλέγχει τὸ νόμιμον τῆς συμμετοχῆς τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

δ) Σπουδαστὴς ἔχων συμπληρώσει παρουσίας ἐλάσσονας τῶν 50 καὶ μέχρι 44 συμπεριλαμβανομένων χαρακτηρίζεται μὲ τὴν ἑνδειξιν «ναί» εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Ὁ σπουδαστὴς ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Σύγκλητον, εἰς ἣν ἀναγράφεται ὑπευθύνως ὁ ἀριθμὸς τῶν παρουσιῶν ὡς καὶ τυχὸν ὑπάρχοντα δικαιολογητικὰ ἵνα αὕτη ἀποφανθῇ ἐὰν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἡ Σύγκλητος ἐξουσιοδοτεῖ ἐφ' ἅπαζ τὸν Πρύτανιν ἢ τὸν Ἀντιπρύτανην τῆς Σχολῆς, ἵνα οὗτοι μόνοι ἀποφαίνονται περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ἐλλείψεως τῶν 6 παρουσιῶν.

ε) Σπουδαστὴς ἔχων συμπληρώσει ὀλιγωτέρας τῶν 44 παρουσιῶν δὲν δικαιούται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις τυχὸν δὲ αὐθερέτως προσερχόμενος, παραπέμπεται εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, πέραν δὲ τῆς ἐπιβληθησομένης ποινῆς, ὑποχρεοῦται εἰς ἐπανεγγραφὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος σπουδῶν, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος λόγῳ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὴν γυμναστικὴν ὑποχρεώσεών του.

ζ) Τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς τηρεῖ βιβλίαν κατ' ἔτος σπουδῶν ἀσκουμένων ἀθλητῶν καὶ μετεχόντων εἰς ομάδας στίβου καὶ ἀθλοπαιδιῶν.

13. Ἐπανεγγραφόμενοι σπουδασταὶ

Σπουδαστὴς ἐπανεγγραφόμενος εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν λόγῳ μὴ ἐπιτυχοῦς περατώσεως τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων, ἔχων δὲ συμπληρώσει ἤδη τὰς κατὰ νόμον 50 παρουσίας δύναται εἴτε νὰ συμπληρώσῃ ἐτέρας 50 παρουσίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὅποτε ἀπαλλάσσεται περαιτέρω τῶν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς ὑποχρεώσεών του, εἴτε νὰ ἀναμένῃ καὶ συμπληρώσῃ ταύτας κατὰ τὴν ἐγγραφὴν του κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν.

Ἐὰν κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐπανεγγραφῆς του εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν δὲν συμπληρώσῃ ἐτέρας παρουσίας εἰς τὴν Γυμναστικὴν ἢ προσέλυσίς του εἰς τὰς ἐξετάσεις θὰ γίνῃ βάσει τῶν καταλόγων τοῦ προηγούμενου ἔτους.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἐπανεγγραφὴ ὀφείλεται εἰς μὴ συμπλήρωσιν παρουσιῶν Γυμναστικῆς οὗτος ὑποχρεοῦται κατὰ τὸ νέον ἔτος νὰ συμπληρώσῃ τὰς

ἀπαιτουμένας παρουσίας, ἄλλως καὶ πάλιν δὲν θὰ δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου ἔτους.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ἐπανεγγραφομένους εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν ἐφ' ὅσον ἡ ἐπανεγγραφή εἶναι συνέπεια ἐλλείψεως βεβαιώσεως παρουσιῶν εἰς τὴν Γυμναστικὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λόγῳ δηλαδὴ μὴ ἐγγραφῆς του εἰς τοὺς σχετικούς καταλόγους. Ὁ ἐπανεγγραφόμενος εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος σπουδαστὴς ἔχων πραγματοποιήσῃ ταύτας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προβλεπομένου ἀριθμοῦ παρουσιῶν.

14. Σπουδασταὶ ἄθληται

Σπουδασταὶ ἄθληται τῆς Σχολῆς μετέχοντες τῶν ὁμάδων στίβου καὶ ἀθλοπαιδιῶν ἢ κριθέντες κατάλληλοι πρὸς συμμετοχὴν, ἀνεξαρτήτως ἔτους φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν προσέρχονται καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς τοὺς κατ' ἔτος τελουμένους ἀγῶνας εἰς οὓς συμμετέχει ἡ Σχολή, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίας προπονήσεις.

Ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ εἰς τὰς ὁμάδας καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Σχολῆς κατὰ τοὺς ἐκάστοτε ἀγῶνας θεωρεῖται τιμητικὴ διάκρισις. Οὗτοι κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τυγχάνουν εἰδικῆς μεταχειρίσεως ὡς πρὸς τὰς εἰς τὴν Γυμναστικὴν παρουσίας των κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς

15. Κατηγορίαι ἀπαλλασσομένων

Ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέσεως συμμετοχῆς εἰς τὴν Γυμναστικὴν καὶ συμπληρώσεως παρουσιῶν:

α) Οἱ ἀφυπηρετήσαντες τοῦ Στρατοῦ — Ναυτικοῦ — Ἀεροπορίας — Σωμάτων Ἀσφαλείας.

β) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις ἢ Στρατιωτικῶς ὀργανωμένους ὑπηρεσίας.

γ) Οἱ ἐκτὸς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης μονίμως διαμένοντες.

δ) Οἱ ἐργαζόμενοι.

ε) Οἱ ἀποδεδειγμένως ἀνάπηροι.

στ) Οἱ Κληρικοί.

ζ) Αἱ ἑγγαμοὶ σπουδασταὶ.

η) Οἱ πτυχιοῦχοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας καὶ λοιπῶν Ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

θ) Οἱ ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, τυχὸν μετεγγραφέντες, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ βεβαιώσεως τοῦ προηγούμενου Ἰδρύματος εἰς ὃ ἐφοίτουν, ὅτι συνεπλήρωσαν εἰς τὴν Γυμναστικὴν παρουσίας 2 ἐτῶν.

ι) Οί πάσχοντες ἐκ νοσημάτων περὶ ὧν ἡ κατωτέρω παράγραφος:

Οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, στ, ζ, η, καὶ θ, κατηγορεῖται σπουδαστῶν δὲν ὑποχρεοῦνται ἐκ νέου εἰς ὑποβολὴν δικαιολογητικῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διὰ τὸ Βον ἔτος Σπουδῶν.

Διὰ τὰς ἄνω κατηγορίας τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς θὰ χορηγῇ εἰς τοὺς σπουδαστὰς εἰδικὸν πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον θὰ παραδίδεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθεται ἄρθρ. 15α.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς περιπτώσεις η καὶ θ καθὼς καὶ οἱ τυχόν πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν ὡς καὶ οἱ φοιτηταὶ 3ετοῦς φοιτήσεως (δηλαδὴ οἱ ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1962-63) ἀπαλλάσσονται ὅχι μόνον τῆς ὑποχρέωσεως τῆς Γυμναστικῆς ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὑποχρέωσεως πρὸς κατάθεσιν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

16. Παθήσεις ἐπιτρέπουσαι ἀπαλλαγὴν

Βάσει τῆς διὰ τὴν Μέσην Παιδείαν ὕφισταμένης Ἐγκυκλίου αἱ κατωτέρω παθήσεις παρέχουν δικαίωμα μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς Γυμναστικῆς.

α) Νοσήματα ἀπαιτοῦντα μόνιμον καὶ πλήρη ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς

Βαρεῖαι καρδιοπάθειαι, ὅπως οἱ κυανωτικῆς ἢ οἱ παρουσιάζοντες δύσπνοιες μετὰ κοπώσεως.

Νοσήματα αἵματος ὅπως ἡ αἰμοροφιλία καὶ αἱ βαρεῖαι συγγενεῖς ἀναιμίας, βαρεῖαι παραμορφώσεις ἢ ἀναπηρίαι ἐκ πλατυποδίας, βλαυσοποδίας, ραιβοποδίας καὶ συγγενῶν ἐξαρθρωμάτων, παλαιῶν καταγμάτων, παλαιᾶς ὀστεομυελίτιδος ἢ χαλαρῶν καὶ σπαστικῶν παραλύσεων κλπ. ἐμποδίζουσαι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων ἢ προκαλοῦσαι τὰ σχόλια τῶν πέριξ. (Αἱ ἐλαφραὶ παραμορφώσεις ἢ ἀναπηρίαι ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόσων δὲν ἀποτελοῦν λόγον ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς Γυμναστικῆς).

Βαρεῖα μορφὴ ἐπιληψίας μετὰ συχνῶν προσβολῶν σπασμῶν.

Βαρεῖαι διαταραχαὶ ὁράσεως (μεγάλῃ μυωπία κτλ.) καὶ ἀκοῆς (κώφωσις ἢ μεγάλη βαρυκοῖα κτλ.)

Χρονία νεφρίτις ἢ χρονία πυελονεφρίτις.

Ἐκτεταμένα ἐκζέματα, ἐκτεταμένα αἱμαγγειώματα, παραμορφωτικῆς οὐλῆς, ψωρίασις, μόνον ὅταν αἰσθητικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τοῦτο.

Σοβαροὶ ψυχολογικοὶ λόγοι, ἔχοντες ὡς ἀφετηρίαν δυσμορφίας ἢ ἄλλας σωματικὰς ἢ ψυχικὰς ἀνωμαλίας τοῦ φοιτητοῦ.

β) Νοσήματα απαιτούντα περιορισμένης διάρκειας ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς.

Διάφοροι λοιμώξεις (ὀξεία ἀμυγδαλίτις, γρίπη, βρογχίτις, πνευμονία, βρογχοπνευμονία, ὠτίτις, ὀξεία παραρρινοκολπίτις, ἐξανθηματικά λοιμώδη νοσήματα, ἥπατίτις, πυελονεφρίτις, φυματίωσις ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς π.χ. ἀδενίτις, πλευρίτις, σπονδυλίτις κλπ. κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου καὶ τῆς ἀναρρώσεως ἐξ αὐτῆς).

Ὁξεῖς ρευματισμοὶ τῶν ἄρθρων, ρευματοειδῆς ἀρθρίτις ἐν ἐνεργῷ καταστάσει (ταχύτης καθιζήσεως ἐρυθρῶν ηὔξημένη κλπ.).

Ὁξεία νεφρίτις ἐν ἐνεργῷ καταστάσει (οὔρα μετὰ παθολογικῶν εὐρημάτων, ταχύτης καθιζήσεως ηὔξημένη κλπ.).

Ὑδροκῆλη, βουβωνοκῆλη, κισσοὶ μέχρι τῆς χειρουργικῆς αὐτῶν διορθώσεως, ἡ ὁποία ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δεόν νὰ ἀναβάλλεται ἐκτὸς ἐπ' εἰδικῶν περιπτώσεων καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ σχολιάστρου.

Ὁστεοχονδρίτις ὡς τῆς κεφαλῆς τοῦ μηραίου (νόσος τοῦ Perthes) ἢ τοῦ κνημίου ὀγκώματος, νόσος Schlatter κλπ. κατὰ τὸ ὅζυ στάδιον τῆς νόσου τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι μακρόν (1-2 ἔτη).

γ) Νοσήματα απαιτούντα μερικὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπονται οἱ ἐλαφρὲς μόνον ἀσκήσεις.

Βαρεῖες ἀδυναμικὲς καταστάσεις, στάδιον ἀποκαταστάσεως ἐκ παρατεταμένων λοιμώξεων, βαρεῶν ἐγχειρήσεων, μεγάλων αἱμορραγιῶν κλπ. Χρονία σκωληκοειδίτις (καίτοι ἡ νοσολογικὴ ὀντότης αὐτῆς ἀμφισβητεῖται). Ὅπως δὲ ποτε ὅμως ὁσάκις τίθεται ἡ διάγνωσις αὐτῆς πρέπει νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἐγχείρησιν ὁ φοιτητὴς καὶ νὰ μὴ χρησιμοποιοῖται ὡς αἰτιολογικὸν ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς γυμναστικῆς, καθ' ὑποτροπὴν. Νεφρολιθίσις. Ὁρθοστατικὴ λευκοματουρία.

δ) Νοσήματα απαιτούντα ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς (ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς).

Χρονία ἀμυγδαλίτις, χρονία παραρρινοκολπίτις, χρονία ὠτίτις, λειτουργικὰ φυσήματα καρδίας, ἀπλὴ ταχυκαρδία (νευρικὴ καλουμένη), ἔλκος στομάχου ἢ δωδεκαδακτύλου, ἐλαφρὰ ἀρθροπαθικὰ παραμορφώσεις ἢ παραλύσεις. Χρονία βρογχίτις ἢ βρογχικὸν ἄσθμα ἐν ὑφέσει καὶ γενικῶς πᾶσα ἀνωμαλία τοῦ ὀργανισμοῦ δυναμένη νὰ ἐπηρεασθῇ δυσμενῶς ἐκ τῆς Γυμναστικῆς. Δι' ὠρισμένας παθολογικὰς καταστάσεις διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς κλινικὰ ἢ ἐργαστηριακὰ εὐρήματα ὡς εἶναι π.χ. οἱ ἔντονοι ἱλλιγγοί, ἡ ὑστερία

κλπ. ὁ ἱατρός τῆς Σχολῆς θά διαπιστώνῃ ἂν οἱ προβαλλόμενοι λόγοι εὐσταθοῦν καὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ δικαιολογήσουν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Γυμναστικῆς.

ε) Πάσχοντες ἐκ Νοσημάτων.

Οἱ πάσχοντες ἐκ παθήσεων δυνημένων νὰ ἐπιταθῶσιν διὰ τῶν σωματικῶν ἐν γένει ἀσκήσεων καὶ περὶ ὧν ἡ παρ. 15 καταθέτουν εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς βεβαίωσιν περὶ τῆς παθήσεως των, χορηγουμένην ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς μέχρι 30 Μαρτίου ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Βάσει τῆς βεβαιώσεως ταύτης, τυγχάνουν μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἀπαλλαγῆς ἐφ' ὅσον πάσχουν ἐκ τῶν εἰς τὴν παρ. 15 ἀναφερομένων παθήσεων.

Τυχὸν εἰς χεῖρας τῶν σπουδαστῶν δικαιολογητικὰ ἐξετάσεων, ἀκτινογραφίαι, βεβαιώσεις Νοσοκομείων κλπ. διευκολύνοντα τὸν ἱατρὸν εἰς τὴν διάγνωσίν του, δύναται νὰ προσκομίζονται εἰς τοῦτον συμβουλευτικῶς.

Προθεσμίαι προσκομίσεως βεβαιώσεως ὑπὸ τῶν ἤδη πασχόντων, ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

17. Δικαιολογητικὰ ἀπαλλαγῆς

Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τῆς Γυμναστικῆς, οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἀναφερομένας ἐν παρ. 15 σπουδασταί, ὀφείλουν νὰ προσκομίσουν (ἐντὸς τῶν κατωτέρω καθοριζομένων προθεσμιῶν) τὰ κατωτέρω κατὰ περίπτωσιν δικαιολογητικὰ εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

α) Ἀφυπηρετήσαντες τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἐπιδεικνύουν τὸ εἰς χεῖρας των Φύλλον Πορείας (Ἀπολυτήριον) καὶ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου — 28 Φεβρουαρίου.

β) Ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις.

Προσκομίζουν βεβαίωσιν τῆς Μονάδος των ἐμφαίνουσιν τὴν ἡμέραν κατατάξεως των καὶ ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπηρετοῦν.

Προθεσμία προσκομίσεως: 1 Ὀκτωβρίου — 28 Φεβρουαρίου.

γ) Διαμένοντες ἐκτὸς τέως Δ/σεως Πρωτεύουσας.

Προσκομίζουν βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς πόλεως κατοικίας των, εἰς ἣν ἐμφαίνηται ἡ μονιμότης τῆς διαμονῆς των ἐν τῇ περιοχῇ, ὁ χρόνος ταύτης ὡς καὶ ἡ διεύθυνσις κατοικίας των.

Αἱ ἀνωτέρω βεβαιώσεις ἐκδίδονται καὶ παραδίδονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐκάστου ἔτους καὶ δεόν νὰ δικαιολογοῦν ὡς διαμονὴν ἐκτὸς Ἀθηνῶν ὀλόκληρον τὸ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι Μαρτίου χρονικὸν διάστημα.

δ) Ἑργαζόμενοι

Ὡς ἐργαζόμενοι νοοῦνται οἱ παρέχοντες ὑπηρεσίας εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ΝΠΔΔ ἢ ιδιωτικὰς, πάσης φύσεως, ἐπιχειρήσεις.

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ Ν.Π.Δ.Δ. προσκομίζουν βεβαιώσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐμφαίνουσιν, ὅτι ὑπηρετοῦν συνεχῶς ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας χορηγήσεως τῆς βεβαιώσεως. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ιδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ὀφείλουν νὰ προσκομίσουν σχετικὴν βεβαιώσιν τῆς ἐπιχειρήσεως των, ὡς καὶ τὸ βιβλιάριον ἐνσήμων τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Αἱ βεβαιώσεις τῶν κατηγοριῶν τούτων ἐργαζομένων παραδίδονται εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

ε) Ἀνάπηροι

Προσκομίζουν σχετικὸν πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς.

Προθεσμία ὑποβολῆς ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἕως 28ης Φεβρουαρίου.

στ) Κληρικοὶ

Βάσει τῶν εἰς χεῖρας των ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς, λαμβάνουν «Δελτίον Ἀπαλλαγῆς».

ζ) Ἑγγαμοὶ

Προσκομίζουν ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου.

Προθεσμία ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἕως 28 Φεβρουαρίου.

η) Πτυχιόχοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Λοιπῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων

Προσκομίζουν ἀντίγραφον πτυχίου των καὶ οὕτω ἀπαλλάσσονται.

θ) Μετεγγραφόμενοι ἐξ ἄλλων Ἰδρυμάτων

Ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὰς ἀναγκαῖας παρουσίας Γυμναστικῆς εἰς τὸ ἐξ οὗ προέρχονται Ἰδρυμα, βάσει τῶν ἐκεῖ ἰσχυόντων προσκομίζουν σχετικὴν βεβαιώσιν.

Οἱ τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς ἀπαλλάσσονται τῆς Γυμναστικῆς.

ι) Οὐδὲν πιστοποιητικὸν γίνεται δεκτὸν πέραν τῶν ἀνωτέρω τεθεισῶν προθεσμιῶν. Ὁ μὴ προσκομίζων τοῦτο ἐγκαίρως θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθεὶς ἀδικαιολογῆτως καὶ ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς λοιπὰς ἐξετάσεις τοῦ ἔτους του.

18. Ἀπαλλαγὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους
Σπουδασταὶ ὑπαγόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους εἰς τινα κατη-

γορίαν τῶν ἀπαλλασσομένων τῆς Γυμναστικῆς, δικαιολογοῦν μόνον τὰς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπαγωγῆς των καὶ ἐφεξῆς παρουσίας, ὑπολογιζομένας εἰς 6 μηνιαίως. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώσουν τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης τυχὸν ὀφειλομένας παρουσίας, μὲ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω βάσιν ὑπολογιζομένας. Ἀδυνατοῦντες νὰ συμπληρώσουν τὰς ὀφειλομένας παρουσίας λόγῳ σωματικῆς βλάβης ἢ ἀσθενείας μὴ ἐπιτρεπούσης περαιτέρω ἄσκησιν, ἢ λόγῳ οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας, δὲν δύνανται νὰ προσέλθουν εἰς τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον Ἰουνίου ἀλλὰ ποιοῦνται ἑναρξίν τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς περιόδου Ὀκτωβρίου.

19. Συμπληρωματικαὶ Διατάξεις.

α) Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τῶν παρουσιῶν ὀδηγιῶν ὡς καὶ διὰ πᾶν ἀναφυόμενον θέμα σχετικὸν μὲ τὴν τῇ Σχολῇ ὀργάνωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν μαθημάτων Γυμναστικῆς, ἀγώνων κλπ. ἀποφασίζει ὁ Πρύτανης τῆς Σχολῆς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

β) Μέχρι κυρώσεως τῶν παρουσιῶν ὀδηγιῶν σπουδασταὶ προσελθόντες εἰς ἐξετάσεις καὶ μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τὰς εἰς τὴν Γυμναστικὴν παρουσίας δὲν ἀπόλλυνται τοὺς κτηθέντας βαθμούς, ἀλλὰ ἡ τακτοποίησις τῆς ἐγγραφῆς των εἰς ἐπόμενον ἔτος, ἀναστέλλεται μέχρις ἐκπληρώσεως καὶ τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

(Ἐν περιλήψει)

Ὑγειονομικὴ Περίθαλψις Φοιτητῶν

1. Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία Σπουδαστῶν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε., σκοπὸν ἔχει τὴν παροχὴν Ἱατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς συνδρομῆς εἰς ἀσθενεῖς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς.

2. Ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως δικαιοῦνται ἅπαντες οἱ κανονικῶς ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὰ ἔτη φοιτήσεώς των καὶ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, διὰ τὸ ὅποιον ἡ ὑγειονομικὴ περιθάλψις παρατείνεται καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, ἥτοι μέχρι 31ης Δεκεμβρίου.

Τῆς ὡς ἄνω ὑγειονομικῆς περιθάλψεως δικαιоῦνται καὶ αἱ κάτωθι κατηγορίαι ἀλλοδαπῶν φοιτητῶν:

α) Οἱ πτυχιούχοι Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κυπρίων, ὑπότροφοι ἢ οὐ, οἱ ἐκπονοῦντες παρὰ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. διδασκατορικὴν διατριβήν.

β) Οἱ ἀπόφοιτοι Σχολείου τινὸς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης προκειμένου νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Πάντειον Α.Σ.Π.Ε.

γ) Οἱ ἀκροαταὶ ἀλλοδαποὶ Φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς.

3. Δὲν δικαιоῦνται ὑγειον. περιθάλψεως οἱ πτυχιούχοι ἐτέρων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὴν Σχολήν.

4. Φοιτηταὶ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. δύνανται νὰ ἐξυπηρετῶνται ὑγειονομικῶς εἰς περίπτωσιν ἐπείγουσας ἀνάγκης ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας ἐτέρου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος εἰς τὴν Ἑδραν τοῦ ὁποίου ἤθελον εὑρεθῇ οἱ ἐν λόγῳ φοιτηταί. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμόν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.

5. Φοιτητῆς τυχὼν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως λόγῳ κατεπειγούσας ἀνάγκης εἰς τόπον μακρὰν τῆς Ἑδρας τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος παρ' ἧς οὗτος φοιτᾷ, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγκρίσιν τῶν οἰκείων δαπανῶν, ὅταν εἰδοποιήσῃ πάραυτα τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. καὶ ὑποβάλλῃ, πλὴν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν καὶ βεβαίωσιν τοῦ Νομιάτρου τῆς περιοχῆς, ἐν ἧς οὗτος ἔτυχε τῆς περιθάλψεως, ἡ ἑλλείψει Νομιάτρου βεβαίωσιν Ἰατροῦ συμβεβλημένου μετὰ τοῦ Δημοσίου. Ἡ βεβαίωσις θὰ μαρτυρῇ περὶ τοῦ ἐπείγοντος τῆς περιπτώσεως.

Δ ι α δ ι κ α σ ί α καὶ τ ρ ό π ο ς πα ρ ο χ ῆ ς π ε ρ ι θ á λ ψ ε ω ς

1. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ Ἰατρεῖον τῆς Σχολῆς σπουδασταί, ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν τὴν φοιτητικὴν των ταυτότητα.

2. Οἱ ἐλαφρῶς ἀσθενοῦντες σπουδασταὶ καὶ ἔχοντες ἀνάγκην Ἰατρικῆς συνδρομῆς δύνανται νὰ προσέρχωνται καθ' ἐκάστην Δευτέρα 12-2 μ.μ. καὶ 6¹/₂-8 μ.μ., Τετάρτη 12-2 μ.μ. καὶ Παρασκευὴ 12-2 μ.μ. εἰς τὸν Ἰατρὸν τῆς Σχολῆς, ἐν τῷ Ἰατρείῳ αὐτῆς, οἱ δὲ βαρύτερον πάσχοντες ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγκαίρως εἰδοποιῶσιν περὶ τούτου τὸν ἰατρὸν τῆς Σχολῆς, γνωρίζοντες ἅμα τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν των ὡς καὶ τὸ ἐπεῖγον ἢ μὴ τῆς μεταβάσεως τοῦ ἱατροῦ οἴκοι.

Ὁ Ἰατρὸς ὑποχρεοῦται νὰ μεταβαίνει αὐθημερὸν εἰς τοὺς εἰδοποιούντας ὡς ἄνω σπουδαστὰς καὶ νὰ παρέχῃ τὴν δέουσαν ἱατρικὴν συνδρομὴν ὡς καὶ τὰ χρειώδη πρὸς θεραπείαν φάρμακα καὶ συνταγὰς.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐξέτασιν ἤθελε παρατηρηθῇ ἑλλείψις τῆς

ἀναγκαιούσης οἰκογενειακῆς ἢ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τότε ὁ ἱατρός μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὴν εἰς Νοσοκομεῖον εἰσαγωγὴν τοῦ ἀσθενοῦντος σπουδαστοῦ, καθορίζων ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐν αὐτῷ παραμονῆς τοῦ ἀσθενοῦντος. Ἐν ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσι δύναται ὁ ἱατρός νὰ δώσῃ ἐντολὴν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀσθενοῦντος σπουδαστοῦ, ἐν τινι Νοσοκομείῳ εὐθὺς ὡς ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ ἐκ τῆς νόσου κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦντος εἶναι σοβαρά, τὴν ἐνέργειάν του ὅμως ταύτην ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ ἀμελητὶ εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς. Ἡ δαπάνη νοσηλείας βαρύνει ἐξ 20 % τὸν φοιτητὴν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐξαίρεσει τῶν ἀπόρων φοιτητῶν οἵτινες δικαιοῦνται δωρεὰν Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Δικαιουμένη θέσις καὶ συντρέχοντες ασφαλιστικοὶ φορεῖς

1. Ἡ νοσηλεία τῶν δεομένων περιθάλψεως φοιτητῶν παρέχεται ἐν τῇ Ββ θέσει ἢ δὲ δαπάνη, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τιμολογίου βαρύνει τὸν προϋπολογισμόν τῆς Σχολῆς.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ νοσηλευόμενος φοιτητὴς τυγχάνει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἡσφαλισμένος εἰς ἕτερον ασφαλιστικὸν φορέα ἢ δαπάνη νοσηλείας του βαρύνει τὸν οἰκεῖον ασφαλιστικὸν φορέα. Τυχὸν προκύπτουσα διαφορὰ δαπάνης νοσηλείας ἐν τῇ Ββ θέσει, θέλει καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Συνταγαὶ Φαρμάκων

1. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα φάρμακα ἀναγράφονται εἰς ἡριθμημένας συνταγὰς, ἀναγραφούσας τὰ στοιχεῖα τοῦ σπουδαστοῦ ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πολιτικῆς καὶ φοιτητικῆς ταυτότητος αὐτοῦ. Αἱ ὡς ἄνω συνταγαὶ ἐκτελοῦνται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα φαρμακεῖα ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ ποσοστοῦ 50 % ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν φαρμάκων τοῦ ὑπολοίπου καταβαλλομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἀπόρων φοιτητῶν, οἵτινες δικαιοῦνται δωρεὰν φαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

Οἱ σπουδασταὶ δεόν νὰ υπογράφωσιν τὴν συνταγὴν κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν φαρμάκων.

Συνταγὴ διὰ προμήθειαν φαρμάκου, δοθεῖσα ὑπὸ ἰδιώτου Ἱατροῦ ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἱατροῦ τῆς Σχολῆς.

NOMΟΘΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

Α' ΝΟΜΟΙ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 672/1963

Περὶ ὀργάνωσης τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἰδρύσεως παρ' αὐτῇ Ἰνστιτούτων Προπτυχιακῶν καὶ Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν.

Παῦλος

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4263)1962 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 107)62 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ.τ.λ.», β) τὸ ἄρθρον 39 παρ. 6 τοῦ Ν. 1811)51 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων», γ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 257)63 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 680)63 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Συντονισμοῦ στηριζομένη εἰς γνώμην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 4.3.63, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Διοίξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1.

1. Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Π.Α.Σ.Π.Ε.) εἶναι Ἰδρυμα Ἀνωτάτης Παιδείας καὶ λειτουργεῖ ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

2. Ἀρχαὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ὁ Πρύτανις, ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς.

3. Ἡ θητεία τοῦ Πρυτάνεως διαρκεῖ ἐν ἔτος. Πρύτανις ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους εἶναι ὁ τοῦ προηγούμενου ἔτους Ἀντιπρύτανις.

4. Ὁ Πρύτανις ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ τῶν Δικαστηρίων καὶ ἐν γένει εἰς τὰς πρὸς τοὺς τρίτους σχέσεις.

5. Ἡ Σύγκλητος ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν: α) Πρυτάνεως, β) Προπρυτάνεως, γ) Ἀντιπρυτάνεως καὶ δ) ἐκ δύο συγκλητικῶν ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ἐκ τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν ἀπαρτίζεται προκειμένου μὲν περὶ ἐκλογῆς τῶν Ἀρχῶν τῆς Σχολῆς ἢ ἐκλογῆς καὶ κρίσεως τῶν καθηγητῶν ἢ ἐξετάσεως ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τούτους, ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῆς, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καὶ κρίσεως τῶν Ὑφηγητῶν ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν, προκειμένου δὲ τέλος περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐν γένει θεμάτων ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν δύνανται, καλούμενοι, νὰ μετέχουν οἱ ἐπίτιμοι καὶ ὁμότιμοι καθηγηταί.

2. Τὰ τῆς διαδικασίας ἐκλογῆς, διορισμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἀρχῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν συνεδριῶν κ.τ.λ. καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε διεπουσῶν τὰ θέματα ταῦτα διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Παρὰ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. λειτουργεῖ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Προπρυτάνεως, καὶ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν, αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου καὶ ἐτέρων δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις», προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Σωματείου κατὰ Μάϊον ἐκάστου ἔτους καὶ διοριζομένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐπὶ ἐνικυσίῳ θητείας ἀρχομένη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διορισθησόμενων θέλει λήξει τὴν 31ην Αὐγούστου 1964.

2. Ἔργον τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι ἡ ἐν γένει, παρακολούθησις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ὡς Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος αὐτοδιοικουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐξῆς ἀρμοδιοτήτων: Τῆς ψηφίσεως τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναγκαίων τροποποιήσεων αὐτοῦ, τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, τῆς συνάψεως δανείων καὶ συμβιβασμῶν, τῆς ἀποδοχῆς δωρεῶν, ὡς καὶ τῆς εἰσηγήσεως περὶ ἐπενδύσεως κεφαλαίων τῆς Σχολῆς, ἢ ἀγορᾶς ὑποθηκεύσεως καὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων τῆς Σχολῆς.

3. Ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου περὶ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου

ὀριζομένων θεμάτων λαμβάνονται ὑπ' αὐτῆς κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, προεδρεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

5. Χρέη εἰσηγητοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

6. Τὰ τῶν συνεδριῶν ἐν γένει τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου (σύγκλησις, τήρησις πρακτικῶν, ψηφοφορία κ.τ.λ.) διέπονται ὑπὸ τῶν, διὰ τὰς συνεδρίας τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς, ἐφαρμοζομένων διατάξεων.

Διδακτικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζεται: α) ἐκ καθηγητῶν τακτικῶν, ἐκτάκτων, ἐπὶ θητείᾳ, ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, εἰδικῶν καὶ ἐπὶ συμβάσει, ὡς καὶ β) ἐξ Ὑφηγητῶν, ἐντεταλμένων ἢ μὴ.

2. Τὰ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ ἐν γένει τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν, πλὴν τῶν ἐπὶ συμβάσει καθηγητῶν, τὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τῆς πειθαρχικῆς καθηγητῶν, τὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τῆς πειθαρχικῆς δωσιδικίας πάντων, τούτων, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διὰ τὰ θέματα ταῦτα διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

3. Ἐπίτιμοι Καθηγηταὶ ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῇ προτάσει τριῶν τοῦλάχιστον τακτικῶν καθηγητῶν, οἱ διατελέσαντες τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἔτι δὲ ἐξόχως ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ διαπρέψαντες ἢ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες πολυτίμους τῇ Σχολῇ ἢ τῷ Ἐθνει παρασχόντες ὑπηρεσίας.

4. Ὁμότιμοι καθηγηταὶ καθίστανται αὐτοδικαίως οἱ τακτικοὶ καθηγηταί, οἱ μετὰ δεκαετῇ ἐν τῇ Σχολῇ καθηγητικὴν ὑπηρεσίαν ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας δεδικοιολογημένως.

5. Ὁμοίως ὁμότιμοι καθηγηταὶ καθίστανται, μετ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν καὶ οἱ μετὰ πενταετῇ ὑπηρεσίαν ἀποχωροῦντες ἢ ἀποχωρήσαντες καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον διετέλεσαν καὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας των προσμετρωμένης εἰς τὴν ἐν τῇ Σχολῇ τοιαύτην.

6. Τὸ κατώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀποτελεῖται ἐκ βοηθῶν καὶ διδασκάλων: α) ξένων γλωσσῶν καὶ β) γυμναστικῆς. Τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ τῆς ἐν γένει

νει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν βοηθῶν καὶ διδασκάλων ξένων γλωσσῶν διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων διὰ τὸ ἀντίστοιχον προσωπικὸν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν πλὴν τοῦ διδασκάλου τῆς γυμναστικῆς, δι' ὃ ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6 τοῦ Ν.Δ. 1596)1942 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 432)1951 Β. Διατάγματος.

Φοίτησις.

Τίτλοι Σπουδῶν.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 5.

1. Ἀπὸ τοῦ τρέχοντος Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1963-1964 καὶ ἐφεξῆς ἡ φοίτησις ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι τετραετής.

Ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα.

α) Εἰς τὸ Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ

β) Εἰς τὸ Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως.

2. Κατὰ τὴν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν ἐγγραφὴν τῶν οἱ φοιτητῶν ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν ποῖον Τμήμα ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν.

Ταυτόχρονος φοίτησις εἰς δύο Τμήματα ἀπαγορεύεται. Οἱ κανονικῶς ἀποφοιτῶντες ἐκ τοῦ ἐνὸς Τμήματος δύνανται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ παρακολουθήσουν καὶ τὸ ἕτερον.

3. Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενοι διακρίνονται εἰς φοιτητὰς καὶ ἀκροατάς.

4. Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μετ' εἰδικῆς ἐν αὐτῷ μνείας τοῦ Τμήματος, τὸ ὅποῖον ὁ φοιτητὴς παρηκολούθησε κατὰ τὴν εἰς τὸ τέταρτον ἔτος σπουδῶν φοίτησίν του.

Χορηγεῖ ἐπίσης ἀποφοιτήρια καὶ πιστοποιητικὰ ἀκροάσεως.

5. Ὅμοίως ἡ Σχολὴ ἀπονέμει καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

6. Διδάκτωρ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀναγορεύεται ὁ κεκτημένος πτυχίον τῆς Σχολῆς καὶ παρακολουθήσας ἐπὶ ἓν ἔτος εἰδικὸν κύκλον μεταπτυχιακῶν μαθημάτων, συγγράψας δὲ διατριβὴν προάγουσαν τὴν Ἐπιστήμην. Τὰ μαθήματα τοῦ ὡς ἄνω εἰδικοῦ κύκλου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν.

Τὰ τῆς ἐγκρίσεως, δοκιμασίας καὶ ἀναγορεύσεως διδάκτορος διέπονται ὑπὸ τῶν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὸ αὐτὸ θέμα διατάξεων.

7. Τιμῆς ἕνεκεν δύνανται νὰ ἀπονέμονται ἀπὸ τῆς Σχολῆς διδακτορικὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπιστήμῃς, τοῖς γράμμασιν, ἢ ταῖς τέχναις ἐξό-

χως διαπρέποντας ἢ πολυτίμους τῷ Ἔθνει ἢ τῇ Σχολῇ παρασχόντας ὑπηρεσίας Ἑλλήνας ἢ μὴ, μετ' ἡτυολογημένην πρότασιν δύο τοῦλάχιστον καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν.

Ἡ εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα ἀναγόρευσις γίνεται δημοσίᾳ παρισταμένου τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ὁ ὑπ' αὐτῆς ὀρισθεὶς Καθηγητὴς ποιεῖται εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἀναγορευομένου, μεθ' ὃ ὁ Πρύτανης ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα τῆς Σχολῆς καὶ ἐπάγεται τάδε: «Ἐπειδὴ περ ἡ Πάντειος Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὸν . . . ἄξιον ἀπέφηνε τοῦ ἐπιτίμου διδακτορικοῦ ἁξιώματος, διὰ ταῦτα ἐγώ . . . τακτικῶς καθηγητῆς νῦν δὲ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Πρύτανης ἐπινεύων καὶ χρώμενος τῇ δυνάμει ἣν παρὰ τῶν νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω, λαβὼν . . . τὸν ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν δημοσίᾳ ἀναγορεύω καὶ πάσας τὰς προνομίας τὰς τῷ ἀκαδημαϊκῷ τούτῳ ἁξιώματι παρεπομένας ἀπονέμω».

Τῷ ἀναγορευθέντι ἐπιτίμῳ διδάκτορι χορηγεῖται ἐπὶ μεμβράνης δίπλωμα, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, σφραγίζεται δὲ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τῆς Σχολῆς.

Ἔδραι — Μαθήματα — Διδασκαλία.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 6.

1) Αἱ ἔδραι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι αἱ ἑξῆς.

1. Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
2. Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
3. Διοικητικοῦ Δικαίου (Α' ἔδρα).
4. Διοικητικοῦ Δικαίου (Β' ἔδρα).
5. Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.
6. Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ Διεθνoῦς Δικαίου.
7. Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας.
8. Ἐμπορικοῦ Δικαίου.
9. Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Ποινικῆς Δικονομίας.
10. Ἀνακριτικῆς καὶ Ἑγκληματολογίας.
11. Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς.
12. Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς.
13. Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
14. Λογιστικῆς.
15. Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.
16. Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

17. Πολιτικῆς Ἱστορίας Νεωτέρας Ἑλλάδος.
18. Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας τῶν Πολιτικῶν θεωριῶν.
19. Κοινωνιολογίας.

2) Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδρῶν διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὰ ἐξῆς μαθήματα:

1. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ.
2. Στατιστικὴ.
3. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.
4. Διεθνεῖς Σχέσεις.
5. Τεχνικὴ τῆς Ὁργανώσεως καὶ λειτουργία τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.
6. Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία.
7. Εἰδικὰ θέματα ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.
8. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοί.
9. Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ.
10. Ξεναὶ γλῶσσαι (γαλλικὴ, ἀγγλικὴ, γερμανικὴ, ἰταλικὴ, ἰσπανικὴ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ φοιτητοῦ).

Οἱ ἤδη κατέχοντες τὰς ἄνω ἑδρας κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε νομοθεσίαν καθηγηταί, ἐντάσσονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς αὐτάς ἑδρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

3) Ἐδρα τῆς Σχολῆς καθ' οἷονδήποτε τρόπον κενουμένη δύναται, ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, ἐγκρινομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, νὰ μεταβληθῇ εἰς μάθημα.

Ἀ ρ θ ρ ο ν 7.

1. Ἡ διδασκαλία μαθημάτων κενῆς ἑδρας ἢ ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναγραφόμενων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἔκτακτος Καθηγητὴς ἢ Ὑφηγητὴς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, δύναται ν' ἀνατίθεται ἐνὶ τῶν τὰ συγγενέστερα μαθήματα διδασκόντων Καθηγητῶν ὑποχρεουμένων νὰ διδάσκη τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἐξ ὧν μίαν φροντιστηριακῶς.

Ἡ ἀνάθεσις γίνεται ἐπὶ θητεία ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, δυναμένη ν' ἀνανεοῦται ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀνάθεσις διδασκαλίας, ὡς καὶ ἡ ἀνανέωσις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς Ὑφηγητὰς εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐντολὴ διδασκαλίας μαθήματος παρέχεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὴν ἐκάστοτε παρεχομένην τοιαύτην εἰς ἐντεταλμένους Ὑφηγητὰς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν Καθηγητὴν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις τῆς διδασκαλίας

μαθήματος καὶ δευτέρας κενῆς ἑδρας ἢ καὶ ἐτέρου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος ἢ μαθήματος κενῆς ἑδρας ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ἀναθέσεως πέραν τῆς μιᾶς.

3. Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία μαθημάτων κενῶν ἑδρῶν ἢ ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων εἰς διατελέσαντας τακτικούς Καθηγητάς τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ εἰς διατελοῦντας ἢ διατελέσαντας Καθηγητάς Πανεπιστημίων τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ὁμοειδοῦς ἢ συγγενοῦς ἑδρας, ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τριετοῦς ἰσχύος.

4. Ἡ σύμβασις αὕτη, ἂν δὲν ἤθελε καταγγεῖλθῃ δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τελευταίου ἐξαμήνου τῆς ἰσχύος της παρατείνεται αὐτοδικαίως ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν. Ἡ σύμβασις, προκειμένου περὶ ἀναθέσεως διδασκαλίας μαθημάτων κενῆς ἑδρας, θεωρεῖται αὐτοδικαίως λήξασα ὅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ἑδρας. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ εἰς ἐν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία μαθήματος κενῆς ἑδρας ἢ ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος ὑπολογίζεται ἀναλόγως τῶν ὥρῶν διδασκαλίας, ὡς αὐτὰ καθορίζονται ἐν τῷ Ὁργανισμῷ τῆς Σχολῆς, ἢ ἐν τῇ συμβάσει. Δι' ἐκάστην προβλεπομένην ὥραν καταβάλλεται τὸ ἐν πέμπτῳ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται δι' ἅπαντας τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.

Προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ ἢ ἀποζημιώσεως αὕτη προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ.

5. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς δύνανται διὰ συμβάσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους, νὰ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος καὶ εἰς ἐπιστήμονας ἀνεγνωρισμένου κύρους ἐκ τῆς ἑλῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιστημονικῆς τοῦ δράσεως, κεκτημένον διδακτορικὸν δίπλωμα ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου.

6. Παρ' ἐκάστῳ σπουδαστηρίῳ δύνανται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, προτάσει τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Συγκλήτου ἀνὰ εἰς βοηθὸς ἐπὶ ἐνιαυσίᾳ θητείᾳ, δυναμένη ν' ἀνανεοῦται, πτυχιούχος τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου Ἀνωτάτου Ἰσότημου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ ὑπηρεσία τούτων διεξάγεται ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις. Οἱ βοηθοὶ οὗτοι ἀσχοῦν ἐπιπροσθέτως καὶ καθήκοντα βοηθοῦ σπουδαστηρίου καὶ τῶν Καθηγητῶν τῶν μαθημάτων εἰς ἃ ἀφοροῦν τὰ σπουδαστήρια. Ὁμοίως παρ' ἐκάστη ἑδρᾷ δι' ἣν δὲν ὑφίσταται σπουδαστήριον δύνανται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους ἀνὰ εἰς ἑκτακτος βοηθός.

7. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ὡς ἄνω βοηθῶν καθορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, μὴ δυνάμενη νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατὰ πρῶτον διοριζομένου ἐν τῇ Σχολῇ τακτικοῦ βοηθοῦ.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐν ἐκάστῳ ἔτει διδασκόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἐξῆς:

Πρῶτον ἔτος σπουδῶν:

1. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
2. Ἀρχαὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
3. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
4. Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
5. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
6. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
7. Λογιστικὴ (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
8. Διοικητικὸν Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).

Δεύτερον ἔτος σπουδῶν:

1. Διοικητικὸν Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
2. Ἀστικὸν Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
3. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
4. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Στοιχεῖα Ποινικῆς Δικονομίας (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
5. Δημοσίᾳ Οἰκονομία (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
6. Γενικὴ Πολιτειολογία (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
7. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
8. Κοινωνιολογία (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).

Τρίτον ἔτος σπουδῶν:

1. Διεθνὲς Δίκαιον καὶ Διπλωματικὴ Ἱστορία (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
2. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορία τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
3. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
4. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
5. Ἀνακριτικὴ καὶ Ἐγκληματολογία (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
6. Στατιστικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
7. Δημόσιον Λογιστικὸν καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
8. Ἀγροτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).

Τέταρτον ἔτος σπουδῶν:

α) Τμήμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

1. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Ἱστορίᾳ Πολιτικῶν Θεωριῶν (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
2. Συνταγματικὸν Δίκαιον (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
3. Κοινωνιολογία (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
4. Θεωρητικὴ καὶ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
5. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
6. Κοινωνιολογία τοῦ Δικαίου καὶ Θεσμοὶ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
7. Διεθνεῖς Σχέσεις (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
8. Εἰδικὰ Θέματα Φιλοσοφίας (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).
9. Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).
10. Διεθνὲς Δίκαιον (Εἰδικὰ Θέματα) (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
11. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
12. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Ναυτιλιακὴ Νομοθεσία) (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).

β) Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως.

1. Συνταγματικὸν Δίκαιον (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
2. Διοικητικὸν Δίκαιον (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
3. Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).
4. Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
5. Κοινωνικὸν Δίκαιον καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
6. Δημοσίᾳ Οἰκονομικὴ (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
7. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
8. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
9. Λογιστικὴ (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
10. Τεχνικὴ τῆς Ὁργανώσεως καὶ λειτουργία τῆς Δημοσίας Διοικήσεως (3 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
11. Ποινικὸν Δίκαιον (2 ὥραι ἐβδομαδιαίως).
12. Ἀνακριτικὴ (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Τὰ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει διδασκόμενα καὶ ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι εἰδικὰ, τὸ δὲ περιεχόμενον αὐτῶν ὀρίζεται καθ' ἑκάστον ἔτος ἐν τῷ προγράμματι διδασκαλίας δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ μάθημα ξένης γλώσσης ἐξετάζεται ἅπαξ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῇ ἐκλογῇ τοῦ σπουδαστοῦ.
2. Οὐδεὶς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς Σχο-

λῆς ἂν δὲν ἔχῃ ἐπιτύχει εἰς τὰς τμηματικάς ἐξετάσεις τοῦ μαθήματος τῆς ξένης γλώσσης.

3. Τῆς ὥς ἄνω ἐξετάσεως ἀπαλλάσσονται σπουδασταὶ γνωρίζοντες μίαν τῶν ἐξῆς γλωσσῶν: Ἰσπανικὴν, Τουρκικὴν, Ρωσικὴν, Ρουμανικὴν, Βουλγαρικὴν, Σερβοκροατικὴν, Ἀραβικὴν, καὶ ὑφιστάμενοι ἐπιτυχῶς πρὸς τοῦτο δοκιμασίαν.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως τῆς Σχολῆς εἶναι ἰσότιμον κατὰ πάντα, πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ Τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

2. Πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τριετοῦς φοιτήσεως, δύνανται μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὸ τέταρτον ἔτος καὶ νὰ λαμβάνουν πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως. Οἱ οὕτως ἐγγραφόμενοι ἀπαλλάσσονται τῆς ἐξετάσεως τῶν μαθημάτων εἰς ἃ ὑπέστησαν προκριματικὴν ἐξέτασιν γραπτῶς κατὰ τὰς πτυχιακάς αὐτῶν ἐξετάσεις.

Μετεγγραφαὶ

Ἄρθρον 11.

1. Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς (Νομικοῦ Τμήματος) ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων ὥς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ἐγγράφονται εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Πτυχιούχοι λοιπῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ὥς καὶ Σχολῶν Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

3. Ἐπίσης ἄνευ ἐξετάσεων ἐγγράφονται καὶ ἀλλοδαποὶ ὥς καὶ ὁμογενεῖς ὧν οἱ γονεῖς διαμένουν μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα προσόντα.

4. Εἰς πτυχιούχους Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, παρέχεται ἡ ἰσοτιμία τοῦ πτυχίου ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν, ἥτις ὀρίζει ἐνδεχομένως τὰ μαθήματα, εἰς ἃ οἱ πτυχιούχοι οὗτοι ὀφείλουν συμπληρωματικῶς νὰ ἐξετασθῶν.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις εἶναι προκριματικαὶ καὶ τελικαί, διεξάγονται δὲ γραπτῶς ἢ προφορικῶς.

2. Ἐν τῷ Τμήματι Πολιτικῆς Ἐπιστήμης αἱ προκριματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται γραπτῶς εἰς τρία μαθήματα: α) εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιστήμην καὶ Ἱστορίαν Πολιτικῶν Θεωριῶν, β) εἰς τὴν Θεωρητικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν καὶ γ) εἰς ἓν μάθημα ἐκ τῶν διδασκομένων εἰς τὰ τέσσαρα ἔτη, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑποψηφίου.

3. Ἐν τῷ Τμήματι Δημοσίας Διοικήσεως αἱ προκριματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται γραπτῶς εἰς τρία μαθήματα: α) εἰς τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον, β) εἰς τὴν Ἐφηρμοσμένην Οἰκονομικὴν καὶ γ) εἰς ἓν μάθημα ἐκ τῶν διδασκομένων εἰς τὰ τέσσαρα ἔτη, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑποψηφίου.

4. Ἐπιτυχὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας θεωρεῖται ὁ λαβὼν γενικὸν μέσον ὅρον βαθμολογήσεως πέντε (5).

5. Αἱ τελικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ Τμήματι διδασκόμενα κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος μαθήματα, πλὴν τῶν κατὰ τὰς ἄνωτέρω προκριματικὰς ἐξετάσεις ἐξεταζομένων ὡς καὶ τῶν κάτωθι φροντιστηριακῶς μόνον ἐξεταζομένων μαθημάτων: α) Εἰδικὰ Θέματα Φιλοσοφίας, β) Εἰδικὰ Θέματα Ἱστορίας, γ) Ἐμπορικὸν Δίκαιον, δ) Διεθνεῖς Σχέσεις, διὰ τὸ Τμῆμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ α) Στοιχεῖα Πολιτικῆς Δικονομίας, β) Λογιστική, γ) Ποινικὸν Δίκαιον, δ) Ἀνακριτική, διὰ τὸ Τμῆμα Δημοσίας Διοικήσεως.

Αἱ φροντιστηριακαὶ αὗται ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων διεξάγονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τετάρτου ἔτους διὰ δύο ἢ περισσοτέρων γραπτῶν ἀσκήσεων. Ὁ βαθμὸς τούτων, κατατιθέμενος ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαΐου καὶ ἀνακοινώμενος εἰς τὸν φοιτητὴν μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου, προστίθεται εἰς τὸν βαθμὸν τῶν δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ φοιτητοῦ ὀριζομένων μαθημάτων ἐκ τῶν εἰς τὰς τελικὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐξεταζομένων τοιούτων, τοῦ μέσου ὅρου τῶν δύο τούτων βαθμῶν ἀποτελοῦντος τὸν τελικὸν βαθμὸν ἐκάστου τῶν τελικῶς ἐξεταζομένων μαθημάτων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι αἱ κάτωθι:

α) Προΐσταται τοῦ μὴ διδασκικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἐλέγχων τὴν παρ' αὐτοῦ τήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ ἀσκῶν τὴν ἐπὶ τούτου πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

β) Μετέχει τῶν συνεδριάσεων τῆς Συγκλήτου ἄνευ ψήφου, εἰσηγούμενος ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

γ) Ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου.

- δ) Μονογράφει ἅπαντα τὰ σχέδια τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων.
- ε) Ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως πιστοποιητικά.
- στ) Ὑπογράφει τὰ βιβλιάρια σπουδῶν καὶ τὰς ταυτότητας τῶν σπουδαστῶν.
- ζ) Ἐλέγχει τὴν σύνταξιν τῶν βαθμολογικῶν πινάκων, προσυπογράφων διὰ τὴν ἀκρίβειαν.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 14.

1. Παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν λειτουργεῖ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως.

2. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ Ἰνστιτούτον διαρκεῖ ἐν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου.

3. Δεκτοὶ εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως γίνονται ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, μέχρι καὶ τοῦ 7ου βαθμοῦ καὶ ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 35 ἐτῶν, πτυχιούχοι Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

Ὡσαύτως γίνονται δεκτοὶ καὶ ἰδιῶται, πτυχιούχοι Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰς τὸ Ἰνστιτούτον εἰσαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Συντονισμοῦ, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Σχολῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιωτῶν, πτυχιούχων Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ ἄλλων ἰσοτίμων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

5. Εἰς τοὺς κανονικῶς ἀποφοιτῶντας ἐκ τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως παρέχεται εἰδικὸν πιστοποιητικόν, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

6. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων πτυχιούχων Ἀνωτάτης Σχολῆς, διοριζομένων τὸ πρῶτον εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, δύναται ὁ καθ' ὕλην ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ ζητῇ τὴν μετεκπαιδευσίν των εἰς εἰδικὸν τμῆμα τριμήνου διαρκείας, καθορίζων ἐν τῷ οἰκείῳ ἐγγράφῳ του καὶ τὰ πρόσωπα τῶν μετεκπαιδευθησομένων, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου. Τὰ τῶν διδασκομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω Τμήματα μαθημάτων καὶ τὰ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τμημάτων, τούτων, καθορίζονται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 39 παράγραφος 6 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

Άρθρον 15.

1. Τὰ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Δημοσίας Διοικήσεως διδασκόμενα μαθήματα εἶναι:

- α) Βασικά, κοινὰ δι' ἅπαντας τοὺς μετεκπαιδευομένους καὶ
- β) Εἰδικά, προσηρμοσμένα πρὸς τοὺς γενικοὺς τομεῖς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως.

2. Τὰ βασικά μαθήματα, ἅτινα διδάσκονται κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον, εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

- α) Σύγχρονα προβλήματα διοικήσεως εἰς τὰς οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμένους καὶ εἰς τὰς ἐν ἀναπτύξει χώρας.
- β) Προβλήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως.
- γ) Ἑλληνικὴ διοίκησις καὶ αὐτοδιοικήσις.
- δ) Σύγχρονα Συντάγματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Κράτους.
- ε) Διεθνεῖς Σχέσεις.
- στ) Διεθνεῖς Ὅργανισμοί.
- ζ) Προβλήματα Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.
- η) Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.
- θ) Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία.
- ι) Τεχνικὴ τῆς Κοινωνικῆς καὶ Λειτουργικῆς Ἑρεῦνης.
- ια) Δημόσιαι Σχέσεις.
- ιβ) Ζητήματα Οἰκονομικοῦ Δικαίου.
- ιγ) Σύγχρονα Πνευματικὰ Θέματα.
- ιδ) Ποινικὴ καὶ πειθαρχικὴ εὐθύνη τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

3. Τὰ εἰδικὰ μαθήματα διδάσκονται κατὰ τὸ δεῦτερον ἐξάμηνον καὶ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

- α) Μεθοδολογικὰ προβλήματα οἰκονομικῆς ἀναλύσεως. Γραμματικὸς προγραμματισμός.
- β) Εἰδικὰ προβλήματα στατιστικῆς.
- γ) Πιστωτικὴ καὶ νομισματικὴ πολιτικὴ.
- δ) Τεχνικὴ τῆς Φορολογίας.
- ε) Εἰδικὴ φορολογικὴ νομοθεσία καὶ συγκριτικὴ.
- στ) Λογιστικὸς καὶ φορολογικὸς ἔλεγχος τῶν ἐπιχειρήσεων.
- ζ) Ὅργανωσις καὶ λειτουργία τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

η) Οικονομική τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὁργανισμῶν.

θ) Προβλήματα ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ι) Προβλήματα κοστολογήσεως. Ἡ σημασία τῆς παραγωγικότητος.

ια) Προβλήματα Ναυτιλιακῆς Οἰκονομίας.

ιβ) Θέματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.

ιγ) Προβλήματα Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας.

ιδ) Ὁργανικὰ προβλήματα γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου. Ὁ ρόλος τῶν συνεταιρισμῶν.

ιε) Ὁ συνδικαλισμὸς ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον ἐν Ἑλλάδι.

ιστ) Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν Κοινωνικῶν καὶ Ἀγροτικῶν Ἀσφαλίσεων.

ιζ) Ἐργατικὸν Δίκαιον καὶ Δίκαιον Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

ιη) Προβλήματα Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς.

ιθ) Δημογραφικὰ Προβλήματα ἐν Ἑλλάδι.

4. Τὰ εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως διδασκόμενα μαθήματα δύνανται νὰ τροποποιεῖν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

5. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνατίθεται εἰς καθηγητὰς ἢ ὑφηγητὰς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, οἵτινες ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου. Ὡσαύτως ἡ διδασκαλία τούτων δύναται ν' ἀνατίθεται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς καθηγητὰς ἢ ὑφηγητὰς ἄλλων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ εἰς εἰδικούς ἐπιστήμονας ἢ ἄνωτάτους καὶ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐπὶ ὥριαία ἀποζημιώσει οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.

6. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἢ διδάσκοντα ἀνάθεσις καὶ δευτέρου μαθήματος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 16.

1. Τὸ Ἰνστιτούτον Δημοσίας Διοικήσεως διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἀντιπρυτάνεως τῆς Σχολῆς, ὡς Προέδρου καὶ τριῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῆς, ὀριζομένων

ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., ὀριζομένων ὑπὸ τῶν Προέδρων αὐτῶν, ἐνὸς ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ὀριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐξαιρέσει τοῦ Προέδρου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐπὶ τριετὶ θητεία.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰνστιτούτον καὶ ἀποφασίζει περὶ παντὸς θέματος ἀναφερομένου εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ, τῶν ἀποφάσεων τούτων τελουσῶν ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἐγκρισιν τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς.

4. Αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 17.

1. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως προσλαμβάνονται:

α) Εἷς διευθυντής, β) εἷς γραφεύς, γ) μία δακτυλογράφος καὶ δ) εἷς κλητῆρ.

2. Διευθυντῆς τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκφερομένης μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου, πτυχιῶχος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Νομικῆς ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ παρὰ τινι τῶν Μεγάλων Ὁργανισμῶν.

3. Διευθυντῆς διορίζεται ἐπὶ τριετὶ θητεία, δυναμένη ν' ἀνανεοῦται καὶ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ οὐχὶ ἀνωτέρα τοῦ ἐπὶ βαθμῷ δευτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου. Οὗτος μετέχει τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου ἐκτελῶν χρέη Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει ἀναγραφομένων θεμάτων.

4. Τὸ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος λοιπὸν προσωπικὸν προσλαμβάνεται ἐπὶ τριετὶ συμβάσει, δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ καὶ κυρουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας. Αἱ προσλήψεις αὗται γίνονται δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Σχολῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθορίζονται τὰ προσόντα καὶ αἱ ἐν γένει ἀμοιβαὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει προσλαμβανομένων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἀποδοχῶν 5ου βαθμοῦ Α' Κατηγορίας Διοικητικῶν ὑπαλλήλων, προκειμένου περὶ τοῦ γραφέως, 6ου βαθμοῦ Β' Κατηγορίας προκειμένου περὶ

τῆς δακτυλογράφου καὶ τοῦ 11ου βαθμοῦ Γ' Κατηγορίας προκειμένου περὶ τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἐξ ἐγγραφῶν, διδάκτρων καὶ πάσης φύσεως τελῶν, καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν ἢ ἀκροατῶν τοῦ Ἰνστιτούτου, ποσά, ἔτινα ὀρίζονται καὶ καταβάλλονται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ἰσχυούσας διατάξεις, ὡς καὶ πᾶσα δωρεὰ ἢ κληρονομία πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον ἢ οἰαδήποτε τυχὸν Κρατικὴ χορηγία ἀποτελοῦν πόρους καὶ περιουσίαν τῆς Σχολῆς.

2. Διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τούτων ὡς καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ τὰς πληρωμὰς τῶν δαπανῶν αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐκάστοτε ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἰσχύοντα.

Ἄρθρον 19.

Ἀντικείμενα μὴ ρυθμιζόμενα διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν νὰ ρυθμίζωνται ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε διεπουσῶν αὐτὰ διατάξεων.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1963

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Β' ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

1. ΠΕΡΙ ΜΕΤΕΓΓΡΑΦΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

1. Συμφώνως τῷ Ν.Δ. 579/70 ἄρθρ. 1 αἱ μετεγγραφαὶ φοιτητῶν Πανεπιστημιακῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνωτάτης σχολῆς ἢ τμήματος σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς διενεργοῦνται μόνον διὰ τὸ δεύτερον ἔτος σπουδῶν ἀντιστοιχοῦ σχολῆς ἢ τμήματος σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς καὶ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μὴ προαχθέντων φοιτητῶν ἐκ τοῦ πρώτου ἔτους αὐτῆς. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετεγγραφομένων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ προαχθέντων φοιτητῶν τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν ἐκ τῶν εἰσαχθέντων κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς ἐκάστην σχολὴν ἢ τμήμα σχολῆς δύο ἔτη πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις πρὸς μετεγγραφὴν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ μετεγγραφὴ φοιτητῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων:

1) Τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ αἰτῶν σπουδαστῆς:

α) Ἔχει μόνιμον κατοικίαν ἀπὸ πενταετίαν τουλάχιστον ἢ ἀπὸ ἐνὸς ἐ-
τους προκειμένου περὶ τέκνων πολυτέκνων, ἀναπήρων πολεμικῆς ἢ εἰρηνικῆς
περιόδου καὶ θυμάτων πολέμου ἐντὸς τοῦ νομοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ὀ-
ποίου ἐδρεύει τὸ εἰς ὃ ζητεῖται ἡ μετεγγραφὴ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα
τῆς κατοικίας του πιστοποιουμένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.
Προκειμένου περὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἐδρευόντων ἐν Ἀ-
θήναις καὶ Πειραιεῖ εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς παρούσης περιπτώσεως περιλαμβά-
νονται οἱ ἔχοντες μόνιμον κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν Νομῶν Ἀττικῆς
καὶ Πειραιῶς, θεωρουμένης ὡς ἐνιαίια, ἢ

β) Εἶναι τέκνον τοῦ ὁποίου εἰς τῶν γονέων τυγχάνει δημόσιος ὑπάλλη-
λος ἢ μόνιμος ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικός ἢ ὀπλίτης τῶν ἐνό-
πλων δυνάμεων, τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τοῦ λιμενικοῦ σώματος καὶ τῆς
πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐν γένει μισθωτός, ὅστις μετετέθη ἢ ἐτοποθε-
τήθη οὐχὶ τῇ αἰτήσει του εἰς τὴν πόλιν ἐνθα ἡ ἑδρα τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευ-
τικοῦ ἰδρύματος εἰς ὃ ζητεῖται ἡ μετεγγραφὴ, ἢ

γ) Ἔχει ἀδελφὸν φοιτῶντα εἰς ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἀνω-
τάτην σχολὴν, ἀμφότεροι δὲ οἱ ἀδελφοὶ φοιτοῦν εἰς ἀνωτάτας σχολὰς ἐκτὸς
τοῦ τύπου τῆς μονίμου κατοικίας τῶν γονέων, λειτουργούσας, ἢ

δ) Ζητεῖ μετεγγραφὴν ἀμοιβαίως μετὰ φοιτητοῦ φοιτῶντος εἰς ἀνώ-
τατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἐδρευόν εἰς διάφορον πόλιν, ἢ

ε) Εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ὀργανισμοῦ Το-
πικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ ὑπάλληλος μιᾶς τῶν Τραπεζῶν: α) Ἑλλάδος, β)
Ἀγροτικῆς, γ) Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.) καὶ ὁ τύπος εἰς ὃν
ὑπηρετεῖ εὐρίσκεται ἐγγύτερον τοῦ ἰδρύματος εἰς ὃ ζητεῖ μετεγγραφὴν.

2) Τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς:

α) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀριθμὸς δὲν συμπληρωθῇ ὑπὸ με-
τεγγραφομένων ἐξ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς, καὶ

β) Οἱ φοιτηταὶ προσέρχονται ἐξ ἀνωτάτων σχολῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς
ισοτίμων ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς πρὸ
τοῦ χρόνου τῆς μετεγγραφῆς.

3. Δικαίωμα μετεγγραφῆς.

α) Οὐδεὶς δικαιοῦται μετεγγραφῆς εἰς ἀνωτάτην σχολὴν τῆς ἡμεδαπῆς
ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ πάντων τῶν
μαθημάτων τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν τῆς ἐξ ἧς προσέρχεται σχολῆς, ἐὰν δὲ

εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται πάντα τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους σπουδῶν τῆς σχολῆς δι' ἣν ἡ μετεγγραφή, ἀπαιτεῖται πρὸ αὐτῆς καὶ ἐπιτυχῆς ἐξέτασις ἐπὶ παντὸς μὴ ἐξετασθέντος μαθήματος.

β) Ἡ διὰ τὴν μετεγγραφὴν σειρὰ προτεραιότητος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς βαθμολογίας τῶν τμημάτων ἐξετάσεων τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐξ ἧς προέρχεται ἕκαστος σχολῆς.

γ) Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ μετεγγραφή φοιτητῶν ἐστερημένων τῆς ὁράσεως εἰς οἰονδήποτε ἔτος σπουδῶν καὶ ἀνεξαρτήτως ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν.Δ. 579/70 προβλεπόμεναι μετεγγραφαὶ ἐνεργοῦνται κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς τοῦ πρώτου 150ημέρου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν εἰς ἣν σχολὴν ἢ τμῆμα σχολῆς ζητεῖται ἡ μετεγγραφή, κρίνονται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποβαλλομένων μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης προθεσμίας.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη εἰς τὸ Ν.Δ. 579/1970 καταργεῖται.

Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά

1. Αἵτησις περὶ μετεγγραφῆς πρὸς τὴν Σύγκλητον τῆς Σχολῆς.

2. Πιστοποιητικὸν Σπουδῶν εἰς ἐπίσημον μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν προερχομένων ἐκ ξένων Πανεπιστημίων καὶ εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς:

α) Διδασθέντα καὶ ἐπιτυχῶς ἐξετασθέντα μαθήματα.

β) "Ὅτι ὑπέστη ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ Αὐτοῦ ἔτους καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ Βον ἔτος ἄνευ μεταφορᾶς μαθήματος τινὸς καὶ

γ) Βεβαίωσιν ἐν ἐπίσημῳ μεταφράσει εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ἡ Σχολὴ ἢ τὸ Ἴδρυμα ἐξ οὗ προέρχεται τυγχάνει Πανεπιστημικοῦ ἐπέδου.

3. Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ Μητρώου.

4. Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ τῆς Σχολῆς ὅτι δὲν πάσχει ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

5. Πιστοποιητικὸν γεννήσεως.

6. 4 φωτογραφίαι οὐχὶ στιγμιαῖαι μεγέθους ὡς τῆς Ἀστυνομικῆς ταυτότητος.

7. Έντυπος αίτησις περί συμμετοχής εις τὰς εξετάσεις ὡς καὶ χωριστὴν ἔντυπον αίτησιν τῶν κατ' ἐπιλογὴν μαθημάτων.

8. Στατιστικὸν δελτίον,

Πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς περί μετεγγραφῆς τῶν αἰτούντων θὰ ἐλέγχεται ἡ γνησιότης τῶν προσκομιζομένων ὑπ' αὐτῶν τίτλων σπουδῶν:

Διὰ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς μετεγγραφῆς δύνανται νὰ γίνεσθαι ὁ ἔλεγχος καὶ τηλεγραφικῶς δαπάναις τῶν ἐνδιαφερομένων, συμφώνως τὸ ὑπ' ἀρ. πρωτ. 19713/10-12-68 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

2. ΕΓΓΡΑΦΑΙ: ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ — ΟΜΟΓΕΝΩΝ

I. Δυνάμει τοῦ Β.Δ. 412/71 ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων εξετάσεων εἰς Σχολὰς κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων περί Γενικῶν εἰσιτηρίων εξετάσεων οἱ ἀλλοδαποὶ ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς ὧν οἱ γονεῖς διαμένουν μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτληται τὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς ὀριζόμενα προσόντα.

Εἰδικώτερον τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Β. Δ. 412/71 ὀρίζει:

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων εξετάσεων ἐφ' ὅσον κέκτληται Ἀπολυτήριον σχολείου μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ξένης χώρας παρέχον κατὰ τὴν ἀντίστοιχον νομοθεσίαν δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα αὐτῆς, οἱ κάτωθι:

α) Οἱ ἐκ γονέων ἀλλοδαπῶν, μὴ Ἑλλήνων τὸ γένος καὶ τὴν ὑπηκοότητα ἀλλοδαποὶ μὴ Ἑλλήνες τὸ γένος καὶ τὴν ὑπηκοότητα εἰσάγονται εἰς οἰανδήποτε Ἀνωτάτην ἢ Ἀνωτέραν Σχολὴν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι γνωρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένων μαθημάτων.

Ἡ γνώσις τῆς γλώσσης διαπιστοῦται μετὰ δοκιμασίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον ἐπιτροπῶν ἐκ Καθηγητῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν ἢ Ἰδρυμάτων ἢ ἄλλως ἐκ πιστοποιητικοῦ ἐπιτυχοῦς περατώσεως εἰδικῆς σειρᾶς μαθημάτων Ἑλληνικῆς γλώσσης.

β) Οἱ ἐκ Κύπρου ὁμογενεῖς ἐγγράφονται ἄνευ ἀριθμητικοῦ περιορισμοῦ.

Διὰ πάντα ἐκ Κύπρου ὁμογενῆ ἐγγραφόμενον εἰς οἰανδήποτε Σχολὴν ἢ ἐκ δευτέρου ἀπόρριψις εἰς τὸ πρῶτον ἢ εἰς τὸ δεύτερον ἔτος σπουδῶν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς φοιτητικῆς αὐτοῦ ιδιότητος.

γ) Μέχρι ποσοστοῦ 5 % ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς οἰανδήποτε Σχολὴν ἢ Τμῆμα Σχολῆς, εἰσάγονται:

1. Ἑλλήνες τὸ γένος ἢ τὴν ὑπηκοότητα τῶν ὑποίων οἱ ἐν ζῳῇ γονεῖς ἢ κατοικοῦν καὶ διαμένουν μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγ-

γραφῆς καὶ ἀπὸ δεκαετίας τουλάχιστον πρὸ αὐτῆς, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς ἀρχῆς, ἣ κατοικήσαντες καὶ διαμείναντες ἐν ἀλλοδαπῇ ἐπὶ συνεχῇ τουλάχιστον δεκαετίαν μετόκησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ προηγούμενου τῆς διεξαγωγῆς τῶν Γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἔτους, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ὡς ἄνω διπλωματικῆς καὶ τῆς ἀρμοδίας ἐγκυρίου δημοσίας ἀρχῆς, καί,

2. Τέκνα ὁμογενῶν γονέων, οἵτινες, ἀμφότεροι ἔχοντες οἰκονόμους ὑπεκοούτῃ κατέφυγον εἰς τὴν Ἑλλάδα λόγῳ δυσμενῶν περιστάσεων ἐκ Βορείου Ἠπείρου πρὸ πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως διεξαγωγῆς τῶν Γενικῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς.

II. Τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ πρὸς ἐγγραφήν τῶν δικαιουμένων ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἀλλοδαπῶν (ἀρθρ. 45 παρ. α. Β. Δ. 412 / 71) εἶναι:

α) Ἐντυπὸς αἵτησις ἐγγραφῆς.

β) Ἐντυπὸς αἵτησις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις ὡς καὶ χωριστὴν ἔντυπον δῆλωσιν τῶν κατ' ἐπιλογὴν μαθημάτων.

γ) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς. Τοῦτο δέον νὰ φέρῃ θεώρησιν ἰσοτιμίας τοῦ Γυμνασίου ἢ τῆς ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Γυμνάσια.

(Ὁ ἀνωτέρω τίτλος δέον ὅπως ἔχει μεταφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν).

δ) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως. (Ἐπίσημος μετάφρασις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν).

ε) Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ τῆς Σχολῆς ὅτι δὲν πάσχει ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

στ) 4 φωτογραφίαι οὐχὶ στιγμιαῖαι μεγέθους ὡς τῆς Ἀστυνομικῆς ταυτότητος.

ζ) Στατιστικὸν δελτίον.

η) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐπικαλουμένης ὑπ' αὐτοῦ ιδιότητος ὡς ἀλλοδαποῦ (Πιστοποιητικὸν μονίμου διαμονῆς εἰς ἐπίσημον μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν).

θ) Πιστοποιητικὸν ἐπιτυχοῦς περατώσεως εἰδικῆς σειρᾶς μαθημάτων Ἑλληνικῆς γλώσσης. (Τοῦτο ἐφ' ὅσον δὲν διεπιστώθῃ ἡ γνώσις τῆς γλώσσης μετὰ δοκιμασίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς).

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν λήγει τὴν 30-9-73.

III. Τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δικαιοῦμένων ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων Κυπρίων ὁμογενῶν (ἄρθρ. 45, παρ. β. Β. Δ. 412/71) εἶναι:

α) Ἐντυπὸς αἵτησις ἐγγραφῆς.

β) Ἐντυπὸς αἵτησις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις ὡς καὶ χωριστὴν ἐντυπον δῆλωσιν τῶν κατ' ἐπιλογὴν μαθημάτων.

γ) Ἀπολυτήριο Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς. Τοῦτο δεόν νὰ φέρῃ θεώρησιν ἰσοτιμίας πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Γυμνάσια γενομένη ὑπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς. (Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἀπολυτήριο εὐρίσκεται κατατεθειμένον εἰς τινὰ ὑπηρεσίαν ἀπαιτεῖται: α) Ἀποδεικτικὸν καὶ β) βεβαίωσις τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ πρωτότυπον τοῦ Ἀπολυτηρίου).

δ) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως.

ε) Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ Μητρώου.

στ) Οἱ ἔχοντες Δημοσιὸνπαλληλικὴν ιδιότητα προσκομίζουν πιστοποιητικὸν τῆς ὑπηρεσίας των ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως καταθέσεως πιστοποιητικοῦ Ποινικοῦ Μητρώου.

ζ) Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ τῆς Σχολῆς ὅτι δὲν πάσχει ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

η) 4 φωτογραφίαι οὐχὶ στιγμιαῖαι μεγέθους ὡς τῆς Ἀστυνομικῆς ταυτότητος.

θ) Στατιστικὸν δελτίον.

ι. Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐπικαλουμένης ὑπ' αὐτῶν ιδιότητος ὡς Κυπρίων.

(Πιστοποιητικὸν μονίμου διαμονῆς).

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν λήγει τὴν 30-9-73.

IV. Τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δικαιοῦμένων ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ὁμογενῶν (ἄρθρ. 45, παρ. γ. Β. Δ. 412/71) εἶναι:

α) Ἐντυπὸς αἵτησις ἐγγραφῆς.

β) Ἐντυπὸς αἵτησις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις ὡς καὶ χωριστὴν δῆλωσιν τῶν κατ' ἐπιλογὴν μαθημάτων.

γ) Ἀπολυτήριο Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς. Τοῦτο δεόν νὰ φέρῃ θεώρησιν ἰσοτιμίας τοῦ Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Γυμνάσια.

Ὁ ἀνωτέρω τίτλος δέον ὥπως ἔχει μεταφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

δ) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως.

ε) Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ τῆς Σχολῆς ὅτι δὲν πάσχει ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

στ) 4 φωτογραφίαι οὐχὶ στιγμιαῖαι μεγέθους ὡς τῆς Ἀστυνομικῆς ταυτότητος.

ζ) Στατιστικὸν δελτίον.

η) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐπικαλουμένης ὑπ' αὐτοῦ ιδιότητος ὡς ὁμογενοῦς (ἄρθρ. 45 παρ. γ. ἐδαφ. αα καὶ ββ Β.Δ. 412/71).

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν λήγει τὴν 30-9-73.

3. ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΝΕΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Β.Δ. 425/70 παρ. 2 ἐδ. β' καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσκατέων καὶ μετὰ συμμετοχὴν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, ἐφ' ὅσον ἔλαβον γενικὸν (ὡς καὶ τυχὸν ἀπαιτούμενον εἰδικὸν) βαθμὸν μὴ ὑπολειπόμενον τῶν κατωτάτων ὁρίων βαθμολογίας, εἰσάγονται:

1. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτάτας σχολὰς μέχρι ποσοστοῦ 2 % ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου ἀριθμοῦ εἰσκατέων κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν οὓς ἔλαβον ἐκ τῶν ἐξετάσεων τοῦ οἰκείου Κύκλου, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν σειρὰν τῶν δηλωθεῖσων προτιμήσεων, οἱ κάτωθι:

α) Πανελληνιονίκαί τῶν σχολικῶν ἀγώνων στίβου, κολυμβήσεως καὶ ἀνωμάλου δρόμου τῶν διεξαχθέντων κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος τῶν ἐξετάσεων.

β) Πανελληνιονίκαί ὀλυμπιακῶν ἀγωνισμάτων ἀναδειχθέντες κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος τῶν ἐξετάσεων εἰς ἀγῶνας διοργανουμένους ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ ἢ τῆς ΕΚΟΦ καὶ

γ) Οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες ἀθληταὶ τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος οἰουδήποτε ὀλυμπιακοῦ ἀγωνίσματος, οἱ ὅποιοι ἐξεπροσώπησαν τὸν ἐλληνικὸν ἀθλητισμὸν εἰς διεθνεῖς ἀγῶνας καὶ ἐπέτυχον νίκην πρώτην.

Ἡ ιδιότης τῶν ἀθλητῶν τούτων ἀποδεικνύεται διὰ βεβαιώσεως τῆς ἀθλητικῆς ἀρχῆς ἐπικυρουμένης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως Πανελληνιονίκου σχολικῶν ἀγώνων δι' ἣν ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῆς Διευθύνσεως Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

2. Τέκνα ἀναπήρων ἢ θυμάτων πολέμου καὶ τέκνα ἀναπήρων ἢ θυμάτων Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Ἀρχηγείου Στρατοῦ, μετὰ

πιστοποιητικού Δήμου ή Κοινότητας περί του ότι ο ενδιαφερόμενος είναι τέκνον του συνταξιοδοτούμενου υπό την ανωτέρω ιδιότητα, ή απόρων πολυτέκνων, κατὰ βεβαίωσιν αρμοδίας Δημοσίας Αρχής, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς Γενικάς Εἰσιτηρίους Ἐξετάσεις καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ἔχουν εἰσχωθῇ εἰς Σχολὴν τινὰ ἢ Τμῆμα Σχολῆς, δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς οἰκονομικὴν ἄλλαν Σχολὴν ἢ Τμῆμα ἐπιθυμοῦν ἐν τῷ αὐτῷ Κύκλῳ καὶ ἐφ' ὅσον περιλαμβάνεται εἰς τὰς δηλωθείσας προτιμήσεις των, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν οὓς ἔλαβον, μέχρι ποσοστοῦ 10 % ἐπὶ τῆς πρώτης ἑκατοντάδος τοῦ διὰ τὴν Σχολὴν ἢ τὸ Τμῆμα ὀρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσχωτῶν πλέον 5 %, ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην ἑκατοντάδα ἀριθμοῦ. Τὸ εὐεργέτημα τοῦτο παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἀθλητάς τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ ἐντὸς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ ταύτης ποσοστῶν».

Ἀντὶ βεβαίωσης τοῦ Ἀρχηγίου Στρατοῦ γίνεται δεκτὴ καὶ ὑπεύθυνος κατὰ τὸ Ν.Δ. 105/1969 δέλωσις τοῦ ενδιαφερομένου ἀναφέρουσα ἀριθμόν, χρονολογίαν καὶ ἔκδοσιν Ἀρχῆς, τῆς Πράξεως δι' ἧς ἐκκλονίσθη ἡ πολεμικὴ σύνταξις. Μετὰ τῆς ὑπευθύνου ταύτης δελώσεως ὑποβάλλεται καὶ τὸ ἀπόκομμα ἐπιταγῆς τῆς καταβληθείσης κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα συντάξεως.

3. Οἱ ἐμπίπτοντες εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὑποβάλλουν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσιτηρίων ἑξετάσεων καὶ ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς, τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιθυμοῦν ἐγγραφῆν συνοδευόμενας ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν, ἐν οἷς ἀπαραιτῶς τὸ κοινοποιούμενον εἰς ἕκαστον αὐτῶν παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων ἐγγράφον γνωστοποιήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἑξετάσεων, ὑπερ δέον νὰ ἐμφανίζῃ τόσον τὴν ἐκ τῶν ἑξετάσεων βαθμολογίαν τοῦ ενδιαφερομένου, πρὸς κατάταξιν αὐτοῦ ἐν τῇ σειρᾷ προκρίσεως, ὅσον καὶ τὰς σχολάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐδήλωσε προτίμησιν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας πλειόνων ενδιαφερομένων διὰ τὴν κατάταξιν των λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦτο ἀνταρφεύμενος ὡσάυτως βαθμὸς ἀπολύσεως ἐκ τοῦ σχολείου μέσης ἐκπαιδεύσεως αἱ δὲ καὶ ὡς πρὸς τοῦτον τυχὸν ἰσοβαθοῦντες μετὰ τοῦ τελευταίου ἐγγραπτεύου ἐγγράφονται ὡς ὑπεράριθμοι.

4. Προκειμένου περὶ ἀπολυτηρίου σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀλλοδαπῆς καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας κατὰ τὰς ἑξετάσεις τὰς διενεργουμένης ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν τῶν οἰκείων σχολῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς τοῦ ἀπολυτηρίου τούτου, με ἀναγωγὴν τοῦ βαθμοῦ, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ καθ' οἷον οἰκονομικὴν τρόπον ἐκφραζομένου χαρακτηρισμοῦ ἐπιδόσεων, εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει βαθμολογικὴν κλίμακα 1-20

Ἐλλείψει σαφοῦς ἐνδείξεως ἐπιδόσεων προσκομίζεται παρὰ τοῦ ενδιαφερομένου βεβαίωσις τοῦ σχολείου, ἐξ οὗ ἀπεφοίτησε, τεθεωρημένην ὑπὸ τῆς

οίκειας Διπλωματικής Ἀρχῆς, περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐπιδόσεώς του κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα. Ἡ ἐν λόγῳ ἀναγωγὴ γίνεται εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τῆς κατὰ περίπτωσιν βαθμολογικῆς ἀντιστοιχίας.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 790/1969 Β. Δ/τος «περὶ εἰσαγωγῆς εἰς διαφόρους σχολὰς Ἑλλήνων τὸ γένος ἢ τὴν ὑπηκοότητα μονίμων κατοίκων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὑποτρόφων διὰ σπουδᾶς ἐν Ἑλλάδι τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» δὲν θίγονται διὰ τοῦ Β.Δ. 425/1970. Πᾶσα δὲ ἄλλη γενικὴ ἢ ἐιδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο καταργεῖται.

4. ΠΡΟΝΟΜΙΑΙ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς χαίρουσι τῶν αὐτῶν προνομίων ὡς καὶ οἱ φοιτηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεώς των εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων καὶ ἀπολαμβάνουν τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στράτευσιν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

5. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Οἱ φοιτηταὶ δικαιούνται, τηροῦντες τὰς κειμένas διατάξεις νὰ ποιοῦνται χρῆσιν τῶν ὑπὸ τῆς Παντείου Σχολῆς ἢ τοῦ Κράτους χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐκπαιδευτικῶν, μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων (Ν. Δ. 93/1969 ἄρθρ. 118, παρ. 1), ὡς πρὸς δὲ τὰς πρὸς τὴν Σχολὴν, ὑποχρεώσεις αὐτῶν θεωροῦνται ἐνῆλικες (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 118, παρ. 2), ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου δευτέρου τοῦ ἰδίου Ν.Δ. 93/1969.

Ὡσαύτως δικαιούνται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Πρύτανιν διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 119 παρ. 1).

Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν ὑπάγονται αἱ περὶ παροχῆς πληροφοριῶν περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἐν γένει φοιτήσεως αἰτήσεις τοῦ φοιτητοῦ, αἵτινες καὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς (Ν. Δ. 93/1969 ἄρθ. 119 παρ. 4).

6. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Φοιτητὴς τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἐάν: 1) παραβαίνῃ τὰς διατάξεις τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας ἢ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου, 2) δὲν τηρῇ τὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Σχολῆς ἢ εἰς τοὺς διδάσκοντας ὀφειλόμενον σεβασμόν, 3) φωρᾶται ἀντιγράφων κατὰ τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις πάσης φύσεως, 4) διαταράττῃ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ τάξιν καὶ ἡσυχίαν κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων ἢ κατὰ τὰ διαλείμματα, 5) προτρέπῃ τοὺς συναδέλφους του εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν παρα-

δόσεων ή ασκήσεων ή μετέχῃ ὁμαδικῶν ἀποχῶν, 6) συμπεριφέρεται κατὰ τρόπον προσβάλλοντα τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς πολιτείας, τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Σχολῆς τὴν τάξιν ἢ ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδέλφων τοῦ ἢ ἀπάδοντα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ φοιτητοῦ, 7) ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν ιδεῶν ἐχουσῶν ὡς ἑκδηλὸν σκοπὸν τὴν δι' οἰονδήποτε μέσου ἀνατροπὴν τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν προσηλυτισμὸν ἢ διαδίδῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ δι' οἰονδήποτε μέσου τοιαύτας ιδέας ἢ προπαγανδίζῃ ιδέας ὁργανώσεων ἐπιδιωκουσῶν τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας ἢ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐν γένει διαγωγὴ του μαρτυροῦν, ὅτι οὗτος δὲν ἐμπορεῖται ἀπὸ τὸ ἀρμόζον καὶ μὲ τὸ ὑφιστάμενον πολιτειακὸν ἢ κοινωνικὸν καθεστῶς συμβιβάζόμενον πνεῦμα καὶ μὲ τὰ ἔθνικα ἰδεώδη. (Ν.Δ. 93/1969 ἀριθ. 120).

7. ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Διὰ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας παραβάσεις ἐπιβάλλονται αἱ ἀκόλουθα ποιναί: α) Ἐπίπληξις, β) Βαρεῖα ἐπίπληξις πρὸ τῆς Συγκλήτου, γ) Προσωρινὴ ἀποβολὴ ἀπὸ 7 μέχρι 15 ἡμερῶν, δ) Ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, ε) Ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, στ) Διαρκὴς ἀποβολὴ. Ἐν τῇ δ' περιπτώσει τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος λογιζέται ὡς πλήρες ἔτος φοιτήσεως, ἐν δὲ τῇ ε' τὸ μὲν ἐνεστῶς ἔτος δὲν θεωρεῖται ὡς ἔτος φοιτήσεως τοῦ δὲ ἐπομένου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνανέωσις (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 121, παρ. 1).

Ἡ ἐπὶ τινι τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος προβλεπομένων ἀδικημάτων καταδίκη τοῦ φοιτητοῦ, συνεπάγεται τὴν ποινὴν τῆς ἀπὸ τῆς Σχολῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἅμα τῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον γνωστοποιήσῃ αὐτῇ τῆς καταδίκης καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς διαρκείας τῆς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου καταγιγνωσκομένης ποινῆς. Ὁμοίως καὶ ἡ ἐκτόπισις αὐτοῦ πέραν τοῦ ἐξαμήνου διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας ἐν γένει συνεπάγεται πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς ἐπιβαλλομένης κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν. Ἡ ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ποινὴ τῆς διαρκοῦς ἀποβολῆς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων νὰ μετατραπῇ εἰς ὀριστικὸν ἀποκλεισμόν ἐκ πάντων τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς χώρας (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 121 παρ. 2).

Ἐκκρεμούσης τῆς διὰ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα ποινικῆς δίκης δύναται ν' ἀπαγγελοθῇ ἡ ποινὴ τῆς προσωρινῆς ἐπιβολῆς, μετατρεπομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, εἰς ὀριστικὴν μετὰ τὴν ἑκδόσιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 121 παρ. 3).

Ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπὶ τῇ συνδρομῇ νεωτέρων στοιχείων, δύναται νὰ ἀνακαλῇ ἢ νὰ τροποποιῇ πᾶσαν κατ' αὐτῶν προγενεστέραν πειθαρχικὴν ἀπόφασιν αὐτῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 121 παρ. 4).

8. ΑΡΧΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΣ ΠΟΙΝΑΣ — ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἀπασαι αἱ ἐν ἄρθρῳ 121 ποιναί, πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως δι' ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδίκημα, ἐπιβάλλονται μετ' ἐγγράφον κλήσιν εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ παρεκτραπέντος φοιτητοῦ (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 122 παρ. 1). Δικαίωμα κλήσεως εἰς ἀπολογίαὶν ἔχει ὁ Πρύτανης τῆς Σχολῆς ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ παρόντος ὀριζομένου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἐνεργοῦντες εἴτε κατόπιν ἐγγράφου καταγγελίας καθηγητοῦ ἢ φοιτητοῦ ἢ ἀρχῆς τῆς Σχολῆς ἢ Δημοσίας Ἀρχῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 122 παρ. 2).

Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς. Τὴν αὐτὴν ποινὴν δικαιούνται νὰ ἐπιβάλλουν καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων ὑπαιτιῶν, ὑποχρεούμενοι ὅπως γνωστοποιῶν ταύτην ἀμέσως εἰς τὸν Πρύτανην τῆς Σχολῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 122 παρ. 3).

Ἀπασαι αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ πενταμελοῦς Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου, ἐκ 4 τακτικῶν καθηγητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἔδρας νομικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ἐν ἑλλείψει τούτου, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 122 παρ. 4).

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν αἰθούσῃ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν παρίστανται τέσσαρα τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του. Τοῦτο ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων. Τῶν συνεδριῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὀριζομένου ὑπαλλήλου τῆς Σχολῆς ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν κατὰ συνεδρίαν παρόντων μελῶν (Ν.Δ. 94/1969 ἄρθρ. 122 παρ. 5).

Ὁ παρεκτραπείς φοιτητὴς καλεῖται δι' ἐγγράφου τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔχοντος δικαίωμα κλήσεως εἰς ἀπολογίαὶν ἐντὸς τακτῆς συντόμου προθεσμίας. Μὴ ἐμφανισθεὶς καλεῖται ἐκ νέου δι' ἐπιστολῆς καὶ διὰ δημοσιεύματος τῆς προσκλήσεως τασσομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πενθημέρου τὸ πολὺ προθεσμίας πρὸς ἀπολογίαὶν. Μὴ συμμορφωθείς τιμωρεῖται ἐρήμην, ἐπιτρεπομένης ἀνακοπῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως,

μόνον εάν ή άπουσία εγένετο ένεκα νόσου ένόρκως πιστοποιουμένης υπό δύο ιατρών ένώπιον Είρηνοδικείου (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 122 παρ. 6).

Φοιτητής καθ' ού έπεβλήθη υπό του Πειθαρχικοϋ Συμβουλίου ή ποινή τής διαρκούς άποβολής, δύνανται έντός δέκα ήμερών από τής δημοσιεύσεως αύτης νά προσφύγη εις τήν Σύγκλητον, ήτις άποφασίζει όριστικώς, δυνάμενη νά έπιβάλη και κατωτέραν ποινήν. αίτιολογοϋσα όμως πλήρως τήν άπόφασίν της ταύτην (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 122 παρ. 7).

Ό πρό του Πειθαρχικοϋ Συμβουλίου ή τής Συγκλήτου έμφανιζόμενος δύνανται νά προσλάβη συνήγορον (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 122 παρ. 9).

Η έπιβολή οίασδήποτε πειθαρχικής ποινής δημοσιεύεται υπό του Πρυτάνεως, σημειούται έν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοϋ φοιτητοϋ και γνωστοποιεῖται εις τὸν πατέρα ή τὸν έπίτροπον ή τὸν κηδεμόνα αὐτοϋ δι' έπιστολῆς (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 122 παρ. 9).

9. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Φοιτηταί προτιθέμενοι νά καλέσουν εις συνάθροισιν φοιτητάς μιᾶς ή πλείονων Σχολῶν ή ομάδα φοιτητῶν όφείλουν νά ζητήσουν πρό είκοσιτεσσάρων ὥρων παρὰ τοϋ Πρυτάνεως έγγράφως τήν πρός τοϋτο άδειαν δηλοϋντες τὸν τόπον, τήν ήμέραν και ὥραν και τὸν σκοπὸν τής συναθροίσεως. Οί παραλείποντες τοϋτο, ὡς και οί παρὰ τήν άρνησιν τοϋ Πρυτάνεως προβαίνοντες εις τήν πρόσκλησιν, τιμωροϋνται πειθαρχικῶς (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 123 παρ. 1). Έντός είκοσιτεσσάρων ὥρων από τής συγκροτήσεως τής συναθροίσεως όφείλουν οί προσκαλέσαντες αὐτήν νά ανακοινώσουν έγγράφως τῷ Πρυτάνει τὰς ληφθείσας άποφάσεις άλλως τιμωροϋνται πειθαρχικῶς (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 123 παρ. 2).

Αί συναθροίσεις τῶν φοιτητῶν δύνανται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοϋ άρθρου 123, νά συγκαλῶνται και έν κεκλεισμένῳ χώρῳ τής Σχολῆς είδικῶς υπό τοϋ Πρυτάνεως ὀρίζομένῳ (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 124 παρ. 1).

Η εις τοιαύτην συνάθροισιν προσέλευσις έπιτρέπεται μόνον τοῖς φοιτηταῖς οϋδενὸς άλλου, πλην τοϋ διδακτικοϋ προσωπικοϋ τής Σχολῆς δυνάμενοι νά παρευρίσκαται άνευ άδείας τοϋ Πρυτάνεως. Ός πρός τήν τήρησιν τής διατάξεως ταύτης εἶναι υπεύθυντοι οί τήν συνάθροισιν προσκαλοϋντες (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 124 παρ. 2).

Απαγορεύονται αί έν χώροις τής Σχολῆς συναθροίσεις φοιτητῶν έπιδιωκόντων τήν διάδοσιν και έφαρμογήν άνατρεπτικῶν τοϋ κρατοϋντος κοινωνικοϋ συστήματος ιδεῶν, οί δέ προσερχόμενοι εις τοιαύτην συνάθροισιν τιμωροϋνται κατὰ τὰς διατάξεις τοϋ παρόντος (Ν.Δ. 93/1969 άρθρ. 124 παρ. 3).

Εάν ή συνάθροισις τῶν φοιτητῶν συγκαλῆται έν κεκλεισμένῳ χώρῳ τής Σχολῆς δικαιούται ὁ Πρύτανης ή Καθηγητής, έντεταλμένος πρός τοϋτο υπό

τοῦ Πρυτάνεως, παριστάμενος ἐν τῇ συναθροίσει, νὰ διαλύσῃ ταύτην, ἐὰν ἐκτρέπηται τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐκλήθη ἢ ἐὰν διεξάγῃται κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 125).

Φοιτηταὶ προτιθέμενοι, ἐν τῇ ιδιότητι αὐτῶν, νὰ προσκαλέσουν δημοσίᾳ ἢ καὶ μὴ, φοιτητάς, ὥπως συμμετάσχουν εἰς ἐορτάς, τελετάς, διαλέξεις ἢ ἐκδρομάς, θεατρικὰς παραστάσεις ἢ συναυλίας ἢ ἄλλας διοργανώσεις, παρασκευαζομένας εἴτε ὑπ' αὐτῶν τῶν προσκαλούντων εἴτε ὑπὸ ἄλλων, ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσουν ἐγγράφως πρὸ τριῶν τουλάχιστον ἡμερῶν, παρὰ τοῦ Πρυτάνεως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Οἱ παραλείποντες τοῦτο καὶ οἱ παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πρυτάνεως προβαίνοντες εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 126).

ΙΟ. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἡ σύστασις φοιτητικοῦ σωματείου δέον νὰ γνωστοποιῇται τῷ Πρυτάνει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ σωματείων ἀναγνώρισεως αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ σωματείου, συνυποβαλοῦσης ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ σωματείου δικαστικῆς πράξεως μετὰ πίνακος τῶν ιδρυτικῶν μελῶν (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 127 παρ. 1).

Μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ περὶ διαλύσεως τοῦ σωματείου ἀπόφασις τῶν μελῶν, γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Διοικήσεώς του τῷ Πρυτάνει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 127 παρ. 2).

Ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία φοιτητικοῦ σωματείου μὴ ἀνεγνωρισμένου (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 127 παρ. 3). Φοιτηταὶ δὲ ἀποτελοῦντες μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου καὶ παραλείποντες τὰς ἐν παρ. 1 καὶ 2 γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ φοιτηταὶ ἀποτελοῦντες μέλη σωματείου μὴ ἀνεγνωρισμένου τιμωροῦνται πειθαρχικῶς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 127 παρ. 4).

1. Ἡ γενικὴ ἐποπτεία τῶν φοιτητικῶν σωματείων ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρύτανιν (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 128 παρ. 1), ὅστις δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐποπτείαν ἐνὸς ἢ πλείονων σωματείων εἰς Καθηγητὴν ἢ Ὑφηγητὴν (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 128 παρ. 2).

ΙΙ. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὁσάκις ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἢ ἔνεκα ἰδιαιτέρων λόγων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρίστανται ἐν τῷ συνόλῳ των ἐν ἐορτῇ τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλῃ διοργανώσει, ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ ἀντιπροσωπείας, ἐκλεγομένης κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐκ φοιτητῶν ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως πλὴν τοῦ πρώτου,

ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους φοιτήσεως (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 129 παρ. 1).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως ἐκλεγομένων φοιτητῶν πρὸς συγκρότησιν τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν ἐκάστης Σχολῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 129 παρ. 2).

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 129 φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν Καθηγητοῦ, ἐντεταλμένου ὑφηγητοῦ ἢ γραμματέως τῆς Σχολῆς ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν τριετίαν (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 130 παρ. 1).

Διὰ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπαιτουμένας δαπάνας ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους μετὰ γνώμην τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτὴν, εἰδικὴ πίστωση (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 130 παρ. 2).

Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 130 παρ. 3). Εἰς ἐξαιρετικὰς κατὰ κρίσιν τῆς Συγκλήτου περιστάσεις δύναται νὰ ὀρίζηται ὑπ' αὐτῆς εἰδικὴ φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς ἐκτέλεσιν ὀρισμένης ἐντολῆς (Ν.Δ. 93/1969 ἄρθρ. 130 παρ. 4).

12. ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

Α'. Ὑποτροφίαι ἐξωτερικοῦ

Εἰς τοὺς πρωτεύοντας σπουδαστὰς καὶ σπουδαστρίδας χορηγοῦνται κατ' ἀρχὴν, κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὀρισμένοι ὑποτροφίαι μετ' εἰσήγησιν τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου. Πρὸς τοῦτο ἐγγράφεται εἰδικὸν κονδύλιον εἰς τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς Σχολῆς. Ἡ ἐποπτεία τῶν διοικητικῶν διατυπώσεων πρὸς χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω ὑποτροφιῶν ἔχει ἀνατεθεῖ εἰς τὸ Γραφεῖον Σπουδῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ἐξ ἄλλου ἡ Σχολὴ εὐρίσκειται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Μορφωτικῶν Τμημάτων τῶν ἐν Ἀθήναις Ξένων Πρεσβειῶν διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν:

α) διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, β) διὰ θερινὰς ὑποτροφίας γλώσσης καὶ γ) δι' ἀνταλλαχὰς φοιτητῶν διὰ θερινὴν ἐργασίαν εἰς ξένας ἐπιχειρήσεις ὡς καὶ δι' ἐκμάθησιν τῆς ξένης γλώσσης.

Β'. Ὑποτροφίαι Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν

Αἱ ὑποτροφίαι ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ ἔτος δι' ὃ αὐταὶ χορηγοῦνται καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν συνεχίζονται καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν μὲ τὴν ἀπλήν ἐπίδοσιν «Λίαν καλῶς».

13. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Εἰς τὴν Σχολὴν ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη (Ν.540/1943 ἄρθρον 17), σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ ὑποβοήθησις τῶν διδασκόντων ἐν ταῖς μελέταις αὐτῶν καὶ ταῖς συγγραφικαῖς ὑποχρεώσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑποβοήθησις τῶν φοιτῶντων ἐν τῇ Σχολῇ χάριν καλυτέρας ἐπιστημονικῆς κατάρτισεώς των.

Ἡ Βιβλιοθήκη περιλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ φοιτητικοῦ Ἀναγνωστηρίου (Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη), ἀφ' ἑτέρου δὲ τμήματα Βιβλιοθηκῶν Σπουδαστηρίων (ὑπ' ἀριθμ. 347/6-12-1949 διάταγμα).

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη—Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον

Ἡ μελέτη τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς διευκολύνεται χάρις εἰς τὴν ἐν τῷ Ἰσογείῳ αὐτῆς λειτουργοῦσαν, κατὰ τὰς πρωϊνάς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας, Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην. Αὕτη ἐν τῇ πράξει εἶναι ἀνεξάρτητος τῶν εἰς τὰ Σπουδαστήρια εὐρισκομένων Βιβλιοθηκῶν, διαθέτει δὲ ἑλληνικά καὶ ξένα συγγράμματα, ἐπιστημονικά περιοδικά, ἡμερησίου καὶ κυρίως τὰ συγγράμματα τῶν κ.κ. καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἅτινα καὶ δανεῖζει πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κατ' οἶκον μελέτης τῶν μὴ δυναμένων νὰ προμηθευθῶσιν ταῦτα σπουδαστῶν. Ὁμοίως δανεῖζει αὕτη βιβλία εἰς καθηγητὰς καὶ Βοηθοὺς ἐδρῶν τῆς Σχολῆς διὰ περιορισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ὁραι λειτουργίας Βιβλιοθηκῶν

- 1) Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Χειμῶνος, (ἀπὸ 20 Σεπτεμβρ.—30 Ἰουν.
ἐκάστου ἔτους)

α) Βιβλιοθήκη (Ἀναγνωστήριον)

Πρωτῆ : 8.00-13.30 καθημερινῶς πλὴν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν.

Ἀπόγευμα : 15.00-20.15 καθημερινῶς πλὴν Σαββάτου, Κυριακῶν
καὶ ἑορτῶν.

β) Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη

Πρωτῆ : Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή καὶ Σάββατον 11.00-13.00.
(11.00-12.00 ἐπιστροφή βιβλίων
12.00-13.00 δανεισμός)

Ἀπόγευμα : Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή 17.00-19.00
(17.00-18.00 ἐπιστροφή βιβλίων
18.00-19.00 δανεισμός)

2) Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θέρους (ἀπὸ 1 Ἰουλ.-19 Σεπτεμβρ. ἐκ. ἔτους)
Μόνον πρῶτ' : α) Βιβλιοθήκη (Ἀναγνωστήριον)

8.00-13.15 καθημερινῶς πλὴν Κυριακῶν καὶ ἑορ-
τῶν

β) Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη

12.00-13.00 καθημερινῶς πλὴν Κυριακῶν καὶ
ἑορτῶν.

Κανονισμὸς λειτουργίας Βιβλιοθήκης

I. Βιβλιοθήκη — Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον

A. Οἱ σπουδασταὶ προκειμένου νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν συγγραμμάτων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὡς καὶ νὰ δανείζονται τοιαῦτα, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι πᾶς σπουδαστὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

1) Ν' ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὴν θύραν προσεκτικῶς καὶ νὰ βαδίζῃ ἀνευ θορύβου,

2) Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητά του (Φοιτητικὴ) εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρα-
ληφθέντος βιβλίου ἢ εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐκάστοτε καθορισμένων — πρὸς τοῦτο —
σπουδαστῶν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς Βιβλιοθήκης.

3) Ν' ἀποφεύγῃ νὰ φέρῃ μεθ' αὐτοῦ χαρτοφύλακα ἢ ἄλλα τινὰ ἀντι-
κείμενα, καθ' ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ τοποθετῇ ταῦτα εἰς εἰδικὴν πρὸς ταῦτα θέ-
σιν ἰδίᾳ τοῦ εὐθύου.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ Βιβλιοθήκη ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εὐθύνεται διὰ
τυχὸν ἀπώλειαν χρημάτων, τιμαλφῶν ἢ ἄλλων τινῶν ἀντικειμένων.

4) Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον, νὰ κάθῃται ἀθορύβως χωρὶς
νὰ μεταθέτῃ καθίσμακα καὶ χωρὶς νὰ συνομιλῇ μὲ συναδέλφους του.

5) Νὰ σέβηται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὰς ὁδη-
γίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βιβλιοθήκης, πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ κα-
θαριότητος.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμειξις καὶ μετακινήσεις τῶν ταξινο-
μημένων βιβλίων εἰς τὰ ράφια.

Ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς αἱ σημειώσεις ἐπὶ τῶν χρησιμοποιουμέ-
νων βιβλίων, ἡ ρύπανσις, τὸ σχίσιμο ἢ ἡ ἀποκοπὴ φύλλων ἢ πᾶσα ἄλλη φθορά.
αὐτῶν. Ἐκάστη τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν θεωρεῖται βαρύντατον πειθαρχικὸν
παράπτωμα δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ διαφόρους ποινάς, ὡς ἡ ἀποβολὴ ἐκ τῆς
Σχολῆς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰς τὸ μέλλον χρήσεως τῆς Βιβλιοθήκης εἰς
τὸν παρεκτραπέντα, ἐνῶ συγχρόνως οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν
εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ φθαρέντος βιβλίου.

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

Β.—Λοιπαὶ πληροφορίες — Ὑποχρεώσεις

— Οἱ σπουδασταὶ ἐφ' ἑσὺν παραλαμβάνουν βιβλία πρὸς μελέτην ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ καὶ καταλαμβάνουν τὴν θέσιν των, δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν πύλιν πέραν τῶν 15'.

— Ὅμοιως δὲν δύνανται νὰ διαφυλάττουν ἢ καταλαμβάνουν θέσιν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ δι' ἄλλον συνάδελφον, διὰ τῆς τοποθετήσεως βιβλίων — τοῦ ἀναγνωστηρίου ἢ ἄλλων ἰδικῶν του — διότι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ κατάληψις θέσεως καὶ ἡ παρακράτησις βιβλίων ὑπὸ ἀπουσιάζόντων.

— Πρὸς τοῦτο γνωρίζεται ὅτι μετὰ τὴν πάροδον 15' ἀπὸ τῆς ἀπουσίας τοῦ σπουδαστοῦ ἐκ τοῦ Ἀναγνωστηρίου, ἡ ὑπ' αὐτοῦ καταληφθεῖσα θέσις θεωρεῖται ἐλευθέρη, τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιούμενον βιβλίον καὶ ἡ ταυτότης του παραδίδονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Βιβλιοθήκης.

II.—Φοιτητικὴ Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη

Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ καὶ τὴν κατ' οἶκον μελέτην διωργάνωσεν καὶ τὴν Φοιτητικὴν Δανειστικὴν Βιβλιοθήκην δανείζουσα μόνον τὰ συγγράμματα τῶν κ.κ. καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ διήμερον κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἅμα τῇ ἐπιδείξει φοιτητικῆς ταυτότητος. Πᾶσα καθυστέρησις ἐπιστροφῆς συγγράμματος ἀναφέρεται εἰς τὴν Σύγκλητον πρὸς ἐπιβολὴν κυρώσεων.

Ἐὰν ὁ σπουδαστὴς ἀφαιρέσῃ σελίδας ἢ ἐπιφέρῃ ἄλλην καταστροφὴν τοῦ βιβλίου τιμωρεῖται παραδειγματικῶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ὡς καὶ ἀνωτέρω παραγρ. 18 ἐκτίθεται.

14. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

Παρά τῇ Σχολῇ ὑφίστανται νόμῳ ὀργανωμένα τέσσαρα Σπουδαστήρια: α) τῶν Φιλοσοφικῶν Ἑπιστημῶν β) τῶν Νομικῶν Ἑπιστημῶν γ) τῶν Οἰκονομικῶν Ἑπιστημῶν καὶ δ) τῶν Κοινωνικῶν καὶ Ἱστορικῶν Ἑπιστημῶν.

Ἐν τῇ πράξει λειτουργοῦν τὰ ἐξῆς Σπουδαστήρια ἐξωπλισμένα δι' εἰδικῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ οἰκείου κλάδου: Διεθνoῦς Δικαίου καὶ Διεθνῶν Σχέσεων, Οἰκονομικῶν Ἑπιστημῶν, Δημοσίου Δικαίου, Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Πολιτικῆς Ἑπιστήμης, Πολιτικῆς Ἱστορίας, Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Κοινωνικῶν Ἑπιστημῶν.

15. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

1. Οί πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νά συμμετέχουν εἰς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν θέσεων τῶν διοικητικῶν κλάδων Α' κατηγορίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐπίσης οἱ (πτυχιούχοι τετραετοῦς φοιτήσεως) δικαιούνται νά μετέχωσιν εἰς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν θέσεων ἀκαλούθων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν (ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 606/1970 — Φ.Ε.Κ. 165 Α' τεύχους).

2. Πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς κεκτημένοι καὶ τὰ ἀνάλογα οὐσιαστικά ἢ ἄλλα εἰδικὰ προσόντα δύνανται νά ἐπιλέγωνται εἰς θέσεις ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν ὡς τοῦ Νομάρχου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Διοικήσεως κλπ.

3. Ἐπίσης θέσεις δοκίμου ἀξιωματικοῦ τοῦ Σώματος Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάς καὶ τῶν ἀντιστοίχων τοῦ Β.Ν. καὶ τῆς Ε.Β.Α. δύνανται νά καταληφθοῦν κατόπιν διαγωνισμοῦ ὑπὸ πτυχιούχων ἢ καὶ τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς. Οὗτοι μετὰ τὴν ἀπαραίτητον βασικὴν ἐπαγγελματικὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν ὀνομάζονται μόνιμοι ἀξιωματικοὶ (ἀνθυπολοχαγοὶ — σημαιοφόροι — ἀνθυποσηναγοί).

4. Ἐκτὸς τῶν δημοσίων θέσεων οἱ κεκτημένοι τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ὡς καὶ οἱ πτυχιούχοι τῶν ἄλλων συγγενῶν σχολῶν προσλαμβάνονται ὑπὸ Τραπεζικῶν ἰδρυμάτων τυγχάνοντες εἰδικῆς βαθμολογικῆς προωθήσεως.

5. Οἱ ἀνακηρυχθέντες διδάκτορες τῆς Σχολῆς δύνανται νά ἀκολουθήσουν ἀκαδημαϊκὸν καὶ ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ ἐπιστημονικὸν στάδιον.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΠΡΩΤΟΕΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΠΡΩΤΟΕΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς φοιτητὰς δοκιμάσαι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε: Περὶ τὰς Πολιτικὰς Ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελήσασθαι. Πᾶν ποιήσειν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, κόσμον ἡθῶν καὶ σεμνότητα τρόπων, ἀλληθὲς δὲ καὶ τὸ δίκαιον οὕτω θεραπεύειν, ὡς τοὺς Ἕλληνας σπουδαστὰς μάλιστα προσήκει. Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένους τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραια τηρήσειν καὶ ἀκίβδηλα. Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολή, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τοὺς ἑαυτῆς πτυχιούχους δοκιμάσαι με κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογῶ τήνδε: Ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐξερχόμενος, κατ' ἐπιστήμην βιώσομαι ὡς οἷόν τε καθαρῶς ταύτην ἀσκῶν καὶ μετ' ἐπιμελείας θεραπεύων. Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένους τούτου τῆς σοφίας διὰ παντὸς ἀκέραιας τηρήσω καὶ ἀκίβδηλους. Τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρώμενος ὁδηγῶ, ἀγαθὸν δὲ καὶ μέτριον ἑμαυτὸν παρέχων ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διατελέσω, ὡς τὸν εὖ μὲν πεφυκότεν, ἑλληνικῶς δὲ πεπαιδευμένον προσήκει. Οὕτω, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν Καθηγητῶν, εἴη μοι ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτη Σχολὴ τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκυτῆς διδασκτόρων δοκιμάσαι καὶ ἐγκριῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, καὶ τῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἁσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε:

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν Θεῖον πυρσὸν τῆς Ἐπιστήμης λαβόντες οὐ παυσόμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθόντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἐσχατὶ ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσιν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρελημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν. ἀεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν πεφικμένον καὶ ἱερὸν φῶς κατηρδεύσειν Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξόν ἀπεργάζεσθαι.

Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν, ἐπιτελοῦντι, εἴη ὁ Θεὸς ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ».

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ Π.Α.Σ.Π.Ε.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1971-1972

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΗΜΑΚΗ

Τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1971 ἐγένετο ὁ ἐορτασμὸς τῆς Ἡμέρας τοῦ ἐφέδρου πολεμικοῦ, τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς 22ας ἐπετείου ἀπὸ τῆς συντριβῆς τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι μεὶ ὁμιλητὴν τὸν Ἐντεταλμένον Ὑφηγητὴν κ. Κ. Κούρτην.

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1971 ἐγένετο ἐορτασμὸς ἐπὶ τῇ 26ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν μεὶ ὁμιλητὴν τὸν Ἐντεταλμένον Ὑφηγητὴν κ. Α-Β. Παπακώστα.

Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1971 ἐγένετο τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Ὁμίλησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Π. Δημάκης μεὶ θέμα: «Ἡ σημασία τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συγχρόνων καιρῶν».

Τὴν 22αν Νοεμβρίου 1971 ὠμίλησεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Μελετόπουλος μεὶ θέμα: «Ἡ ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος κατὰ τὴν λαϊκὴν εἰκονογραφίαν».

Τὴν 25ην Νοεμβρίου 1971 ἐγένετο ὁμιλία τοῦ Ἐντεταλμένου Ὑφηγητοῦ κ. Ν. Κόνσολα μεὶ θέμα: «Ἐπιτεύγματα καὶ προοπτικαὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

Τὴν 30ήν Νοεμβρίου 1971 ὠμίλησεν ὁ Πτυχιούχος τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Ἰωάννης Μπόντσικας μεὶ θέμα: «Πῶς καθορίζεται ἡ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ ἑνὸς κράτους».

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1971 ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν νέων φοιτητῶν.

Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ Πρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Παναγ. Δημάκης μεὶ θέμα: «Τὰ καθήκοντα τῶν νέων φοιτητῶν».

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1972 ἐγένετο ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν, ἀποβιωσάντων Καθηγητῶν καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Σχολῆς ἐορτὴ διὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1972 ὠμίλησεν ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς κ. Γ. Κουσουλάκος με θέμα: «Οἱ τρεῖς μεγάλοι Ἱεράρχαι καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης».

Τὴν 14ην Μαρτίου 1972 ὠμίλησεν ὁ Ἐπιστημονικὸς Βοηθὸς κ. Εὐάγγ. Ἀποστολόπουλος με θέμα: «Τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα ἐξ ἀπόψεως ποινικῆς».

Τὴν 23ην Μαρτίου 1972 ἐγένετο ὁ ἐορτασμὸς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου με ὁμιλητὴν τὸν Πρύτανιν τῆς Σχολῆς κ. Π. Δημάκην με θέμα: «Ἡ ἑναρξίς τῆς ἐπαναστάσεως τὴν 23ην Μαρτίου 1831 ἴστην Καλαμάτα».

Τὴν 20ην Ἀπριλίου 1972 ὠμίλησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Τσάκωνας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Τὴν 12ην Μαΐου 1972 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Β' «Πνευματικῆς ἐβδομάδος» τῆς Σχολῆς εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τῆς Νέας Πτέρυγος καὶ ἐπηκολούθησεν δεξίωσις. Ὁμίλησεν ὁ Πρύτανις τῆς Σχολῆς κ. Παν. Δ. Δημάκης.

Τὴν 15ην Μαΐου 1972 ἐξετελέσθησαν μουσικαὶ συνθέσεις τραγουδιοῦ ὑπὸ τῆς Φοιτητικῆς χορωδίας τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Συμεών.

Τὴν 16ην Μαΐου 1972 ἐγένετο διάλεξις τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου κ. Α. Ρουσσοπούλου, με θέμα: «Ὁ θετικὸς λογισμὸς καὶ τὰ μαθηματικά».

Τὴν 17ην Μαΐου 1972 ἔλαβεν χώραν λογοτεχνικὴ καὶ μουσικὴ βραδυὰ καθ' ἣν παρέστη ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στυλιανὸς Παττακός.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1972-1973

ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΔΗΜΑΚΗ

Τήν 14ην Ὀκτωβρίου 1972 ἐωρτάσθη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἐφέδρου πολεμιστοῦ, τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς 22ας ἐπετείου ἀπὸ τῆς συντριβῆς τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι, με ὁμιλητὴν τὸν Ἐντεταλμένον Ὑφηγητὴν κ. Κ. Κούρτην.

Τήν 27ην Ὀκτωβρίου 1972 ἐγένετο ἑορτασμός ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 με ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν κ. Δ. Κόρσον καὶ θέμα : «Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ὡς πηγὴ ἐμπνεύσεως τῆς Νεωτέρας Ἑλληνικῆς ποιήσεως».

Τήν 2αν Νοεμβρίου 1972, ἐωρτάσθη ἡ 27η ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. Ὁμίλησεν ὁ Ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς κ. Α.Β. Παπακώστας με θέμα: «Ὁ Ο.Η.Ε. καὶ ἡ κατοχύρωσις τῆς Διεθνoῦς Εἰρήνης καὶ Ἀσφαλείας».

Τήν 27ην Νοεμβρίου 1972 ὁμίλησεν ὁ Γερμανὸς Καθηγητὴς τῶν Διεθνῶν Σχέσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Bochum, Dr. Helmut Rumpfe με θέμα : «Ἡ συλλογικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν».

Τήν 5ην Δεκεμβρίου 1972 ὁμίλησεν ὁ Παναγιώτατος Ἀρχιεπισκοπάρχης κ. Ἱ. Μαστρογιαννόπουλος με θέμα: «Ἡ μοναδικὴ προσωπικότης».

Τήν 12ην Δεκεμβρίου 1972 ὁμίλησεν ὁ Ἐντ. Ὑφηγητὴς κ. Γ. Ἀλεξανδρῆς διὰ τὴν συντριβὴν τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

Τήν 8ην Δεκεμβρίου 1972 ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν νέων πρωτοετῶν φοιτητῶν, καθ' ἣν ἐνεκαίνισθη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως κ. Π. Δημάκη τὸ σύστημα τῆς ἀπονομῆς βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας φοιτητὰς τῆς Σχολῆς.

Τήν 18ην Δεκεμβρίου 1972 ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Καθηγητὴς κ. Γρηγ. Κασσιμάτης ὁμίλησεν με θέμα: «Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου στὴν Νέα Εὐρώπη».

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1972 ἐγένετο Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ δι' ἧσαν τὸ Διδακτικὸν καὶ Διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς καὶ διανεμήθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα. Ἐπηκολούθησεν τὸ κόψιμο τῆς πίττας.

Τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1973 ἐτελέσθη θεία λειτουργία εἰς "Ἁγιον Σώστην καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν Ἱδρυτῶν καὶ ἀποβιωσάντων Καθηγητῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρχελόου κ. Εὐθυμίου.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1973 ὁμίλησεν ὁ ὁμότιμος Καθηγητὴς κ. Γ. Κουσουλῆκος μὲ θέμα: «Τὰ παιδευτικὰ Ἰδεώδη ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Τριῶν Μεγάλων Ἰεραρχῶν».

Τὴν 23ην Μαρτίου 1973 ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τὴν 25ην Μαρτίου 1821, ὁ Πρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Π. Δημάκης ὁμίλησεν μὲ θέμα: «Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 καὶ ὁ Δ. Σολωμός».

Τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν εἰς τὴν αἵθουσαν διαλέξεων τῆς Σχολῆς ἐτελέσθη ἑσπερινός, λειτουργία τῶν Προηγιασμένων καὶ λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίου (Κρήτης) κ.κ. Τιμόθεος ὁμίλησεν μὲ θέμα: «Ἡ ἐπιστήμη, οἱ νέοι καὶ ἡ ἐποχὴ μας».

Τὴν 10ην Ἀπριλίου 1973 ὁμίλησεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Περούτζι κ. Mario de Dominicis μὲ θέμα: «Ἡ διαμόρφωσις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δογματικῆς τοῦ συγχρόνου δικαίου». Τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρετάθη ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐν λόγῳ Καθηγητοῦ.

Τὴν 20ην Ἀπριλίου 1973 ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, μὲ ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν καὶ Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Π. Παπαπαναγιώτου μὲ θέμα: «Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Γεωργίας κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν».

Τὴν 14ην Μαΐου 1973 ἐγένετο ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Π. Πέρδικα. Κατὰ ταύτην παρουσιάσθη ὁ πρὸς τιμὴν του ἐκδοθεὶς Δ' τόμος τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος» καὶ ὁμίλησεν ὁ Καθηγητὴς κ. Ι. Γεωργάκης περὶ τοῦ τιμωμένου.

Τὴν 25ην Ἰουνίου 1973 παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν αὐτῆς ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Τὴν 27ην Ἰουλίου 1973 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Νέας Πτέρυγος τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν προτομῶν τῶν Ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς Α. Πάντου καὶ Γ. Φραγκοῦδη.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἐπεξητήθη καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1972-1973 ἡ αὔξησις, κατ' ἀριθμὸν, τῶν μορφωτικῶν ἀλλὰ καὶ ψυχγωγικῶν ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἑδρας τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐπραγματοποιήθησαν διήμεροι ἐκδρομαὶ 1) εἰς Καλάβρυτα, Ἀγίαν Λαύραν καὶ Ξυλόκαστρον εἰς ἣν συμμετέσχον δευτεροετῆς σπουδασταὶ καὶ 2) εἰς Ναύπλιον, Ἀρχαίαν Ἐπίδαυρον καὶ Πόρτο Χέλι εἰς ἣν συμμετέσχον πρωτοετῆς καὶ δευτεροετῆς σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης οἱ ἀριστοῦχοι σπουδασταὶ τοῦ Δ' ἔτους ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. ἐπραγματοποίησαν ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς Ἱταλίαν. Ἐπεσκέφθησαν κατὰ σειρὰν τὰς πόλεις : Μπάρι, Ρώμην, Νεάπολιν, Πομπηίαν, Μεσσήνην, Κατάνιν, Συρακούσας, Τάραντα καὶ Βρινδήσιον. Τὰ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς σημερινῆς τῶν ἀνωτέρω πόλεων κ.λ.π. ἀνέπτυξαν εἰς τοὺς φοιτητάς, οἱ συνοδεύσαντες αὐτοὺς Πρύτανις τῆς Σχολῆς κ. Π. Δημάκης καὶ ἰδίᾳ ὁ Ἀντιπρύτανης αὐτῆς κ. Γεώργ. Παπαχαρατζῆς.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἑδρας τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας ἐπραγματοποιήθη ὁκτήμερος ἄσκησις περιφερειακῆς ἀναπτύξεως εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ν. Κόνσολα καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ Βοηθοῦ τῆς ἑδρας Δρ. κ. Χ. Λιναρδοπούλου ἐπεσκέφθησαν ὡσαύτως τὰ ἀκριτικὰ φυλάκια καὶ τὴν στρατιωτικὴν μονάδα (500 Τ Δ/Β) τοῦ Νομοῦ Ἑβρου. Διένειμον δῶρα εἰς τοὺς ἐκεῖ ὑπλίτας καὶ ἔτυχον θερμῆς ὑποδοχῆς.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς κ. Ἰω. Παπαμιχαλάκη οἱ σπουδασταὶ μας ἐπεσκέφθησαν :

1) τοὺς κάτωθι βιομηχανικοὺς χώρους πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων : α) Πανοτέξ (κατασκευαὶ μορισανίδων), β) Σωληνουργία Ἀθηνῶν (παραγωγὴ σωλήνων μεγάλων διαμέτρων, θερμαντικῶν σωμάτων καὶ χαλυβδίνων λουτήρων) γ) Κεραμεικὴ Cedit (πλακίδια, ἐπενδύσεις), καὶ δ) Ideal Standart (εἶδη ὑγιεινῆς).

2) τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας γιὰ νὰ ἐνημερωθοῦν ἐπὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως τῆς Συγχρόνου Δημοσίας Διοικήσεως καὶ τοῦ τρόπου ἐκπονήσεως καὶ συντονισμοῦ προγραμμάτων ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας.

3) τὴν ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ὅπου ἐγένετο ἐνημέρωσις καὶ ἐπιδειξίς τῶν νέων χώρων τῆς Ὑποδ/σεως Ἀμέσου Δράσεως καὶ τῆς ἐφαρμοζομένης σήμερον τεχνικῆς ἀστυνομείσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων μέσῳ κλειστοῦ κυκλώματος τηλεοράσεως.

4) τὸν Ο.Τ.Ε. εἰς τὸ μέγαρον Ν.Υ.Μ.Α. ὅπου καὶ ἐνημερώθησαν ἐπὶ τῶν μεθόδων καὶ συστημάτων τῆς Ἑθνικῆς καὶ Διεθνοῦς τηλεπικοινωνίας.

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ

Τιμῆς ἔνεκεν δύνανται νὰ ἀπονέμωνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς διδακτορικὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, τοῖς γράμμασιν, ἢ ταῖς τέχναις ἐξόχως διαπρέποντας ἢ πολυτίμους τῷ Ἔθνει ἢ τῇ Σχολῇ παρασχόντας ὑπηρεσίας Ἑλλήνας ἢ μὴ, μετ' ἠτιολογημένην πρότασιν δύο τοῦλάχιστον Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς λαμβανομένην διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν Καθηγητῶν.

Ἡ εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα ἀναγόρευσις γίνεται δημοσίᾳ παρισταμένου τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ὁ ὑπ' αὐτῆς ὀρισθεὶς Καθηγητὴς ποιεῖται εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἀναγορευομένου, μεθ' ὃ ὁ Πρύτανις ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα τῆς Σχολῆς καὶ ἐπάγεται τάδε: «Ἐπειδὴ περ ἡ Πάντειος Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τόν... ἄξιον ἀπέφηνε τοῦ ἐπιτίμου διδακτορικοῦ ἀξιώματος, διὰ ταῦτα ἐγώ... τακτικὸς καθηγητὴς νῦν δὲ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Πρύτανις ἐπινεύων καὶ χρώμενος τῇ δυνάμει ἣν παρὰ τῶν νόμων καὶ τῆς Σχολῆς ἔχω λαβών, τόν... ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν δημοσίᾳ ἀναγορεύω καὶ πάσας τὰς προνομίας τὰς τῷ ἀκαδημαϊκῷ τούτῳ ἀξιώματι παρεπομένης ἀπονέμω».

Τῷ ἀναγορευθέντι ἐπιτίμῳ διδάκτορι χορηγεῖται ἐπὶ μεμβράνης δίπλωμα, ὃπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, σφραγίζεται δὲ διὰ τῆς μεγάλης σφραγίδος τῆς Σχολῆς.

ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ

Διδάκτωρ ἀναγορεύεται ὁ κεκτημένος πτυχίον τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἀνταποκρινόμενο πρὸς τὸ εἶδος τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ συγγράφας πρωτότυπον διατριβὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν (ἄρθρον 198 Ν. 5343/1932).

ΑΝΑΓΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1966 ἕως τὸ 1973

1. Μπλέτας Ἀναστάσιος: «Σύγχρονοι Σοβιετικαὶ κατευθύνσεις εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου» (7-6-1966).
2. Ἀλεξανδρῆς Γεώργιος: «Ἡ προσαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς διοικήσεως ἐν τῇ ὁργανώσει κρατικῶν ὑπηρεσιῶν» (28-2-1967).
3. Λογοθέτης Μιλητιάδης: «Προβλήματα καὶ κατευθύνσεις Τουριστικῆς Πολιτικῆς» (28-3-1967).
4. Κίννας Ἰωάννης: «Ἡ Κοινοπολιτεία καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνοποίησης» (11-3-1968).
5. Λιναρδόπουλος Χαράλαμπος: «Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας» (6-4-1970).
6. Τσάκωνας Ἀθανάσιος: «Τὸ πρόβλημα τῆς Διπλῆς Φορολογίας ἐξ ἀπόψεως νομικῆς» (13-4-1970).
7. Μεταξᾶς Ἀναστάσιος: «Τὸ δίκαιον τῆς ἀνάγκης καὶ ἡ διάστασις τῆς νομολογίας Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀρείου Πάγου» (15-5-1970).
8. Τσαούσης Δημήτριος: «Ἡ ἰδεολογία τῆς Ἀναπτύξεως». Δοκίμιον ἐπὶ τῶν διαπολιτιστικῶν σχέσεων τῆς Δύσεως μετὰ τοῦ Τρίτου Κόσμου (22-6-1970).
9. Γκητάκος Χαρίλαος: «Κοινωνιολογικὰ Προβλήματα τῆς οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως» (22-7-1970).
10. Γεωργόπουλος Γεώργιος: «Παρατηρήσεις καὶ Συμπεράσματα ἐπὶ τῆς Ἱστορικῆς Ἐξελίξεως τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν μέχρι τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου» (27-10-1970).
11. Νικολάου Χρήστος: «Αἷτια τῆς δυσμενοῦς θέσεως τῆς ἐλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἀγορᾶς ἐναντι ἐτέρων χωρῶν καὶ δὴ τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ προτεινόμενα μέτρα ἀναπτύξεως αὐτῆς». (22-10-1970).

12. Θανασοῦλιας Ἀνδρέας: «Οἱ ὑπῆκοι Κρατῶν-Μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀσκήσει ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος» (8-2-1971).

13. Δημητρεῖς Ἡλίας: «Κοινωνιολογία καὶ κοινωνιοτεχνικὴ τῆς διὰ δόσεως τῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν» (11-6-1971).

14. Τσεγκάε Ἀγκά: «Κοινωνικοπολιτικὴ διάθρωσις τῆς Αἰθιοπίας τοῦ 19ου καὶ 20οῦ αἰῶνος» (11-11-1971).

15. Γεώργιος Κρίππας: «Ἐλευθερία τοῦ Τύπου ἔναντι τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου» (27-8-1972).

16. Ἀνδρέας Κόκλας: «Ὁργάνωσις, λειτουργία καὶ συμβολὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν Ὁργάνωσεως καὶ μεθόδων (Ο καὶ Μ) ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς Δημοσίας καὶ Ἰδιωτικῆς Διοικήσεως» (29-1-1973).

17. Κωνσταντῖνος Γ. Ἀθανασόπουλος: «Τὰ περὶ τύπου διοικητικὰ μέτρα» (20-4-1973).

18. Παναγιώτης Παπαγαρυφάλλου: «Ἡ ἐξέλιξις τῶν Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1940» (20-4-1973).

«PANTIOS» GRADUATE SCHOOL OF POLITICAL SCIENCES

The «Pantios» Graduate School of Political Sciences was founded in Athens in 1930, through private initiative, on the model of the School of Political Sciences in Paris, in order to provide Greece with a Superior School of Political studies and give the country highly qualified civil servants. The foundation of this Institution constituted a necessity for Aristotle's homeland, which is also the cradle of political science.

Alexander Pantos, originating from Pelion and graduate of the School of Political Sciences in Paris, bequeathed all his fortune for the foundation of this School: besides George Frangoudis, from Cyprus, he took the initiative together with a group of inspired men of that time, of creating the Superior School of Political Sciences.

The School is directed by the General Assembly of Professors and the Governing Board.

For the current year the Governing Board is formed by the Rector Mr. P. Dimakis, Professor of Civil Law and Elements of Civil Procedure, the Vice-Rector Mr. G. Papahatzis Professor of Administrative Law and its members, Messrs. G. Daskalakis, Professor of Introduction to the Science of Public and Constitutional Law, D. Tsakonas Professor of Sociology.

The Diploma is equivalent to that given by the Department of the School of Political Sciences at the Faculty of Law and other Institutions of a University standard. The course of studies lasts four years. Young people of both sexes who have obtained a High School or Commercial High School degree are admitted to the Superior School following a required entrance examination; the students have to take an examination at the end of each year they obtain a Diploma after having successfully passed the required oral and written examination upon completion of their studies

The curriculum of the School is essentially different from that of-

ferred by similar University level institutions in Greece. Although it has departments corresponding to those of the Faculty of Law its task is different. Following the modern concepts of education relative to the teaching of political and social science, the School includes several curricula referring to Law with a stress on Public Law, Economics, Sociology, Philosophy, History, Political science, Public Administration etc.

The Pantios Graduate School gives the students a Diploma of political science.

The School comprises an Institute of the major foreign languages, library and Reading Halls, in order to help students in their studies. The Reading Halls are open at certain hours; the library contains a large number of books and magazines and is being constantly enriched by new ones.

PROFESSORS

1. J. Georgakis	Penal Law
2. G. Daskalakis	Introduction to the Science of Public and Constitutional Law
3. P. Dimakis	Civil Law and Elements of Civil Procedure,
4. G. Zotiadis	Public International Law.
5. D. Korsos	Administrative Law
6. P. Papapanagiotou	Commercial Law
7. G. Papachatzis	Administrative Law
8. D. Tsakonas	Sociology
9. G. Kafoussis	Accounting
10. N. Konsolas	Economic Geography
11. Emm. Marcoglou	Political Science and History of Political theories
12. St. Theophanides	Applied Economics
13. St. Agapitidis	Political Economy
14. Gr. Cassimatis	Social Law
15. C. Drakatos	Statistics
16. H. Frangistas	Sociology of Law
17. L. Houmanidis	Political Economy
18. St. Pouloupoulos	Economic Geography
19. T. Philippidis	Criminology

ASSOCIATED PROFESSORS WITH TENURE

1.	E. Dimitras	Sociology
2.	K. Hatjigiannakis	Penal Law and Elements of the Penal Procedure
3.	D. Kyriazis—Gouvelis	Introduction at the Science of Public and Constitutional Law
4.	D. Markianos	Civil Law and Elements of Civil Procedure
5.	G. Sakkas	Administrative Law

READERS

1.	G. Alexandris	General theory of the State
2.	G. Antonopoulos	Introduction to philosophy
3.	K. Courtis	Technic of Organization and Public Administration
4.	G. Dimakopoulos	History of the Greek Administration
5.	A—B. Papakostas	Public International Law
6.	D. Tsaoussis	Sociology

LECTURERS

1.	K. Thanos	Political Economy
2.	A. Raikos	General Theory of the State and Constitutional Law
3.	St. Voutyras	Social Law

ECOLE SUPERIEURE DES SCIENCES POLITIQUES «PANTIOS»

L'École des Sciences Politiques «Pantios» fut fondée, en 1930, à Athènes grâce à une initiative privée et sur le modèle de l'École Libre des Sciences Politiques de Paris, afin de doter la Grèce d'un Établissement Supérieur destiné à l'éducation politique des jeunes et à la formation de cadres de fonctionnaires d'un niveau supérieur. Cette Institution répondait à une nécessité pour la patrie d'Aristote, berceau de la Science Politique.

Alexandre Pantos, originaire de la région du Pélion et diplômé de l'École Libre des Sciences Politiques de Paris légua la totalité de sa fortune pour la fondation de cette École tandis que Georges Frangoudis, originaire de Chypre, se faisait l'apôtre d'une initiative parallèle.

À l'heure actuelle, l'École qui, en 1937, fut érigée en Institution de Droit Public, est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs, par le «Sénat universitaire» et par le Recteur.

Actuellement, le «Sénat» de l'École des Sciences Politiques «Pantios» comprend le Recteur M. P. Dimakis, Professeur chargé de l'enseignement du Droit Civil, le Vice-Recteur M. G. Papahatzis, Professeur du Droit Administratif et comme membres M. G. Daskalakis, Professeur chargé de l'Introduction à la Science du Droit Public, D. Tsaconas, Professeur chargé de l'enseignement de la Sociologie.

Le diplôme de l'École est équivalent à celui des Universités et des Écoles Supérieures. Il confère exactement les mêmes titres en vue de la nomination aux fonctions publiques. La durée des études est de quatre ans. Les jeunes gens et jeunes filles titulaires d'un certificat de fin d'études secondaires ou d'école de commerce secondaire y sont admis après concours. Un examen est prévu à la fin de chaque année et les candidats obtiennent la Licence au terme de la quatrième année, après avoir subi avec succès les épreuves prévues, écrites et orales.

Le cycle des études diffère essentiellement de celui des Facultés

similaires d'enseignement supérieur en Grèce. Bien que prossédant des chaires équivalentes a celles des Facultés de Droit, l'Ecole a cependant une mission différente. Dans cet ordre d' idées, l'Ecole des Sciences Politiques «Pantios» d'Athènes, se conformant aux conceptions modernes relatives à l'enseignement des sciences politiques et sociales, a inscrit à son programme d'études les diverses disciplines afférentes au Droit, accordant une attention particulière au Droit public, mais aussi et surtout à la Science Politique, aux Relations Internationales, aux Sciences Économiques, à la Sociologie, à la Philosophie, à l'Histoire, à la Technique de l'Administration Publique etc.

Deux cycles d'études sont prévus dont l'un est sanctionné par le «Diplôme de Sciences Politiques» et l'autre par le «Diplôme d'Administration Publique».

Auprès de l'École fonctionne également une section de langues étrangères vivantes.

Une Bibliothèque et une salle de lecture sont mises à la disposition des étudiants. La Bibliothèque dispose d'un grand nombre d'ouvrages et de revues et s'enrichit constamment de nouvelles acquisitions.

PERSONNEL ENSEIGNANT

PROFESSEURS

1. J. Georgakis	Droit Penal
2. G. Daskalakis	Introduction à la Science du Droit Public et Constitutionnel.
3. P. Dimakis	Droit Civil et Elements de la Procedure Civile
4. G. Zotiadis	Droit Public International
5. D. Korsos	Droit Administratif
6. P. Papapanagiotou	Droit Commercial
7. G. Papachatzis	Droit Administratif
8. D. Tsakonas	Sociologie
9. G. Kaphoussis	Comptabilité
10. N. Konsolas	Géographie Economique
11. Emm. Markoglou	Science Politique et Histoire des Théories Politiques

12.	St. Théophanides	Économie Appliquée
13.	St. Agapitides	Économie Théorique et Privée
14.	Gr. Cassimatis	Droit Social
15.	C. Dracatos	Statistique
16.	H. Frangistas	Sociologie du Droit
17.	L. Houmanides	Économie Théorique et Privée
(comme histoire de la vie économique)
18.	T. Philipides	Criminologie
19.	St. Pouloupoulos	Géographie économique

PROFESSEURS AGRÉGÉS AVEC PERMANENCE

1.	E. Dimitras	Sociologie
2.	K. Hatjighiannakis	Droit Penal et Elements de la Procedure Pénal
3.	D. Kyriazis-Gouvelis	Introduction à la Science du Droit Public et Constitutionnel
4.	D. Markianos	Droit Civil et Elements de la Procedure Civile
5.	G. Sakkas	Droit Administratif

PROFESSEURS AGREGES CHARGES DE COURS

1.	G. Alexandris	Théorie Générale de l'Etat et Droit Constitutionnel
2.	G. Antonopoulos	Introduction à la Philosophie
3.	G. Dimakopoulos	Histoire de l'Administrarion Grecque
4.	K. Courtis	Technique de l'Organisation et de l'Administration Publique
5.	A-B. Papakostas	Droit International Public
6.	D. Tsaoussis	Sociologie

PROFESSEURS AGREGES

1.	K. Thanos	Economie Théorique et Privée
2.	A. Raikos	Théorie générale de l'Etat et Droit Constitutionnel
3.	St. Voutyras	Droit social

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. 'Επιστημονική 'Επετηρίς : Τόμος Α' 1949-50. 'Αθήναι, 1950.
Τόμος Β' 1952-53. 'Αθήναι, 1953.
Τόμος Γ' 1957-58. 'Αθήναι, 1957.
2. 'Η συμβολή τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν εἰς τὸν 'Ελληνικὸν Πολιτισμὸν. (Λό-
γος ἐκφωνηθεὶς ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς τὴν 30ὴν
'Ιανουαρίου 1950 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στασινοπούλου).
3. Κυριαρχία καὶ ὑπερεθνικοὶ θεσμοί: Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον καὶ ὑπερ-
εθνικαὶ 'Ιδέαι. (Διάλεξεις δοθεῖσαι τὴν 18ην καὶ 20ὴν Μαρτίου 1952
ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Carlo Schmidt. 'Αθήναι, 1952).
4. «Πῶς θὰ νικήσωμεν εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον»; Διάλεξις γενομένη τὴν
8ην Μαΐου 1952 ὑπὸ τοῦ κ. John Nurveen π. 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αμερι-
κανικῆς 'Αποστολῆς ἐν 'Ελλάδι καὶ Βελγίῳ, μέλους τῆς Συγκλήτου τοῦ
Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου. 'Αθήναι, 1952.
5. Περὶ τῆς σχέσεως Δημοσίου καὶ 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη
τὴν 15ην Μαρτίου 1954 ὑπὸ τοῦ Δρος Hans Moller, Καθηγητοῦ τοῦ
Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου. 'Αθήναι, 1954.
6. Συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀντι-
κυκλικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ (Οἰκονομικῶν Κύκλων). Περίληψις δια-
λέξεως γενομένης τὴν 16ην 'Οκτωβρίου 1954 ὑπὸ τοῦ Dr. Hans Bayer.
'Αθήναι, 1954.
7. Θρησκεία καὶ 'Εθνος. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν 'Ιεραρ-
χῶν τὴν 31ην 'Ιανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς Δημ.
Βεζανῆ. 'Αθήναι, 1956.

8. Τὸ Δίκαιον ἔναντι τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων. Διάλεξις γενομένη τὴν 2αν Νοεμβρίου 1956 ὑπὸ τοῦ Δρος Ἑρρίκου Henkel, Καθηγητοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου. Ἀθῆναι, 1956.
9. Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. Διάλεξις γενομένη τὴν 9ην Ἀπριλίου 1956 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Bordeaux κ. Jean-Marie Auby. Ἀθῆναι, 1956.
10. Τὰ ψυχολογικὰ στοιχεῖα τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου τῆς Διοικήσεως. Διάλεξις δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Jean-Marie Audi τὴν 11ην Ἀπριλίου 1956. Ἀθῆναι, 1956.
11. Λόγος Πανηγυρικός ἐπὶ τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου (ἐκφωνηθεὶς τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου). Ἀθῆναι, 1956.
12. Πανηγυρική ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ τῆς 25ης Μαρτίου, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Καλλιαβᾶ. Ἀθῆναι, 1957.
13. Ἡ πορεία τοῦ Ἑθνους πρὸς τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν (1821-1830). Λόγος πανηγυρικός τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου. Ἀθῆναι, 1957.
14. Εἴκοσιπενταετηρὶς 1930-1955. Ἀθῆναι, 1957.
15. Περὶ τῆς φύσεως τοῦ Νόμου. Διάλεξις γενομένη τὴν 22αν Ἀπριλίου 1958 ὑπὸ τοῦ κ. Herman Eichler, Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ, Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν Νυρεμβέργης. Ἀθῆναι, 1958.
16. Ἑλλάς καὶ Εὐρώπη. Διάλεξις γενομένη τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου. Ἀθῆναι, 1959.
17. Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Φιλοσοφία. Τρεῖς διαλέξεις τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Γεωργάκη. Ἀθῆναι, 1959.
18. Ἡ Ἀμυνα τῆς Δύσεως. Διάλεξις γενομένη τὴν 31ην Ἰανουαρίου ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ διδάκτορος Οὐμβέρτου πρίγκηπος τοῦ Λεβενστάιν. Ἀθῆναι, 1960.
19. Colloque sur la peine de mort. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1960 Διεθνοῦς Συνεδρίου περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἀθῆναι, 1961.
20. Σύμμεικτα Σεφεριάδου. Τόμοι 2. Ἀθῆναι, 1961.
21. Αἱ ἀρχαιοελληνικαὶ ρίζαι τοῦ Εἰκοσιένου. Πανηγυρικός λόγος τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου. Ἀθῆναι, 1962.

22. Προσωπικὸν Ἀρχεῖον Νικολάου Ἰ. Σαριπόλου. Ἔκδοσις ταξινομηθεῖσα καὶ σχολιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Καθηγητοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Μ. Στασινοπούλου. Ἀθῆναι, 1963.
23. Colloque sur les aspects actuels de la souveraineté. Πρακτικὰ τοῦ λαβόντος χώραν ἐν ἔτει 1961 Συνεδρίου. Ἀθῆναι, 1964.
24. Εἰς μνήμην John F. Kennedy. Ἀθῆναι, 1964.
25. Πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ Τζὼν Κέννεντυ (Ὁμιλίαι). Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Οἰκονομία». Ἀθῆναι, Φεβρουάριος 1964.
26. Ἡ Τριακονταετηρὶς τῆς Παντείου Σχολῆς 1937-1967 ὡς Ἰδρύματος Δημοσίου Δικαίου. (Ἐπετηρὶς Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1966-1967, Ἀθῆναι 1967).
27. Συνοπτικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, ὑπὸ Ἑμμ. Πρωτοψάλτη.
28. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς : Τόμος Δ΄ 1971-72, Ἀθῆναι, 1972.

Ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐνισχύεται, ὡσαύτως, καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ «Ἀριστοτέλης» τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ὄργανον τῶν Φοιτητῶν τῆς Παντείου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

ΤΗΣ Π.Α.Σ.Π.Ε.

1. Έξελιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος ἐγγραφομένων εἰς τὴν Σχολὴν σπουδαστῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ μέχρι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1965-66 εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν συνολικῶς 29.388 σπουδασταί, ἤτοι 1.000 περίπου κατὰ μέσον ὅρον ἑτησίως.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1966-67 ἕως τοῦ 1969-72 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὰ καθ' ἑκάστον ἔτη διδασκαλίας κατὰ φύλλον ἐμφανίζει τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα:

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΩΝ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	1ον ἔτος		2ον ἔτος		3ον ἔτος		4ον ἔτος			
							Τμήμα Δημ. Διοικ.		Τμήμα Πολ. Ἐπιστήμης	
	Ἀρρενεῖς	Θήλειαι	Ἀρρενεῖς	Θήλειαι	Ἀρρενεῖς	Θήλειαι	Θήλειαι	Ἀρρενεῖς	Θήλειαι	Ἀρρενεῖς
1966 - 1967	2106	1089	1213	589	704	238	75	39	137	41
1967 - 1968	2082	1080	1218	720	630	373	237	90	359	133
1968 - 1969	1954	1040	1093	663	825	525	321	116	400	169
1969 - 1970	1668	861	1046	650	1037	537	230	155	437	276
1970 - 1971	1387	1007	903	659	687	504	162	121	489	397
1971 - 1972	1971	611	1060	626	901	482	203	125	529	217
1972 - 1973	1178	703	799	648	674	603	203	182	537	500

2. Έξελιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος λαμβανόντων πτυχίον.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς καὶ μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους

1972/1973 οί λαβόντες πτυχίον τριετοῦς φοιτήσεως ἀνέρχονται εἰς 8.000. Εἰδικώτερον ὁ ἀριθμὸς τούτων κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1952-1973 ἐξελίχθη ὡς ἀκολούθως:

Α. ΤΡΙΕΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΣΕΩΣ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Μέσος ἀριθμὸς πτυχιούχων κατ' ἔτος
1951 /52-1965 /66	6.179	412
1966 -1967	375	—
1967 -1968	398	—
1968 -1969	341	—
1969 -1970	259	—
1970 -1971	154	—
1971 -1972	175	—
1972 -1973	119	—
1951 /52-1970 /73	8.000	381

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1964-1965 μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972/1973 οἱ λαβόντες πτυχίον τετραετοῦς φοιτήσεως ἀνέρχονται εἰς 2.881.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀναλύεται κατὰ τμήματα καὶ κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1964/1973 ὡς ἀκολούθως:

Β. ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΕΤΡΑΕΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΣΕΩΣ

Ι. Τμήμα Δημοσίας Διοικήσεως

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Μέσος ἀριθμὸς πτυχιούχων κατ' ἔτος
1964-1966	83	41
1966-1967	25	—
1967-1968	61	—
1968-1969	133	—
1969-1970	101	—
1970-1971	158	—
1971-1972	95	—
1972-1973	212	—
1964-1973	773	86

II. Τμήμα Πολιτικής Ἐπιστήμης

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Μέσος ἀριθμὸς πτυχιούχων κατ' ἔτος
1964-1966	40	20
1966-1967	25	—
1967-1968	122	—
1968-1969	344	—
1969-1970	289	—
1970-1971	262	—
1971-1972	306	—
1972-1973	720	—
1964-1973	2.108	294

3. Σχέσεις ὑφισταμένων εἰς τὴν Σχολὴν σπουδαστῶν καὶ λαμβανόντων ἐξ αὐτῆς πτυχίον.

Πρὸς ἐκτίμησιν τῆς σχέσεως αὐτῆς ὑπελογίσθη δι' ἕκαστον ἔτος τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαμβανόντων πτυχίον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑφισταμένων ἐν τῇ Σχολῇ σπουδαστῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὰ ποσοστὰ ταῦτα κατὰ τὰ τελευταῖα ἐννέα (9) ἀκαδημαϊκὰ ἔτη ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι (α)	Σπουδασταὶ (β)	(α,β) %
1963-1964	574	2.986	0, 19
1964-1965	740	4.563	0, 16
1965-1966	484	4.621	0,104
1966-1967	425	6.206	0,068
1967-1968	581	6.928	0,083
1968-1969	818	7.453	0,109
1969-1970	649	6.598	0,098
1970-1971	574	6.096	0,009
1971-1972	576	6.725	0,083
1972-1973	1.051	6.027	0,154
1963-1973	6.442	58.205	0,110

4. Χαρακτηριστικά τινές σχέσεις υπολογισθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων περιεχομένων εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. «Στατιστική Ἑπετηρὶς τῆς Ἑλλάδος» 1971 καὶ 1972».

α) Οἱ σπουδασταὶ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. κατὰ τὰ ἔτη 1963-1971, ὡς καὶ ἡ ποσοστιαία σχέσις των πρὸς τὸ σύνολον τῶν σπουδαστῶν ἀπάσης τῆς χώρας κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἔτη παρουσιάζονται ὡς ἀκολούθως:

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Σύνολον σπουδαστῶν ΠΑΣΠΕ (α)	Σύνολον φοιτητῶν τῆς Χώρας (β)	(α,β) %
1963-1964	2.986	43.411	6,8 %
1964-1965	4.563	53.305	8,5 %
1965-1966	4.621	58.000	7,9 %
1966-1967	6.206	64.591	9,4 %
1967-1968	6.928	73.438	9,4 %
1968-1969	7.453	74.962	9,8 %
1969-1970	6.598	76.181	8,5 %
1970-1971	6.096	76.198	8 %

β) Ἡ ποσοστιαία σχέσις τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν Π.Α.Σ.Π.Ε. ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν σπουδαστῶν τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν «Α.Σ.Ο.Ε.Ε.», «Α.Σ.Β.» Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἔχει ὡς ἑπεται:

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Σύνολον σπουδαστῶν ΑΣΟΕΕ-ΑΣΒ(α)	Σύνολον σπουδαστῶν ΠΑΣΠΕ (β)	(α,β) %
1963-1964	7.343	2.986	40,5 %
1964-1965	8.876	4.653	51,3 %
1965-1966	10.207	4.261	45,2 %
1966-1967	11.166	6.206	55,5 %
1967-1968	12.632	6.928	54,8 %
1968-1969	12.154	7.453	50 %
1969-1970	11.663	6.598	54 %
1970-1971	11.089	6.098	54,9 %

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΤΩΝ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Α' Τριετοῦς φοιτήσεως

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1937-1938	5	1955-1956	357
1938-1939	16	1956-1957	467
1939-1940	37	1957-1958	422
1940-1941	184	1958-1959	523
1941-1942	403	1959-1960	470
1942-1943	135	1960-1961	551
1943-1944	140	1961-1962	467
1944-1945	54	1962-1963	521
1945-1946	62	1963-1964	574
1946-1947	109	1964-1965	636
1947-1948	83	1965-1966	465
1948-1949	89	1966-1967	375
1949-1950	83	1967-1968	398
1950-1951	87	1968-1969	341
1961-1952	105	1969-1970	259
1952-1953	154	1970-1971	154
1953-1954	225	1971-1972	175
1954-1955	242	1972-1973	119

Β' Τετραετοῦς φοιτήσεως
Ι. Τμῆμα Δημοσίας Διοικήσεως

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1964-1965	69	1969-1970	101
1965-1966	14	1970-1971	158
1966-1967	25	1971-1972	95
1967-1968	61	1972-1973	212
1968-1969	133		

ΙΙ. Τμῆμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι	Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος	Πτυχιούχοι
1964-1965	35	1969-1970	289
1965-1966	5	1970-1971	262
1966-1967	25	1971-1972	306
1967-1968	122	1972-1973	720
1968-1969	344		

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΩΝ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α'. ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ : Έγεννήθη τὸ 1916 εἰς Λευκάδα. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λευφίας, 1937. Ὑφηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου, 1940. Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1943. Πρῶτανις αὐτῆς, 1963-64. Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, 1941-1944. Ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τοῦ Ἀντιβασιλέως Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ. Τὸν ἀντεπροσώπευσεν εἰς τὴν σύσκεψιν Βαρκίζης, 1945. Ὑφυπουργὸς Γενικῆς Διοικητῆς Ἰονίων Νήσων, 1945. Γενικὸς Διοικητὴς Δωδεκανήσου, 1951-1952. Ἐπὶ ἀποστολῇ ὡς ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀντιβασιλέως Ἀρχιεπισκόπου εἰς Λονδίνον, 1944. Μέλος τῶν ὀργανωτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ συνεδρίου τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Νομικῶν, Ἀθῆναι, 1955 καὶ τοῦ Διεθνoῦς Σεμιναρίου διὰ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, Ἀθῆναι (Πάντειος Σχολή), 1959. Πρόεδρος Ὁργανισμοῦ ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων, 1964. Πρόεδρος Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, 1966. Πρόεδρος συμβουλίου ἀποφάσεων Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας, 1966. Κυρίωτερά συγγράματα : Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀναλογίας καὶ τὸ σύγχρονον ποινικὸν δίκαιον, 1937. *Hilfspflicht und Erfolgsabwendungspflicht im Strafrecht*, 1938. *Geschichtliche Untersuchungen über die Kriminalpolitik und Dogmatik* Franz von List, 1940. Πνευματικὸι καὶ πολιτικὸι ὀρίζοντες τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου, 1949. Ποινικὸν δίκαιον καὶ φιλοσοφία, 1960. Ποινικὸν Δίκαιον, Γενικὸν μέρος — Διδασκαλία, ιδέαι καὶ θεσμοὶ εἰς τὸ σύγχρονον Ποινικὸν Δίκαιον, Ἰδέαι — τόμος Α'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ : Έγεννήθη τὸ 1912 εἰς Ἀθήνας. Ἐσπούδασε Νομικά, Πολιτικά καὶ Οἰκονομικά Ἐπιστήμας εἰς τὰ Πανεπι-

στήμια Ἀθηνῶν, Βερολίνου καὶ εἰργάσθη ἐπιστημονικῶς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Μπέρκλεϋ, Νάρβαντ, Σικάγου. Φιλοσοφία εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1936. Δικηγόρος εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ 1936. Ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, 1938. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1943. Νομικὸς Σύμβουλος τῆς UNRA 1945-1947 καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, 1947-1953. Μέλος ἀπὸ τῆς συστάσεώς του καὶ ἀπὸ τοῦ 1951 τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀνασυγκροτήσεως. Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ E.O.T. ἀπὸ 1964. Μέλος τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς O.E.O.S., 1948-1950 καὶ N.A.T.O., 1952. Συνεκδότης τοῦ περιοδικοῦ «Archiv für Recht und Sozialphilosophie». Μετέσχε διεθνῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων τῆς A.T.A. Ἀντιπρόεδρος τῆς ἐλληνικῆς ἐταιρείας Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου. Σύμβουλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως καὶ τῆς ἐταιρείας Διοικητικῶν Μελετῶν. Μέλος τῆς ἐνώσεως Οἰκονομολόγων, τῆς ἐταιρείας Διεθνoῦς Δικαίου, τοῦ διεθνoῦς Ἰνστιτούτου Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ διεθνoῦς συνδέσμου Πολιτικῆς Ἐπιστήμης, τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀκαδημιῶν Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ E.E.S. καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης. Κυριώτερα συγγράμματα: Ἡ νομικὴ φύσις τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, 1936. Ἑλληνικὴ Συνταγματικὴ Ἱστορία, 1938. Ἰδέες γιὰ τὴν πολιτικὴν κατανόησιν τῆς ἐποχῆς μας, 1944. Αἱ Αὐτοκρατορίαι, 1947. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος, 1952. Τὸ πνεῦμα τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, 1952. Οἰκουμενικὴ διακέρυξις, 1953. Τὸ Ἑλληνικὸν Πρόβλημα, 1954. Πολιτικὰ κόμματα καὶ Δημοκρατία, 1958. Ἡ Συνταγματικὴ προστασία τῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων, 1964. Τὸ Συνταγματικὸν καθεστῶς τῶν Ἰονίων Νήσων., 1964. Ὁ Ὅργανικὸς Νόμος τῆς Κρήτης, 1966.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΑΚΗΣ. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τὸ ἔτος 1920. Ἀπόφοιτος τῆς Βαρβακείου Προτύπου Σχολῆς, 1937. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, 1946. Δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίς, 1951. Μετεκπαιδεύθη ἐπὶ τριετίαν (1951-53) εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης ἀνηγορεύθη διδάκτωρ αὐτῆς τὸ ἔτος 1953. Ἐν συνεχείᾳ ἐφοίτησεν ἐπὶ διετίαν, εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ὑφηγητὴς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, 1960. Ἐντεταλμένος ὑφηγητὴς τῆς αὐτῆς Σχολῆς, 1962. Ἐκτακτος καθηγητὴς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1969. Τακτικὸς καθηγητὴς αὐτῆς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Δικονομίας, 1970.

Πρώτῳ τῆς Παντείου Σχολῆς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1970. Μετέσχε πλείστον διεθνῶν συνεδρίων (ἀναφερομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Δικαίου). **Κυριώτερα συγγράμματα:** Τινὰ περὶ τῆς λήξεως τῆς πατρικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ Βυζαντινὸν δίκαιον, 1959. Ὁ θεσμὸς τῆς προικῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν δίκαιον, 1959. Ἰσχύου: Αὐτοῦ. Εἰσαγωγὴ, μετὰφρασις, σχόλια, 1960. Στοιχεῖα Ἀττικῶν δικαίου εἰς τὴν κωμῶδιν «Δύσκολος» τοῦ Μενάνδρου, 1963. Περὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ δικαίου. Ἐπὶ κληροί, 1965. Βυζαντινὸν δίκαιον, Ἐμπορικὸι Νόμοι εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, Δίκαιον τῆς Γόρτυνος, Δωδεκάδελτος, 1965. Τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον (ἀνάτυπον), 1966. Σχόλια τινὰ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Πλάτωνος, 1969. L' introduzione del diritto Romano in Grecia nella prima metà del secolo XIX, 1969. Στοιχεῖα Ἀττικῶν Δικαίου (Μέρος I: Τὸ Οἰκογενειακὸν Δίκαιον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς κλασσικοὺς χρόνους), 1969. «Ἀρχαῖον ἐλληνικὸν δίκαιον»: ἀφορῶν εἰς τὴν δωδεκάτομον «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» (τῆς «Ἐκδοτικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν») τόμος 5ος. «Στοιχεῖα Ἀστικῶν Δικαίου», (εἰσηγήσεις καὶ Ἱστορία τῶν θεσμῶν αὐτοῦ. Μέρος Α': Οἰκογενειακὸν Δίκαιον) (Ἀθῆναι, 1973). Μετέφρασε ἐπίσης ἐκ τῆς Ἱταλικῆς τ' ἀκόλουθα ἔργα τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ U.E. Paoli: Ἀττικὸν καὶ κοινὸν ἐλληνικὸν δίκαιον, 1959 καὶ Προβλήματα ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κληρονομικοῦ δικαίου, 1964.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΤΙΑΔΗΣ. Ἐγεννήθη εἰς Θεσσαλονίκην τὸ ἔτος 1932. Ἐσπούδασε Νομικὰ καὶ Πολιτικὰς Ἐπιστήμης εἰς τὰ Πανεπιστήμια Φιντλεῦ, Μίσιγκαν, Κολόμπια καὶ εἰργάσθη ἐπιστημονικῶς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Βόννης, Χαϊδελβέργης καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Διεθνoῦς Δικαίου τῆς Νάγχης. Β.Α. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν 1952. Μ.Α. Διεθνoῦς Δικαίου καὶ Διεθνῶν Σχέσεων 1953, Διδάκτωρ Νομικῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1965. Ὑφηγητῆς τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1969. Ἐντεταλμένος Ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 1969-1972. Τακτικὸς Καθηγητῆς τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1972. Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος, Διευθυντῆς τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῶν Νομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργίου Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ 1970. Μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς πλείστας ἐπιτροπὰς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, εἰς τὴν Μικτὴν Συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν Κύπρου, εἰς τὸ ΝΑΤΟ, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ εἰς πλείστας Διπλωματικὰς Διασκέψεις. Συμμετέσχεν ἐπίσης εἰς πολλὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια. Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνoῦς καὶ Ἀλλοδαποῦ Δικαίου. **Κυριώτερα συγγράμματα:** The Macedonian Controversy, 1954 καὶ 1961. Ἡ δι' εἰδικῆς συμβάσεως προβλεπομένη ἐπέμβασις, 1965. Staa-

tsautonomie und die Grenzen der Vertragsjereiheit im Völkerrecht. 1967. Αί ιδρυτικάί τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Διεθνῆς Πράξεις, 1966. Τὸ Ἀναγκαστικὸν Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον, 1968. Rechtsjethen Jetische Grundlagen des Zwindgenden Völkerrechts, 1970. Πολιτικὴ καὶ Διπλωματικὴ Ἱστορία τῶν Νεωτέρων Χρόνων, τ. 1, 1970. Le Problème d' Interpretation de l' Article 20 du Conseil de l' Europe, 1970, Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον 1973, Διεθνῆς Σχέσεις 1973.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ : Ἐγεννήθη εἰς τὴν Καβάλαν τὸ ἔτος 1934. Ἀριστοῦχος τοῦ Τμήματος Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1957. Diploma for Advanced Studies (εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάπτυξιν) τῆς Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Manchester, 1961. Tutor in Economics τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Manchester, 1963-1964. Διδάκτωρ Οἰκονομικῆς (Philosophy Doctor) τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Manchester, 1964. Ἐπιστημονικὸς Ἐρευνητὴς τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ἀξιολογήσεως Δημοσίων Ἐπενδύσεων, 1966. Διπλωματοῦχος τοῦ Ἰνστιτούτου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Διεθνoῦς Τραπεζικῆς Ἀνασυγκροτήσεως καὶ Ἀναπτύξεως εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἀξιολογήσεως τῶν Σχεδίων Ἐπενδύσεως, ἐν Οὐάσιγκτων D.C., 1968. Ἐντ. Ὑφηγητὴς τῆς Ἐφαρμοσμένης Οἰκονομικῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1969. Γενικὸς Ἐπιστημονικὸς Συντονιστὴς ἐκπονήσεως Προγράμματος Μακροχρονίου Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ Rapporteur Ἐπιτροπῆς Ἐθνικοῦ Προτύπου Ἀναπτύξεως, 1970. Ἐκτακτὸς Καθηγητὴς, 1972. Πρόεδρος καὶ Μέλος πολλῶν Ἐπιτροπῶν (Γεωργικῆς Ἀναπτύξεως, Ἐπιτροπῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, Συντάξεως Προδιαγραφῶν Μελετῶν Γενικῆς Ἀναπτύξεως, Ἀξιολογήσεως Προτάσεων Ἐπενδύσεων Μετρό, Ἀλουμινίου, Αὐτοκινήτων, Τύφης Φιλίππων, Κεντρικοῦ Σταθμοῦ Ὑπεραστικῶν Λεωφορείων Ἀθηνῶν, Ἐγνατίας Ὀδοῦ, Ἀεροδρομίου Ἀθηνῶν κ.λ.π.). — Κ υ ρ ι -
ώ τ ε ρ α σ υ γ γ ρ ά μ μ α τ α : Οἰκονομικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορικοῦ τομέως τῆς Ἑλλάδος, 1948 - 60, 1961. Competition in motor vehicle export trade between the United Kingdom and Western Germany, 1964. Ἡ ζήτησις χρήματος εἰς τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν, 1948-1962, Οἰκονομετρικὴ διερεύνησις, 1964. Αἱ ἐπιπτώσεις τῆς E.O.K. ἐπὶ τῶν μικροοικονομικῶν μεγεθῶν τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, 1967. Μεθοδολογία ἀξιολογήσεως ἔργων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως : Ἡ μέθοδος ἀναλύσεως ὠφελειῶν—κόστους (Benefit—Cost Analysis), 1967. Τὸ Πενταετὲς Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων τῆς Χώρας, 1968-72 (Εἰσήγησις), 1969. Πρόγραμμα Μακροχρονίου Προοπτικῆς διὰ τὴν Ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος μέχρι

τὸ 2.000, 1969. Πρόγραμμα Μακροχρονίου Προοπτικῆς διὰ τὴν Ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος: Μεθοδολογικὰ Ὁδηγία, (1970). Θεωρία καὶ Πρακτικὴ Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς 1971. Προγραμματισμὸς Γενικῆς Ἀναπτύξεως καὶ Προγραμματισμὸς Ἔργων (Μακροπρογραμματισμὸς καὶ Μικροπρογραμματισμὸς), 1972.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΟΥΣΗΣ : Ἐγεννήθη ἐν Πειραιεὶ τὸ ἔτος 1924. Πτυχιούχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, 1948, καὶ τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1956. Βοηθὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ Σπουδαστηρίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (κατόπιν ἐξετάσεων) 1952. Καθηγητὴς παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς — Λογιστικῆς τῶν Σχολῶν τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας Σ.ΕΦ.Α.— Σχολὴ Ἐφοδιασμοῦ Ἀξιωματικῶν — ὡς καὶ εἰς τὴν Σχολὴν μετεκπαιδεύσεως σημαντῶν ἐφοδιασμοῦ, ἀπὸ τοῦ 1963.— Τελούφοιτος τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1956. Ἐν ἔτει 1959 τυχὼν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας, χορηγηθείσης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς μετέβη εἰς Παρίσιους· παρακολούθησας ἐκεῖ εἰδικὸν κύκλον μαθημάτων (Οἰκονομικὰ Ἐπιστήμια) εἰς Faculté de Droit et des Sciences Economiques, ἐπανῆλθε τὸ 1960. Διωρίσθη ἐν συνεχείᾳ δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίς, 1961. Διδάκτωρ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1965. Ἐντεταλμένος ὑφηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Λογιστικῆς, εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν, 1969. Ἐκτατος καθηγητὴς τῆς Λογιστικῆς εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν, 1972. Ἐδίδαξε Λογιστικὴν, εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀξιωματικῶν Οἰκονομικοῦ, 1969, καὶ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν τοῦ Ο.Τ.Ε., 1970. **Κυριώτερα συγγράμματα**: Γενικὰ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς, 1955. Ἡ σημασία τῆς χρηματοδοτήσεως εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας, 1965.— Προγραμματισμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ συμβολὴ τῆς Λογιστικῆς 1968. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Λογιστικὴν (Παραδόσεις), 1970. Λογιστικὴ τῶν Ἑταιρειῶν (Παραδόσεις), 1971.— Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων, 1971.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΝΣΟΛΑΣ : Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1932 εἰς Κάρπαθον Δωδεκανήσου. Πτυχιούχος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1959. Διδάκτωρ τῆς αὐτῆς Σχολῆς, 1964. Συνεπλήρωσεν ἐν συνεχείᾳ τὰς οἰκονομικὰς του σπουδὰς εἰς Η.Π.Α. ὅπου ἐφοίτησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Xavier τοῦ Cincinnati καὶ ἔλαβεν τὸ πτυχίον Master 1965. Παράλληλως παρηκολούθησε μαθήματα Δημοσιογραφίας, 1953, Ὁργάνωσεως ἐπιχειρήσεων, 1961, Ἐπιχειρησιακῆς ἐρεῦνης, 1961, χωροταξίας, 1965 καὶ

Περιφερειακής βιομηχανικής ανάπτυξεως, 1969. Υφηγητής παρά τη έδρα της Οικονομικής Γεωγραφίας της Παντείου Σχολής, 1971. "Ήδη είναι Υποδιευθυντής Μελετών της Έλληνικής Τραπεζής Βιομηχανικής Ανάπτυξεως, ειδικευμένος εις την περιφερειακήν ανάπτυξιν. Διδάσκει μαθήματα Οικονομικής ανάπτυξεως εις τὰ σεμινάρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος (ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.) ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966 καθὼς καὶ εἰς ἐπιμορφωτικὰ προγράμματα Ὑπουργείων, Ὁργανισμῶν καὶ Ἐπιμελητηρίων. Συμμετέσχεν εἰς διάφορα συνέδρια καὶ ἐπιτροπὰς. Εἶναι μέλος διαφόρων ἐπιτροπῶν Συμβουλίων διὰ θέματα περιφερειακοῦ καὶ Χωροταξικοῦ προγραμματισμοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1966 τυγχάνει ἐπίσης μέλος τῆς Διεθνoῦς ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως Regional Science Association. Κυρίωτερά συγγράμματα: Ἡ στατική καὶ δυναμικὴ ἐποπτεία τοῦ οἰκονομικοῦ χώρου τῆς Δωδεκανήσου, 1964. Ὁ Νομὸς Φλωρίνης, 1967. An Approach to Industrial Location Policies, 1969. Ὁ Προγραμματισμὸς τῶν πωλήσεων, 1969. Βιομηχανικαὶ Περιοχαί, 1970. Βιομηχανικαὶ ζῶναι καὶ περιοχαί, 1973 (ἔκδοσις Ε.Μ.Π.) Ἡ διάρθρωσις τῶν ἐμπορικῶν δραστηριοτήτων εἰς τὰς συγχρόνους πόλεις, 1973.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΡΣΟΣ : Ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, 1921. Ὑπηρέτησεν ἐν τῷ Στρατεύματι (ἀνθ/γὸς Διερμηνεύς) κατὰ τὰ ἔτη 1947-1950. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1950. Διδάκτωρ Παντείου Σχολῆς (Διοικητικὸν Δίκαιον, Εἰσηγητὴς Καθηγητῆς Γ. Παπαχατζῆς), 1963. Ὑφηγητὴς Παντείου Σχολῆς (Διοικητικὸν Δίκαιον, Εἰσηγητὴς Καθηγητῆς Μ. Δ. Στασινόπουλος), 1967. Ἐντεταλμένος Ὑφηγητῆς ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ, 1969. Τακτικὸς Καθηγητῆς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ, 1972. Εἶναι ὁμοίως Γενικὸς Υποδιευθυντὴς ΟΤΕ.τακτικὸν μέλος τῆς Ἑταιρείας Διοικητικῶν Μελετῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἑταιρίας (Πρόεδρος Καθηγητῆς Κ. Βουρβέρης) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν. Κυρίωτεράι συγγράφαί: Ἡ σύμβασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, 1961. Ἡ αὐτοδικία ἐν τῷ Διοικητικῷ Δικαίῳ, 1966. Ἡ ἐξέλιξις τῶν συμβατικῶν σχέσεων εἰς τὸ πεδίον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, 1968. Ἡ Θεωρία τῆς Ζημιογόνου Πράξεως τῆς Ἀρχῆς — Fait du Prince — ἐν τῷ γαλλικῷ καὶ τῷ παρ' ἡμῶν Διοικητικῷ Δικαίῳ, 1969. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ ἡ αὐτονομία τοῦ δόγματος αὐτοῦ, 1972. Τὰ Ἀτομικὰ Δικαιώματα ἐν τῷ Ἰδιωτικῷ Δικαίῳ, 1973.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ : Ἐγεννήθη τὸ 1926 εἰς Ἀθήνας. Ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν. Κληθεὶς νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν διέκοψεν, κατὰ τὸ 1948, τὰς ἐν Ἀμερικῇ σπουδὰς του καὶ ἐπέστρεψεν. Ὡς Ἐφεδρος Ἀνθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ ἔλαβεν μέρος εἰς

τὸν συμμοριτοπόλεμον (1948-1952). Συνεχίσας ἐν Ἀμερικῇ τὰς σπουδὰς του, εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Connecticut ἔλαβεν κατ' ἀρχὰς τὸ δίπλωμα Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Bachelor of Arts), 1955, καὶ ἀργότερον τὸ Master of Arts Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1957. Ἀριστοῦχος Διδάκτωρ (Ph. D.) Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης, 1962. Μεταδιδακτορικὸν δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης, Ἐδίδαξεν Πολιτικὰς Ἐπιστήμας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Fairleigh Dickinson τῆς Νέας Ὑερσέης. Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα τὸ ἔτος 1964 ἀνέλαβεν τὸν συντονισμόν τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν ἔδρυσιν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας τῶν Πολιτικῶν θεωριῶν εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1971. Ἐκτακτος Καθηγητὴς τῆς αὐτῆς ἔδρας ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1972. Μέλος πλείστων ὀργανώσεων, ὡς τῆς American Academy of Social and Political Science, τῆς Foreign Policy Association, τῆς American Political Science Association κλπ. **Κυριώτερα συγγράμματα** :— Some Similarities between the Streseman and the Adenauer Era, 1955.— The Conquest of Manchuria and the League of Nations, 1955.— The Anglo — French Invasion of Egypt, 1957. — The Public Debts of the Balkan States, 1957. Colonialism since World War II, 1957.— Factors responsible for the success of communism in Czechoslovakia and Bulgaria, 1957. — The Soviet Union and its Satellites, 1958.— Soviet and Yugoslav communism, 1959. — The Independence of Ghana, 1959. — American Interest in the Cretan Struggle for Freedom 1866-1869 inclding some Comments on British and World opinion, 1962. — Τὸ Δόγμα Τρούμαν, 1963. — Τὸ Ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν Κρητικὴν Ἐπανάστασιν 1866-1869, 1970. — Vilfredo Pareto and his Theory on the Circulation of the Elites, 1970. — The Political Theories of Thomas Hobbes and Baruch Spinoza, 1970 κ.ἄ. — Παράσημα : Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ : Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1929, εἰς Ἀνιάδα Εὐρυτανίας. Πτυχιούχος, με̃ βαθμὸν ἄριστα, τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, 1952. Δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίαις Ἀθηνῶν, 1954. Μετεκπαίδευσις εἰς Μόναχον ἐν ἔτει 1957. Μετεκπαίδευσις ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη (1957-1961) εἰς τὸν κλάδον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, με̃ βαθμὸν ἀπόλυτον ἄριστα, 1961. Δικηγόρος παρὰ τῇ δικαστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ο.Β.Α. καὶ, ἐν συνεχείᾳ, τῆς Ε.Τ.Β.Α., 1961-1964. Δικηγόρος παρ' Ἐφέταις Ἀθηνῶν 1962. Ὑφυπουργὸς Γεωργίας ἀπὸ 28.6.

1969. Ὑφυπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ θεμάτων Γεωργίας ἀπὸ 28.8.
1971. Τακτικὸς Καθηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τῆς Παν-
τείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972.

Κυριώτερα συγγράμματα καὶ μελέται: *Conflitto d' Interessi tra il socio e la società nella società per azioni*, 1961. — *Il problema delle riserve occulte l' interesse sociale*, 1963. — Τὸ πρόβλημα τῆς συγκρούσεως καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ συμφερόντων εἰς τὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρίας, 1961. — Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἐταίρους καὶ τοὺς διαχειριστὰς ὅπως ἀσκοῦν πράξεις ἀνταγωνισμοῦ ἐναντι τῆς ἐταιρίας, 1962. Κατάταξις καὶ μεταβιβάσις διαχειριστικῶν ἀρμοδιοτήτων ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ Ἀνωνύμου Ἑταιρίας, 1962. — Σῆμα κοινόχρηστον, 1962. — Τὸ δικαίωμα συμπληρώσεως λευκῆς συναλλαγματικῆς, 1963. — Ἀπαγόρευσις ἀνταγωνισμοῦ ἐν τῇ μεταβιβάσει ἐπιχειρήσεως, 1962. — Περὶ τῶν ἰδιαιτέρων συνελεύσεων τῶν προνομιοῦχων μετόχων, 1963. — Τὸ δικαίωμα ἐγκαταστάσεων ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, 1964. — Ἀντικείμενον τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας — Δικαιοπρακτικὴ ἱκανότης αὐτῆς. — Ἐκτασις ἐξουσίας τῶν ὀργάνων τῆς 1965.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ : Ἐγεννήθη εἰς Χαλκίδα τὸ ἔτος 1909. Ἔκαμε σπουδὰς νομικὰς, φιλοσοφικὰς καὶ ἱστορικὰς εἰς Ἀθήνας, ἀκολουθῆσας εἴτα καὶ μαθήματα Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἰς Παρίσιους. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1932. Ὑφηγητὴς τῆς αὐτῆς Σχολῆς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, 1935. Ἐκτακτὸς καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1939. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Β' ἔδρας τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, 1943. Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἀντιβασιλέως, 1945. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως Δημ. Μαξίμου εἰς Δωδεκάνησον, ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, ὑπὸ τὸν νάυαρχον Περ. Ἰωαννίδην, 1947, διὰ τὴν διοργάνωσιν, τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὸν συντονισμόν τῆς ἀρχικῆς λειτουργίας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς νήσους. Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, 1949. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξελέγετο ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ δικαστηρίου ὡς εἰς τῶν τριῶν ἐκπροσώπων τοῦ σώματος εἰς τὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, 1963. Τακτικὸν μέλος τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1951 μέχρι σήμερον. Πρύτανις τῆς Παντείου Σχολῆς διετέλεσε κατὰ τὰ ἔτη 1964 ἕως 1965. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Διοικητικῶν Μελετῶν ἀπὸ τοῦ 1950 ἕως τὸ 1961 καὶ εἴτα τὸ 1964 ἕως τὸ 1965 καὶ κατόπιν πάλιν τῷ 1972 ἐξελέγη Πρόε-

δρος. Παράσημα : Σταυρός Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος, Σταυρός Ταξιαρχῶν Βασιλικοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α΄, Διάσημα τοῦ Ταξίαρχου τῆς Ἱταλικῆς Δημοκρατίας, Σταυρός Ἀγιορειτικῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, κ.ἄ.

Ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα εἰς διεθνῇ συνέδρια σχετικὰ πρὸς τὰς Πολιτικὰς καὶ διοικητικὰς ἐπιστήμας, Φλωρεντίας (1953), Μαδρίτης (1956), Βισμπάντεν (1959), Βιέννης (1962), Παρισίων (1965), Ρώμης (1971), κλπ. Ἐκλήθη καὶ ἐδίδαξεν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ρώμης (1954), Βερολίνου (1959), Παρισίων (1965 καὶ 1966).

Κυριώτερα συγγράμματα : Μελέται ἐπὶ τοῦ Δικαίου τῶν Διοικητικῶν Διαφορῶν (Δ΄ ἔκδοσις 1961), Σύστημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου (Δ΄ ἔκδοσις 1965), Σελίδες ἱστορίας καὶ Θεωρίας τοῦ Πολιτισμοῦ (Β΄ ἔκδοσις 1965) κλπ. Μετέφρασε τὰ κείμενα τοῦ παλαιοῦ του διδασκάλου Paul — Amadeus Dienach, ἅτινα καὶ ἐξέδωσεν εἰς δύο τόμους μὲ τὸν τίτλον «Ἡ Κοιλὰδα τῶν Ρόδων».

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ: Ἐγεννήθη τὸ 1909 εἰς Κάρπαθον. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, Γραμματεὺς, Ὑποδιευθυντὴς καὶ ἐν συνεχείᾳ Διευθυντὴς τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους. Ὑφηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1960. Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Δωδεκανησιακῆς Ἱστορικῆς καὶ Λογογραφικῆς Ἐταιρείας. Μέλος Δ.Σ. τῆς Ἐπιστημονικῆς, τῆς Γλωσσικῆς, τῆς Λογογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐταιρείας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν. Ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1967. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς αὐτῆς ἑδρας ἀπὸ τῆς 22ας Ἀπριλίου 1969. Ἀντιπρύτανης τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1970 διὰ μίαν τριετίαν. Κυριώτερα συγγράμματα : Ἡ συμβολὴ τῆς Κάσσου εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, 1930. Ὁ Γεώργιος Χριστιανὸς Grupius καὶ ἡ δράσις αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, 1947. Πρόσφυγες κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, 1949. Οἱ ἀπελευθερωτικοὶ ἀγῶνες τῶν Δωδεκανησίων, 1956. Ἀπομνημονεύματα Ἀγωνιστῶν τοῦ '21, τόμοι 1-20. Ἰγνάτιος Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας (τόμοι 2), 1959-1961. Ἡ ἐπαναστατικὴ κίνησις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν 2ον ἐπὶ Αἰκατερίνης τῆς Β΄ Ρωσοτουρκικῶν πόλεμον, 1960. Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Ἀλεξ. Μαυροκορδάτου, τόμ. α' 1963, τόμ. β' 1964, τόμ. γ' 1968. Ἀλληλογραφία φρουρᾶς Μεσολογίου (βιβλιοθήκη Γεν. Ἀρχείων τοῦ Κράτους), 1964. Φιλικὴ ἑταιρεία, 1964. Ὁ Ν. Πίχκολος καὶ τὸ ἔργον του, 1965. Ἱστορικὰ ἔγγραφα περὶ προστασίας τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ λοιπῶν μνημείων τῆς Ἱστορίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς

Ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ Καποδίστρια, 1967. Ἡ δίκη τοῦ Μακρυγιάννη, Ἀθῆναι 1968. Ἡμερολόγιον Νικολάου Κασομούλη. Ἀθῆναι, 1968. Ἡ Κύπρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821, Ἀθῆναι, 1971, Σουλτικὰ Σημειώματα, Ἀθῆναι 1971. Συνοπτικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, Ἀθῆναι 1972. Πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ ἐπισκόπησις τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, Ἀθῆναι 1972. Σκέψεις καὶ κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, Ἀθῆναι 1972. Παράσημα: Ὁ Ταξιάρχης τοῦ Φοίνικος, παράσημον τῶν Δωδεκανησίων ἐθελοντῶν, χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου κ.ἄ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΩΝΑΣ : Ἐγεννήθη τὸ 1921 εἰς Δημητσάναν. Πτυχιούχος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐσπούδασεν ἐπὶ πενταετίαν κοινωνιολογίαν εἰς Ζυρίχην, Λωζάννην, καὶ τέλος εἰς Ἰνσμπουργκ ἔνθα ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ λέκτωρ τῆς Νεοελληνικῆς 1948. Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Γερμανικῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας, 1950. Guest Professor τῆς χριστιανικῆς κοινωνιολογίας εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ καθηγητὴς εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Ρωσσικὸν Θεολογικὸν Ἰνστιτούτον τῶν Παρισίων, 1952. Λέκτωρ τῆς Νεοελληνικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βόννης (1955), ἔνθα ἐδίδαξεν ἐπὶ δεκαετίαν ἐκλεγείς καθηγητὴς τὸ 1965. Τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, Ἀθηνῶν, 1966. Καθηγητὴς τῆς κοινωνιολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1968. Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως, 1970. Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν, 1971. Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, 1972. Κυριώτερα συγγράμματα: Platon und der Sozialismus, 1940. Ethik und Soziologie, 1948, Β' ἔκδοσις 1961. Versuch einer Soziologie des Martyriums, 1958. Χριστιανικὴ κοινωνιολογία καὶ ἐλληνικότης, 1954. Κοινωνία καὶ Ὁρθοδοξία, 1956. Max Webers Religionssoziologie, 1957. Εἰσαγωγή εἰς τὸν Νέον Ἑλληνισμόν, 1958, Β' ἔκδοσις 1971. Δοκίμια Ἐπαναστάσεως, 1961. Zur neueren politischen Geschichte Griechenlands, 1962. Geist und Gesellschaft in Griechenland, 1965, Β' ἔκδοσις 1968. Κοινωνιολογία τοῦ Νεοελληνικοῦ πνεύματος, 1968. Προβλήματα Ἑλληνικότητος, 1970, Β' ἔκδοσις 1972. Εἰσαγωγή εἰς τὸν Νέον Ἑλληνισμόν, 1971. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν τ. I, 1970, τ. II, τ. III 1972. Παράσημα: Χρυσοῦς Σταυρὸς Χυλιετερίδος Ἀγίου Ὁρους, παράσημον 1500ετηρίδος Πατριαρχεῖου Ἱεροσολύμων, Μεγαλόσταυρος Πατριαρχεῖου Ἱεροσολύμων.

ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ : Ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῆς Δωδεκανήσου, ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς. Ἐσπούδασεν νομικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς Ἀθήνας, οἰκονομικὰς ἐπιστήμας εἰς Γαλλίαν καὶ

Ίταλίαν. Τὸ 1935 ἀνηγερεὺθθ ἄριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων. Τὸ 1900 διορίσθη ἐπιστημονικὸν στέλεχος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ὑφηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, 1942. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Α.Ο.Σ. 1946 καὶ τὸ 1948 τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀνασυγκροτήσεως, ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς Θεωρητικῆς καὶ Ἐφαρμοσμένης Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖον. 1949, μόνιμος τὸ 1952 καὶ τὸ 1962 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἑδρας του. Παράλληλως διετέλεσεν, ἀπὸ τοῦ 1950 μέχρι τοῦ 1965, καθηγητὴς τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς. Διδάσκει, ἐπίσης, εἰς τὴν Σχολὴν Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἤδη δὲ καὶ εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τοῦ ἀνετέθησαν διάφοροι κυβερνητικαὶ ἀποστολαὶ εἰς Διεθνεῖς Ὁργανισμοὺς καὶ ἔτεροι ἀναφερόμεναι εἰς τὰ προβλήματα τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Ἀναπληρωτῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (1972) Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Μάρκετινγκ, ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΚΕΠΕ καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Μέλος πολλῶν διεθνῶν Ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν μετέχον ἐνεργῶς εἰς τὰ Συνεδριά των. Ἐδίδαξεν εἰς τὸ Παγκόσμιον Πανεπιστήμιον (Χάγη, 1961), τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1962), τὸ Πανεπιστημικὸν Ἰδρυμα Εὐρωπαϊκῶν σπουδῶν (Τουρίνον, 1963), τὸ Διεθνὲς Πανεπιστήμιον (Λουξεμβούργον, 1964), τὸ Πανεπιστήμιον τῆς UTAH (ἀποστολὴ NATO : 1964), τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Τεχεράνης (1969), κλπ. Κυριώτερον συγγράμματά: *Le corporatisme 1935*. Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν προστασίαν τῆς ναυτικῆς ἐργασίας (1940). Ἡ πολιτικὴ τῆς οἰκονομικῆς αὐταρκείας (1940). Αἱ διατιμήσεις εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομίαν (1942). *Wages policy in Greece* (1950). Μαθήματα Πολιτικῆς Οἰκονομίας (1954). Προγράμματα τοπικῆς ἀναπτύξεως (ἔρευνα μετὰ Γ. Λυμπερίδη κατ' ἐντολὴν ΕΛΚΕΠΑ λαβοῦσα τὸν ἑπαινον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1959). Τεχνικὴ καὶ οἰκονομία (1959). Σύγχρονα Οἰκονομικὰ καὶ Κοινωνικὰ προβλήματα (1962). Στοιχεῖα Δικαίου (παράδόσεις εἰς τὸ ΕΜΠ, 1966). Προϋποθέσεις καὶ συνέπειαι τῆς τεχνικῆς προόδου (1968). Μαθήματα Οἰκονομικῆς τῶν Ἐπιχειρήσεων (παράδόσεις εἰς τὸ ΕΜΠ, 1969). Κοινωνικὴ Οἰκονομικὴ (Τόμος Α, 1971). Οἰκονομικὴ Θεώρησις τῆς Τεχνικῆς Προόδου (παράδόσεις εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἐξειδικεύσεως εἰς τὴν Διοικητικὴν τῶν Ἐπιχειρήσεων (Ἀθήναι, 1973), διάφοροι μονογραφαὶ περὶ Δωδεκανήσου κλπ.

Παράσημα : Ἀνώτερος Ταξιάρχης τοῦ Φοίνικος καὶ τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων. Ἐπίτιμος δημότης Ρόδου καὶ Καλύμνου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΑΚΑΤΟΣ : Έγεννήθη εἰς Ἰθάκην τὸ ἔτος 1928. Πτυχιούχος τοῦ τμήματος Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διωρίσθη εἰς τὴν Διεύθυνσιν οἰκονομικῶν μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν στατιστικὴν, 1957. Μετέβη ὡς ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ. εἰς Λονδίνον διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς, 1959. Διδάκτωρ τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου, 1962. Διὰ τὴν ἐπὶ διδακτορικὰ διατριβὴν του, τοῦ ἀπενεμήθη τὸ βραβεῖον Bowley. Οἰκονομολόγος Α', εἰς τὴν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Προϊστάμενος τοῦ τμήματος παρακολουθήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, 1965. Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Κεφαλαίων Ἐξωτερικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, 1967-1969. Ὑφηγητὴς τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν 1969. Καθηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Στατιστικῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1969. Ἐπισκέπτης — καθηγητὴς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπὸ τοῦ 1969. Εἶναι μέλος πολλῶν ἐπιστημονικῶν ὁργανώσεων καὶ μετέσχε εἰς πλεῖστα διεθνῆ ἐπιστημονικὰ συνέδρια. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ. (1970) καὶ μέλος τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου Στατιστικῆς.

Κ υ ρ ι ὡ τ ε ρ α σ υ γ γ ρ ά μ α τ α : Παράγοντες διαφορισμοῦ τιμῶν διατροφῆς ἐν Ἑλλάδι, 1963. Συναρτήσεις παραγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, 1964. Ποσοτικὴ ἀνάλυσις τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἑλληνικοῦ βόμβικου, 1965. Ἑλληνικαὶ στατιστικαὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, 1966. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Στατιστικὴν, 1968. Μαθήματα Οἰκονομομετρίας 1971 κ.ἄ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ : Έγεννήθη τὸ 1906 εἰς Ἀθήνας. Πρόεδρος (1971-1972) καὶ τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας. Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου καὶ τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Δικηγόρος Ἀθηνῶν, 1927. Ὑφηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1932. Ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς αὐτῆς ἔδρας, 1936. Τακτικὸς καθηγητὴς, 1940. Καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1937-1946. Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1939. Τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς εἰς τὴν αὐτὴν Σχολὴν, 1941. Παρητήθη τὸ 1946 διὰ νὰ πολιτευθῇ. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Κοινωνικῆς

πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἑργατικοῦ δικαίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς. Καθηγητῆς τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1963. Ἐδίδαξε Κοινωνιολογίαν εἰς τὴν Πάντειον, (1965-1968) καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν, (1965-1970). Ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἴξ, 1962 καὶ Μπάρι, 1964. Ἐξελέγη βουλευτῆς Ἀθηνῶν τὸ 1946. Ἐν συνεχείᾳ δέ, κατὰ τὰ ἔτη, 1950, 1951, 1956, 1958, 1961, 1963, 1964. Διετέλεσε Ὑπουργός καὶ Ὑφυπουργός εἰς τὰς Κυβερνήσεις Κωνστ. Δεμερτζῆ καὶ Ἰωάννου Ματαξῆ 1936, Π. Βούλγαρη καὶ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ 1945, Π. Κανελλοπούλου 1945, Σ. Βενιζέλου 1950-1951, Ν. Πλαστήρα 1951-1952, Κ. Καραμανλῆ 1955-1958-1963 καὶ Π. Κανελλοπούλου 1967. Κυρίως ἐργασάμην : Les intérêts dans le droit byzantin, 1931. Ἡ συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας ὡς θεσμός τοῦ συγχρόνου δικαίου, 1932. Ἡ σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου, 1934. Αἱ συλλογικαὶ διαφοραὶ ἐργασίας, 1936. Οἰκογενειακὸν δίκαιον, 1837-1939. L' avvenire del diritto privato, 1938. Ἐμπράγματον δίκαιον, 1943. Ἑργατικὸν δίκαιον, 1942-1943. Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, 1945. Σχέδιον συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων, 1948. Les bases essentielles de l' Union de l' Europe, 1950. Ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ κόσμος, 1961. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης, 1962. Τέχνη καὶ Ζωή, 1961. Κανόνες καὶ μέθοδοι ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, 1963. Byzance, Etat moderne, 1962. Culture et Politique, 1963. Essai sur l' autonomie du droit Social, 1964. La mission du droit comparé, 1964. L' Etat, la Société et le Droit, 1965. Εἰσγωγή εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν, 1966. Μαθήματα Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, 1967. Σατωβριάνδος, 1968. Λαμαρτῆνος, 1969. Τὸ μήνυμα τοῦ Γκάντι, 1969. Ἡ σύγχρονος κοινωνικὴ ἐξέλιξις καὶ τὸ δίκαιον, 1970. Ἑλληνικὰ θεμέλια, 1970. Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ περιβάλλον του, 1971. Ἡ σημασία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, 1972. Le droit Social dans le cadre d' Europe en mutation, 1972.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ἐγεννήθη τὸ 1910 εἰς Ἀθήνας. Πτυχιούχος : τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν 1930, τῆς Νομικῆς Σχολῆς 1933, ὡς καὶ τοῦ τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν 1949, τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Διδάκτωρ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, 1944. Ἐσπούδασε ἐπίσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας (1954-56) καὶ Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν (1960-1961). Κατὰ τὰ ἔτη 1934-45 ἐργάσθη εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν γεωργικῶν καὶ οἰκονομικῶν μελετῶν Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸ 1945-1946 ἐ χρημάτισε ὑπηρεσιακὸς Νομάρχης Θεσπρωτίας, καὶ Διευθυντὴς τοῦ τομέως τῆς γεωργίας εἰς τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὰ

ἔτη 1946-1954 Διευθυντής τοῦ τμήματος Παραγωγικῆς Πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ἀπὸ τὸ 1945 ἕως καὶ τὸ 1961, οἰκονομικὸς ἐμπειρογνώμων τῆς μονίμου ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν «Ὁργανισμὸν Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως» εἰς Παρισίους. Διευθυντής Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἀπὸ τὸ 1961 ἕως τὸ 1964. Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας εἰς τὴν Σχολὴν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1964. **Κυρίωτερα συγγράμματα:** Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη εἰς τὴν Ἑλλάδα, 1934. Οἱ οἰκονομικοὶ ἐλεγχοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, 1951. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομία μετὰ τὸν δῶο πολέμων, 1952. Ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, 1958. Γεωοικονομικαὶ ἔρευναι καὶ προγραμματισμοὶ τῆς οἰκονομικῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, 1961. Ἡ Γεωγραφία καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν σύγχρονον, 1964. Ἡ Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος, 1967. Θεωρητικὴ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία, 1968. Τὸ φυσικοβιογεωγραφικὸν περιβάλλον τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, 1966. Ὁ περιηγητισμὸς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Θεσσαλονίκης, 1968. Σκιαγραφία τῆς περιηγητικῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, 1969.

ΘΑΕΜΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: Ἐγεννήθη εἰς Θεσσαλονίκην τὸ ἔτος 1918. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μονάχου, Κολωνίας καὶ Βόννης. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1948. Ὑφηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, 1952. Ἐκτακτὸς καθηγητὴς τῆς Ποινικῆς Ἐπιστήμης 1967. Τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ τῆς Σωφρονιστικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1969. Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀπὸ τὸ 1969. Ἐπὶ συμβάσει καθηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Ἀνακριτικῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1970. **Κυρίωτερα συγγράμματα:** Τὸ ἐγκλημα τῆς χρεωκοπίας, 1948. Ἡ ποινικὴ εὐθύνη τῶν νομικῶν προσώπων, 1950. Ἡ παράβασις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθείας, 1951. Ἡ συνάψεις τοῦ παθόντος, 1951. Ἐγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων, 1952. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ κινήματογράφου ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, 1952. Τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς θρησκείας 1954. Ἡ νομικὴ πλάνη ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ, 1955. Der Einfluss des deutschen Strafrechts — Wissenschaft in Griechenland, 1955. Die Grundzüge des griechischen Pressestrafrechts, 1956. Ἀποδοχὴ καὶ διάθεσις προϊόντων τοῦ ἐγκλήματος, 1962. Ἡ προστασία δεδικαιολογημένων συμφερόντων ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς τιμῆς, 1965. Ἡ δωροδοκία χάριν νομίμων πράξεων, 1966 κ.ά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ : Έγεννήθη εἰς Σχιάθον τὸ ἔτος 1905. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν, Βερολίνου, Μονάχου, Ἀμβούργου, Παρισίων. Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1931. Ἐκτακτὸς καθηγητὴς, 1932. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὴν Σχολὴν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ 1936 ἕως καὶ τοῦ 1970 ὅτε ἀπεχώρησε λόγῳ ἡλικίας. Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, 1943-44, καὶ 1954-1955. Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 1957. Τὸ ἔτος 1960 ἐδίδαξεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Διεθνoῦς Δικαίου τῆς Νάγχης. Ἀπὸ τοῦ 1961 καθηγητὴς τῆς Διεθνoῦς Νομικῆς Σχολῆς Συγκριτικοῦ δικαίου τοῦ Στρασβούργου. Ἔδωσε μαθήματα καὶ διαλέξεις εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἐρλάνγκεν, Κολωνίας, Δυτικοῦ Βερολίνου, Ἀμβούργου, Χαϊδελβέργης, Σααρμπρύνεν. Παρισίων, Βολωνίας, Νιμέγης, Βελιγραδίου, Λούντ. Οὐβάλας, Στοκχόλμης, Ὁσλο, καὶ Baton Rouse τῆς Λουιζιάνας. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, 1952, Βορείου Ἑλλάδος, 1956, 1963, καὶ Γεωργίας 1958. Μετέσχε τῶν διασκέψεων τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου τῆς Νάγχης, 1956, 1960 καὶ 1964, συνεδρίων τῆς Ἀκαδημίας συγκριτικοῦ δικαίου καὶ ἄλλων διεθνῶν συναντήσεων. Κυριώτερά συγγράμματα: Das Präventionsprinzip in der Zwangsvollstreckung, 1930. Μαρτυρικὴ ἀπόδειξις, 1931. Διεθνῆς δικαιοδοσία ἐπὶ ἰδιωτικῶν διαφορῶν, 1934. Ἡ δικαστικὴ ἀνεξαρτησία, 1940. Ἐνέχυρον τοῦ ἐκμισθωτοῦ, 1947. Ἀμοιβαῖαι ἀπαιτήσεις ἐπὶ συμψηφισμοῦ, 1948. La compétence internationale en droit privé, 1961. Πηράσθημα: Ἀνώτερος Ταξιάρχης Γεωργίου Α'. Ταξιάρχης Φοῖνικος. Μεγαλόσταυρος ἀξίας τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Ἀνώτερος Ταξιάρχης ἀξίας Ἰταλικῆς Δημοκρατίας. Ἀξιοματικὸς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς (γαλλ.) Χρυσοῦς Σταυρὸς Ἀγ. Ὅρους Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΧΟΥΜΑΝΙΔΗΣ. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τὸ 1921. Πτυχιούχος καὶ Διδάκτωρ τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Βοηθὸς Καθηγητοῦ Α. Σίδερη. Τὸ 1955 - 1956 παρηκολούθησε εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης τὰ μαθήματα τοῦ καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἱστορίας καὶ τῶν Θεωριῶν κ. Amintore Fanfani. Τὸ 1961 ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν Exeter Συνέδριον τῆς Economic History Society τῆς Ἀγγλίας. Τὸ 1962 κατόπιν διεθνoῦς διαγωνισμοῦ ἔλαβεν ὑποτροφίαν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard ὅπου καὶ παρηκολούθησε τὸ Harvard Internationnal Seminar ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Henry Kissinger, ὠμιλήσας πρὸς αὐτὸ μὲ θέμα «Common Market, Middle East, U.S.A.». Ἐπίσης κατὰ τὴν εἰς Η.Π.Α. παραμονὴν του ἔλαβεν μέρος εἰς ἐπιστημονικὰ meetings μὲ τοὺς καθηγητὰς J. S. Nelsom,

J. Duesenmierry κ.ά. Τὸ 1965 ἔλαβε μέρος ὡς εἰσηγητῆς εἰς τὸ ἐν Μονάχῳ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Οἰκονομικῆς Ἱστορίας. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὠμίλησεν καὶ εἰς τὴν ἐν Βερώνῃ Ἀνωτάτῃν Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδούης. Τὸ 1968 ἐξελέγη Ἐκτακτος Ἐντεταλμένος Καθηγητῆς εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. εἰς τὴν ἑδραν τῆς Ἱστορίας τῶν Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Θεωριῶν καὶ εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου. Ἐν ἔτει 1970 ἔλαβε μέρος ὡς εἰσηγητῆς εἰς τὸ ἐν Πράτῳ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Οἰκονομικῆς Ἱστορίας, διωργανωθέντος ὑπὸ τοῦ Instituto Internazionale di Storia Economica Datini. Τὸ 1971 μετέβη εἰς Βιέννην ὅπου καὶ παρακολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ Institut fur wirtschafts und sozialges chichte καὶ ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν καὶ πάλιν εἰς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. τῆς Βερώνης εἰς Σεμινάριον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φλωρεντίας. Τὸ 1972 κληθεὶς εἰς Η.Π.Α. ἐδίδαξεν ὡς ἐπισκέπτῃς Καθηγητῆς εἰς τὸ Wichita State University Ἱστορίαν Οἰκονομικῆς Σκέψεως καὶ Ἱστορίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς ἀγορᾶς, τὸ 1972, παραιτηθεὶς ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἐν τῇ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐξελέγη τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν εἰς τὴν Ἀνωτάτῃν Βιομηχανικὴν Σχολὴν Πειραιῶς. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκλήθη καὶ διδάσκει ἐπὶ συμβάσει Ἱστορίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Economic History Society καὶ Royal Economic Society (Ἀγγλία), τῆς American Economic Society, τῆς Academia (Ἰταλία) Hispanoamericana de Letras τῆς Societe d' histoire et d' archeologie τῆς beaucaire καὶ τῆς arts, Sciences, lettres (Γαλλία), τῆς Studiekring voor de geschiedenis van de landbouw (Ὀλλανδία), τοῦ Institut für wirtschaftlichegeschichte τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης κ.ά. Συνέγραψε περὶ τὰς ἑκατὸ ἐργασίας, μελέτας καὶ ἄρθρα καὶ βιβλιοκρισίας ἐκ τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθησαν εἰς Πορτογαλίαν, Ἰσπανίαν, Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν, Γερμανίαν εἰς Πανεπιστημιακὰς Ἐπετηρίδας καὶ διεθνοὺς φήμης οἰκονομικὰ περιοδικά. Ἐπίσης ἔλαβεν μέρος ὡς συνεργάτης εἰς Ἐπετηρίδας πρὸς τιμὴν τῶν καθηγητῶν Ι. Χρυσοχοῦ, ΙΙ. Δερτιλῆ, Χ. Φραγκίστα, Α. Fanfani, Ἀρχείου Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (πεντηκονταετηρίς) καὶ Γ. Πέρδικα. Μεταξὺ τῶν ἀναφερθεισῶν ἐργασιῶν δέον ὅπως μνημονευθῶσιν καὶ αἱ ἐξῆς : «Ἱστορία Οἰκονομικῶν Θεωριῶν», «Ἱστορία Οἰκονομικοῦ Βίου» καὶ «Οἰκονομικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος» (τυποῦται). Ἐνεκα τῆς δραστηριότητός του καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς του συμβολῆς ἐτιμήθη ὑπὸ διαφόρων Ταγμάτων.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΗΜΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ : Έγεννήθη εις Ἀθήνας τὸ 1927. Ἔλαβε τὸ Πτυχίον τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ τὸ Diplôme d' Etudes Supérieures en Sciences Economiques. Κύκλος τοῦ Doctorat d' Etat. Ἐξεπαιδεύθη εἰς τὰς κοινωνιολογικὰς ἐρεῖνας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰνστιτοῦτον Δημογραφικῶν Μελετῶν (INED) τῶν Παρισίων (1959-1963). Διεξήγαγε ἐμπειρικὰς ἐρεῖνας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων ξένων ἐργατῶν εἰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ὡς Σύμβουλος τοῦ Ο.Ο.Σ.Α. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (1968-1970). Διδάκτωρ τῆς Πρυτανείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὸ 1971. Ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν (1971-73) τὴν Δημογραφίαν ὡς Εἰδικὸς Ἐπιστήμων εἰς τὴν Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Τὸ 1972 ἐξελέγη Μόνιμος Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὴν Π.Α.Σ.Π.Ε. εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθη καὶ διδάσκει ἀπὸ τοῦ 1973. Ἀπὸ τοῦ 1963 προΐσταται τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν (Ε.Κ.Κ.Ε.). Κατὰ τὸ 1972 ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἰδρύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας «Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου», τῆς ὁποίας εἶναι Γενικὸς Γραμματεὺς. Μετέσχε πολλῶν διεθνῶν συνεδρίων καὶ σεμιναρίων. Κυρίως ἐργα: Facteurs démographiques et sociogéographiques intervenant dans la planification de la lutte contre l' analphabétisme, περιοδ. Tiers-Monde, τευχ. 1 (1960), Paris. L' utilisation des statistiques démographiques et scolaires à la prévision du niveau d' instruction des jeunes classes de la main-d' oeuvre, περιοδ. Tiers-Monde, τευχ. 1 (1960), Paris. L' émigration temporaire, moyen de formation de main-d' oeuvre, qualifiée pour la Grèce, Paris, 1960 (177 σελ). Συνεργασία μετὰ τῆς Magda Talamo, L' adaptation des travailleurs ruraux et étrangers à l' industrie, ἔκδ. Ο.Ο.Ε., Paris, 1965 (ἔκδ. καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν). L' assistance sociale aux travailleurs migrants, ἔκδ. Ο.Η.Ε., Genève 1965. Συμβολὴ εἰς τὸ βιβλίον G. Beijer, National Rural Manpower, Adjustment to Industry, ἔκδ. Ο.Ο.Ε., Paris, 1965, (ἔκδ. καὶ εἰς τὴν γαλλικήν). «Greece Prepares for the Return of Her Intra-European Migrants», περιοδ. Nigration News, τευχος 3 (1967), Genève, σσ. 1-3. Effets des migrations dans les ensembles urbains de type et d' importance différents, εἰς Aspects sociaux des migrations de la campagne vers les villes en Europe, ἔκδ. Ο.Η.Ε., 1969 (ἔκδ. καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν). Elementi di morfologia sociale del corpo medico in Grecia, περιοδ. Minerva Medica, τευχος 34 (1970), Torino (ἀνάτυπον). Πολιτικὴ ἀντιμετώπισις τῆς μεταναστεύσεως, περιοδ. Ἐπιθεώρησις Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τευχ. 2-3 (1970), ἔκδ. Ε.Κ.Κ.Ε. Κοινωνιολογία καὶ Κοινωνιοτεχνικὴ τῆς διαδόσεως τῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, Ἀθήναι, 1971. Δευτέρα ἔκδοσις 1973.

Κοινωνικοδημογραφικὰ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἑλλάδα (1922-1971), περιοδ. Ἐπιθεώρησις Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν, τεύχ. 9-10 (1971). Enquêtes Sociologiques sur les émigrants Grecs, ἔκδ. Ε.Κ.Κ.Ε., Ἀθῆναι 1971. Ἀτλας Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔκδ. Ε.Κ.Κ.Ε., 1972. Ἐξελίξεις καὶ προοπτικαὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, 1920-1985, ἔκδ. Ε.Κ.Κ.Ε., 1973.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΓΟΥΒΕΛΗΣ : Ἐγεννήθη ἐν Προυσῷ τῆς Εὐρυτανίας τὸ 1923, φοιτήσας καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ Ἀγαθίδειον Δημοτικὸν Σχολεῖον. Πτυχιούχος τοῦ Τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1946 καὶ πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου τὸ 1948. Doctor iuris utriusque τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης τὸ 1952. Δικηγόρος Ἀθηνῶν καὶ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἀπὸ τοῦ 1965. Παρέσχεν ὑπηρεσίας εἰς τὸν Διεθνῇ Ἐρυθρὸν Σταυρὸν (1944-1946) καὶ εἰς τὴν Συμμαχικὴν Ἀποστολὴν Παρατηρητῶν διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1946. Ἔτυχε διαφόρων ὑποτροφιῶν (UNESCO, ΟΗΕ). Τακτικὸν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Συνταγματικῇ Ἀποστολῇ Κύπρου (1959). Ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου» εἰς Νέαν Ζηλανδίαν τὸ 1963 πρὸς μελέτην τοῦ θέματος : Implementations of social and economic rights in New Zealand. Παρέσχεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ὡς εἰδικὸς ἐπιστημονικὸς συνεργάτης (1961-1963). Μέλος τῆς Ἐταιρείας Διοικητικῶν Μελετῶν ἀπὸ τοῦ 1954. Τοῦ ἀπενεμήθη ἀργυροῦν μετάλλιον διὰ τὰς ἐν τῇ Συνταγματικῇ Ἐπιτροπῇ Κύπρου ὑπηρεσίας του (1961). Ἐξελέγη Μόνιμος Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς παρὰ τῇ ἔδρᾳ «Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικὸν Δίκαιον» δις (1972) καὶ διορισθεὶς διδάσκει ἀπὸ Μαρτίου 1973. Κυριώτερα συγγράμματα : Das Recht auf menschenwürdiges Dasein (1952). Περὶ τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον (Μελέται, 1960). Θεμελιώδη Δικαιώματα (Fundamentum theoreticum, 1970). Magna Carta (1971). Τὸ Ἀντικείμενον τῆς Πολιτεολογίας (1972).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ : Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ 1933. Ἀπόφοιτος τῆς Βαρβακείου Προτύπου Σχολῆς, 1949. Πτυχιούχος, με βαθμὸν ἄριστα, τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 1953. Δικηγόρος παρὰ πρωτοδίκαις Ἀθηνῶν, 1955. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἀμβούργου 1956-1959, ὡς ὑπότροφος (1956-1958) τοῦ γερμανικοῦ ἰδρύματος Ἀλεξάνδρου φὸν Χοῦμπολντ. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου, 1959. Δικηγόρος παρ' Ἐφέταις Ἀθηνῶν 1960, παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ 1965. Μετέσχε εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ

συνέδρια ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μέλος τῆς Ἑνώσεως Ναυτικοῦ Δικαίου, τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου Ἀσφαλιστικῆς Ἐπιστήμης, τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς γερμανικῆς Ἑταιρείας Συγκριτικοῦ Δικαίου. **Κυρίω τε ρ α συ γ γ ρ ά μ α τ α :** Die res in transitu im deutschen internationalen Privatrecht, 1958. Παρατηρήσεις τινές ἐπὶ τῶν περὶ ναυλώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, 1959. Griechische Rechtsbrechung zum Zivilgesetzbuch 1960. Die Übernahme der Haager Regeln in die nationalen Gesetze über die Verfrachterhaftung 1960. International co — operation in litigation : Greece, 1965 (ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Malvina H. Guggenheim). Le transport maritime sous connaissance en droit allemand, 1966.

ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ : Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1922. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1949 καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης τὸ 1962. Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις α) παρὰ Πρωτοδικαίς 1951 β) παρ' ἐφέταις 1956 καὶ γ) παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1962. Ὑπότροφος τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἔτη 1961-1962. Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης τὸ ἔτος 1962. Ὑπότροφος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἔτη 1966-1967. Μετεξεπαιδεύθη ἐν Παρίσις παρακολουθήσας ἐν stage ἐν τῇ αὐτῇ Νομικῇ Σχολῇ καὶ εἰς τὸ Conseil d' Etat. Κατόπιν γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὸ ἔτος 1951 διωρίσθη βοηθὸς τοῦ Νομικοῦ σπουδαστηρίου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1952. Διετέλεσε ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κατόπιν ἀνανεώσεων τῆς θητείας του μέχρι τὸ ἔτος 1966. Κατὰ τὸν Μάρτιον 1969 ἐξελέγη ἄμισθος ὑφηγητὴς ἐν τῇ Α' ἔδρᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1969-1970 ἔντεταλμένος ὑφηγητὴς παρὰ τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω ἔδρα καὶ Σχολῇ. Ἐπικουρικὸς Καθηγητὴς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, 1972. **Κυρίω τε ρ α συ γ γ ρ ά μ α τ α αὐ τοῦ :** Gli atti amministrativi il loro processo di formazione, Roma, 1962. Συμβολὴ εἰς τὴν ὀργανικὴν ἔννοιαν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, Ἀθῆναι, 1968.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Ἐγεννήθη εἰς Θεσσαλονίκην τὸ ἔτος 1942. Πτυχιούχος τοῦ Τμήματος Νομικῆς τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1965. Εὐρύτεραι σπουδαὶ ἐπὶ τρία ἔτη (1966-1969) εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς RENNES ἐν Γαλλίᾳ. Διπλωματοῦχος μεταπτυχιακῶν σπουδῶν Ποινικῶν Ἐπιστημῶν, 1967. Κάτοχος τοῦ Γαλλικοῦ Κρατικοῦ Διδακτορικοῦ διπλώματος μετὰ βαθμὸν ἄριστα, 1969. Ἐπι-

μελητής του Σπουδαστηρίου της καθόλου Ποινικής 'Επιστήμης της Σχολής Νομικών και Οικονομικών 'Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1970. Δικηγόρος Θεσσαλονίκης, 1970. 'Επικουρικός καθηγητής εις την ἔδραν του Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Ποινικῆς Δικονομίας εις τὴν Πάντειον 'Ανωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ἀπὸ τῆς 15ης Μαρτίου 1973. 'Εδίδαξεν εις τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν Σωμάτων (1973). Κυριώτερα συγγράμματα καὶ μελέται: Les tendances contemporaines concernant la répression du délit d'adultere (Etude de droit français et de droit comparé), Τὸ ἔγκλημα τῆς μοιχείας καὶ αἱ σύγχρονοι ἐπιστημονικαὶ τάσεις.

ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ: 'Εγεννήθη τὸ ἔτος 1926 εἰς 'Ηράκλεια 'Ηλείας. Πτυχιούχος τῶν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν 'Αθηνῶν, 1954. Διπλωματοῦχος καὶ κάτοχος τοῦ Master's Degree in Public Administration τοῦ 'Ινστιτούτου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Χάγης, 1963. Διπλωματοῦχος τῆς Στατιστικῆς Σχολῆς τῆς 'Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, 1964. Διδάκτωρ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν 'Αθηνῶν, 1967. 'Υφηγητής τῆς Τεχνικῆς τῆς 'Οργάνωσης καὶ Λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἐν τῇ Παντείῳ 'Ανωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, 1969. Μέλος τοῦ Συνδέσμου 'Αποφοίτων καὶ 'Ακροατῶν τῆς 'Ακαδημίας τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου Χάγης ἀπὸ τὸ 1956. 'Ετεταλμένος ὑφηγητής τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Παντείῳ 'Ανωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, 1969-1972. Πάρεδρος τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, 1969. Κυριώτερα συγγράμματα: L'administration publique en tant que science ou art εἰς Revue Internationale des Sciences Administratives, Βρυξέλλαι 1961. The American system of government. Montesquieu and Jean Jacques Rousseau as its parents, Χάγη, 1962. 'Η προσαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς διοικήσεως ἐν τῇ ὁργανώσει κρατικῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν, 1967. Συγκριτικὴ ἀνάλυσις τῶν ὁργανωτικῶν συστημάτων στατιστικῆς 'Ελλάδος, 'Ολλανδίας, Δυτικῆς Γερμανίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας, 1968. 'Ο νόμος τοῦ Parkinson ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐν 'Ελλάδι Δημοσίας Διοικήσεως, 1968. Δημοσία Διοικήσις — Βασικαὶ 'Αρχαὶ καὶ "Εννοιαί, 1968. Γενικὴ Πολιτειολογία, 1970.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Εγεννήθη εἰς τὸ Νέον Φάληρον ἐν ἔτει 1920. Πτυχιούχος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, 1944. Παρηκολούθησε μαθήματα Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν 1946-1949 καὶ μετέπειτα ἐσπούδασε συστηματικῶς Φιλοσοφίαν,

Ψυχολογίαν καὶ Ἱστορίαν τῆς Τέχνης εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Βόννης καὶ τῆς Κολωνίας. Εἰς τὴν Βόννην ἤκουσεν μεταξὺ ἄλλων τοὺς Litt, Rothacker καὶ Becker καὶ εἰς τὴν Κολωνίαν τοὺς Heimsoeth καὶ Volkmannschuck. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολωνίας 1956, μαθητὴς τοῦ Heinz Heimsoeth. Ὑφηγητὴς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1969. Τὸ ἐνδιαφέρον του ἐστράφη κυρίως πρὸς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Kant καὶ τὴν ἐρμηνεῖαν βασικῶν θεμάτων τοῦ Ἀρχαίου καὶ Νέου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος (Ἑλληνικὴ Ἰδέα τοῦ Ἀνθρώπου). Κ υ ρ ι ῶ - τ ε ρ α σ υ γ γ ρ ά μ α τ α : Der Mensch als Bürger Zweier Welten. Ein Beitrag zur Entwicklungsgeschichte von Kants Philosophie, 1958. Κεφάλαιον φιλοσοφίας τοῦ νεοελληνικοῦ πνεύματος. Συμβολὴ εἰς μίαν φιλοσοφίαν τοῦ ἀνθρώπου, 1965. Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν φαινομένων εἰς τὸν μεταφυσικὸν τοῦ πνεύματος. Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Kant. Kant καὶ Pascal, 1966. Τάσεις καὶ προβλήματα συγχρόνου μεθοδολογίας, 1968. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, 1972. Φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, 1972. Αἱ μεταφυσικαὶ διαστάσεις τῆς ὑπάρξεως εἰς τὸν Πλατωνικὸν μῦθον, 1973, κ.ἄ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1927 εἰς Δραμν. Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, 1966. Ὑφηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ, 1971. Ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς, 1972. Διετέλεσε Νομάρχης Εὐρυτανίας καὶ Εὐβοίας. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1970 διατελεῖ Νομάρχης Ἀττικῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1973 τελεῖ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας Νομαρχίας Ἀττικῆς, ἐπὶ βαθμῶν α' τῶν εἰδικῶν θέσεων. Διεξήγαγεν ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Διοικήσεως εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, τὸ Τμῆμα Χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τὰ Ἱστορικά Ἀρχεῖα τοῦ Μουσείου Μπενάκη, τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Μέλος τῆς Ἑταιρίας Διοικητικῶν Μελετῶν, τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑταιρείας Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν, τῆς Ἑταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν, τῆς Ἑταιρείας Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν, ἰδρυτικὸν μέλος τῆς Ἑταιρείας Ἱστορικῶν Σπουδῶν τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, μέλος τῆς Ἑταιρείας Φίλων τοῦ Λαοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ Ναυτικοῦ Μουσείου τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐφορος τῶν ἱστορικῶν μελετῶν αὐτοῦ, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδόσεως τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ἱστορικῶν ἀρχείων, ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Συμμετέσχεν εἰς τὰ Συνέδρια Νομαρχῶν 1968, 1969 καὶ 1971 καὶ προέβη εἰς εἰδικὰς ἀνακρινώσεις-ὁμιλίας κατ' αὐτά. Κ υ ρ ι ῶ τ ε ρ α σ υ γ γ ρ ά μ α τ α : Ἡ Διοικητικὴ Ὁργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, 1821-1827, Ἀθῆναι 1966 (διδακτορικὴ διατριβή). Ἡ Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας,

1827-1833, Α' 1827-1828, 'Αθῆναι 1970 (διατριβή ἐπὶ ὕφηγεςίᾳ). 'Ο Κῶδιξ τῶν Νόμων τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως, 'Αθῆναι 1966. 'Ο Κῶδιξ τῶν Θεσπισμάτων τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως, 'Αθῆναι 1967. 'Ο Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς 'Ελληνικῆς Πολιτείας, τόμ. Α', 'Αθῆναι 1970. 'Ο Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς 'Ελληνικῆς Πολιτείας, τόμ. Β', 'Αθῆναι 1972. Προσπάθειαι νομισματοκοπίας κατὰ τὴν 'Ελληνικὴν 'Επανάστασιν, 'Αθῆναι 1963. Τὸ 'Εθνικὸν Νομισματοκοπεῖον τῆς 'Ελλάδος, 'Αθῆναι 1971. 'Η ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ 'Οθωνος, 'Αθῆναι 1971. Αἱ κυβερνητικαὶ ἀρχαὶ τῆς 'Ελληνικῆς Πολιτείας, 1827-1833, 'Αθῆναι 1966. 'Ο πρῶτος «'Οργανισμός» τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ στάδια τοῦ ὑπουργικοῦ θεσμοῦ παρ' ἡμῖν (1822-1832), 'Αθῆναι 1972. Τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν καὶ ἡ διοίκησις αὐτοῦ κατὰ τὸν 'Αγῶνα, 'Αθῆναι 1973. 'Η ἐπὶ τοῦ 'Αγῶνος ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας κυβερνητικὴ πολιτικὴ, 'Αθῆναι 1972. 'Εφημερίδες τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως : 'Εθνικὴ 'Εφημερίς (1832-1833), 'Ο 'Ελληνικὸς Καθρέπτης (1832-1833), Le Moniteur Grec (1832-1833), 'Επιμέλεια, πρόλογοι - εἰσαγωγαί, 'Αθῆναι 1972-1973. Οἱ βαθμοὶ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, 'Αθῆναι 1969. Τὸ ἱστορικὸν τῶν σχολῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐν 'Ελλάδι, 'Αθῆναι 1968. 'Η ἐκπαίδευσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν περίοδον, 'Αθῆναι 1967. Περὶ τῶν πράξεων τῶν νομαρχιακῶν ταμείων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀσκουμένου ἐλέγχου, 'Αθῆναι 1967. Τὸ Νομαρχιακὸν 'Επιτελεῖον, 'Αθῆναι 1966, κλπ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ : 'Εγεννήθη εἰς Κάβαλλον Λευκάδος τὸ ἔτος 1915. Εἶναι ἀριστοῦχος πτυχιούχος τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, 1944. 'Εσπούδασε ἐπὶ διετίαν (1956-1958), ὡς ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ., Δημοσίαν Διοίκησιν καὶ Κοινωνικὰς 'Ασφαλίσεις εἰς 'Αμερικὴν καὶ 'Αγγλίαν. Ἐλαβεν τὸ Master of Public Administration τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Συρακουσῶν (Maxwell Graduate School of Citizenship and Public Affairs) τῆς Νέας 'Υόρκης. Πιστοποιητικὸν τῆς Civil Service Commission τῶν Η.Π.Α., ὅπου ἐμελέτησεν τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. Πιστοποιητικὸν 'Αξίας τοῦ 'Υπουργείου 'Υγείας, Παιδείας καὶ Προνοίας τῶν Η.Π.Α., ὡς καὶ Πιστοποιητικὸν τοῦ 'Υπουργείου Συντάξεων καὶ 'Εθνικῆς 'Ασφαλίσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας. 'Υπηρετεῖ εἰς τὸ 'Ίδρυμα Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939· ἤδη φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως. Διδάκτωρ τῶν Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, 1964. 'Εντ. 'Υφηγητὴς τῆς Δημοσίας Διοικήσεως παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1969. Κάτοχος δύο πολεμικῶν Σταυρῶν Γ' τάξεως διὰ τὴν συμμετοχὴν του ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸν 'Ελληνοϊταλικὸν Πόλεμον 1940-41 καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν μάχην τοῦ Βίτσι. Κ υ ρ ι ὡ τ ε ρ α σ υ γ γ ρ ά μ μ α τ α : Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφα-

λίσεις εις τὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, 1963 (μελέτη βραβευθεῖσα διὰ τοῦ πρώτου βραβείου εἰς διαγωνισμόν μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ I.K.A.). Προβλήματα ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Δημοσίας Διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι, 1964 (διδακτορικὴ διατριβὴ βραβευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν). Ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, 1958. Τὸ πρόβλημα τῆς ὀργανώσεως τῆς παροχῆς τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ἄλλας χώρας, 1968. Τὸ Διοικητικὸν Κράτος, 1971. Ἱστορία τῶν Διοικητικῶν Θεωριῶν, 1971. Συνέγραψεν ἐπίσης πλείστας μελέτας, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ἑξῆς : Τὸ πρόβλημα ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς προστασίας, 1959. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, 1961. Αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις ἐν Ἑλλάδι, 1963. Οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, 1967. Ἡ Κοινωνικὴ προστασία εἰς τὰς περιπτώσεις γήρατος ἀναπηρίας καὶ θανάτου, 1968. Τὰ προβλήματα τῆς συγχρόνου Δημοσίας Διοικήσεως, 1970. Θεμελιώδεις ἀρχαὶ διὰ τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, 1972.

ΑΛΚΗΣ — ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ : Ἐγεννήθη τὸ 1923 εἰς Πόρτ — Σάϊδ τῆς Αἰγύπτου. Πτυχιούχος τῆς Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1945. Διδάκτωρ τῆς Παντείου Σχολῆς, 1956. Ὑπότροφος τῆς Ἀκαδημίας Διεθνoῦς Δικαίου τῆς Χάγης κατὰ τὰ ἔτη 1958 καὶ 1959. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνoῦς καὶ Ἀλλοσπημονικoῦ συνεργάτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνoῦς καὶ Ἀλλοσπημονικoῦ συνεργάτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνoῦς καὶ Ἀλλοσπημονικoῦ συνεργάτης τοῦ Institute of Air and Space Law τοῦ Πανεπιστημίου Mc Gill τοῦ Montreal. Μετέσχε, δι' ἀνακοινώσεως, τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀμβούργῳ ΣΤ' διεθνoῦς συνεδρίου Συγκριτικοῦ Δικαίου (1962), τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀθήναις παγκοσμίου συνεδρίου «Ἡ εἰρήνη διὰ τοῦ δικαίου» (1963), τοῦ συνελθόντος ἐπίσης ἐν Ἀθήναις Η' διεθνoῦς colloque ἐπὶ τοῦ Δικαίου τοῦ Διαστήματος (1965), τοῦ συνελθόντος ἐν Στοκχόλμῃ Ζ' διεθνoῦς συνεδρίου Συγκριτικοῦ Δικαίου (1966) καὶ τοῦ συνελθόντος ἐν Μαδρίτῃ Θ' διεθνoῦς colloque ἐπὶ τοῦ Δικαίου τοῦ Διαστήματος (1966). Ἐντεταλμένος ὑφηγητὴς τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου εἰς τὴν Πάντειον Σχολὴν, 1968. Ἐδίδασκεν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Ἰασιίου τὸ 1969 καὶ ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ 1970 Β' διεθνὲς colloque ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας καὶ ἀσφαλείας. Ἀπὸ τοῦ 1971 διδάσκει Διεθνεῖς σχέσεις εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων. Κυριώτερα συγγράμματα : Ἡ οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, 1956. Ἡ ἑτεροδικία τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων 1960 καὶ ἀγγλιστὶ τὸ 1966. Τὸ δίκαιον τοῦ διαστήματος, 1965. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον (Εἰσαγωγή εἰς

τὸ Δ.Δ.Δ. καὶ πηγαὶ αὐτοῦ), 1969. 'Ο 'Οργανισμὸς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, 1969. 'Η Διεθνὴς ὀργάνωσις, 1970.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗΣ : 'Εγεννήθη εἰς 'Αθήνας τὸ ἔτος 1931 'Απόφοιτος τοῦ Κολλεγίου 'Αθηνῶν, 1950. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς 'Αθηνῶν, 1957. Πτυχιούχος τοῦ 'Ινστιτούτου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν τῆς Χάγης, 1960. (Master of Social Sciences, μετ' ἐπαίνου). 'Επιμελητὴς τῆς ἑδρας τῆς Πολιτικῆς 'Επιστήμης καὶ Βοηθὸς ἐρευνῶν τοῦ 'Ινστιτούτου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Χάγης (1960-1962). 'Αναπληρωτὴς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Μεσογειακοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῶν 'Ερευνῶν (1962-1964). Δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαίαις, 1965. 'Επιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν 'Ερευνῶν 'Αθηνῶν (1964-1966). 'Επιστημονικὸς συνεργάτης τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν (1963-1965 καὶ 1966-1967). Πρόεδρος τοῦ 'Ιδρύματος Κοινωνικῆς 'Εργασίας (1969-1970). 'Αριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν (1970). Τακτικὸς συνεργάτης τοῦ 'Εθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν 'Επιστημῶν (1970). Εἰσηγητὴς τῆς 'Επιτροπῆς Τρόπων Ζωῆς τοῦ Προγράμματος Μακροχρονίου Προοπτικῆς τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν 'Ερευνῶν (ΚΕΠΕ) 1971-1972. Μέλος τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Εθνικοῦ 'Οργανισμοῦ Προνοίας (1972). 'Υφηγητὴς τῆς Παντείου 'Ανωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν 'Επιστημῶν, 1972. 'Εντεταλμένος 'Υφηγητὴς τῆς αὐτῆς Σχολῆς, 1973. Μέλος τῆς Διεθνoῦς 'Ενώσεως Πολιτικῆς 'Επιστήμης, τῆς 'Αμερικανικῆς Κοινωνιολογικῆς 'Ενώσεως καὶ ἄλλων διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων, μετέσχε εἰς πλεῖστα διεθνή ἐπιστημονικά συνέδρια. Κυριώτερα συγγράμματα : 'Εν συνεργασίᾳ μετὰ Prof. C.A.O. Van Nieuwenhuijze : La campagne : point d' appui ou obstacle pour le développement? The material and mental determinants of industrialization and of concomitant urbanization. The importance of authority phenomena for development activities. Τρία προγράμματα ἐρευνῶν δημοσιευθέντα εἰς : C.A.O. Van Nieuwenhuijze (ed), Research for Development in the Mediteranean Basin-A Proposal, Mouton & Co, The Hague, 1961. Factors of Economic Development in Mediterranean Countries (Märkte und Marketing als Entwicklungsfaktoren Im Mittelmeerraum) IN Wirtschaftsdienst (Hamburg) Jan. 1963. 'Εγκόλπιον τοῦ Κοινοτικοῦ 'Ηγέτου (Βασιλικὸν 'Εθνικὸν "Ίδρυμα, 'Αθῆναι 1965-B' ἔκδοσις 1968), Πρόγραμμα 'Αστικῆς Κοινοτικῆς 'Αναπτύξεως — "Ανω Πετράλωνα, 'Αθῆνα, ("Ίδρυμα Κοινωνικῆς 'Εργασίας, 'Αθῆναι, 1969). 'Η ἀνάπτυξις τῶν 'Αθηνῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Διοικήσεώς των ('Αθῆναι, 1969), "Εχει μέλλον τὸ χωριό; ('Αθῆναι 1969) 'Η 'Ιδεολογία τῆς 'Αναπτύξεως — Δοκίμιον ἐπὶ τῶν διαπαλιτιστικῶν σχέσεων τῆς Δύσεως μετὰ

τοῦ Τρίτου Κόσμου (Ἀθῆναι 1970). Αἱ Κοινωνικαὶ ὕψεις τῆς περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως εἰς τὰ πλαίσια τῆς Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως (ΚΕΠΕ, Ἀθῆναι, 1971). Μετασχηματισμοὶ καὶ Ἀναθεωρήσεις — Ἐξῆ κοινωνιολογικὰ δοκίμια γύρω ἀπὸ τὴ σύγχρονη κοινωνικὴ πραγματικότητα καὶ θεωρία (Ἀθῆναι, 1971). Μορφολογία τῆς Νεοελληνικῆς Κοινωνίας (Ἀθῆναι 1971),

ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΥΤΥΡΑΣ : Ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 1922. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς τὰ Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν. Ἀριστοῦχος διδάτωρ Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑφηγητὴς τοῦ Κοινωνικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἰδρυτικὸν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν. Τυχὼν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας παρῆκολούθησεν ἀνωτέρας νομικὰς σπουδὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γενεύης. Καθηγητὴς τῶν Στοιχείων Δικαίου εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος (1968-69). Καθηγητὴς τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τηλεπικοινωνιακὴν Σχολήν τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀπὸ τοῦ 1971. Μέλος τῆς ἐν Γενεύῃ Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ἐργατικοῦ Δικαίου ἀπὸ τοῦ 1969. Ἰδρυτικὸν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας. Κυρίως συγγράμματα : Ἡ διεθνὴς σύστασις τοῦ 1963 ἐπὶ τῆς λύσεως τῆς σχέσεως ἐργασίας καὶ ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία (1964). Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς θεωρίας τῆς σχέσεως ἐργασίας (1968). Ἡ σύμβασις ἐργασίας εἰς τὸ πλαίσιον τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς (1970). Σκέψεις ἐπὶ τῆς συγχρόνου μορφῆς τῆς ἐπιχειρήσεως (1970). Ἡ κοινωνικοοικονομικὴ φύσις τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυομένων μισθωτῶν (1971). Ἡ νέα ἐργατικὴ τάξις. Συμβολὴ εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς συγχρόνου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς (1971).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΣ : Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1928 εἰς Πολύδροσον Παρνασσίδος. Πτυχιούχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, 1955. Ἐσπούδασε εἰς τὸ London school of economics, Πιστοποιητικόν, 1956. Ἐλαβε τὸ Master τοῦ McGill University τὸ 1958. Κατὰ τὰ ἔτη 1957-1958 ἦτο Assistant Lecturer τοῦ Ἀνωτέρου Πανεπιστημίου κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1959-1960 ἦτο ὑφηγητὴς τοῦ City College τῆς Νέας Ὑόρκης. Διδάτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια (Philosophy Doctor), 1960. Εἰργάσθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Διεύθυνσιν Μελετῶν. 1960-1961. Διευθυντὴς Διεθνῶν Οἰκονομικῶν Σχέσεων τοῦ Ὑπουργείου Συν-

τονισμού. Ὑφηγητὴς τῆς Θεωρητικῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν, 1967. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, 1967-68. Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 1968-1960. Ἀναπληρωτὴς Διοικητὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ διεθνὲς νομισματικὸν ταμεῖον. Πρόεδρος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, 1968-1969. Πρόεδρος ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὅτεοῦς προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων, 1968-1969. Πρόεδρος ἐπιτροπῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας (βαθμὸς πρεσβευτοῦ), 1969. Κυρίωτερα συγγράμματα: Θέματα Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, 1965. Open — market operations — a theoretical and empirical study, 1966. Ἐπίσης συνέγραψε πλεῖστα ἄρθρα, ὡς: The definition of a Central Bank and its practical implications, 1958. Note sur la politique des taux d' escompte, (Economie Appliquée), 1959. Types of Central Banks, (Economie Internationale), 1960. Marché monétaire et operation d' open — market (Economie Appliquée), 1962. The Interest rate Structure and the Developing Economies, 1969.

ΛΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΪΚΟΣ: Ἐγεννήθη εἰς Ναύπακτον τὸ ἔτος 1931. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, 1955 καὶ δικηγόρος Ἀθηνῶν, 1959. Σπουδαὶ Δημοσίου Δικαίου εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μονάχου, Χαϊδελβέργης, Βόννης καὶ Ζυρίχης. Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ζυρίχης, 1961, Ὑφηγητὴς τῆς ἑδρας τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου τῆς Παντείου Σχολῆς (1968) καὶ ἐψηφισμένος τακτικὸς καθηγητὴς αὐτῆς (1972). Καθηγητὴς τοῦ Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης (ἐκτακτος 1968, καὶ τακτικὸς 1970). Κυρίωτερα συγγράμματα: Ἡ ἐξέλεγχσις τῶν προσόντων τῆς ἐκλογιμότητος τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων, 1959. Der Umfang des Prüfungsrechts der Wahlbehoerden bei der Zulassung der Wahlvorschläge für die Parlamentarischen Wahlen, 1961. Ὁ θεσμὸς τῆς χάριτος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ καὶ συγκριτικῷ Συνταγματικῷ Δικαίῳ, 1963. Ἡ ἀναδρομικότης τῶν νόμων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ καὶ ἀλλοδαπῷ Συνταγματικῷ Δικαίῳ, 1966. Ἡ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαιώματος αὐτοδιοικήσεως τῶν κοινοτήτων, 1966. Δικονομικὸν ἐκλογικὸν δίκαιον, 1967. Ἡ γενικὴ θεωρία τῆς τοπικῆς αὐτοδικικήσεως, 1967. Σχέδιον ἀναθεωρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος περὶ διοικητικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κράτους, 1968. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον, 1968. Ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωσις τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ σύγχρονα Κράτη, 1969. Αἱ Διακηρύξεις τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1971. Ἡ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος τοῦ φόρου εἰς τὰ Σύγχρονα Συντάγματα, 1971. Ἡ φορολογικὴ ἐξουσία τοῦ Κράτους Δικαίου, 1972.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

(Λεωφόρος Συγγρού Τ.Τ. 404)

Α'

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Γραφείον Πρυτανείας	9220.100	έσωτ.	83
Ίδιαίτερον γραφείον Πρυτάνεως	» »	έσωτ.	85
Ίδιαίτερον γραφείον Ἀντιπρυτάνεως	9220.038		

Β'

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

α.) Γραφείον Κυβ. Ἐπιτρόπου ..	913.000	»	88
β.) Ίδιαίτερον γραφείον Κυβ. Ἐπιτρόπου	914.689	»	87

Γ'

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γενικός Γραμματεὺς	9221.900	»	84
Γραφείον Προσωπικοῦ	919.714	»	80

Δ'

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γραμματεὺς — Διευθυντῆς	911.697	έσωτ.	5
Τμῆμα Σπουδαστῶν	9238.841		

Τμήμα Σπουδῶν	919.719	»	82
Τμήμα Πτυχίων	919.713		
Τμήμα Ξένων Γλωσσῶν	919.716		
Πρωτόκολλον	911.511		

Ε'

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Διευθυντής	919.711	»	86
Λογιστήριον	919.717	»	3
Τμήμα Ἐπιμελητείας	9234.229		
Τμήμα μηχανογραφήσεως	9235.045	»	4
Τμήμα Ὑγειονομικῆς περιθάλψεως	9228.058		
Φωτοτυπικὰ Μηχανήματα	9234.206		

ΣΤ'

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνώστῃριον	919.718	»	6
--	---------	---	---

Ζ'

ΕΤΕΡΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Γραφεῖον Σωματικῆς Ἀγωγῆς	9220.000		
Ἱατρεῖον	910.208		
Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε.	911.682		
Κατοικία Θυρωροῦ	919.715		
Ἑστιατόριον	9220.051		

Η'

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν	9221.878	»	89
Νομικῶν Ἐπιστημῶν	9221.918	»	91
Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	9221.992	»	98
Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν	919.712	»	7

Θ'
ΕΔΡΑΙ

— Εισαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Καθ. κ. Γ. Δασκλάκης, Ἐπικ. Καθηγητῆς κ. Δ. Κυριαζῆς-Γουβέλης) .	9220.832	»	97
.....	9220.865	»	96
— Γενικῆς Πολιτειολογίας καὶ Συνταγματικοῦ Δικαίου (Ἐντ. Ὑψηγ. κ. Γ. Ἀλεξανδρῆς) .	9220.832	ἔσωτ.	97
.....	9220.865	»	96
— Διοικητικοῦ Δικαίου (Α' ἔδρα), (Καθηγ. κ. Δ. Κόρσος) .	9220.038	»	99
.....	9235.084		
— Διοικητικοῦ Δικαίου (Β' ἔδρα), (Καθηγ. κ. Γ. Παπαχατζῆς, Ἐπικ. Καθηγητῆς κ. Γ. Σακκάς) .	9220.038	»	99
— Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης, Ἐντετ. Ὑψηγ. κ. Α.-Β. Παπακώστας) .	9220.036	»	94
.....	915.518		
— Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ Διεθνoῦς Δικαίου (Καθ. κ. Γ. Ζωτιάδης) .	9221.878	»	89
— Ἀστικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Πολιτικῆς Οἰκονομίας (Καθηγ. κ. Π. Δημάκης, Ἐπικουρικός Καθηγητῆς κ. Δ. Μαρκιανός) .	9221.918	»	91
.....	9220.025		
— Ἐμπορικοῦ Δικαίου (Καθ. κ. Π. Παπαπαναγιώτου) .	9221.918	»	91
.....	917.001		
— Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Ποινικῆς Οἰκονομίας (Καθ. κ. Ι. Γεωργάκης, Ἐπικ. Καθ. κ. Κ. Χατζηγιαννάκης) .	9221.222	»	92
.....	910.194		
— Ἀνακριτικῆς καὶ Ἐγκληματολογίας (Καθ. κ. Τ. Φιλιππίδης) .	9221.222	»	92
.....	9235.086		
— Θεωρητικῆς καὶ Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (Καθ. κ. Κ. Ἀγαπητίδης, κ. Α. Χουμανίδης) .	9221.992	»	98
— Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς (Ἐκτ. Καθ. Στ. Θεοφανίδης) .	9221.992	»	98
— Δημοσίας Οἰκονομικῆς .	9921.992	»	98
— Λογιστικῆς (Ἐκτακτος Καθ. Γ. Καφούσης) .	9221.992	»	98

— Οικονομικῆς Γεωγραφίας (Ἐκτ. Καθ. κ. Ν. Κόνσολας)	9221.992	»	98
.....	9220.045		
— Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν (Ἐντ. Ὑψηγ. Γ. Ἀντωνόπουλος)	919.712	»	7
— Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος (Καθ. κ. Γ. Παπαχατζῆς)	9221.878	»	89
— Πολιτικῆς Ἐπιστήμης καὶ Ἱστορίας τῶν Πολιτικῶν Θεωριῶν (Ἐκτακτος Καθ. Ἐμμ. Μάρκογλου)	9220.832	»	97
.....	9220.865	»	7
— Κοινωνιολογίας (Καθ. Δ. Τσάκωνας, Ἐπικ. Καθ. Η. Δημητράς καὶ Ἐντ. Ὑψηγ. Δ. Τσαούσης)	919.712	»	7
.....	910.315		
.....	9235.040	»	213

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Α'

ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Ζακυνθινὸς Διονύσιος, Γεωργίου Συσσίνη 31	612.819
Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης, Σκουφᾶ 19	611.560
Καλιτσουνάκης Δημήτριος, Εὐρυάλης 12, Γλυφάδα	8045.000
Καλογερόπουλος — Στράτης Σπυρίδων, Ἡροδότου 10	716.284
Κουσουλᾶκος Γεώργιος, Ἀνδρέου Μιχαλακοπούλου 27	725.539
Παπαζαχαρίου Ἰωάννης, Ὑψηλάντου 43	723.037
Παρασκευόπουλος Ἰωάννης, Πατριάρχου Ἰωακείμ 53	724.986
Πέρδικας Παναγιώτης, Τσακάλωφ 14	624.190
Σόντης Ἰωάννης, Δεκελείας 4, Ἐκάλη	8021.279
Στασινόπουλος Μιχαήλ, Ταυγέτου 7, Παλ. Ψυχικόν	613.197

Β'

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Γεωργάκης Ἰωάννης, Ὅθωνος 8, [τ.τ. 118]	3230.373
Δασκαλάκης Γεώργιος, Ἰακωβίδου 54 [τ.τ. 709]	282.742
Δημάκης Παναγιώτης, Μαρασλῆ 3 [τ.τ. 140]	712.827
Ζωτιάδης Γεώργιος, Ζαλοκώστα 5 [τ.τ. 134]	613.468
Κόρσος Δημήτριος, Σπυρ. Μερκούρη 58 [τ.τ. 516]	746.946

Παπαπαναγιώτου Παναγιώτης, Γρίβα Γαρδικιώτη 6 Ν. Φά- ληρον [τ.τ. 466]	4814.808
Παπαχατζής Γεώργιος, Β. Γεωργίου Β' και 'Ιοφώντος 7	717.072
Τσάκωνας Δημήτριος, Καλλιρρόης 24 [τ.τ. 403]	910.000

Γ'

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Θεοφανίδης Στυῆρος, Μετρώων 37, [τ.τ. 511]	751.138
Καφούσης Γεώργιος, Δουβουνιώτου 28 [τ.τ. 401]	9231.900
Κόνσολας Νικόλαος, 'Ελλαντίου 25, [τ.τ. 501]	730.359
Μάρκογλου 'Εμμανουήλ, Διονυσίου 'Αεροπαγίτου 45, [τ.τ. 403]	911.64

Δ'

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

'Αγαπητίδης Σωτήριος, Βασ. Σοφίας 79, [τ.τ. 140]	712.876
Δρακάτος Κων/νος, Λουκιανού 25, [τ.τ. 139]	716.440
Κασιμάτης Γρηγόριος, Φρυνίχου 18, [τ.τ. 119]	3235.154
Φιλιππίδης Τηλέμαχος, Πλατ. Παγκρατίου 5, [τ.τ. 503]	725.080
Φραγκίστας Χαράλαμπος, Βασ. Κων/νου 11, Θεσ/κη	78.057
Χουμανίδης Αἰζάρος, Καραμανλάκη 4, [τ.τ. 816]	842.320

Ε'

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Δημητράς 'Ηλίας, Σοφοκλέους 1, [τ.τ. 122]	3248.281
Κυριαζής — Γουβέλης Δημήτριος, Δαμάρεως 19, Παγκράτι, [τ.τ. 506]	751.651
Μαρκιανός Δημήτριος, Μέρλιν 8, [τ.τ. 134]	629.307
Σακκᾶς Γεώργιος, Σκουφᾶ 36, [τ.τ. 135]	610.204
Χατζηγιαννάκης Κων/νος—Παναγιώτης, Βασ. 'Ηρακλείου 12, [τ.τ. 147]	810.638
καὶ Δημ. Γούναρη 7, Θεσ/κη	62.807

ΣΤ'**ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ**

Ευάγγελος Καρύδης, Στρατηγού Πλαστήρα 97, Ν. Σύμωρη, [τ.τ. 624]	931.785
--	---------

Ζ'**ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΙ ΥΦΗΓΗΤΑΙ**

Ἀλεξανδρῆς Γεώργιος, Εὐτυχίας 18, [τ.τ. 222]	858.618
Ἀντωνόπουλος Γεώργιος, Πάρνηθος 19, Π. Ψυχιδόν	6713.938
Δημακόπουλος Γεώργιος, Κανάρη 14, [τ.τ. 138]	615.590
Κούρτης Κων/νος, Κασταλίας καὶ Λαχανᾶ 41, Κ. Κυψέλη ...	8826.221
Παπακώστας Βασίλειος, Μυτιλήνης 23, [τ.τ. 805]	847.862
Τσαούσης Δημήτριος, Ἄγρας 23, [τ.τ. 501]	719.163

Η'**ΥΦΗΓΗΤΑΙ**

Βουτυρᾶς Σταῦρος, Μακρυγιάννη 33, [τ.τ. 403]	912.342
Θάνος Κων/νος, Βασ. Σοφίας 129	638.054
Ράϊκος Ἀθανάσιος, Ξενοκράτους 9 [τ.τ. 139]	733.357

Θ'**ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ**

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος, Σποράδων 43, [τ.τ. 803]	8825.447
Παπαφιλοπούλου Κων/να, Ἀμκλιάδος καὶ Ὀρεῶν 2, [τ.τ. 602]	6429.295
Σαββόπουλος Γεώργιος, Μυτιλήνης 72, [τ.τ. 807]	840.008
Καϊταρτζῆ Παγώνα, Κορδελιοῦ 39, Βύρων	740.659

Ι'**ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ****Ι. ΑΓΓΛΙΚΗΣ :**

Βουγιουκλάκη Αἰμιλία, Χαλανδρίου 47, Ν. Ἡράκλειον	2798.969
Κοκολάκη Μαντελέν, Ἐρεχθείου 25, Κουκάκι, [τ.τ. 402]	917.271
Μαυροχαλυβίδου Ἀνθή, Ὀλύμπου 125, Πειραιεὺς	4614.118
Μιχοπούλου Ἐλένη, Βασιλέως Κων/νου 16, Στάδιον, [τ.τ. 501]	721.170

Τάτης Βασίλειος, "Ατλαντος 9, Παλ. Φάληρον	9815.059
Χαριτοπούλου Μαρία, Χέϋδεν 21, Πλ. Βικτωρίας	811.098

II. ΓΑΛΛΙΚΗΣ :

Βογιατζή 'Ελένη, Καρνεάδου 39, Κολωνάκι	743.370
Βουλγαράκη Καλλιόπη, Βασιλίσσης Σοφίας 96	730.308
Μέντζου Βασιλική, Φιλολάου 47	757.327
Παπανικολάου 'Ελένη, Τζαβέλλα 9-13	615.962

III. ΙΤΑΛΙΚΗΣ :

Διαμαντόπουλος Βασίλειος, Φωσκόλου 14	3287.449
Canzio Glorinda (προσφερομένη υπό τοῦ 'Ιταλικοῦ 'Ινστιτούτου) του) Σωκράτους 168, Καλλιθέα	964.610

ΙΑ'

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΕΛΡΩΝ

(Τὸ β' τηλέφωνον εἶναι τῆς Σχολῆς)

'Ανδριανόπουλος 'Ανδρέας, Θησέως 74, 'Εκάλη	8032.644
.....	9220.832
'Αποστολόπουλος Εὐάγγελος, Μπισκίνη 1, Ζωγράφου	639.085
.....	9221.222
Βλαχόπουλος Στυλιανός, Νευπλίου 3, Π. Φάληρον	9812.333
.....	9221.222
Γάγγας Διονύσιος, Μ. Βόδα 142, ...	8627.401
.....	9221.066
Γαϊτάνου Αἰκατερίνη, Κυψέλης 1. [τ.τ. 801]	815.654
.....	9221.066
Γιαννουδάκη — Φαλτάιτς Αἰκατερίνη, Χαρ. Τρικούπη 75	605.463
.....	9221.878
Δαρκαδάκη Αἰκατερίνη, Νικ. Πλαστήρα 67, Ν. Σμόρνη	9345.000
.....	9221.222
Δημάγγελος Νίκων, Βεΐκου 100, [τ.τ. 401]	9230.655
.....	919.712
Δημοκώστας 'Ιωάννης, Γρίβα 6, Κουκάκι, [τ.τ. 466]	916.897
.....	9221.918
Δικαίου — Κιουλάφα 'Ιωάννα — Εἰρήνη, Σφακίων 6-8, [τ.τ. 109]	8810.922
.....	9221.918

Θεοδωρόπουλος Ἰωάννης, Βασ. Γεωργίου Β' 22	746.102
.....	9220.038
Ἰγνατιάδου Εὐθυμία, Σ. Σπεράντζα 12, Ν. Σμύρνη	9338.216
.....	9221.918
Ἰωάννου Ἐμμανουήλ, Θήρας 73, [τ.τ. 821]	858.144
.....	9220.031
Καλτσόγια — Τουρναβίτου Ἐλπινίκη, Εὐκλείδου 9, [τ.τ. 203]	5130.976
.....	9220.832
.....	9220.865
Καμινάρης Ἀγγελος, Σόλωνος 120, [τ.τ. 143]	630.083
.....	9221.222
Κάρσος Γεώργιος, Πυθίας 7α,	835.604
.....	9221.922
Κατσιᾶ Μαρία, Ἀθωνος 46, Ἀνω Γλυφάδα	8949.329
.....	9221.992
Κεραιίδας Ἀνδρέας, Α. Ζίννη 1, Κουκάκι, [τ.τ. 401]	915.791
.....	9221.878
Κόλλια — Βαῖδη Ἀγγελική, Φιλολάου 72, [τ.τ. 506]	751.034
.....	9221.878
Κομματᾶς Παναγιώτης, Ναρ. Τρικούπη 120,	633.117
.....	9221.222
Κώνστας Βασίλειος, Κυπαρισσίας 24, [τ.τ. 908]	582.037
.....	9221.918
Κώνστας Δημήτριος, Τεγαιάς 5, [τ.τ. 802]	810.021
.....	9220.832
Λιναρδάκη — Συκιανάκη Μαρία, Δραγούμη 29, Ἰλίσσια	710.286
.....	9220.832
Δρ. Λιναρδόπουλος Χράλαμπος, Βουκουρεστίου 30, [τ.τ. 134]	603.479
.....	9221.992
Μαγγανάρα Ἰωάννα, Σκουφᾶ 16, [τ.τ. 136]	615.098
.....	919.712
Μανωλοπούλου — Βαρβιτσιώτη Αἰκατερίνη, Ξενοκράτους 27-29, [τ.τ. 140]	735.017
Μαραγκοῦ Σπάρτη, Μαρίας Χατζηκυριακοῦ 146, Πειραιεύς	4516.512
.....	9221.878
Μαρούλη Μαρία, Ταξιαρχῶν 24, Κορυδαλλὸς	4952.543
.....	9220.832
Μασούρας Νικόλαος, Ἀγαθίου 10-12	600.130
.....	9220.031

Μπεθάνης Δημήτριος, Κ. Παλαιολόγου 149, Πολιτεία, Κηφισσιᾶς	8015.076
.....	9221.992
Μπουνάκου—Κωνσταντινίδου Παναγιώτα, Χλωρίδος 3, Θησεῖον [τ.τ. 139]	3211.613
.....	9221.992
Νυδριώτης Ἀθανάσιος, Τηλεμάχου 15	602.117
.....	9221.992
Ξενοδοχειάρη — Παπαγεωργιάκη Μαρία, Πιπίνου 7	827.175
.....	9221.918
Παξιμαδοπούλου — Σταυριανοῦ Μιράντα, Β. Σοφίας 20, Ν. Σμύρνη	934.781
.....	9221.878
Παπαγρηγορίου Βλάχιος Μαυρομιχάλη 20	615.875
Παπαδημητρίου Θεοδόσιος, Ἀηδόνων 13Α	600.587
.....	9220.832
Παπαδημητρίδουλος Ἀγγέλος, Ἰ. Δροσοπούλου 227, [τ.τ. 806]	284.477
.....	9221.992
Παππᾶ—Μαντζόγλου Εἰρήνη—Ξένη, Αἰγύπτου 14-16, [τ.τ. 507]	726.127
.....	9235.086
Πασσιόπουλος Κλήμης, Δαμάρεως 68, [τ.τ. 506]	762.713
.....	9221.918
Πετριτσόπουλος Βασίλειος, Κρίσης 42	877.328
.....	9220.832
Πετροπούλου — Δελῆ Ρόζα, Φθιώτιδος 46-48 καὶ Πανόρμου	6436.803
.....	9221.878
Πετρουλάκος Παναγιώτης, Ξηρομέρου 16, Ἀμπελόκηποι	7779.334
.....	9220.832
Ρεμκνᾶς Νικόλαος, Πρατίνου 97, [τ.τ. 507]	724.415
.....	9220.038
Σαραντέα — Θεοφιλοπούλου Δώρα, Νέστορος 6-8, Νελ/ρι	6718.678
.....	9221.992
Σαρρῆς Νεοκλῆς, Ἀγ. Ἀλεξάνδρου 26, Π. Φάληρον	9814.821
.....	919.712
Σπύρου Κλαίρη — Δήμητρα, Σολωμοῦ 1, Κηφισσιᾶς	8012.277
.....	9220.038
Σταύρου — Ἀντωνίου Διονυσία, Βασ. Κων/νου 39, Ἀγ. Ἀνάρ- γυροι	2610.589
.....	919.712

Στεφανόπουλος Στέφανος, Πατησίων 227, [τ.τ. 626]	853.479
.....	9221.992
Στεφάνου Ἑλένη, Ἑρρίκου Φορνέζη 14	965.670
.....	9220.038
Στίκα — Κανάρογλου Ἑλένη, Βώνου 6, [τ.τ. 705]	600.570
.....	9220.038
Σφήκα Βασιλική, Βασ. Σοφίας 79	714.764
.....	919.712
Τούντα — Φεργάδη Ἀρετή, Σουρμελῆ 5	535.831
.....	9221.878
Χαραλαμπίδης Δημήτριος, Τζιριών 16	9227.568
.....	919.612
Χίου Θεοδώρα, Καλλιδρομίου 88	630.141
.....	9220.038
Χρυσικός Ταξιάρχης, Ἀκρωνος 5-7	759.247
.....	9220.038

ΙΒ' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

(Τὸ β' τηλέφωνον εἶναι τῆς Σχολῆς)

Α' Κατηγορία

Γενικὸς Γραμματεὺς

Παπαμιχαλάκης Ἰωάννης, Ἀλωπεκῆς 12, [τ.τ. 139]	729.239
.....	735.736
.....	9220.900
Χρυσάνθη — Κουβελιώτου Χρυσανγή, Πανταζῆ 13, [τ.τ. 405]	9221.189
.....	911.697
.....	919.719
Δρακοπούλου — Ταγλάουερ Μαριάννα, Ἐρεχθείου 14, [τ.τ. 402]	9221.558
.....	919.711
.....	919.711
Βράκα Θεοδώρα, Ὀμήρου 24, Πειραιεύς, [τ.τ. 84]	4614.387
.....	914.688
Γκουτούφας Βασίλειος, Δωδεκανήσου — Κύπρου 9	9337.719
.....	913.000
Ζᾶχος Ἡλίας, Ἀτθίδων 58, Καλλιθέα, [τ.τ. 411]	391.421
.....	9234.229

Θεοδωρακόπουλος Ἀνάργυρος, Λάμπρου Κορομηλά 17, Ν.Κόσμος	919.714
Κοκκίνου Ἐλένη, Δεινοκράτους 21, Κολωνάκι, [τ.τ. 139]	730.735
.....	911.511
Κουτσοδημητρίδου Ἀναστάσιος, Ἡλοῦς 2, Παλ. Φάληρον	9343.961
.....	919.711
Κωβαίου — Ζάχου Κων/να, Ἀθίδων 58, Καλλιθέα	391.421
.....	919.713
Μάρακα-Παπαδάκη Ἰσμήνη, Ἀγλαύρου 19-21, Κουκάκι, [τ.τ.401]	223.261
.....	919.719
Μπόρα Κατίνα, Μπέλες 16-18, [τ.τ. 401]	9229.118
.....	911.511
Οἰκονόμου — Σίνη Εἰρήνη, Πλήθωνος Γεμιστοῦ 10, Κουκάκι	
[τ.τ. 404]	919.732
Σιγάλα — Κασσιμίδου Μαρία, Ἀγ. Νικολάου 42-44, Κουκάκι,	
[τ.τ. 401]	916.732
.....	919.713
Σπύρου Εὐάγγελος, Μαυροκορδάτου 5, [τ.τ. 541]	919.713
Στραβολίμου Οὐρανία, Βούρβαχη 16 καὶ Μενέχμου 2, [τ.τ. 410]	913.454
.....	913.713
Φραγκοῦδη Ζωή, Ἀθηνᾶς καὶ Κέκροπος 31, Καλλιθέα	962.787
.....	919.718
Χατζηγιάννη — Μακρῇ Γεωργία, Λίμνου 17, Κυψέλη	879.809
.....	919.713

Β' Κατηγορία

Ἀναγνωσταρά — Γλυκοῦ Βασιλική, Σεβδικίου 4, Ν. Σμύρνη,	
[τ.τ. 457]	942.744
.....	9238.841
Ἀνδρούτσου Βασιλική, Καισαρείας 40, Ἀμπελόγητοι	786.666
.....	919.719
Βαλσαμῆ Καλλιφρόνη, Ἀνδρούτσου 13, Κουκάκι [τ.τ. 404]	
.....	9220.832
Δαβάρα Ἀλίκη, Γ. Ὀλυμπίου 20, Γουκάκι, τ.τ. 404	
.....	919.719
Δηλαβεράκης Δαυτὸ Στιούαρτ 2, [τ.τ. 411]	
.....	919.714
Θεοδωρακοπούλου — Πάσχου, Παναγ. Παρνασσοῦ 18, Ἡλ/πολις,	
[τ.τ. 561]	9733.457
.....	919.714

Κάσσορ Βασίλειος, Καραϊσκάκη 53, Ἄνω Λιόσια	2462.045
.....	9228.058
Κυριακοπούλου Εὐπραξία, Αἰγαίου 11-13, Ν. Σμύρνη	938.156
.....	919.717
Καραντώνη — Βλασιάδη Αἰκατερίνη, Ἡρακλέους 77-79, Καλλιθέα	966.406
.....	9234.229
Κωνσταντίνου Εὐτυχία, Βελβενδοῦ 10, Κυψέλη	8823.318
.....	919.719
Μᾶρκος Ἡλίας, Λήμνου 64, Κυψέλη	851.519
.....	919.717
Μαρτζοῦκος Κων/νος, Ἀμπατιέλου 18, [τ.τ. 914]	
.....	9234.206
Παπαθανασίου — Τσκανίκα, Ἀθηνᾶ, 2ημώνιατος 3, Ἄγ. Σώστης	9343.857
.....	9238.841
Μάνθου — Τζέμη Πηνελόπη, Σπαθάρη 1, [τ.τ. 710]	9321.147
.....	919.716
Παπάζογλου — Σπηλιοπούλου Βαρβάρα, Στράβωνος 15 ττ. 516	716.537
.....	919.716
Πάρδου Ἐλένη, Τιμοθέου 33, Παγκράτι, [τ.τ. 506]	759.913
.....	9221.900
Πετρακή Κων/να, Κολοκοτρώνη 13, Πειραιεύς	4628.137
.....	9238.841
Πήλιουρα — Γεμιστὶν Ἀγγελ., Ἀλεξάνδρας 90, [τ.τ. 70?] ..	541.975
.....	919.714
Σερέφογλου — Αὐλωνίτου Πολυμερία, Σουλιωτῶν 38, [τ.τ. 405] ..	9226.823
.....	9238.841
Τζέμης Ἀριστείδης, Σπαθάρη 1, Ἄγ. Σώστης, τ.τ. [710] ..	9321.147
.....	919.719
Τσουφλᾶ Σοφία, Σαριπλόου 7-9, Κουκάκι τ.τ. 404 ..	9230.479
.....	9238.841
Χαραμῇ — Σταυροπούλου Μαρία, Ἐλ. Βενιζέλου 32, Παλ. Φάληρον	
.....	9238.841
Χαλιούλιας Σάββας, Ἀγ. Ἀναργύρων 14, Ἀμπερούσιον	
.....	9238.841

Γ' Κατηγορία

Θεοδώρου Βασίλειος, Πλήθωνος Γεμιστοῦ 13, [τ.τ.] 401	951.831
Καλαντζῆς Ἀθανάσιος, Σμύρνης 73, Ὑμηττός, [τ.τ. 456] ...	767.674

Καπάδοχος Μιχαήλ, Λυσιμαχίας 7, Νέος Κόσμος, [τ.τ. 410]	
Μαυρόγιαννης Κων/νος, Παπάζογλου 31	
Σαββόπουλος Σταῦρος, Ἀγωναρίδου 12, Ν. Κόσμος, [τ.τ. 409]	
Σταμούλης Εὐάγγελος, Κρώμνης 22, Ἀργυρούπολις	9925.233
Σωποτεινός Διομήδης, Πυθαγόρα 9, Γαλάτσι	287.289
Τσαμπούλας Ἀθανάσιος, Χριστοφῆ 6, Ν. Φάληρον, [τ.τ. 806]	4811.306
Τσούκα Εὐφροσύνη, Ἱππολύτου 11, Πλ. Κολιάτσου	285.784
Μπακλαβάρης Βασίλειος, Πύρρας 27, [τ.τ. 405]	9226.283

Ὑπάλληλοι ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου

Θεοδωρόπουλος Ἰωάννης, Πλατάνων 13, Κορυδαλλός	4952.388
Τσοκανάρης Πέτρος, Θυρωρός, Λεωφ. Συγγροῦ 136	919.715

Καθαρίστριαι

Ἀργυροῦ Δέσποινα, Νατιάδων 61, Π. Φάληρον	9814.236
Ἀργυροῦ Κων/να, Μαραθονοδρόμων 6	
Ἡλιοπούλου Εὐαγγελία, Στρυμῶνος 11, Βοτανικός, [τ.τ. 302]	
Καραῖσκου Παρασκευή, Ἐκκτέρου 21, Ν. Κόσμος	
Μπίρη Γεωργία, Σοφοκλέους 46, Καλλιθέα	
Σπυροπούλου Ἀγγελικὴ, Ὀμήρου 63, Μπραχάμι	
Τσίνα Εὐαγγελία, Οἰνός 13, [τ.τ. 813]	9519.484
Τσούλου Ἀγαθή, Αὐτοκράτορος Νικολάου 53, [τ.τ. 411]	
Φαρμάκη Μαρία, Μεσσαπίου 24, Καλλιθέα	
Χριστοδουλάκη Ἀνθή, Μίσωνος 38, Ν. Κόσμος	

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὸ 1971

Τὸ κεντρικὸν κτήριο τῆς Σχολῆς

Ἡ Νέα Πτέρυξ (1973) εἰς ἣν στεγάζονται αἱ Διοικητικαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς Σχολῆς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι. ΠΑΝΤΟΣ (1888-1930)